

eorum applicata. Vno summis preioribus iudeis qui potius intrent mortem ante pellent transgredi legem moysi. Cuius exemplum patet. ij. machab. viij. de machabeis qd iō mortui sunt. qr no fuerūt comedere carnes porcinas qd est contra legem moysi ut pte leuiticā xi. Septimo est ope adimplendum sine cessatione scz pseuerādo in bono ope. Quia qd pseuerauerit usqz in finem: hic saluē erit. Marci. xxij. Quam nobis cōcedat ille qui cum patre ēc

Explicit terium preceptum
Incepit preceptū quartum

b

Honorā patrem tuum et matrē tuā vt longeūus sis super terrā quā dñs deus tuus datur? est tibi Exod. xx. Ois di lectio hōis in duobō cōsistit. scz dei et p̄ximi. Iō deus post p̄cepta p̄me tabule qd p̄tinent ad dilectionē dei voluit et posuit p̄cepta secunde tabule qd ordinant hominē ad dilectionē p̄xi mi. Inter p̄ximos etiā sunt nobis pentes p̄pinqüiores. Ergo p̄mo ponitur preceptū de honoratione pentum. Et hoc conueniens est. qr dicit magister sententiāz: li. iij. di. xxxvij. Dicit p̄mū preceptū prime tabule respic̄t patrem in diuinis: sic primuz preceptū secunde tabule respic̄t carnalem patrem. Quia sicut ille est p̄ncipiu creationis: sic iste est principiū generationis. Cōueniens ergo est ppter duo p̄ primo ex ordine nature. Nā natura p̄mo naturaliter agit in sibi p̄pinqā dispositione qd in remota: ut ignis naturaliter calefacit pte aeris sibi p̄pinqā magis qd remota. Cū ergo natura filiorū p̄pinqior fit nature pentū qd aliorū. qr est ora et deriuata ab eis naturaliter et recipere inclinat ut cūtus subueniat et agat in naturā pentū qd aliorū. Vn dicit basilius qd acomie naturali im̄stingu cū vident pentes cōfertos se nectute in volatu: subportant eos: et plumis calefaciūt et aliniēta eis patiant. Ista rō tangit p̄ spm sanctū ecclasiasticā. viij. Vbi dicit Honorā patrem tuū: et gemitus matris tue ne

obliuiscaris. Memeto quia misi per illos non fuisses. **I**o retribuas illis quia et ille tibi. Secunda ratio est. quia vera caritas debet esse ordiata iuxta illud cathegorum. Ordinavit in me caritatem. **S**up quo verbo dicit ambrosius quod omnes pro Christo ex caritate debemus diligere non solum verbo vel lingua: sed et in operatione. Ergo in tali dilectione oratio est seruanda. ut primo deum secundo parentes. tertio domesticos. quarto omnes alios. **I**o dicit apostolus. ad thessalonici. vi. **D**i quis suorum et maiorum domesticorum curam non habet. fidem negavit: et est infideli deterior. Quia regulam Christianus cum sue matris curam habere non potuit relinques mundum et vadens ad patrem. Job amicus euangeliste eam cure commisit. Ergo honorare parentes est primus preceptum secundum tabule. Et ergo Christus dixit. Honora patrem tuum et matrem tuam ut logeuus sis super terram quam dominus deus daturus est tibi. In quo precepto quatuor ponit. Primo actum. ibi honor. Secundo obiectum. ibi. parentem et matrem. Tercio proximissimum. ibi. ut sis logeuus super terram. Quarto locum. cum addit. ibi. quia dominus deus daturus est tibi. Circa quod notandum quod peccant primo contra illud preceptum quod parentibus carnalibus debitum honorem non impendunt. Qui faciunt directe contra diuine legis preceptum. **C**ontra diuine legis promissum. **C**ontra naturalis legis instinctum. Primo facit contra diuine legis preceptum. In quo diabolus. Honora patrem et matrem tuam. Ecclesiasticus. viij. Honora patrem tuum et gemitus matris tue ne obliuiscaris. Quia mater

nostra decem mensibus nos in utero portauit et cum dolore nos pepit. cum magno labore nos nutrivit. Ergo gemitus illius nunquam debemus obliuisci. Ror illius est. quia tria nobilia receperimus a parentibus nostris scilicet esse. nutrientem. et doctrinam. quorum nullum recompensare possumus. **V**nus aristotles in ethica. Magistris dominis et parentibus non possumus reddere equaliter. Ergo deo quod nos creavit. parentibus quod nos genuerunt. magistris quod nos doceuerunt. non possumus dignam recompensationem facere. Ideo dixit thobias eiusdem. c. iiiij. ad filium suum. **H**onorabile bebis ad matrem tuam quod. **D**ic quilibet pater puerum ad te tenere informem ut matre sua bonoret. sicut ille thobias docuit filium. Et similiter quilibet mulier dum filium ad hoc tenere ut patrem habeat in honore et reverentia Ecclesie. iiiij. Qui honorificat patrem suum: vita vivet longior. **H**ic honor stat in septem. Prior in cordis dilectione. **I**o dicit abbro. super illud cathegorum. Ordinavit in me caritatē. Primo diligendi sunt parentes. **S**uper quod dicit augustinus quod amor parentum est perponendum amori filiorum. **C**ontra hoc facis unitus parentes odiunt. at optat eis mortem. ut eorum hereditate capiat et summotum propriae voluntatis vivant quod est valde reprehensible et gravis peccatum. **Q**uo sic probatur. Quia dicit Iohannes in canonica sua. Qui odit fratrem suum homicida est. **D**i hunc intelligit de primo: quod tunc erit de illo quod odit parentes suos quos plus diligere tenetur. **Q**ueritur utrum plus filii diligant parentes quam econuerso. Rursum quod naturaliter

parentes plus diligunt filios q̄ eō
 uerso. eo q̄ magis sc̄iūt parētes q̄
 filij q̄ ab eis sunt geniti. **H**oc intel-
 ligēdū est naturalit̄ t̄mūt lic̄z aliquā
 fallat. Ergo merito p̄ntes diligendi
 sunt a pueris q̄s ip̄i ita tenerrime di-
 ligūt. **V**n̄ basili?. Parētes nostros
 sicut p̄pria viscera diligam?. **S**ed
 q̄uis quidā hoc dicit ore: corde tamē
 nō diligūt parētes suos. Cuius ex-
 emplū p̄mit̄ in historia britonū de
 leyr rege britānie. sicut dicit brutus
 in cronica sua q̄ habuit tres filias
 sc̄z gormorillā. ragan. et cordoylla.
 et nō habuit masculinā plen. Qui
 rex segregatas filias suas de amore
 suo sc̄iscitatus est. Prima respondēs
 p̄ curiā celestem testatus est q̄ pl̄
 ei diligenter q̄ aiam in suo corpore.
Cui pater. Quia mēā senectutē tue
 vite p̄posuisti: te tali maritabo quez
 elegēris cum terciā p̄te regni. Ragā
 vero q̄ secūda erat exemplo p̄oris: be-
 inuolentiā patris accīpe volens. iu-
 rando dixit aliter exp̄mere se nō pos-
 se q̄ q̄ eū sup̄ omnes creaturas dili-
 geret. Credulus pater. illi aliā p̄tez
 regni pm̄ist. **S**ed terciā cordoylla
 intelligēs patrē filiarū adulatiōni
 bus acquierisse. dixit. Nulla est mi-
 pater filia q̄ patrē suū plus dilige-
 re q̄ se p̄sumat. Eq̄dē nullā esse q̄ hoc
 fateaf̄ nisi iocoſis verbis veritatē ce-
 lare intebat. Nempe semp̄ te vt pa-
 trē dilexi. ne a p̄posito diuertar meo
 Et si plus vis. Quātū habes tūva-
 es et tū te diligo. Irat? pater eā ex-
 p̄te regni fecit. maritās eā in p̄tib?
 gallicanis vltra marinas p̄tes. **L**3

posteap̄ primā et secundā filiās et
 eoz maritos fuit de regno expulsus
 Per terciā vero filiā et eius maritū
 honorifice receptus et in suū regnū
 repositus est. **H**ec in paupertate fuit
 amica sed alie due fuerūt adulatri-
 ces. **D**ubitaf̄. an pl̄ debeo diligere
 patrē aut matrē. R̄nr. patrē. q̄z pa-
 ter et mater sunt p̄ncipia generatio-
 nis. **S**ed in generatōne p̄r est sicut
 mouēs et opans. femina sicut pati-
 ens. Et q̄z h̄m aristotile. ix. li. de ani-
 malib⁹ excellentior est ratō adiuvi q̄
 passuui. **N**ec obstat q̄ matres plus
 laborauerūt. q̄z iste labor est inuolū-
 tari?. **D**ubitaf̄ secūdo an plus debeo
 diligere p̄rem vel filiū. R̄ndēf. p̄rez
 debeo plus diligē. q̄z ab eo plura re-
 cepi vt dicit. ix. ethicoz. dījs. magis-
 tris. et p̄ntib⁹ nō reddere possim⁹
 équals. **D**ubitaf̄ tertio. an plus de-
 beo diligere patrē carnalē q̄ spūalē
 R̄nr. Carnalēqz efficiente pater car-
 nalis plus habet rōne efficientis q̄
 spūalis. q̄ magis se habet vt instru-
 mentū. **D**ubitatur q̄rto an plus de-
 beo diligere vxorē an p̄ntes. **V**idef̄
 q̄ p̄ntes. q̄z dī. ix. ethicoz. dījs ma-
 gistris. ac. sed vxori possim⁹ reddere
 equalens. Itē de dilectione parē-
 tu habem⁹ preceptū decalogi: h̄ nō
 de vxore. Item. xxx. di. c. si q̄ filij ha-
 bentur. dī q̄ religiosus potest exire
 ad cibāndū parētes paupes. **S**ed
 atra geneſ. i. dī. ppter h̄ relinq̄t ho-
 mo patrē et matrē et adlerebit uxo-
 ri sue. **R**espondetur q̄ hoc intelligi-
 tur de matrimonio cōtrahendo. fili⁹
 debet relinquere matrē et filia patrē

id est parentes non debent strahere
matrimonium cui filiis. et non intelligi
tur de subueniendo pentibus. **P**ecā
do cōsistit talis honor in obsequijs
familiaō. **E**cclēsia. iij. Qui timet de
um honorabit pentes. et quasi domi
nis seruit eis. q̄ eū genuerunt in o
pere et sermone et in omni patiētia.
Ideo tenent eos vñtere cū cœcī sunt.
et portare cū infirmi sunt et claudi.
Vel alia se ruicā eis exhibē. scz eos
lauare. le dū preparare vel eos tegē
vel suis vestibus induere. **S**ed qui
dam verecundant de parentib⁹ suis
si cœcī sunt vel claudi aut male vestiti
Et ideo spernūt eos aut verecundat
Quib⁹ accidit sicut cuidam scolari
parvus accidit. Qui cum esset p̄cio
sis in dutis vestib⁹ et multi honorata
retur a studentibus. cunqz visitasset
eum pater suis in humili habitu. ti
mens ip̄e q̄ socij sui cōtempneret eū
si scirent ip̄m talem patrē habere. ro
gavit patrem ut nullo mō indicaret
socij q̄ ip̄e pater suis esset. **E**t finiu
lans eū esse vñū de servitoribus pa
tris sui fecit eū comedere cū familia
domus quod pater patienter susti
nuit. **S**ed cū finito prādio filius eū
duxisset et ad cameram secreto. et que
suiisset ab eo quid ei attulisset. ostē
dit sibi pater magnā quantitatē pe
cumie quā ei attulerat dicens q̄ nec
aliquid ab eo habere deberet. **N**ega
sti inquit fili mi me. et ego te nega
bo: et de cetero nū q̄ comedes vel bi
bes ex eo qđ ego tibi mittā. **T**ercio
talis honor cōsistit in obediendo **A**d
ephesios. v. **F**ilij obedite parētibus

vestris in omnib⁹. **D**e cōtro. xxi. **S**i
genuerit homo filiū cōtumacem q̄ p
teriu: q̄ nō audierit patris aut ma
tris imperiu: et coercitus obedire cō
tempserit. apprehendit eū et educet
illum ad seniores cūnitates illius
et ad portam iudicij. dicētqz ad eos
Filius noster iste p̄terius et contuz
max est. monita nostra audire cōtem
pmit. cōmessationib⁹ vacat. et luxus
rie atqz couiūjs. lapidib⁹ eū obruet
populus cūnitatis et moriet. **E**t hoc
christus nos dōcuit suo exemplo qui
suis parentib⁹ subditus fuit. vt pa
tet luce secundo. **E**t erat subditus il
lis. **V**nde sciendū q̄ quilibet tenet
obedire pentibus in licitā et honestis
qñ aliqd iubet qđ bonū est p̄ salutē
iae. vt ad missam et ad ecclēsiā ire.
et verbū dei audire vel tacerē vel loq
vel laborare. **E**t qūqz p̄tinacit p̄ scie
ter cōtrariū faciunt peccant mortalit
Quarto cōsistit in dulciter respōden
do cū ab ipsis corrigunt. **V**nde ecclē
siastici. iij. **M**aledictus est a deo q̄ ex
asperat matrē. **T**enenf em parenti
bus dulciter respōdere: cum ab ipsis
corrigunt. **C**ontra hoc faciūt qui du
re et p̄tinaciter et in honeste respon
dent suis pentibus. **E**t in hoc graui
ter delinquunt. **V**nde habet marci. v.
Qui dixerit fratri suo. fatue p̄tachā
reus erit gehenne ignis. **S**i hoc intel
ligitur de homine aut fratre suo euz
deridendo aut scādalizando aut par
cipiendo: quantum tunc reus erit
qui suum patrem nominat antiquū
fatui: vel ei maledicit. aut eū p̄cutit
Tales hereditate p̄uan' p̄nt. **N**ā dr

extra de iure iurando. ē. quinta vallis
Ibi in glosa ponunt multi casus in
 q̄bus pater potest filii hereditate p̄
 uare. **P**rimus casus. si filius p̄ntib⁹
 manus intulerit. **S**econdus. si gra-
 uem iniuriā eis fecerit. **T**ertius. si eos
 criminalit accusauerit de causa que
 nō sit aduersus p̄ncipem vel rempu-
 blicam. **Q**uartus. si cū in maleficiis co-
 uersatur. **Q**uintus. si maleficus effi-
 ciatur. **S**extus. si vite p̄ntum fuerit
 insidiatus. **S**eptimus. si uxori vel co-
 cubine patris se miscuerit. **O**ctauus.
 si ex dilapidatione filij gratia suspe-
 dia sustinuerint. **N**on. si p̄ persona
 vel debito eius inquantū p̄t fidem iu-
 bere noluerit. **D**ecimus. si prohibuerit
 eos facere testamentū. **V**nde decimus.
 si cōtra voluntatē p̄ntuz inter arena-
 nos et mimos p̄seuerauerit. cū pater
 nō fuerit illius p̄fessionis. **D**uodecim-
 us. si filia vitā luxuriosā egerit. cū
 p̄ntes vellent eam p̄ posse dotare. **T**re-
 decimus. si p̄ntib⁹ furiosis curā non
 impēderit. **D**ecimus quartus. si parē-
 tem captum de carcere reducere ne-
 glexerit. **H**ij casus ponunt in auten-
 vt cū de appel. agnoscif. **C**aus. col.
 viij. **Q**uinto cōsistit in p̄fusionē ne-
 cessarioz. **H**oc tenet ppter donum
 q̄ ab ip̄is reperit sc̄z corpale nu-
 trimentuz. **I**deo filij q̄ parētib⁹ non
 subueniūt i necessitatib⁹ peccat mor-
 taliter vt pateat p̄ glosam **E**xodi. iiij.
Que dicit. **H**oc precipitur filijs. q̄
 honorēt parentes officio pietatis sc̄z
 ip̄is i necessitatib⁹ subuemēto. **V**n
 ecclesiastici. iij. **E**leemosina p̄pis non
 erit i obliuione. **P**ossum⁹ i h̄ v̄t

exemplis. **I**nter q̄ p̄cipiū est ex-
 plū cristi. Qui cum esset i angustia
 passionis. tñ nō est oblitus matris
 sue ymo curā ip̄ius habuit. et eam
 commendavit **J**ohām. vt ptz **J**obis
 xix. Itē ipsa ir̄rōnabilia aialia dant
 nobis exempla. **D**icit em̄ de grue.
 q̄ qñ pater et mater eius depilati sūt
 q̄runt eis necessaria. **D**onec habeant
 pilos aut moriant. **A**liud exemplū
 est cicomarū. de q̄bus legif qñ sene-
 scūt q̄ filij parētes suos in m̄tos p̄
 nūt et velut infantes iuxta pectus se
 ponunt et fouent eos et nutrūt. **S**i
 hoc volucres faciūt qđ nō debent face-
 re hoies. Ergo valde ingrati sunt q̄
 p̄ntib⁹ nō p̄uident. cū fibi p̄uidere
 possunt. **I**deo dicit apl's ad ephesios
Filij reddite vicem p̄ntib⁹: quia hoc
 acceptū est corā deo. **V**n exemplū scri-
 bit valerius li. v. c. iiij. q̄ dcbem⁹ pa-
 rentib⁹ i necessitatib⁹ subuemire. **C**ū
 qđam mulier nobilis ppter qđam
 flagicū fuisse morti adūdicata no-
 suit eā iudex aliqua morte publica
 punire ppter honore parētele. **S**ed
 inclusa est i carcere vt ibi fame pe-
 riaret. **F**ilia vero eius q̄ erat nupta de-
 licentiā iudicis eā i carcere cotidie
 visitavit. **P**rius tamē diligenter p̄-
 scrutabat ne aliquod cōstibile se
 cum deferret. **I**lla vero extracto vbe-
 re singulis diebus matrē lacte ale-
 bat. **C**um vero iudex miraretur q̄ tā-
 to tpe sup̄iuueret: repertum est q̄ ei
 a filia h̄ fiebat. **T**unc iudex pietate
 motus matrē filie donauit. **V**bi iam
 talis filia repiref h̄ potius matrimonio
 nō habito n̄ez et patrē repudiaret

quod patuit in alio tali exemplo. Fuit quidam vir diues habens tres filias. quas maritauit cum multis bonis. Finaliter pater finxit se de pauperatu. Accessit ad domum pme filie. qui ei ad tempus ministravit necessaria. tandem de penitentia patris importuna dixit ei. quod propter mariti improbitatem non erat ausa ei vterius aliquod ministrare. Audiens hunc pater ingemiscens ait. Utinam haberem laqueum. Et filia. Quid faceres cum laqueo. Runt. Ne ipsum suspedere velle. Filia vero occulte ordinavit quod pater inueniret laqueum quantum se cito suspederet. Pater cogitans maliciam filie. accepit laqueum occulte. Et accessit ad secundam filiam. Que fecit ei sicut prima. Tandem dixit patri. quod propter maliciam viri non esset ausa ei aliquod ministrare. Qui dixit filie sue. Utinam haberem gladium. Ait filia. Pater quod faceres cum gladio. Runt. Ne ipsum interficerem velle. Filia vero clam ordinavit ut cito cultellum inueniret. Que pater accipiens accessit ad tertiam filiam quod eum benigne recepit et ei permisit quod diu haberet bucellam panis cum eo vellat impetrare. Tandem pater occulte ordinavit per unum aliud remiante ad filiam et dicenter. Si ei daret unum filium eius oportemet patrem mori. Que ruit. Si haberet de ce pueros. male dare tibi ante quod promittere patrem meum mori. Qui accipiens puerum discessit. Pater vero considerans benignitatem illius filie ab ea recessit et fecit solene coniunctionem. et tres illas filias imitauit cum maritis. Finito praevio pater extrahens laqueum de matello datus prime

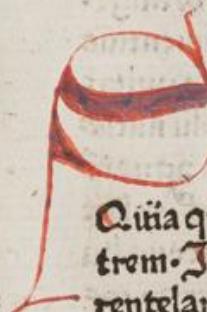
filie dicens. Ecce laqueum tuus. suspedas tu teipsum: quem mihi preparasti. Ad secundam dixit. Ecce cultellus tuus interficias tu te. Ad tertiam vero dixit. Ecce filia mi dilecta. Hic est filius tuus dilectus quem dedisti ut me a morte redimeres: tu post mortem meam habebis oiam bona mea. Sexto consistit talis honor in indulgentia commissorum. Ideo dicit quidam. Si defecerint sensu remanda illi. Ecclesiasticus. iij. Fili suscipe senectam patris tui et non contrectes eum in vita illius. Contra hoc faciunt quidam quod semel offendisi a parentibus quod vix vel nunc eis parcere volunt. Septimo consistit unde post mortem eis subuentatur cum bonis opibus et missis defunctionum. Contra facientes contrarium coquerunt parentes illud Job. xix. Quare me precepsimus. sicut deus. et carnis meis saturamini. Et merito. quod multa bona accepterunt aliquando a parentibus. vix pertinat pro eis dicere viam missam aut pauperi dant elemosinam. Nam si quis videret pauperem in magna angustia et ei non subuentiret: peccaret. Hic est in proposito. quod parentes nostri sunt in magnis angustiis purgatorij. si eis non succurrimus: grande peccatum committimus. Secundum est quod quilibet tenetur subuentire illis animabus quarum bona hic possidet. Et specialiter coquerunt de illis heredibus quos non subuentiunt de illis bonis que hic post se reliquerunt. Et ipsi heredes de hoc sunt redditus in rationem coram deo quod ipsis non subuentiunt. Secundo hoc est contra

divine legis pmissum. Primum est pntis vite elongatio. vt patz exodi xx. Honora patre q matre tuā. De quā ibidem. Ut his longeius super teria. Et ecclesiastici. iij. Qui hono- rat patrem et matrem suā: vita vi uet lōgori. Et hoc est rōnabile. Ut a quo habet esse et vitā. si ei vitam et esse cōseruat: agnū est vt ei vita sua cōseruet. Ergo ecōtra q nō honorant eoz vita abbreviāt. Quia plurimi tales improuisa morte moriunt. di cente ps. Subito defecerunt: et pie rūnt ppter iniquitatem suā. Necdū est filiorū suorū iocūdatio. Ecclesia sticī. iij. Qui honorat patre suū: iocū dabit in filiis. In plurimis em hoc videm q filij eoz in vita pspērānt et ecōtra q nō honorāt: orū filij sepi us moriunt. Cuius exemplū patz in cesario de illo. q in honorauit matrez suā: et omnes eius filij in breui defūcti sunt. Etiā inueniūt filios suos du ros iusto dei iudicio. sic dicit aristoteles de qdaz q püssit patre suū. Interrogatus quare hoc ficeret. Rūt. q ipē püssit patrem suū. ita nunc sit hibi ecōuerso. Quia eadem mēsi- ra qua mēsi fueritis: remetet vobis. Terciū est boni noīs et fame diu- gatio. Melius est nomē bonū q vngentū p̄ciosum. et diuīcie multe: et e couerso mala fama est multū timen da. Vñ ecclesiastici. iij. Male fame ē q relinqt patrem: et maledictus est a deo. q exasperat matrē. Quartum est diuītarū accumulatio. Ideo dicā tur ecclesiastici. iij. bñdictio patris firmat domos filiorū: s maledictio

mā trīs eradicat fundamēta. Et eco- tra q eos nō honorāt. talibus infortu- mia rerū euemūt et frequēter depau- perant. captiuant et spoliātūr a ra- ptorib. vel bona eoz vburunt. aut equi aut vacce moriūt. Quintū est vite eterne cōsecutio. Et ecōtra q nō honorant eternavita p̄uantur. Exodi .xxij. Qui maledixerit patri vel ma- tri: morte morias eterna. Sextū est in pnti vita laudatio. Et ecōtra q nō honorāt: fundunt sepe. Cuius ex- plū ponit cesari. q qdam dīves ā vñore sua cessit oībus bonis vnicō fi- liō suo vt ipē sponsam diuīte ducre posset. Et filius pmisit patri et ma- tri q abundanter quamdiu viueret ipis p̄uīere vellet. Et post aliquā tē- pus postq sponsasset iuenculā vñā ipa induxit maritū vt locaret pntes suos extra domū suā sepātim. Et sic patri et matri primo satis abundan- ter p̄uidit filius. Tandem clausit vi- scera pietatis q mīmis tenaciter eis p̄curavit. Quadam die dominicavi- dit mater ferri carnes in domū filij q dixit marito. Dū est q cōmedistis carnes: ite hodie ad domū filij nostri et inuenietis bonā assūtam. Tempore igit prandij pater venit pulsā ante hostium. Statim filius impi- assatum pullum quēm ipē ad come- dendum in ptes diuiserat ad capsaz abscondebat. Intrante autem pa- ere interrogavit filius quid vellet. Qui respondit. Volebam hic p̄ian- dere putās hic aliquid boni esse. Ait filius. Vide. quia nihil hic habem. Recedēte p̄ et ostio clauso pullus

assatus ad mensam per ancillam afferri et reponi iubet. Que viso pullo cōuersus est in horribilem serpentinum. Que territa fugit Accedens vir a pullum volens afferre saltauit in columi eius serpens et ei ita fortiter ad hest q̄ nulla arte aut medicamie poterat remoueri. Qui statim accedes ad episcopū indicauit sibi plagam dei. Qui ei p̄ penitentia iniunxit ut iret ad omnes maiores villas et civitates regni francie cōuocatis iūne nibus et pueris. eis factū narraret ut suos pentes non contempnerent sed honorarent. Qui sic nouē amīs iuit. Et eo comedente serpens mediit: eo dormiente dormiuit. Terācō hoc est cōtra legis nature instinctum. quod patet p̄ tale exemplū. Quidam habens uxore: qui habuit ex ea tres filios s̄m opinionem suam. Qui uxoris eius cum quadā die cuī ea litigaret obiecat q̄ ip̄e credebat q̄ tres haberet filios sed unus tñ suus erat. Requisito autē viro ab ea qui suus esset noluit ei indicare. Deinde cū pater infirmareb̄ ad mortem. et uxoris defūcta esset. ip̄e faciens testamentū omnia sua bona dimisit illi. q̄ filius suus erat. Post mortem vero eius facta est inter eos cōtentio. cuius hereditas esset. Quilibet enim dicebat q̄ ip̄e esset filius ille: et q̄ sibi debebāt hereditas. Et cū hoc delatum. esset ad iudicem. precepit iudex ut pater mortuus alligaret ad arborem. Et ille qui directus in eum sagittaz mitteret: hereditatem haberet. Alligato autē pate ad arborem. duo ex illis sagittas

uerunt in eum. Terācō vidit patrem suum sagittari. offensus est valde contra alios. et dixit q̄ nullo modo patrem suum sagittaret. Ex quo cogitatum est q̄ ip̄e erat verus filius suus. Et data est ei hereditas. Simile iudicium dedit salomon. iij. Rz. iij. duabus mulieribus que litigabant de puerō vno. Illam emā perpendit esse matrem: que non potuit pueri inseminationem tolerare.

Ecundo peccant cōtra hōc preceptū: qui derelinquunt in necessitate regestate p̄ sonas de sua parentela. Quia qui dicit. honorā patrem et matrem. In illo etiā dixit. Honorā parentelam tuam. Peccant ergo gratiater qui derelinquent fratrem patris aut sororem matris aut alios de sua parentela. Vnde Catō dicit. Cognatos cole. Circa quod notandum q̄ triplex est cognatio sc̄i carnalis. que ex cōsanguinitate propagatur. Secunda dicitur cognatio spiritualis. que ex cōpaternitate contrahitur. Tercia dicitur cognatio legalis. que ex adoptione causatur. Prima dicitur carnalis. Ista est multum. colenda et honoranda. et hec s̄m Raymūdū dicitur vinculum personarum ab eodem stipite descendentiū. carnali propagatione cōtractum. Et dico stipe. illam personaz à qua aliqui duxerunt originem. Vnde et consanguinei dicuntur quasi devno sanguine procedentes. Tales inuticem

C
contrahere nō debent vñqz ad quartum gradum inclusuē. vt p̄t̄ de cō sanguinitate et affinitate. ca. nō debet. Durat tñ h̄m hostiense quātū ad successionē hereditatis vñqz ad decimū gradū. vt pat̄. xxxv. q. v. Ad se dem. Tales cognati debet se mutuo honorare. Ideo iugū ordinatū est fieri inter extraneos vt amor et caritas dilatent et extendant vbi naturalis amor min⁹ feruet h̄m aug⁹. xv de ciui-dei. c. xvi. Etia dicit idē aug⁹. li. xv. de ciui-dei. c. i. Ut rellementus omnidaref societas humāne vmitatis. vinculoqz a cordie nō solū naturae similitudine. verū etiam cognati mis affectu omnes necterent. exaltit deus vt ex uno boie omne genus humānū diffunderef. Debet ergo cognati sibi mutuo ap̄ati sicut mēbra eiusdē corporis. Prime ad corinth. xij. Si pat̄ vñi membrū. patiunt̄ oia. Secunda cognatio dicit spūalis. et euemit ex hoc q̄s aferit alicui sacramentum baptismatis aut cōfirmationis. Vel cum quis sustinet h̄ue tenet illum cui tale sacramētum cōferatur. Et contrahitur inter baptisatum et eum qui suscipit. Itē inter baptisatum et filium suscipietis. Hoc dicō si sint legitimi. Sec⁹ si essent adop̄tiū. quia tales filii suscipietis legitime copulantur baptisato h̄ue suscep̄tovt dicit innocentius. Item contrahitur inter baptisatum et suscipiens vxorem si āte suscep̄tonem agmina sit ab eo. Item inter suscipientes et parētes baptisati. Hec cognatō impedit et dirimit cōtractum matri

D A
monium. Et que dixi de suscipiente intellige etiam de baptisante. Et idē de sacramento cōfirmationis. Hec autem omnia de cognatione spirituali patet in ca-ne dum. li. vi. In alijs vero sacramentis nulla causat spiritualis cognatio. extra e-qnus. li. vi Per cathecumēnum vero contrahitur cognatō spūalis que tantū impedit contrahendum sed dirimit contradictionem ut patet ex e.ca.p cathecumēnum. li. vi. Nota q̄ baptismus est nobis magis necessarius q̄ alia sacramenta ppter qnqz. Primo qz ppter fine alijs: a nō eō verso. vt patet de p̄bitero nō bap̄ta. si quis presbiter. Secundo. qz fine eo nulla salus habetur. de cō-di. iii. firmissime. Tercio. qz per ip̄m rem alia a mortalia dimittunt. de cō-di. iii. c. nō sunt. Quarto. qz per ipsum plena fit remissio omnī peccatorū. de cō-di. iii. c. Prime p̄mittētia. Quinto. qz est fundamētū et ianua om̄i sacramētorū. vt patet de bap̄. c̄ eius effec. c. maiores. Et de con-di. iii. c. Itaqz. Ergo in tali sacramēto contrahitur talis cognatio. Nā sicut in generatione carnali contrahitur cognacō carnalis ex pte pris a mātris. Ita ex generatione spirituali cōferēs sacramētum gerit personam dei pris: sed portans ad sacramētū gerit psonam ecclesie mātris. In his cōcordat thomās a pe. in quarto di. xxiiij. Et sciendum q̄ tres sūt species cognationis spūalis. Prima dicit cōpaternitas que attendit inter spiritualē patrem puerū a carnalem. Nam vñ sp̄atrū semp est spūalis

pater filij: alter carnal. Alia est partem. et hec attenditur inter illū q̄ suscipit et eū qui suscipit siue masculus sit siue feminā. Tercia dicit fratrem. et hec attendit inter filiū trium spūalem et filios carnales. De his tribus speciebus dicunt doctores q̄ spūalis cognatio nō p̄cedit ad nepotes et vltiores. qr̄ nō habet gradus. Filia em̄ mea trahere potest cū filio filij mei: nō cum filio meo. qr̄ hoc est prohibitū. Ar. xxx. q. iii. c. i. Possunt tñ filij duorum spātrum copulari siue ante spāternitatē. siue post sint generati excepta sola illa persona. p̄ quam spāternitas est contraria. q̄ nunq̄ potest copulari alicui filiorum sui patris spūalis. vt ptz extra de cognatione. spiritu. c. i. et. xxv. q. iii. c. sup̄ q̄bus. et c. pizatū. Querit vtrū aliquis posset fieri spāter alterius p̄ procuratore. Respondet. Si loquamus solū quantū ad effectū p̄mittendi vel tenēdi enā p̄ procuratore spōdere q̄s potest. Sz si loquamus quantū ab naturā et spāternitatē corpore et cognatione; spūalem inde sequentē. tūc spāternitas contraria nō potest sīm archidiasconum super primo. c. de cognatione. spī libro sexto. Vide Bartholū in fine legis. post mortem. ff. de adoptione. Et qd̄ videt cont̄. extra de p̄cura. c. fi. li. vi. Solvit sīm eū p̄ illud qd̄ nota ex de coelestia. eccliarū. c. aqua. Idem tenet Iō. an. in quadaz̄ q̄stione sua disputata. Tercia dicit cognatio legalis ista c̄enit p̄ adoptionē. Hec impedit matrimonium sc̄z q̄ pater adoptator nō potest contrahere cum filia

adoptata. Nec etiā filij mei cū ea vt ptz ex de cog. legali. c. vñco. Vbi dicitur. Si q̄ p̄ adoptionē soror mibi esse coperit q̄dū durat adoptio inter me et ipsam. nuptiū cōsistere nō possunt. Ergo ea finita potest cōtrahere. Dicit glosa in institutis de nuptijs. S. si qua. Tales omnes tenent honorare patres et patrinos. Ut igit̄ talis honor debitu sortiā effectum. Notandum est q̄ patres et paterni debent et tenent pueros imbuere in se ptem. Primo in fide catholica quod maius pertinet ad paternos vt ptz de cō. di. iii. h. c. Nos aut̄ omnia. Vbi dicit aug. Nos ante oia tam viros q̄ mulieres q̄ filios in baptismate suscepistis moneo vt vos cognoscatis fideiūssores apud deū extitisse p̄ illis q̄s visi estis de sacro fonte suscipere. Ideo semper eos admonete ut castitatem custodiāt. iusticiā diligant. caritatem teneāt. et ante oia simbolū et orōnem dñicam cōsimetip̄i tenete: q̄ illis q̄s accepistis de sacro fonte ostendite. Hec ibi. Sup̄ q̄ dicit archediacaon̄ in rosario. Cum p̄sbiter omnes baptisatos de baptismō leuet. om̄ pater est spūalis et omnes docere tenet. Sz qr̄ nō posset omnibus vacare. paternis commendāt ut eos in simbolo et orōne dñica et morib⁹ instruat. Et isti paterni dicuntur fideiūssores. qr̄ p̄ pueris in cathecismo et in baptismō respondet. Ab renunciā. credo. ic. Sed alia obijātur. Si paterni docere tenentur filios suos spirituales simbolum et orationem dominicani. Ergo melius

esset q̄ vñus boniis et doctus monachus virtuosus esset patern⁹ q̄ in dōct⁹ et us rusticus. q̄ qñq; simbolū et orō nē dīmā ignorat. Cui⁹ oppositū p̄hibet canon. xvi. q. i. c. placuit. Vbi inhibet monachis ne puerū de baptismo suscipiat Et. xviii. q. ii. c. pue mit. Vbi greg⁹. papa abbati valēti mano scribit Per uicit inqt ad nos q̄ in monasterio tuo passim mulieres accedunt. et qđ gravi⁹ est monachos tuos sibi cōmatres facere laborat et sic incautā cōionē cū eis habere. Ne ergo occasione hūam generis inimicus. sua eosqđ absit calliditate de cipiāt. iō hui⁹ p̄cepti serie cōmonemus vt neq; mulieres i monasterio tuo deinceps q̄libet occasione p̄mit tas ascēdere neq; mōchos tuos cōmatres sibi facere. Idem de cō. di. iii. ca. nō licz. p̄hibet abbatis. et. c. sequēti. monachi. Rō hui⁹ est duplex. Pri mane et rāhāt incautā familiaritatē cū mulierib⁹. Decūda ne oporteat mulieres cōmatres osculari sicut in qbus dā ptib⁹ est cōsuetū. Vbi autē ista nō timerent posset tolerari sicut sit in ptib⁹ p̄talic. vbi cōiter religio si fuit patern⁹. et magistri in theologia. Decūda dñt face patern⁹ i puerica. q̄ in seminario talia verecūdāt ad discē. Idē docet magister egidi⁹ li. ii. pte. iii. c. iii. cū trib⁹ rōnib⁹ P̄ria est. Nā fides est sup̄ rōne a ea q̄ fuit fidei. rōne cōplendi nō p̄nt. Ergo in illa etate fuit in fide imbuedi. qñ rōz nō querūt dītor⁹. Decūda est. q̄ etas illa est creditua simplicit̄. h̄ ea q̄ fuit fidei credim⁹. Ergo i illa etate

fuit imbuedi. q̄ ad fidēm. qñ magis credūt. Dī pueri cōtius credūt q̄ vi ri aut senes. Tercia est. q̄ cōsuetudo est altera natura vt dicit p̄hs Ergo q̄nto aliqd magisē assuetū tāto magis ē a naturale. q̄ tāto feruēti⁹ ei ad h̄remus. Cū ergo ad illa magis q̄ in infantia addiscim⁹ assuescam⁹ Ergo ac. Decūda fuit informādi i virtutib⁹ moralib⁹. Vñ seneca i epl̄a. xcij. Notisa virtuosis pueri fuit morib⁹ erudiēdi. q̄r in tali etate facili⁹ flectūtur. Et ponit exēplū de arbustulis q̄ in quālib⁹ pte flecti p̄nt: et tenera animalia sine labore p̄nt domari. Hoc etiā anhēlm⁹ de filiūtudib⁹ dicit. Mol lis cera recipit p̄maginē sigilli. et retinet eādem cū est indurata. Dic est de etate infantuli. Et sicut indurata cera nō bene p̄t informari: sic est etiā de etate indurata. Exēplū p̄t etiā beatus aug⁹. li. i. de ciui. dei. de testa l̄ de cyp̄bo. in quē si p̄mo infūdit liquor p̄ciosus scz balsam⁹ illū sapore sp̄t net. Si autē p̄us fetor infūdit. tunc eūdē fetore sp̄t retinet. Ergo p̄mo fuit erudiēdi in virtutib⁹ moralib⁹ q̄ in p̄ceptis dei. quō ea seruare dñt si co lūt saluari. Iux illud math. xix. Si vis vitā ingredi: sua mandata. In hui⁹ signū hñt p̄cepta scripta i mai bus et i pedib⁹. scz. in de cō digitis et in de cō pedicis. Itē q̄ liben⁹ visitet ecclesiā et audiāt missāz a sermonē exēplo xp̄i q̄ cū eēt. xii. anor⁹ ascēdit cū pentib⁹ suis i ierlm. Et sic ināpi ant deo seruire in iuūtute vt pt̄z tre noz. i. Bonū ast viro cū portauerit iugum domini ab adolescentia sua

Tercio cauendi sunt a malis exemplis et societate malorum. quod magis sunt inclinati ad malum quam ad bonum ut dicit canon. xij. q. i. c. omnis etas. **Q**uiam ad malum per seipsum: ad bonum autem per gratiam. Et etiam habet somitez impellente ad malum ut probat egidius in libro de regimine principum. quod sunt molestia molles et facilius recipiunt impressionem quam dura. Ergo faciliter recipiunt mores illorum cum quibus auersantur. **S**econdo. quod faciliter quod inducit ad id ad quod est proximum. Cum ergo sunt proximi ad malum: faciliter per malam societatem ad mala inducuntur. **T**ercio. quod sunt nimis crediti. ergo faciliter per malam societatem eis suadet bonum quod est malum. Ergo cauere debent pueri quod eorum pueris non dent malum exemplum. **Q**uiam dicit gregorius et ponitur xi. q. iij. c. p. caput. **T**ot mortibus digni sunt quod exempla pravitatis in posteris relinquuntur. **S**ed heu aliquis informant suos pueros ad malum verbo et exemplo. in quo deum graviter offendunt. sicut chorisare. blasphemare. potare. Ergo participes erunt omnium illorum peccatorum. **A**b ipsis malis exemplis sunt custodiendi quod peccare incipiunt quod est in septimo anno antequam summa magis vel minus versus romans in eis accelerat. **V**nus dicit ex de delictis puerorum. c. i. quod pueris gravibusculis peccatum nolunt quodam attrahere nisi ab annis. xij. cum pubescere ceperint. Quod merito credere debemus si nulla essent peccata nisi quod membris genitalibus admittuntur. **Q**uis vero audeat affirmare furtum

mendacia et puritia non esse peccata. **H**is plena est puerilis etas. quis in eis non ita ut in maioribus pueris videatur. **H**ec in glosa super verbo genitivus. i. dolo capacibus videlicet septem annorum. **T**ales enim mentiri et verum dicere possunt et confiteri et negare ut dicit augustinus in epistola ad renatum episcopum. **N**on actus carnales perficere non possunt nisi in xij. anno. Ideo dicit glosa super verbo pubescere quod anno pubertatis quod est in xij. anno non perficiuntur de quoque nisi malitia suppletat etatem ut pater in salomone. quod genuit in xi. anno summa magistrum in historiis. Ergo anno septimum anni pueri non committunt aliqui peccata sicut et naturaliter stulti qui nunquam usum rationis habuerunt. **T**ales omnes habent vitam eternam ex merito Christi et participatione honorum ecclesie. **S**ed diceret quod. Ex quo nullum malum imputatum manet. quod tunc illa opera lugabit que ipsi pueri et naturaliter stulti committuntur. **R**erum. quod illi qui scienter occasionem dant eis ad talia mala opera. **V**erbi gratia. Qui stulti inebriat ex apposito. vel qui iubet cum quodcumque malum facere reus erit. **D**ic qui iubet pueris maledicere aut malefacere: erit reus illorum peccatorum. **Q**uarto imbuti sunt pueri circa sensus exteriores. **P**rimo circa visum. ut scilicet turpia nullo modo videantur. quod talia in eorum fantasias defacili imprimuntur. neque in imaginibus neque in picturis: et quod non habent oculos vagabundos. **I**o dicit Ieremias. ix. c. Ascendit mors per feras manus. **S**i ergo videntur turpia faciliter inclinatae ad faciem filia coquuntur.

de omnibus videntur admirari. Secundo sunt instruendi circa auditum. ut non audiant turpia. quod talia in eorum fantasias faciliter imprimuntur. Ideo dicit aristotiles. viij. ethicorum. Prohibendi sunt pueri ne talia audiatur. quod audire est proprieatem facere. Tercio circa gustum. ne nimis potentem. Ideo dicit aristotiles. viij. politicoz. Juuenes maxime ab ebrietate custodi re oportet ne efficiantur bibuli et dilapidatores honorum. Quarto circa loquelam. ne loquuntur falsa aut mendosa de acillis aut seruis vel alijs viamis aut famam alicuius denigrando. et super omnia quod non loquuntur turpia. quod consuetudo est altera natura. Ergo si assueficerint metiri. difficulter possunt retractari. Quinto circa taciturnitatem. ut non furetur aut dampna proximis non inferat in pannis aut pomis et alijs fructibus. quod talia quod vult saluari. tenet restituere. Juxta illud. Peccatum non dimittitur nisi ablatum restituatur. ut per regulam iuris libri vi. In his oibus sunt maxime puelle aut filie instruende quod a tribus debent cohiberi. Primo a nimio circuitu ne sint vagabunde propter tria. Primo quod ex nimio circuitu defat eis male agredi occasionem et commoditas. Ideo dicit phis in rhetoricaz quod hoies male faciunt cum patre. Et hoc ideo. quod promptiores sunt ad malum quam ad bonum ut patet. xxij. q. i. c. omnis etas. Et multo plus mulieres quam viri. quod magis deficiunt a ratione. Secundo quod ex nimio circuitu efficiunt puelle invenientur. Ratione huius est. quod omne insolitum est verecundum. Ideo quoniam mulieres non sunt solite se

cospectu virorum presentare: sunt et recunde. Quarto autem sunt assuete: se virorum aspectibus presentare. in verecundia efficiuntur. Cum ergo verecundia sit frenum mulierum si perdant eam multa turpia perpetrant nisi verecundie catena costringantur ut ait phis in politicas. Tercio ex nimio discursu sunt nimis impudice et lascivae. Ratio huius est. quod sunt ex hoc magis hominibus domestice ac magis familiares. Animalia enim domestica permittunt se palpari et tangere: filiae ita vero hec non permittunt: neque a proximatum sustinent. nec tactum. Si ergo mulieres sunt domestice: erunt impudice lascivae et vane. Cuius ex eiusdem patuit in dyna filia Jacob quod voluit videre mulieres regionis illius: et oppressa est. ut genes. xxxvij. Secundo cohiberi debent a nimia loquacitate ut sint modo debito taciturne. quod conditum triplicatur. Primo. quod ex hoc sunt magis decetes. et magis diligunt a viris. Cum enim phis. ij. rhetoricoz. Coquiscetia sit rei que abest. unde quoniam aliquid possibile haberi videtur magis arduum et magis inaccessibile. magis augetur ei quod coquiscetia. Si ergo mulieres sunt loquaces ex hoc redundat magis familiares et obrepuntur ac vilipenduntur. Si autem sunt taciturne videtur magis inaccessibiles. et per consequentes magis diliguntur quod omnes quod diliguntur videtur pulchri. ac per hoc videntur magis decetes. Secundo quod prudentes loquiuntur cauteles et prudentes quia vident ratione. Mulieres autem quia deficiunt a ratione. et quia ubi

est maior defectus. ibi cautus est a-
gendū. Ideoque mulieres nisi verba
sua bene exariantur. de facili prumpūt
in verba fatua et impromeditata. Hoc
aut̄ faciūt nisi sint taciturne. Tercio
debent esse taciturne ne sint litigiose
qr qui in capitulitigare augeat et cupi-
scientia loquendi. qr nesciūt se pro-
nem refrenare cū quasi careat rōne.
Inde sequitur litigiur quod est enorme
peccatū. Tercio erudiēde sunt ne sint
ociose; sed semp laboriose et opose.
Patet hoc triplicatur sed prolm. x ethis-
cor. Primo absque delectatione diuina
vita nostra durare non potest. ideo
puelle aliquibus licitis operationibus et
honestis se dare debent. et qr vniuers-
quisque delectatur in ope suo siue bonū
fuerit siue malum. Secundo. qr sed pro
prolm nescit mēs humana ociosa es-
se. Ideo qui occupatur circa licita va-
gatur per opositatem licitā. et illicita
solicitudo vitat. Tercio. qr surgit
aliqua utilitas et aliquod bonū. quaz-
lia fuit opera circa que debet operari seu
occupari. Hoc considerandū est sed
diuitiūtate et diuerſitatē prosonarū
et locor. Quinto debent erudiri pue-
ri in artibus mechanicis et liberali-
bus more antiquorū pronāperū. quod prolos
magistros habere consueverūt per in-
structione filiorū sicut alexander ari-
stotile. traianus plutarcū. nero sene-
cam. Unde legifer quod rex romanorū scri-
psit regi franco fortas eorū filios i-
strui liberalibus disciplinis quod rex il-
literatus est tanque asinus coronatus
Et ecclesi. vii. Filii tibi si sunt erudi il-
los. Debent ergo filii nobiliū et pro

cipūm et diuitiū eruditur in artibus libe-
ralibus. et filii pauper in artibus me-
chanicis. Juxta illud cathe*os*. Si
tibi sint filii nec opes tūc artibus illos
Instrue ut possint in opem defendere
vitam. Ideo scribit Iohes in suo po-
liticatō li. vi. c. x dicens de octauia
no quod cū filijs suis bona hereditaria
sufficere possent tū voluit pueros suos
instrui ad gradū militare. ad cur-
sum ad saltū ad usum natandi. lapi-
des iaciendi manu exercitari fecit. ac
si sua nequaque nisi per virtutē possibe-
re valeret. Filias in lanifico instrui
fecit si per spem in extraneā pauper-
tatem fortuna peccasset per arte fuisse
tan valeret. Ergo huius exemplo pa-
rentes moneri debent ut filii eoz in
artibus mechanicis imbuanter. De-
xto debent acriter per delictis corrigi.
Vñ salomon puerbiorū. xxiiij. Noli
subtrahere a puero disciplinā. Ecce
fasticī. xxx. Curua ceruice eius. Ou-
ius rei grā tria inducūt exēpla. Pris-
mū est de heli sacerdote de quo legifer
ii. regū. iii. Qui filios corrigē negle-
xit. a deo ē punitur quod in domo sedēs cū fi-
liorū mors in bello ei fuisset nūciata
idē de sella corruēs fractis ceruicibus
exspirauit. Et ponit trāsupture. ex de-
simonia. c. heli. Aliud exēplū recitat
beatus grēgorius. li. iiiij. dialo. de quodā pa-
tre quod habuit filiū um annoz quinque
quod dei blasphemare nō cessauit et pa-
ter cum nō correxit. Ideo iusto dei iu-
dicio in sinu patris a demone percus-
sus et mortuis est. Terciū est quod nar-
rat boetius i. li. de disci. seo. de filio lu-
crecij quod fuit absque disciplina nutritus

consumens sua in aleis et meretriciis. Et a patre crebro redemptus de angustijs crucis. postea captus. ppter pris penuria redimi non poterat. Qui cum acrimis voce querula petiit osculum a patre. Et cum pater accessit. nasum illius moratu acutissimo secuit dicens. Quare meis primis erroribus incastratus euasi. et magistri mei monitis non obedivui. quasi diceret. Pater quod me non castigasti sed promisisti mea care peccatis: in errore de te capia vim dictam. Illius exemplo moneri videntur patres. filios suos corrigere: non tamen debent percutere pueros enormiter cum baculo aut fuste sicut faciunt nouerce sed cum virga.

Decimo peccatum alia illud perceptu scolares et discipuli qui debitum honore non impendunt suis magistris. quod eos informant in moribus et scientiis. Talibus enim tenent honorem metu et obedientiam. Iohannes dicit Cathol. Magistrum metue. Et aristotiles. ix. ethico rum. Dijis pentibus et magistris nunquam possumus reddere equalens. Nam non tandem quod magister honoratus et meritus tuendus debet in se habere quatuor. Primo. fit scientia illustratus. Secundo fit benevolentia inclinatus. Tercio fit innocentia decoratus. Quarto fit exipientia certificatus. Primo debet esse scientia illustratus ne sibi dicatur illud ad ronos. ij. Qui aliud doces: te ipsum non doces. Item sapientie. viij. Anteque loquaris scilicet docendo: disce. Cui doces dat canon. lxi. di. c. Misericordia est eum fieri magistrum qui nunc fuit discipulus.

xviij. i. c. si clericatus. dicit beat? Jeronimus ad rusticum. Ne sis miles ante tyro: nec puer magister quod disci puli. xlviij. di. c. prohibent. dicit. In arrogantiā quod est ruina diaboli incedunt quod in pudore bore nec dum discipuli statim magistri efficiuntur. Et ex delectione. c. officij. recitat quod papa non sicut quedam abbatem nobiliter affirmare eo quod antiquus esset discipulus voluit esse magister. Iohannes antiquus mira per acquisitionis scientiis sustinuerunt sicut recitat hugo in libro dydascoli dices. Alij calculabant honores. Alij piecerunt diuinias. Alij acceptis iuriis gaudebant. Alij penas spreuerunt. Alij contubernali vobis deserentes. ultimos recessus et secreta hemi penetraentes. soli se prohibiebant. ut eo melius cotemplationi vacaret. Deinde infra. Sapientis vir ille grece themistocles cum expeditis centum et septem annis se monstraveret. dixisse fertur. se volere quod egrederebatur de vita quanto sapere cepisset. Unde Jeronimus in prologo biblii scribens ad paulinum. Legimus inquit in veteribus historiis quoddam lustrasse provincias. nouos adisse populos. maria transisse. ut eos quos ex libris nouerant. coram quoque visitarent. Dic pitagoras memphiticos vates. Dic plato egyptum. Et sic de aliis multis ibidem numeratis. Sicut appollonius pertransiuit caucum montem ut videtur hiacum in throno aureo sedentem. potantem discipulos suos de fote tali. Nam nostri moderni scolastici non curant sic mundum pagare per scientias adipiscendas.

contenti solo nomine scz qd vocatur magistri. Contra quos saluator mabxi-xxiiij. Non oecemini magistri. qz vn est magister vester in celis. Ne cuo debz esse benuolētia inclinat? De quo greg. et ponit extra de maioritate et obedientia. c. humilis doctrina magistri. Hup quo dicit glosa. Bene dicit humilis. Nā magister debet esse humilis et benignus auditoribz. et humiliiter docē: nō cū austinitate et potentia. Ut ptz. xlvi. di. c. Hoc habet p̄p̄riū doctrina arrogatum ut humiliiter nesciat inferre q̄ docent: et recta q̄ sapient etiam mimistrare recte nō possunt. Asperitatis aut mimie increpatō nec correctionē recipit nec salute. Talis tñ humilias sic moderari debet q̄ nō frāgat regēdi auctoritas. ut dicit aug. in regula. et ponit. lxxxvi. di. c. Dū minimum seruaf humilitas. Tercio q̄ fit innocentia decoratus. De hoc dicit loci vbi supra. i. li. de disciplina scolarū. Magistratus inq̄ morū honestate polleat. et debet esse in sermone exar in iudicio iustus. in consilio puidus. in omisso fidelis. constans in vultu p̄ius in affectu. virtutibus insignis et bonitate laudabilis. Nequit ibi dem. Nulla siq̄dem res p̄mīciofor di scipulo q̄ vita atumeliosa magistri Et sic doctrina vilescit ex ignominia osa vita docentis. Vivat igit magis virtuose vt discipulos informet. Ne neca in ep̄lavij. Plus hoies inq̄ oculis q̄ auribz credūt. Longū em iter p̄ pcepta: bene et efficax p̄ exempla. Vn dicit. ii. q. viij. c. Nos Magistri

erroris sunt q̄ peuis vivūt q̄ subdit Quarto debet esse experientia certificata. Ideo magister Egidius ostendit i. li. de rigimine p̄ncipū. pte. ii. c. ix. dicens q̄ debet esse sciēs in speculabilitibz vt doceat in sciētia: prudēs in agibiliibz vt instruat in bonis moribus. Primi pbat. qz ad hoc q̄ fit sciens tria req̄runt. Primo debet esse invenitius ex se. qz q̄ nullo modo fit aliqua inuenire. sed solū aliorū dicta referre: magis est recitator q̄ doctor. De canto debz esse intelligēs qz nullus sibi sufficiat in speculādo. s posteriores p̄b̄i ex dictis p̄orum habuerūt iuuamenta. Ideo nō solū req̄ritur q̄ fit invenitius sed etiā intelleciūus aliorū. Tercio requirifit q̄ fit bene indicatiūus. q̄ dicta aliorū fit tenenda et q̄ respuenda. Ut aut fit prudens in agilibz et bene instruat in bonis moribus requirifit vt fit membrorū. cautus. puidus. et circūspectus. Primo debet esse memor recolēto p̄terita. Nā sicut volēs rectificare virgā nunq̄ eā rectificare posset nisi cognosceret ex qua pte esset obliqua. sic volēs alios rectificare nunq̄ eos congrue rectificare posset nisi haberet p̄teritorū noticiā per q̄ cognosceret quō obliquati essent. De canto debet esse puidus futuronū vt adhbeat medicamenta alia ea p̄ q̄ in posterū facilius obliquari possent. Tercio debet esse circūspectus vel exptus. qz debet cognoscere p̄tulares additio-nes pueronū cū expiētia circa p̄ticularia habeat esse. Nā alijs debz corrigere verbis. alios verberibz sūm q̄

Solitū et conditio puerū requiri. Et si clericus scolaris existat: magister pueris eū nō incidit in canonē. vt ptz de sen. excō. c. i. vbi dicit. Nec q; magister si scolare clericū intuis- tu discipline vel correctionis pausse- rit nō p̄t in ipo iniectione manū violē ta notari. Tales magistri debent esse in ecclesias q; pauperes clericos doceāt in grammatica. vt ptz ex de magistris. c. i. et. c. nō nullis. Etiam ecclesia me- tropolitana debet habere theologos q; sacerdotes et clericos doceāt in sacra pagina et illi dñt assignari pue- tus p̄bendarū vñ ille sustētēt. Et p- licētia doceādi nullus premiū exigat sub obtētu aliacū. Suetudinis vtz ibide in ca. qm̄. et in c. phibeas. No- tandū est secūdo q; pueri imbuēdi in artib; liberalib; dñt in se habere se- ptē. Primo dñt eē in corpe formosi. Iō dicit boeti? i li. de disciplina sco- lariū. Videndū est q; infans cū duci- tur ad imbuendū. in eo mēbroz de- tens sit dispositio. et ptū integraliū et poit ibi exemplū. Legif thimothei fi- liū lepra incubente castratū. lori pedē factū. gibbo tumentē. doctrine man- cipatū: plebeia extitisse abiectionez soñorū ridiculosā deiectionē. Nec ille. Cauendū est ne tales ponāt ad studiū nec scietia cōtempnaf. Vñ vir- gilius. Satir; est pulchro: ve niens e corpe virtus. Vnde seneca ep̄l a. lx. Minus accepta est scietia vel virtus remiēs ex corpe difformi. Itēz tales nō p̄nt finaliter p̄sriterari vt ptz le- uitici. xxi. Homo de semine aaron q; habuerit maculā nō offerat panes

Deo suo. nec accedat ad ministeriū ei? Si oculus fuerit: si claud? si par- uorel grādi naso. aut torto: si fracto pede. si gibbus. si lippus. si albuginē hñs in oculo. si iugē scabie. si impe- tiginē in corporel hermosus. si mācē Rō huius est. qz si tales ordinaret: vilesceret sacerdotale officiū. Qz ista hodie nō repellunt vt ptz. i. q. i. quali- ter. in fine. nisi sit defectus valde no- tabilis. Sed spūaliter intellecta re- pellūt. vt ptz. xl. vi. c. hinc etenim. Exponit ibi greg? p cecū ignorantē p claudū inuestū. p naſum deformē indiscretū. p fractū in pede. in eptum ad gradientū in via morū: p gibbo sum. supbū. ac. vt s. Peccato debent esse ingeniōsi. Iō dicit salomō sapie. viij. Puer eram ingeniosus et sorti- tis sum aiaz bonā. Ideo dicit hugo in didascolon. Qui doctrine operam- dant: ingenio simul et memoria pol- lere debent. Vñ aug? x. de trinitate. His tribus inspiā solēt ingeniā p- uulorū. quāto tenacius et facilius pu- er meminit. et quāto acutius intelli- git et studet ardentius. tāto est lau- dabilioris ingenij. Cuius signū est mollices carnis vt ptz in secūdo de anima. Nolles qđem carne aptos nīte esse dicim? ac. Si aut tales nō sunt ingeniosi et visitant scolas: per- dunt tempus. Et de talibus dicit lau- reatus poeta francisc? petrarcha. in libro de re. vtri. fortu. c. xxxvij. De- pe inquit caput vñ si facilius mollias q; boniñs. Caveant ergo pārētes ne expensas perdant. Caveat recto- res ne tales decipient: sed moneant

tales ad opera mechanica. Si autem essent ingemiosi et non virtuosii: esset grande piculum. Vnde idem frāscus p̄ trarcha li. i. c. viij. de re. vtri. fortune Rūt discipulo suo gloriat et dicēti. Ingenui mīhi celox est. Rūt Advirtutes vtnā. Alioqñ quo velotius eo p̄pius est ruine. Nequif ibidez. Ne p̄ magnū ingenuū: magnorū inicū maloz. Raro autē magm̄ errores nisi ex magnis ingenij p̄diere. Idem. Ne p̄ pueri ingemiosi moriuntur ne sint inuētores magnorū errorz. sicut fuit filius beati augustini. De quo dicit ip̄e. ix. confessionū. Adiunximus nobis ad baptismū adeo datū puerum ex me natū carnaliter de peccato meo. Tu benefeceras ei: annorū erat ferme quindecim et ingenio p̄ueniebat multos graues et doctos viros. Neqf. Horrori mīhi erat ingenuū illud. Dubitaf vtrū ingenia boniū modernorū sunt subtiliora veterz. qz dicit Jeromim? in p̄logo biblie. In genia h̄omī quasi vīna p̄bantes. Picut em̄ vetus vīnu melius est nous sic quidā dixerūt vteres subtiliores ingenij floruisse qz modernos. Cōtra quoqz opinione p̄mo est p̄stian? in p̄mo maioris voluminis. Cuius inquit autores quāto sunt iūiores tāto sunt p̄spicatores: et ingenij floruisse ac valuisse diligētia. Necudo cōtra talem opinionē est etiā expiencia in artificialibz opibz modernis vt sūt picture. edificia. cīc. qz absqz cōparatione sunt subtiliora antiquis. Idem p̄t in scientijs humanis. Est etiam cōtra illud qz iūenes moder-

ni t̄pis sūt cōiter subtiliores. cauſires et prudentiores qz iūenes antiq. Si autē dicaf qz antiqui fuerūt melioris et diuīturnioris vite qz moderi mō bonitatē oplexiois seqf bonitas iogenij. Rūt qz liczoliz fuerūt boīs fortiores in naturalibz et lōgioris vite et p̄ sequēs quantū ad hoc bene fuerunt melioris oplexionis qz boni nes huius t̄pis. nō tamē sequif ex illo qz fuerūt melioris et cōuenientioris naturalis dispositiois p̄ bonitate et subtilitate ingenij. quia ex alia complexione oritur fortitudo boīs et diuīturnitas vite: et ex alia subtilitas in genij. Vnde si aristotilem in p̄bleumatisbus. fere omnes illustres in scientijs fuerūt melancolici. et tamē complexio melancolica nō est nobilissima. Ergo. Item p̄fectionis cōplexionis est equus qz aranea vel formica. et tamē alde ingeniosior et industrior est formica qz equus. Itēz cōiter hōmīnes subtiliores et naturaliter ingemosi sunt breuioris vite. et ecōtra hōmīnes fortes et lōgēri sunt tardis in genij. Tercio debent esse studioſi. Vnde dicit hōctius in li. de disci. scol. Discipulus debet esse intētus ad audiendū. dōcīlis ad intelligendū. lemnos lus ad retinēdū. Et subdit. Nō sit scolaris discolus. Dicaf autē discolus quasi a scola diuisus. Scola grece dicit vāatio latine a qua vacatōne diuisus est. Ergo discolus est qui discutit p̄ vicos et plateas et tabernas. p̄ meretricū cellulas. p̄ publica spectacula et chōreas. Quidā eoz ad discut dimicā. qz missi sūt a pentito

cum magnis expensis ad studiūz
Alij nocturno tpe in plateis cum cā
 tharis & lutinis discurrūt. De talibz
 magistri eorū & hospites tenent red
 dere rōnem q̄ nō appellant eos ad stu
 dia. Nā scolares q̄ voleūt pficere oport
 et q̄ sint st̄nuati in studio sine de
 speratione sicut filius inconstātie. De
 quo dicit boetij in li. vbi supra. Qui
 tñ ad innua p̄ agēdā se dedit. h̄ sep
 in p̄ncipio de labore territus ad ali
 ud se trāstulit. Tandem ad acq̄stio
 nem sc̄ientiar̄ se trāstulit & ad cratibz
 nem atēnis v̄m̄es vt ab eo disce
 ret. v̄dit i sede sua difficilimās que
 stiones scriptas. Quas plegens. et
 statim intelligere nō valēs. studiūz
 sapientie tanq; sibi impossibile ablo
 rēns ad tantā desperationē v̄mit vt
 diceret. Miserū est me esse h̄viez. Ut
 iam possem h̄umanitatē exiere et aſi
 neitatē induē. specie p̄mutata. Dicit
 boetij q̄ attēdere debuisset illud qđ
 obtusitas ingenij cuiuslibet op̄is p̄
 mollit diligētia. Ideo dicit Jerom
 ius sup illud puerbior̄. iiiij. Ego fi
 lius fui tenellus. Quid inqt magis
 ad sp̄ēp̄cipiente scientie erigit am
 mū: q̄ id q̄ eos quos in sc̄ientia cla
 rescere miramur aliquā p̄uulos et in
 dōtos fuisse meminimus. Dubitat
 vtrū p̄bie studiū et artū liberaliūz
 sit vel fuerint apud deū meritorū. Vi
 detur q̄ nō. q̄r tunc gentiles sicut a
 ristotiles. plato. et socrates apud de
 um multū meruissent q̄ feruētissime
 infistebāt studio. et amore sc̄ientie oī
 bus renūcierūt. Qui tñ amore dei
 talia nō studuerūt h̄ ppter vanitatē

vt p̄fz ad romanos. i. Etianuerunt
 em̄ in cogitationibz suis q̄c. Item q̄
 dam magister parisiens̄ quendam
 suum scolarem sociū egrotantē ob
 mixe rogauit p̄ mortē ad se rediēt
 et statū suū sibi renūciaret. Qui post
 aliq̄s dies sibi apparuit cū cappa de
 pgamenō tota sophismatibz intus
 scripta et flanima ignis tota tecta.
 Qui req̄fitus a magistro quisnā es
 set. Ait ille Ego sum ille. q̄ ad te res
 dire p̄mis̄. Qui de statu suo req̄fit
 ait ille. Hec cappa quā supra me ha
 beo est mihi data vt eā portē p̄ glo
 ria quā i sophismatibz habui. Por
 ro flanma ignis qua coopta est. pel
 les sunt delicate et varie quas fere
 bā q̄ vt flanma me cruciat et exurunt.
 Sed cum magister illaz penā facile
 iudicaret. dixit ei defunct̄ vt manū
 extenderet et sic facilitatē sic pene sen
 tire posset. Cūq; manū extendisset:
 ille gutta vñā sui sudoris dimisit. q̄
 magistri p̄dicti manū sagitta citius
 pforauit ita q̄ cruciatū mirabilē sen
 fit. Et ait. Talis sum totus. Igif ex
 illa acerbitate penarū territus secu
 lum reliqt & religionē intravit. Vñ
 mane scolaribz cōgregatis hos vers
 sus composit. Linquo coars ramis
 cras coruis vanaq; v̄amis. Ad logi
 capgo: q̄ mortis nō timet ḡ. Ino
 trariū est. q̄r p̄ tale studiū acq̄rif̄ cī
 ra deū & creaturas agnitio veritatis
 q̄ est necessaria ad iuste & recte viue
 dū. Quia p̄bia ostēdit debitū rerū
 finē & ordinē. Igif est v̄tuosus labor
 et meritor̄. Itē act̄ miseric̄ t̄paliſ
 romanorum tendens ad bonum rei

publice fuit meritorius glorie tpa
ut p[ro]pt[er] h[ab]it[u]m de ciui dei c. xv. dicete au
gustino. Quibus nō erat deus datus
rus vitā eternā si neq[ue] hanc eis ter
renā gloriā excellētissimi imperij co
deret: nō reddereſ merces bonis acti
bus eorū i. virtutib[us]. Pro isto dubio
est notandū q[uod] studiū est vobis
vel diligens mētis applicatio vel oc
cupatio ad inueniendū declarandū.
roboran dū vel defendendū veritatem
qr oīs studiosus labor circa inuētio
nē est veritatis vel inuente declarato
nē vel roborationē vel defensionē. De
cūdō notandū q[uod] multiplici rōne q[uod] in
tētione qdā applicant se studio. Qui
dā p[re]cisē intentione gētiliū p[ro]pter co
gnitionē veritatis: qr cognitio veri
tatis est p[re]fatio humaini intellectus
Ideo omnes homines naturaliter scire
desiderant. Alij ut intitulati p[ro]moue
antur vel lucent. Alij ut honorenſ
et magni habeant: qr sciētia est de
numero honorū honorabiliū. De qb[us]
sanctus bernardus sup cantica sermo
ne xxvi. Sunt in q[uod] scire volūt eo
fine tm ut sciant: et turpis curiosi
tas est. Sunt qui scire volūt ut scian
tur ipi: et turpis vanitas est. Et sub
dit. Sunt qui scire volūt ut scientiā
suam vendāt: et turpis questus est
Sunt q[uod] scire volunt ut edificant: et
hec caritas est. Dec ibi. Constat q[uod]
illi p[ro]mī nō merent in studio suo. Alij
tribus bonis intentionib[us] se dāt stu
dio. Primo ut p[ro]sciētias humanitatis
inuētas cognoscāt causas, cōditōes
et status opm dei et exinde consur
gant in dei laude et dilectionē: qr qui

nō cognoscit subtilitatē artificij: nō
laubat artificem. Secūdo ut talib[us]
scientijs se disponant et abilitent su
um ingenium ad aptius defendendū
ea que fides saluberrima christiane
religionis tradit credenda. Tercio
ut cognoscant quantū humana in
quisitio potuit in cognitōne dei et cre
aturarum ascendere. et quantū potu
it appropinquare cognitioni supna
turali seu fidei. ut videat homo quo
modo necesse fuit ad salutē suam fieri
ri desup illuminationes. Illorū studi
ū apud deū est meritorū singu
lariter si student ut doceant ignorā
tes. Quarto debent esse humiles et
obsequiosi. qr mathei xi. dicit. ab
scendiſt hec a sapientibus et prude
tibus: et reuelasti ea parvulis. Itz
psalmista. Intellectū dat parvulis
Vnde hugo in libro dydascolon li
iij. c. xiiij. diat q[uod] p[ri]ncipium discipli
ne est humilitas. Cuius cū fint mul
ta docimēta h[ab]et p[ri]cipue ad lectorē p[re]te
nēt. Primo ut nullā scientiā. nullam
scripturā vilem ipse teneat: qr oīs
scientia bona. Secūdo a iuuentute
ut discere nō erubescat. Tercio ut cū
scientiam adeptus fuerit: ceteros nō
cōtepuat. Primo in hoc distit talis
humilitas. ut nullā sciētia l[itter] scriptu
ram vile teneat. qr oīs sciētia bona
est et oīs scriptura p[ro]dest. Vt z. xxxvij
di. c. Legim[us] aliq[ue] ne negligāt: et le
gitimus ne ignorem[us]: legim[us]. ut nō
teneamus h[ab]itū ut repudiemus. Sz q[ue]
dā dedignant studere artes: h[ab]volūt
studere theologiā. sicut qdā pigni re
ligiosi arbitrātes melius eē studere

theologiam & logycam & phisicam
nescientes & per illas ad illam puen-
tur et non ecouerso. Item quidam conti-
nue student artes & theologiā abho-
minant. Tali vicio beatus augustinus in
uolutus erat. ut patet li. iii. confessio-
num. c. v. dices de seipso. Institui a
mimū meū intendē in scripturas san-
ctas et videre qualis erat. et ecce vi-
deo rem non aptā superbis neqz nuda-
tam pueris. Nequit ibidē. Visa est
mibi indigna ut ea apparem tulia-
ne dignitati. Tumor meū refugiebat
modū eū: acies mea non penetrabat
interiora eius. Verūtamen illa est q̄
crescit cū parvulus. sed ego deigna-
bar esse parvulus. et turgidus fastu
mibi grandis videbar. Dubitatur
utrum liceat clericis ac laicis studere in
libris gentiliū. Rūr q̄ quidam legunt
libros poetarū & gentiliū ad volu-
ptatem & delectationē. ornatur verbo-
rum allīi. et tales peccat. Ideo dicit
xxxvij. di. c. Epus gentiliū libros non
legat. et sacerdotes dei obmissis euā-
gelij & prophetijs videmus & medias
legere et amatoria bucolicoꝝ & versuum
verba cantare. Ibidem etiā legimus
de beato Jerommo. Qui cū libros le-
geret ciceronis ab angelo est corre-
ptus eo q̄ vir cristianus paganoꝝ
figmentis intenderet. Et ponit h̄ ipse
in ep̄lā ad eustochium. Narrat etiaz
in vita sancti hugonis cluniacensis
q̄ semel dum dormiret vidi p̄ som-
pnū sub capite suo cubare multitū
dīmē serpentū et ferarū. Et euigilas
exquirēs inuenit librū arromis sub
ceruicali suo positū fantasias plenius

et ritibus gentiliū. Quē libri postq̄
abiecat: in pace querit. Deinde quidam
legūt in libris gentiliū ut eoru erro-
res detestentur & utilia in eis ad usum
sacre eruditionis vertat. De hoc legi-
tur. xxxvij. di. f. Sed ecōtra legit
q̄ moyses & daniel omni sciētia egi-
ptiorū & caldeorū eruditū fuerūt. Le-
git etiam q̄ precepit dñs filijs. ista
bel ut spoliaret egyptios auro et ar-
gento. Moraliter instruēs ut siue au-
num sapiētie siue argentū eloquētie
apud poetas inuenim⁹: in usum sa-
lutifere eruditionis vertamus. Ibidē
in. c. Si quid veri de deo fibilla & or-
pheus & alii p̄hi dixisse prohibentur
valet quidem ad paganorū vanitate
vicedā. non tū ad eorum auctoritatē co-
piedēdā. Hec augustinus. i. li. 3 māniche-
os. Deinde requiritur ut à nemine di-
scere erubescat. Ideo dicit xxxvij. di.
ca. Nullus ep̄s ppter obprobriū se-
nectutis & nobilitatē generis a pa-
vulis & mūmis eruditis si quid forte
utilitatis est aut salutis inquirere ne-
gligat. Iō dicit hugo in li. didasco-
lon considerā illud platonici. Malo a-
liē a verecude discē q̄ mea ipudenter
ingerere. Cur discere erubescis et ne-
scire verecudaris? Pudor iste maior
est. Hec ille. Tercio cum scientiam
adeptus fuerit. ceteros non debet con-
tempnere. Cōtra quod multi faciunt
despicētes aliquos: quorū ingēnia
nūq̄ attingere possunt. Quinto de-
bet esse deuoti et religiosi. quia dicā-
tur sapiētie p̄mo. In maluolam a-
nimam non intrabit sapiētia neqz ha-
bitabit in corpe subditō peccatis. Vñ

hugo in libro di dascolō. **S**tudens
in sacra scriptura nō cōfidat de acūmī
ne īgenij sui nec de subtilitate scrū-
tinij nec de sedulitate studij: s̄ de bo-
mitate deici pietate orōnis. Optau in
q̄t sapiē sapientā et datus ē mīhi
sensus: Inuocauit. et venit in me sp̄i-
ritus sapie Sapie. viij. Ideo narrat
aug⁹. li. i. de doctrina xp̄iana de qdā
q̄ orando triduamis p̄cibus impētra-
uit a deo plenā noticiā scripturarum
nullo bōies docēte. Cui cū oblatuſ eēt
codex legit in eo. Stupētib⁹ cunctis.
Ideo dicit xp̄c malli. xxiiij. Nō vocē
mīni magistri. vñ est em̄ magister
vester in celis. Ideo dicit laureatus
poeta frāciscus petrarcha de re. vtri-
fort. li. ii. c. xxxix. Sub in dōctō in q̄t
p̄ceptore dōctus aliquis fieri p̄t. vel
p̄ seip̄ni. vel quod verius est. influē-
tia celesti atq̄z īspiratione. Et vt a
ceromis vtar verbo. aliquo afflatu di-
uino. fine quo nec dōctū certe nec bo-
nū virū posse fieri credendū est. Doc
em̄ nō solum vera religio sentit: sed
gentilis quoq̄z p̄ hōz cōsentit auto-
ritas. **S**equit̄ ibidem. Augustinus
vero de seip̄o cōmemorat et testatur
cū nō omnia credere nephas est et
aristotilicas cathegorias que īter
difficillima memorātur et artes libe-
rales. quas singulas a singulis p̄ces-
ptorib⁹ didicisse magnū ducitur nul-
lo bōim tradente intellectissime. Et nouis
fimū oīm bernardū virū dōctrina et
sanctitate clarissimū. omnes suas li-
teras. q̄ru inter cūtōs sui t̄pis abū-
dantissim⁹ fuit. in filiis ut de se etiā
ipse ait. et in agris didicisse nō bōim

magisterio. sed meditādo et orāndo.
Rec p̄ceptores vñq̄ habuisse alios
q̄ querēt̄ et sagos. **H**ec si facta fuit
cur nō iterū fieri p̄nt̄. Qd̄ nisi sic es-
set. qd̄ fecissent p̄mi bōies q̄bus nec
magister ullus fuit. **H**ec frāciscus
petrarcha. **N**oui quēdā baccalauriū
q̄ semp̄ aīn studiū orabat et mirabili-
ter p̄fecit ī scientia vltra om̄s suos
coetaneos. Queritur cur deus bōies
p̄ se nō docet ī immediate: sed p̄ homi-
nes. **H**āc q̄stionē soluit aug⁹ p̄mo
li. de doctrina xp̄iana. c. ii. dicens. **M**o-
uente se vñō t̄pe sp̄u sancto replete
apostoli om̄i linguas gentiū locuti
sunt. Ergo cui talia nō p̄ueniunt. nō
se arbitretur esse xp̄ianum. aut sp̄m
sanctum s̄e accepisse dubitat. p̄mō
raciter p̄ hominē discendum est. **D**e
q̄tetur. Cauem⁹ et tales tēptationes
superbissimas et piculofissimas nō
exspectemus. Rapi in terciū celū ma-
gis cogitemus apostolū paulū. licet
diuina et celesti vocē p̄strati. ad ho-
minē tamē missum esse. ut sacramen-
tum recipet et copularetur ecclēsie.
Secundū exemplum ponit ibidem
dicens. Et centurionē corneliū q̄uis
exauditas orōnes eius et elemosinas
respectas ei angelus nūciamit: petro
tamen imbuēdum tradidit. per quē
non solum sacramēta perciperet. sed
etiam quid credendum. quid speran-
dum. et quid diligendum esset aus-
diret. Tercium ponit ibidem dicens
Certe ad illū sp̄adonem instruen-
dum qui ysaiam prophetam legens
non intelligebat. non angelum sed
apostolū misit. Quartum exempluz

Nōne cūm moyse deus loquebatur.
et tū modū regendi populū a scōro
fuo alienigena. mīmī supbus ac
cepit. Causam huius pomin etiā ibi
dēm dices. Poterat vtiq; fieri p an-
gelū sed ne abiecta esset humana cō-
ditio si p boies hominibꝫ deus verbū
fiū ministrare nolle videret. Quo-
mó verū esset qđ dictū est. Templū
dei sanctū est qđ estis vos si deus de
hūano tēplo rīsa nō daret. Sequit
ibidē alia rō. Deniq; ipa caritas qua
sibi iniūcem boies nodo vmitatis az-
stringit. nō haberet aditū refunden-
torū sibimet aiorū. si boies per homi-
nes nihil addisceret. **S**exto debent
esse ad qrendum magistros curiosi
qr dicit **J**eromim? in plogo biblie
qr viua vox bz aliqd latētis energie
Recitat ibi de multis q mundū pa-
gabant. Et hoc fecerūt ppter tria.
Primo vt variis rerū effectus. na-
turaliū opationes. dispositōnes inso-
litas et mirabiles expirenſ. Et sic ea
rum causas inqrendo ad altiore ſcī
ciā pueinrent. **D**eūtexplora-
rent diuersarū gentiū ritus ac mo-
res. opinions seu credulitates de fu-
turiſ. pteritis. ac pñtibus. et si veri-
tate stineret. **T**ercio vt quereret a
qbus addiscere poffent. et audirent
viros famosos in ſciētis et discipli-
nis. Ideo dicit ibidē **J**eromimus.
Sic pītagorās mēphiticos vates
q dīci fūnt a mēphis ciuitate egipti
Vbi fuerunt vates. i. diuinatores q
fuerūt ſacerdotes illorū. Vel vates
i. phi. Vel vates. i. astrologi vatici-
nantes ex astris. qr in egipto maxi-

me vigūt astronomia. Sequit in
epl'a **J**eromini. **S**ic plato egiptuz
et archita tarētin? eandē orā ytalie q
quondā grecia dicebat laboriosissi-
me pagrauit. Sequit ibidē. Cas-
ptus a piratis q̄renūdatus etiā tyra-
no crudelissimo paruit capt? vim? q
et seruus. et tū qz phus maior illo fu-
it. Etiā ad titū lūniū lacteo eloquētie
fonte manātem de vltimis hispanie
galliarūq; ſimbo quos dā remiſſe no-
biles legitimus. Et quos ad templa-
tionē ſui romā nō traxerat. vnius ho-
minis fama pduxit. Lacteo fonte. i.
eloquētia facili. Sequit ibidē. Ap-
poloni? ille magus vel phus in pſas
trahuit cauſū mōtem. albanos ſci-
tas. massagetas q̄c. vt biarcū i throno
aureo ſedente et de fonte tātali po-
tantē diſcipulos fuos. i. de natura et
de morib⁹ audiret docentē q̄c. Poit
ibidez exemplū de aplis alijſqz mul-
tis q magistros qſierūt in diuerſis
p̄uinitis vt addisceret. **N**ota qr **J**e-
rominus dicit de tito liūo. eū lacteo
fonte manantē. i. eloquētia facili a de-
lectabili et abundāti. Item dicit qr
appolonius vidit biarcū in throno
aureo. i. in catledria deaurata. qr sapi-
entia docebat q p aurū ſignificat. po-
tantē diſcipulos fuos de fonte tātali
i. de ſeculari ſciētia q dī fons tātali
a tātalo pho. Nam vt ſingūt poſte.
Tantalus fuit filius Jouis i ob cul-
pam ſuā apud inferos fuit in talez
penā qr ſp fit et eſurit. Habet enī a
quā vſqz ad labiū inferius dū vult
bibere ſemp aqua refugit. Rurſum
pulcherrima poma de arbore pendet

vñq; ad labium eius superius et qñ
vult ea apprelendere similiter refus-
giuit. sicut tagit ouidi? in li-methas
morphoseos. Ticas aut fós tatali hu-
mana sciētia eo qñ desideriū nō faciat
sed magis inflamat. qz dū sp eā si-
tūt curiosi. sp refugit. qz nunq; eos
ad plenū reficiat hanc dicit ecclēs. viij
Non saturat oculus visu: nec auris
impleat auditu. Etia de narciso dicāt
in li-methamorphoseos ouidiij. Dū
qz sitim sedare cupit sitis altera cre-
scit. Quo plus sūt pote plus situnt
aque. Itē dicit Jeromim? qñ appol-
loni? prexit ad ethiopiā vt videret
gymnosophistas et famosissimā sol
mensaz. Dicit ysidorus li. viij. ethimo.
qñ gymnosophiste nudi p opacas
in die solitudines phibens philosof-
phari adhibētes tātu pudēdis tegu
mēta. Olim ita philosophari cupiē-
tes nō solū se diuītis. voluptatibus
bonorib; et curis mūdanis nudeue-
rūt sed etiā qdā vñsi cūte pōste. solū
p sapiētia soliciti fuerūt h̄ mō studēt
vt diuicias et honores acq̄rāt. Neq;
tur ibidem. Ut videret famosissimā
solis mēsam. Dicit valeri? qñ qdā in
milesia regione emit iactū rethis à
qbus dā piscatorib; in mari iux tem-
plū appollinis delphici. Contigit qñ
piscatores illo iactū mēsam aureaz
extraxerūt quā emptor habē voluit
piscatores aut cōtradixerūt dicētes.
tātu de piscib; intercessisse pactum.
Tn cōsenserūt in h̄ casu qñ septē sa-
piētes qñ tūc famosi erāt cōsulerēt cui
iūs mēsa esse deberet. Sapiētes sup
boc illū deū qñ ibi erat. i. appollinē cō-

sulebāt. Qib? respōsum est qñ au-
rū sapiētissimo daref. et sic data est
appollini cōsecreta: sive ydolo solis
tāq; sapientissimo. qz deus sapiētie
fingebat et postea sup mensam illā
dabant responsa. Vel aliter fortas-
sis. mensa illa fuit triples appollinis
in q respōsa dabant. **S**3 reuera ille
ph̄s appollonius q alij q sic mundū
cīcuerūt potius debuissent visitasse
populū istabelliticū vt vidissent men-
sam aureā que erat sup archā testa-
menti. et vocabat apicidiorū de-
qua mensa verus deus dedit responsa.
et sancti fuissent ex respōsis veris
dei. et nō ex respōsis ydolorū qui fuit
demones. iuxta illud p̄s. Omnes dñj
gentium demona. Si ille tm labo-
ravit vt videret mensam solis. quid
non facient scolares et alij addiscere
volentes vt videat mensam sacre scri-
pture. **S**eptimo debent esse sciētia-
rum acquisitarū nō obliuioſi. Dicē-
te catbone. Que legeris memēto. **N**ā
memoria naturalis iuuaf p artifici
alē. vt p̄t p̄ sandū thomā i secūda se-
cū de. q. xlīx. ar. pmo. Et sunt sex que
adiuuant memoriam. Primum est
vt eoruq; que vult memorari p quas
dam similitudines cōuenientes as-
sumat nō tamē cōfuetas. qz illa cito
euāescut. h̄ incōfuetas. quia incō-
fuetas magis memorant. Verbi gra-
tia de eclipſi solis et huiusmodi. et
propter hanc causam magis memo-
riamur eoruq; que in puericia videm?
quia tunc apparent nobis oīa noua
q incōfuetas. **S**ecundū est q̄ frequēter
mediteſ que vult memorie cōmēdare

Vnde aristotiles in li. de memoria et remiscentia dicit quod meditatoes salvant memoriam. quod ut ibidem dicitur. Consuetudo est altera natura. Ideo quod multotiens intelligimus cito remiscentur. Tercium est circa unum vel pauca: non circa multa se exercitat. ecclesiastici. xxxvij. Qui minorat actu recipiet sapientiam. Quartum est quod affectu et intentione adhibeat ad ea que vult memorari. quod quanto aliquod fuerit animo magis impressum tanto minus elabefit. Vnde tullius in rhetorica. dicit quod solicitude conservat integras simulachronum figuram. Quintum est quod multum adiuuat et defecetum memorie supplet est scriptura. Ecclesiastici. xxxvij. Sapientiam scribere in tempore vacuitatis. In huius figura domini scripsit bis decalogum populo iudeorum in tabulis lapideis. Sunt tamen aliqui qui nihil ponunt in memoria. sed omnia in scripto. Qui solum gloriabantur de librorum multitudine et in libris deauratis: sed quod interius continetur parum curant. Legitur quod quidam scolaris dum repatriare cum multitudine librorum. contigit quod portator librorum casu in aqua cecidit. et sic omnes libros perdidit. Quod attendens quidam alius scolaris post eam peditans in libris pauper sed in scientia dives. Qui ea que audierat in scolis non libris sed memoria comedauerat. Nos versus posuit Cordi non carte tradas que non ueris arte. ut si carta cadit tecum sapientia vadit. Alij sunt qui multos confidentes de memoria sua nihil amen-

dant scripture. Et utrumque est vicuum. Sextum est placenta rei cognitio. Hanc causaz innuit plato esse in tenera etate. Quare ea que addiscuntur firmiter in memoria teneantur. Octauo debent esse formidolosi. Unde cativo Magistrum metue. Unde aplaus ad ro manus. xij. Reddite omnibus debita. Cui tributum tributum. Cui timore timorem ac. Nam videlicet canes dominos suos reuereri et leones aialia sevissima timoris signa et reuerentie suis magistris ostendunt. Et talis timor debet esse filialis non ex timore servuli. Legimus enim quod multi principes fuerunt et barones etiam qui quis in summo honore fuerunt impii. nihilominus tamen suos magistros summe honorauerunt. Unde de trajano legitur quod plutarcum magistrum suum summe honorauit. Similiter legitur de alexandro magno quod dum semel socratem magistrum suum obitum habuisset. de curru in quo refidebat. eo viso statim ad terram profligunt: et ipsorum reuerenter suscepit. Legitur in libro apum quod erat in scola duo insolentes scolares. Qui non soluz pati nobebant correctionem magistri. verum etiam ad insolentiam et dissolutiones alios studere volentes sepissime expellebant. Hoc quidem magister emendare non potuit. Contigit ergo magistrum mori et tertio aut quartio die in medio scole diabolum in effigie magistri cum virga ferrea coram omnibus apparere. Nec mora cum toruo vultu in adolescentes dictos exurgentes cum virga illa illis morte

intentans repente dispāruit Moēsqz illi nimio pauore in furiā veri post dies aliquos obierūt. Hinc ergo scolares aduertant diuinū iudicium et magistris suis obediāt ne contingat eos cum virga ferrea vapulare. Hinc p̄pham dicit. Reges eos in virga ferrea: et tanq̄ vas figuli affinges eos. Et subdit. Apprehendite ergo disciplinā neq̄n tē.

Quarti sunt qui peccāt contra illud p̄ceptum. et sunt servi et ancille nō honorātes patrēfamilias domus et matrēfamilias. Quia sicut filii tenent honorare patrē et matrē: sic servi et ancille debent honorare gubernatorem domus q̄ dicit paterfamilias. Quia dicit aplus p̄me ad thymo. v. Qui bene p̄funt. duplīcē honore digni sūt sc̄z in p̄nti et in futuro. Circa qd̄ notanduz q̄ in sacra scriptura inueniuntur quadruplex genus seruorū. Nā aliq̄ dicunt serui ex brutali ruditate et rōmis defectione. Aliq̄ ex moralī prauitatem dei maledictōne. Aliq̄ qui ex vulgari egestate et laboris obligatione. Aliq̄ ex morali hūilitate et bona opatione. Primo dicitur serui aliq̄s ex brutali ruditate et rōmis defectione. et illi naturaliter sunt serui aliorū et tenent alios honorare. De q̄bus dicit Aristotiles. i. politicon. c. v. q̄ intellectu vigētes naturaliter sunt aliorū dñi: et rectores. Et ecouerso. intellectu carentes naturaliter sunt aliorū serui. Ideo dicit beatus aug. ix. de cui. dei. c. xxi. ex dictis tulij in li. de republica. q̄ illi

q̄ sunt in domī nō sum rationē viventes. utile est vt in servitutē redigantur. et sunt sub servitute Rursū apte iusticie et iustū esse vide q̄ talibōto minibus sit utlis seruitus et p̄ vtilitate eorū fieri. Et tūc recte fit. cum improbis auferet iniuriarū licentia. et domī meli se habebūt. q̄ in domī deterti se haberūt. Et subditū est dicit aug. sup̄ in li. tulij vt illā ratio formet velut a naturā sumptū notabile exemplū atq̄ dicitū est. Cū deus homini: animi impat corpori. rō libidini. ceterisqz viciosis animi p̄tibus. Plane hoc exemplo satis editū est q̄bus dā utile esse servitutem. Nec ille. Et illa est seruitus naturalis et pertinet ad originālē iusticiā sicut inter uxoriē et maritū. inter p̄rē et filiū. Et est quasi naturalis ordo. quo inferiora obediunt superioribz. Iō aristotiles. i. politi. hanc p̄bat quadruplicē exemplo. Primo i. armonia ubi est una vox p̄ dominas. Secundo in corpe. ubi seruit corpus: et aia dominat. T̄z prudens est sicut aia: in prudēs sicut corpus. Tercio ex spatione aliorū aialiu ad hominē. vt equi et vacce multā salutē sequantur p̄ industriā humānā. eo q̄ ip̄is seruat. Sed imprudentes sūt sicut eq̄. Quarto ex diversitate sexuū sc̄z viorum et mulierū. q̄ viri sūt p̄stantiores mulieribz in rōne. Ideo feminis naturaliter dominantur. q̄ dī. i. politi. q̄ filiū mulierū nō est validū. Se cundū genus seruorū est ex morali prauitate et dei maledictōne. De quo Genes. ix. Maledicta chanaan. erg

seruus seruorum fratrum tuorum.
Beatius aug⁹. xix. li. de ciui. dei. c. xv
 tractans ista materia dicit q̄ nomē
 seruitutis. vel p̄t dubitari p̄ quos p̄
 mo fuit acquisitū: vel q̄bus p̄mo fuit
 it impositū. vel a q̄bus fuit deriuatū.
Di ergo querat p̄ quos fuit acqui-
 sitū. Planum est q̄ p̄ p̄mos nostros
 pentes. Quia h̄i in p̄mordio crea-
 tionis nō est diū ut dñareb̄ homi-
 ni: sed bestijs terre et piscib̄ maris.
 Vn̄ et p̄m̄ nostri patres non reges
 h̄im sed & pastores pecor̄ didi sunt
Nomē igit̄ seruitutis nō meruit na-
 tura sed culpa. Per peccatū igit̄ pri-
 morū pentū nomē seruitutis fuit p̄
 mo acq̄sitū. **S**ed si querit q̄bo fuit
 p̄mo impositū. Dicit aug⁹ q̄ nusq̄ i
 codicibus scripturaz legim̄ seruū
 ante q̄ h̄ocabulo noe. iust̄ peccatū
 filij vindicaret. Cū em̄ noe post plā-
 tationē vīmee inebriatus. nudatus
 staret & capn̄ vīredā pātris vīdisset
 nec coquisset: post euigilationē di-
 git. **M**aledictus puer chanaan: eris
 seruus seruor̄ fratrū tuorū. Chana-
 neis ergo h̄m aug⁹ p̄mo nomē ser-
 uitutis est impositū in vindictā pec-
 cati. **S**ed si q̄rat. a q̄bus h̄ocabu-
 lū est deriuatū. Dicit aug⁹ q̄ in lati-
 na lingua credit̄ nomē seruitutis o-
 riginē traxisse ab illis q̄ iure belli po-
 terat a capiētib⁹ occidi: et serui a ser-
 uā dīcti sunt eo q̄ seruabant. qd̄
 sine peccati merito nō est. **N**ā qn̄ iū
 sum bellū gerit p̄ peccato: ecōtrario
 dimicat. **H**ac seruitutē ostēdit ma-
 gister egidij li. ii. de regnī p̄ncipū.
 pte tercia ex trib⁹. Primo ex defēcio

nē pātrie sc̄z vt homines fortiter p̄u-
 gnādo defendāt patriā. inductū est
 supatos eorū huos esse. **S**ecūdo qz
 mī vīces speraret aliqd̄ bonū a vi-
 cto: facilius ip̄m occideret. **E**x his se-
 quis q̄ falsum dicit speculū saxonuz
 q̄ seruitus nō vīxit ppter peccatum.
 neqz ex noe. neqz ex abrahaz tc. sed
 remit ex violētia. **C**uius falsitas pt̄
 supi⁹ p̄ ang⁹ dicentē q̄ nomē illud
 culpa meruit: nō natura. **I**dem pat̄
 gen. ix. q̄ ppter peccatū filij vindicā-
 dum. noe p̄mo induxit seruitutem.
Idem pt̄ in canon. xxxij. di. c. eos.
 vbi dicitur q̄ cōcubine sacerdotuz si-
 nolunt dehīstere. ab episcopo moniti
 si nō se correxerint p̄ncipibus indul-
 gemus licentiā vt eorū feminas mā-
 cipent seruituti. **I**dem patet hic in p-
 tibus westphalie q̄ ppter frequen-
 tem recidivationē a fide karolus im-
 perator eos seruituti dñorū mandā-
 puit vt tradūt atque histore. **D**z
 tales qui sunt seruīlis cōditionis de-
 bent tale iūgum cum patientia porta-
 re & dñis suis obediē h̄m q̄ dicit lau-
 reatus poeta si. an. petrar. i. li. ii. de re.
 vt. for. c. vii. dicēs. Fer fortune sarā-
 nā patient quā qdā spōte etiā subiē-
 revtqz alios a seruicio liberarēt fibi
 seruitutē delegē. **I**n q̄bo est clarissia
 mū paulini nō nolam̄ p̄fūl. **C**ui⁹
 spōtanē seruitutis exit̄ felix fuit vt
 debuit. **Q**uidā p̄uo se p̄cō vendide-
 rūt vt serui effecti suos dños peccati
 vīculū absoluarent. atqz ad vīram
 reducerēt libertatē. **I**n q̄bo seraphis
 qdā egipcius heremīcola nobilitat⁹
 est. **H**ec tibi magis exēpla p̄fuerit

perfuerit q̄d lamenta. Nec ille. Infup
nemo debet alteri obijcere obprobri
um seruitutis. Cōtra quos dicit idē
frācisc⁹ petrarcha in libro p̄mo de re
medio vtriusq; fortune. c. xiiij. Nemo
q̄ nascit s̄ qui morit liber est. Multū
fortune licet in nascētē in extinctum
m̄bit. Expugnat vrbes inuictilissi-
mas: armatos fundit exercit⁹: potē
tissima regna subuertit. inexpugna-
bilis arx sepulchrū. Illic regnū vir-
mibus: nō fortune. Itaq; limē illud
ingressi soli mortaliū vite huius ab-
insultib⁹ fuit tuti. Tu te liberū iactas
Nō dico ad sepulchrū s̄ an liber lo-
die in cubiculū sis iturus. Libertas
nostra tenuissimo intēns filo sicut a-
lia q̄bus fiditis oia tremula semp̄
caduca sunt. Et infra. Idcirco te vt
reor liberū dicis. qr dominū nullum
habes. sed āneū audi senecā. Hona-
inqt etas est. for sitan habebis. Ne-
scis qua etate hec uba seruire cepit.
qua cresus. qua darij mater. q̄ plā-
to. qua diogenes. His te exēplis il-
le admonet. Et infra. Noli ergo li-
bertate tumescere. qñ non ex liberis
modo. sed ex regib⁹ tam subito serui
fiūt. Nec hoc miraberis cū s̄m plato
mis sentētia de seruis etiā reges fiāt
Mutat assidue res humane. Nihil
sub celo stabile. Quis in tanta vētē
gine firmū aliqd ac māsurū speret?
Nec ille. Tales cū patiētia dñis su-
is seruiāt: q̄ etiam ad sacerdotiū p-
moueri nō possunt nisi manumittāt
vt ptz. lxxij. di. c. i. ii. et. iii. Rō huius
p̄bhibitionis est duplex scz seruilis
vilitas q̄ clericalis dignitas. vt. lxxij.

di. admittunt. et extra de seruis nō
ordi-c. de seruoꝝ. in fine. Et si fuerit
ordinatus sciēte dñō q̄ tradicēte re-
uocabilis in seruitutē in quoq; grā-
du fuerit ordinatus. Si autē sciente
et nō tradicente: eo ipso fit ingenu⁹
di. lxxij. c. si seru⁹ sciēte dñō. Si igno-
rante dñō fuerit ordinatus. qr aut p̄
sentatore sciēte adiotionē ordinādi-
ordinatus remanebit in ordine sed
p̄sentator debet adempnari dñō in
duplo. lxxij. di. c. si seru⁹ absēte dñō.
Sic etiā nō possūt uouere solēpīt
nisi p̄us manumittant. nō tū potest
sibi dñs p̄hibere q̄ nō cōtrahat ma-
trimoniū sicut nō potest sibi p̄hibē
q̄ nō comedat vēl bibat. Vñ dicit a
postolus. i. ad thi. vi. Quicūq; sunt
sub iugo serui dños suos honore dia-
gnos arbitrentur ne nomē dei blas-
phemet. Tercio dicit aliq; seru⁹ ex
vulgari egestate et laborū obligatio-
ne sicut ille q̄ est naturalis ingenu⁹
potest dia seruus a seruendo et ser-
uicio qđ exhibet alicui ppter lucruꝝ
tpale. Tales serui et ancille tenēt et
debēt suū dñm. i. p̄ rem familias et ma-
tri familiias honorare in sex. Primo
debēt eis in licētis obedire. Priē pe-
ij. Serui subditi estote in omni tē-
pore dñis. nō tū boīnis et modestis s̄
etiā discol. Itē aplus ad eplēf. vi.
Serui obedite dñis vestris carnali-
bus cū timore et treimore. in simplici-
tate cordis vestri sicut xp̄o. Qz tra-
hoc faciūt aliq; serui et ancille q̄ binavi-
ce iubēt aliq; facē et si faciūt. b̄ tū
faciūt cū murmure et tristitia. Aut de-
mane cū excitant surgūt cū magna

pigrīa. Debent igit seruire cūm amore et dilectione. tūc cōtingit eis sicut Jacob q̄ seruiuit p̄ rachel septē annis i vīdebāf ei dies pauci p̄ amo nis magnitudine. Gen. xxix. Secūto dñt esse fideles in labore de q̄ aplus ad ephes. vi. Nō ad oculū seruētes quasi hōibus placētes. Sed cōtra hō faciūt q̄ bene et fideliter laborāt in p̄ sentia dñoz suorū sed q̄n dñsum ver tūt. nihil faciūt: sed vagis oculis circūspiciūt. Tercio debent esse fide les dñs suis in bonis tpalib⁹. Ma thei. viij. Que vultis vt vobis faciat hōies: eadem facite illis. Sed nemo vellit q̄ sibi fieret dampnū in bonis tpalib⁹. Sed cōtrā hō faciūt serui et ancille. q̄ bona suorū dñoz frangūt aut destruūt vel secrete comedūt aut amicis dāt p̄ paupib⁹ sine ɔsenſu dñ minoroz suorū. Item debent esse fide les. secrete dñ nō reuelādo. Item debet facere ancille respectu dñe sue. Dz querit an famuli et ancille possūt dare elemosinā de reb⁹ dñoz suorum Rūt thomas. iiiij. sentētiāz di. xv. q̄ serui et ancille nō p̄nt dare elemosinās de reb⁹ dñoz suorū sine ɔsenſu eorū nisi panē vel brodū q̄ nō infestūt sibi magnū noūmentū. Dz hic reprehēnde fuit qdā familiē q̄ p̄tē pigrīa potius fragmēta camib⁹ et pordis p̄jciūt q̄ p̄ colligerēt et pau perib⁹ dare. Itē nō debent furari bona dñorū suorū et dare amasq̄ vel alijs amicis. qz est cōtrā p̄ceptū il- lud. Nō furtū facies. Vn in legēda sancti thome legēf de quodā famulo q̄ solū furtū ficiū inuitō dño fecerat

et accēdens ad cōionē nō poterat sa cramentū eukarstie accīpe de manu apostoli. Qui in se reuerhus iuit re trosum aū quoddā altare et flexis genib⁹ roganit dñū vt sibi daret co gnoscere illud p̄ctū ppter qd̄ repul sus fuit a sacra cōione. Rūsum est si bi q̄ ppter furtū ficiū qd̄ nō esset cō fessus. Et sic denuo rediēs ad cōfessi onē accepta absolutione cōionē rece pit Quarto debent eis fideles esse fa ma eos omendādo et nō scandaliza re sicut qdā faciūt dicēdo. Ille dñs ē nimis parcus. Illa dñā ē nimis austera aut meretrix aut fur. qz tenēt ad fame restitutio nē. Quinto debent eis esse fideles in coripe. Vn dicāt v ale ri. li. vi. de seruo papirioitis. q̄ cū p̄cipet q̄ traditores vellēt dñm suū oc idere. seruus ɔmutata veste cū dñō et p̄mutato anulo tomū clā et secre te intrās: dñm emisit de thalamo q̄ se ad locū dñi posuit in lectū. et tradi tores ip̄m dñm credentes. occiderūt Similiter in gestis aglorū legēf de rege ed walde q̄ dñ quadā vice mul tu ɔcupiseret comedere carnes feri nas p̄cepit cui dā seruo suo q̄ cū arcu ad nemus iret venando p̄ ip̄o. Cum aut̄ seruus iste nihil repisset: tristabat valde. Sed vsus est arte noua scidit em̄ femur suū et abstraxit inde frustū carnis: et parato v̄erū assauit portans ad regem. Et sic qui per car nem ferinam satisfacere non potuit per propriam carnem dñō satifficit Sexto debent in omni labore deum p̄ oculis habē. Vn greg⁹ Om̄e bonū qd̄ agim⁹ sp̄ intentionē ad celestia

leuemus se mane debent orare et non
cantare sicut quidam faciunt. Item de-
bent missam audire ad minus diebus
dominis ut patet de con-di-i-c-missas.
Item non debent maledicere creatu-
ris sicut quidam faciunt. quia dicit
applus quod maledicti regnum dei non possi-
debut. Qui talis seruunt fideliter ser-
uunt. Qui autem non seruunt fideliter
sunt peiores diabolo quam tu aliquis inue-
tus est fidelis homini fuiuisse. Cuius
exemplum narrat cesari? di. v. c. xxxij. quod
demon quidam adolescentis venusti spe-
ciam induens ad quemdam militem ve-
nit obsequium suum illi offerens. Cui
cum multum placeret tam in decoro quod in
sermone granter ab eo suscepimus est.
Qui mox militi seruire cepit tam di-
ligenter et tam timide. tam fideliter
et tam iocunde ut satis ille miraretur.
Nunquam equum suum ascendit et nunquam de-
scendit quin ille apparatus esset a ge-
nu flexo strepere teneret. Discretum pri-
dum a hilaritate semper se exhibuit. Die
quada cum semel egretaret a venientibus
an quendam flumini magnum miles re-
spiciens et plures ex inimicis suis mor-
tali post se venire considerans ait ser-
uo. Mortui sumus. Ecce inimicus mei
post me festinant. flumius ex opposi-
to est. Nullus super est locus refugii.
Aut occident me aut capiet me. Tunc
ille. Ne timeas domine vadum fluminis
huius noui bene. Nequere me: bene
euademus. Respondente milite. Num
quod homo flumini istu in hoc loco trans-
uadit. Hoc tamen euasiomis seruum ducez
secutus sine piculo venit ad litus. Et
ecce eis transpositis hostes ex opposi-

to litora distantes mirati sunt dicen-
tes. Quis unquam audiuit vadum in flu-
mine isto? Non aliud nisi diabolus il-
lum transiit. timentesque reuersi sunt.
Processu vero typis accidit ut militis
uxor infirmare fecerat usque ad mortem. In
qua dum omnes medicorum artes defe-
cissent: ait iterum demus domino suo. Di domi-
nina mea inungere lacte leonina
statim sanaret. Dicente vero milite
vnde haberet tale lac. Rerum ille. Ego af-
feram. Qui vadens et post spacium
vnius bore rediens. vas plenum secum
attulit. A quo cum fuisset puncta mox
meliorata proximum recuperavit vigorum.
Cui cum diceret miles. Vnde habuisti
tam cito lac istud? Rerum. De motibus
arabie attuli. recedentes a te in arabias
et in leonis speluncam intras catulos
abegi ab ea et eam mulci. Hicque re-
uersus sum ad te. stupente milite
ad verba ista et dicens. Quis es tu?
Respondebit. Non solliciteris de hoc. ser-
uus enim tuus sum ego. Instante mis-
tate tandem confessus est dicens. Demus
ego sum. unus ex illis: quod cum lucifer
ro ceciderunt. Tunc magis milite stu-
pente subiunxit. Di natura diabolus
es: quod est quod tam fideliter homini ser-
uus. Respondit demon. Magna est
mibi consolatio esse cum filiis homini.
Dicente milite. Non audeo de cetero
uti seruatio tuo. Respondit demon.
Hoc per certum scias. quod si me tenuer-
is. nunquam a me vel propter me alia
quid malum eveniet. Non audeo in-
quit. Sed quicquid per mercede posstu-
laueris licet dimidium honorum meorum
libens tradam tibi. Numquid homo homini

C

seruit tam fideliter et tam utiliter
qr per tuam prudentiam iuxta flum
um morte euasi. Per te vxor mea re
cepit sanitatem Tunc demon. Ex quo te
cum esse no possum. nihil p seruicio
meo nisi quinqz solidos reqro Quos
cum receperisset: militi illos reddidit
dicens. Peto ut ex eis nolam cōpare
et sup teatū illius paupis ecclesie ac
desolate suspedas ut p ea saltē dīm
cas diebus fideles ad diuinū cōuocē
tur officiū. sicqz ex oculis eius dispa
ruit. Hec cesarius. Sed paterfami
lias si debet honorari a familia sua
teneat familię sue scz seruū et ancil
lis in sex. Primo in domesticibz p
uisionē. i. ad thi. v. dicit apl's. Si
quis suorum et maxime domesticoruz
curā no habet: fidem negavit: et est
in fidei deterior. Quia infidelis non
dū nouit veritatē. Et licz infideles no
sint sub lege gratie tñ seruat insti
ctum legis nature. Et talis fidem ne
gavit si no ore vel verbis. tñ ope. eo
q p̄ximū no diligat. Ideo dicit idz
apl's ad ephes. Vos aut dñ eadē
facite illis. Si em tibi deberet labo
rare et fideles esse: tuc eis econverso te
neris prudere necessaria. Sed cō
tra hoc faciunt qui famulos suos fati
gant quasi brutū animal: et no p̄cu
rant eis comestibilia: qd est cōtra ca
ritatem. Secundo debent eis esse beni
gni et caritatiū sicut deū fibi voluit es
se clementem et pium. Unde seneca
in epistola. xlij. dicit sic. Cū inferio
ri viuas quādmodū supiorē tecuz
vivere velis. Et quoties tibi in men
tē venient qd tibi liceat in seruum

D

tociens tibi véniet in mente tantum
dem in te dñ tuo licere. Forte dicas
Ego nullum habeo dominū. forsitan
inquit habebis. Nescis em qua eta
te hec uba seruire cepit. qua cresus
qua darij mater. qua plato. qua dio
genes. Hec ille. Sed cōtra hoc faci
unt q raro bona verba cōtra famulos
dicunt. Maledicūt eis et blasphemāt
dicendo. fur: meretrix. Videat ille do
mine ne eis cōtingat sicut cūdā dñe
q semp habitat iracundiā sup famili
am suā et nunq̄ boni animi fuit. et
quā eius ancilla demoni acam crede
bat. Que accipiens herbas benedi
ctas eaz cepit circumire et fumigavit
ea dicendo aliqd sub filētio murmur
ando. Quod cu dñā videret: q̄ finit
quid faceret. Respōdit se demonem
velle fugare: q̄ eam ad iracundiā p
uocaret. At illa subridendo dixit Ve
ni nunc q pmitto tibi q̄ nec tibi nec
alicui irascar vnḡ. Que postea mis
tis et iocunda facta est. Iste certe no
attendunt q omnes sumus fratres
et vnu dominus. et vno sanguine
redempti: q eandem possessuri heredi
tam. Igitur dominus vel domina
no debet spernere famulū vel famulā
qr fortassis melioris aliquando fuit
coram deo. quia aliquando famulus
est humili: et dominus est superbo
et seruus castus: et dominus luxurio
sus vel ebriosus. et sic similiter ans
cilla. Item dominus nūq̄ debet diabolo
lum nominare dicendo. Vade in no
mine diaboli vel fac hoc. Quia dicit
greg. li. iij. dy alogonū q̄ quidam

nōmīne stephanus vīiens de itine
re vocauit famulū dicens. **V**eni dia
bole discaltia me. **A**d cui? vōcē mor
ceperunt corrigia calciorū dissoluta
apte costaret q̄ qui noīatus fuisset
adesse ostaret. **Q**d dñs vīdens vēle
menter expatit dices. Recede: non te
sed famulū mērōcaui. Et sic recessit.
Tercio debent eos corrigerē si delin
quūt. qz iþi tenēt reddere rōnem in
extremo iudicio si nō ieiunēt vēl orēt
vel festiuant. **vñ** aug. in ep̄la ad co
mitem. **Q**ueso inq̄t mī frater omm̄
bus tibi subiectis a maiori v̄sq; ad
minimū amōrē & dulcedinē regim̄ ce
lestis. timorē & amaritudinem pene
gēhenalis annūcies. et de eoz salutē
solicitus. et vigil existas. qz de oībo
q̄ in domo tua sunt rōneim dño red
des. **H**uade ergo eis ut caueāt a fu
sperbia. detractione et ebrietate. **I**ra
et luxuria. furto et piurio. **H**ec au
gustinus. Ergo maxime peccant illi
domestici q̄ habent familiā iacentē i
publica fornicatione & nō impediūt
aut corrigūt. vt aliq̄e ancille. qn lo
cant se faciūt pacū q̄ habent aliq̄s
bonos socios eas sequētes. q̄ nolunt
inire pacū nisi hoc admittat. Et ta
les nō debent educere. **Q**uarto. pre
mij solutionē. **L**euitici. xix. **N**on mo
rabit opus mercenarij apud te v̄sq; z
mane. **Vñ** thobias vōcuit filiū suum
thobie. **mij. c.** **Q**uicūq; tibi aliqd o
peratus fuerit. statim ei mercedem re
stitue. & merces mercenarij tui non
manebit apud te v̄sq; mane. **Q**s ta
mē multi iūsti dñi faciūt q̄ mercede
debitā certo tpe nō soluunt. et sic fa

mulos suos furari appellūt. Et si aliqd
p̄diderint imponūt famulis et ancillē
et illud eis in p̄cō defalcāt. **Q**ue mer
cedis intētio indebita est peccatum
clamans in celū. **J**uxta illud Jacobi
v. **M**erces op̄ariorū vestrorū q̄ mes
suerūt segetes vestras q̄ defraudata
est a vobis clamat: et clamor eoru
venit ad aures dñi sabbaoth. **Q**uī
to tenētur eis dare bona. **I**deo dicit
extra de vō. et vō. re. c. magne. **Q**ue a
maioribus fūt de facili trahuntur a
subditis in exemplū. **H**ed vē illis q̄
potius familiē et subditis suis sunt
causa ruine q̄ forma virtutum. **D**e q̄
bus gregorius et pominur. xi. q. mij.
precipue. **T**ot mortibus digni sunt
quot exempla prauitatis in posteris
relinquūt. **T**amē prudens paterfa
milia nō debet multum turbari. si
aliqui de familia fūt mali. dūmodo
sunt sanabiles prout augustin⁹ po
nit ad vincentium donatistam et po
nitur. xlviij. di. c. quātum. **L**icet vī
let disciplina domus mee. homo sum
et inter homines vīuo. nec imbi ar
rogare audeo q̄ domus mea melior
fit q̄ archa noe. **V**bi inter octo ho
mines vīnis reprobus inuentus est
sc̄z chām. **A**ut melior q̄ domus ab
rahē. cui dictum est. **E**jce ancillam
et filium eius. **G**enes. xix. **A**ut melior
fit q̄z dom⁹ psaac. cui de duobus ge
minis dicit. malachie p̄mio. **J**acob
dilexi: esau autem odio habui. **H**ec
augustinus. **S**i autem sunt insana
biles eiciēdi sunt de domo prout scri
bit **J**eromim⁹ et pominur. xxiiij. que
stione sc̄da. capitulo. Resecāde sunt

putrētē cārnes & scābiosa ouis a caū
lis repellenda est ne pecora corrūpan
tur. **S**exto fame conseruationē. qz
nemo debet familiā suā denigrare in
fama. sicut qdaz faciūt scādalizātes
familiā suā. **Q**uarto mō dicit seru⁹
ex morali humilitate & bona opatōe
De quo Jobis. xv. Jam nō dicā vos
seruos. sed amicos. **T**alis est serui
tus: qn̄ q̄s deo seruit. cui seruire re
gnare est. Ideo sancti viri gloriaban
tur se vocari seruos dei. **N**ā legit in
vita sancti gregorij pape: et idem re
citat martinus in cromica q̄ primus
papa q̄ se scripsit seruu⁹ seruorum
dei fuit beatus greg⁹ qui ex magna
humilitate vocauit se seruu⁹ seruo
nū dei. **E**t beata virgo se vocauit an
cillā dñi. vt ptz luce pmo. **E**t paulus
apl's in epistolā suis se seruū xpī vo
cavit dicens. Paulus seruus christi
q̄c. **S**ic david ps. cxvii. Seruus
tuus sum ego. Et alibi. Ego seruus
tuus: et fili⁹ ancille tue. **T**ales serui
sunt omnes cultui dñino mācipati
Sed qdā seruūt peccatis & diabolo
de qbus Jobis. viij. Qui facit pecca
tu⁹ seru⁹ est peccati. Vn̄ aug⁹. li. iij
de cui. dei. Bonus inqt si seruit liber
est. malus autē si regnat seruus est
nec vnius b̄is. s̄ qd̄ grauius est tot
dñorū quot vicioꝝ. Alius em̄ libidi
ni. alius auaricie. aliis ambitioni.
Hec seruitus p̄cb̄dolor est. omumis
finia. qz multi reges & dñi q̄ alijs b̄o
mimib⁹ dñan&tali seruituti subijca
unt. **J**o dixit diogenes p̄bs alexan
dro regi. q̄ ip̄e alexander esset ser
uus seruonū eius pro eo q̄ peccata q̄

fiuerunt sub diogene erant dñmī a
lexandri. Prout hec legunt in li. de
mortibus et vita p̄borum. Non enī
illis vitis sed omnipotenti deo ser
uendū est. Cui seruire tutissimū est
Sed quidā seruunt ei ex timore ser
uili vt sunt illi q̄ timent penas eter
ne dampnationis. et sic bonū faciūt
Et h̄i licet penas dampnatorū euia
dant. attamē plenā retributione nō
inuenient. Ideo dicit augustinus li
bro secūdo cōtra pelagium. Qui timo
re pene et nō amore iusticie bonum fa
cit: adhuc peinitus a malo nō recessit
qz illud non facit in corde quod fieri
videtur in opere. **E**t homo mallet bo
num non facere si posset impunitus
transire. Q̄ quot sunt tales q̄ si infer
nus nō esset: nunq̄ bonum facerent.
Recitat beatus gregorij in libro se
cundo dialogorum q̄ erat quidam
monachus nomine sed nō re. cui ni
mirum graue erat si q̄s fibi pro salu
te aliquā loqueretur. Nō solum autē
nō bona facere. sed nec poterat audiē
Hic cum in extremis esset positus
cōuenerunt fratres vt egressum illi⁹
anime orando p̄tegeret. Tūc repens
te cepit ejſ de fratribus clamare Re
cedite: recedite. Ecce datus sum dra
com ad deuorandū q̄ ppter vestram
presentiam me nō potest deglutire. Ca
put meum iam ore absorbuit: date
locū ne amplius me cruciet. Tūc fra
tres dixerunt. Signa te signo crux
c̄s. Rūt. Nō possum. Tūc fratres p
stati sup terrā cum lacrimis ceperūt
p redēptione illius vēlēmēter exo
rare. Et subito cepit magis vāb⁹

Clamare dicens. Gratias ago deo qz
draco vestris oromibz expulsus est.
Item narrat beda in gestis anglos-
rum qz tpe ostantim iunioris qdā
miles valde dissolutus defunct⁹ est.
circa annos dominii octigētos. vi Qui
postmodū vite restitut⁹ qz penis ter-
ritus quas viderat fugit ad heremū
fecit quo qz cellā circa qdāz fluuiū
In quo vestib⁹ indutus sep⁹ laua-
batur pmittens vestimenta sic ad car-
nem cogelare. Postea vero balneuz
calidissimū intravit Et sic atinuavit
illud usqz ad mortē Et cū sup isto a-
videntib⁹ argueret. Ruit. Vi vidisse
tis qz ego vidi: eadem et maiora me-
cum faceretis. Secundo qdam seruit
unto deo ppter modū scz vt bene sit
eis in pfecta vita. Iste seruitus sūm
Crish. nō est pfecta. Et ponit exem-
plum de illis qui alicui regi seruitūt.
non qz regē diligunt: sed donativa
sua exspectant Tercio qdam deo ser-
uitūt ppter suam infinitam qz essentia
sem bonitatē vt si nō esset celum res-
tributiōnis nec infernus dampna-
tionis adhuc deo seruirent et māda-
ta sua timore filiali custodiret Quē
nobis tribuere dignetur qz vīvit qz

O vīti sunt qz peccant oīra
istud preceptū: qz sunt illi
qui debitū honorē subtra-
būt gubernatorib⁹ reipu-
blice. ut sunt coīfules qz precōfules. di-
cit aristotiles i-v. ethicoz qz pnceps
est custos iusti. Ideo alteri laborat.
Hoc aut̄ est. Merces aut̄ danda est pni-
cipi. Hec aut̄ est honor qz gloria. Qui
bus aut̄ nō sufficiunt huc efficiunt tp-

rānni. qz inhiāt lucris p phas qz ne-
phas. Vnde ergo honorandi qz est
magnum meritum bene regere rem
publicaz. Quia magni meriti est be-
ne seipsum maius meritum est bene
regere bonum cōmune. Et non hono-
rantes faciūt cōtra illud pme petri se-
cundo. Deum timete. regem honorate id est
rectorē reipublice Ratio hu-
ius est. quia omnis potestas a domi-
no deo est. Et qz resistit potestati. deo
resistit. Ad romanos. xiiij. Ergo qui
in honoret principem aut rectorem rei
publice: in honoret deum cuius vicez
ille gerit in terra. Et talis honor co-
sistit in quinqz scz Assurgere venie-
ti. Assistere sedenti. Inclinare se triā
eunti. Cenūlectere presidenti. Ince-
dentem sequi. Ad hoc exequendum
inducunt nos triā. scz scripture. vt
saluator noster luce nono assurge-
re docuit et honorare maiores in cui-
uis. Dicens. Cū iniuitatus fueris ad
nuptias nō recubas in pmo loco ne-
forte honoratio te fit iniuitat⁹. et tūc
veniens qui te et illum iniuitauit dis-
cat tibi: da huic locū tē. Vnde ad ro-
manos. xiiij. Reddite omnibus debi-
ta cui tributū tributū: cui honorē ho-
norem. Ideo illis talis honor debetur
pter gubernādi et regendi gradū
quē habent. Ad heb. viij. Obedite p
positivis subiacete eisqz Propt̄
potestate coherēdi quā habēt debe-
tur eis timor. Timete eum qz habet
potestate mittēdi vos in gehennā.
Luc. xij. Tercio ppter pciū laboris quē
a subditis tolerat debetur eis mune-
rum largitio. Jo dicit apl's ubi sup

Redbite omnibus debita Cui tributum tributū. Cui rectigal rectigal. Cui honorez honore. Secundo ad hoc induit canonica iūta. Vn in canone. xij. q. vltia. c. Est ordo q̄ hec est iusticia q̄ minor seruiat maiori et p̄ mū locum ei dat in sedendo. Ideo dicit extra de emunitate eccl. c. aduersus. Qui alteri succedit in onere debet ei succedere in honore Idem dicit ex de pignorib. c. ex lris. Notandum q̄ tercio politicoz distinguit aristotiles sex genera pncipatiū quibz hōnor patern⁹ debet q̄ quis diuerfimo de. Primū gen⁹ vocat monarchia ⁊ est pncipatus viñus q̄ intendit bonum omne et oīm ciuiū sūm statum. Talis omni honore dignus est et iste est optim⁹ pncipatus. vt ptz viij. q. i. c. In apibz est vñus pnceps gr̄ues vñā se quñt ordinelī ato. Roma adita simul duos reges habere nō potuit q̄c. Idem ptz in mūdo. vbi oia ab uno gubernat. Ideo dicit aristotiles. xij. metha. q̄ est vñus pnceps. Idez ptz in huana natura. vbi oia mēbra ab vna regunt aia. Idez pbat magister egidi⁹ li. ij. de regi mine pncipū. pte. ii. c. iij. volēs q̄ in de sequit̄ pax et tranquillitas inter ciues. si plures sequit̄ discordia nisi illi plures fuerint vñti in uno. Secundo inde sequit̄ potentia et fortitudo ciuitatis. q̄d dicit in li. de causis. q̄ virtus vñta est maior seip̄a disp̄la. Si multi traheret nauēvñus traheret alter retraheret. nautis non morueret. Si aut̄ in uno simul traheret sequit̄ motio nauis. Dic si tota ciui-

lis potentia q̄ est in pluribus pr̄cipantibus cōgregaret in uno pr̄cipue efficacior esset iste p̄inceps. Si qui vult recte et iuste regere debet c̄ se primo scientia illustratus. Provbiorum. xx. Rex sapiēs stabilimētū est populi. Ideo dicit aristotiles primo retoricoz. Felix est ciuitas cui⁹ p̄hi sūt p̄sides Et boetius. i. de consol. psa. iii. Tu hanc sententia platoz ms ore sanxisti beatas fore respubli ca s. si eas vel studi⁹ si sapiētie rege ret. vel earū rectores studere sapiētie cōtigisset. Vn quidam rex romanoz scribit cui dā regi frācoz. Rex illiteratus est quasi asin⁹ coronat⁹. Secundo debet esse p̄cipitate mēsurat⁹. Ide dicit eccliahestes. x. Ne te rre cuius rex puer est. et cui⁹ p̄incipes mane comedūt. Beata terra. cuius rex nobilis est et cui⁹ p̄incipes excunf in tpe suo. Nam dicit laureatus poēta franciscus petrarcha li. i. de re. vt. fortu. c. xc. Nō cultus exterior sed interior habitus et mēs regia regem facit. Alexandri p̄ncipis dictū fuit Impiū in virtute et decore existere. Vn in li. de vita et moribz phorūm De solone legit̄ dictū. Populi inq̄t rector prius se q̄z populū rectificare debet. Alioquin erit vt ille qui vmboram ciuam prius rectificare conatur q̄z virginam ciuam vmbriani faciens. Si ergo ebrius est. quomodo potest alios ab ebrietate cōpescere que est magis piculosa i p̄ncipibz q̄z alijs. Cuius exemplum ptz in Iohanne inebriato q̄ fuit a Judith oculis. Herodes inebriat⁹ iuramētū

temerarum fecit. Marci. vi. Noe de
fusus. genef. ix. Tercio debet esse po-
testate solidatus ut puniat malefi-
cia. Vnde et poniſ. xxiiij. q. v. c. Regū
ppriū est facere iudicium et iusticiā
et liberare de manib[us] vi oppressos.
pegrinos. pupilos et viduas: q[uod] fa-
ctius opprimunt a potētib[us]. Tales
opprimetes debent plectere p[ro] iusticiā
am. vt ptz. xxiiij. q. v. c. Rex d[omi]n[u]s furia
cohibere: adulteria punie. impios de-
teria p[ro]dere. paricidas et piuros non
finere vivere Quarto debet esse iusti-
cia decoratus: q[uod] sine tali iusticia res
publica stare nō p[otest]. Apie. i. Dilig-
gite iusticiā vos q[uod] iudicatis terram.
Ite aug[ustinus] li. iiiij. de cuius. dei. c. iiiij. Re-
mota inquit iusticia q[uod] sunt regna mihi
si magna latrocimia. Vñ Jeromini
et poniſ. xxiiij. q. v. c. Regnū. vbi di-
cit. Iusticia regis est deū timere et p[ro]oia
in eo confidere: fidemq[ue] catholicaz
habere: ecclesias quoq[ue] defensare ac
eorū ministros venerari. Cuius exem-
plū patz in theodosio imperatore sicut
legit in historiā triptita li. ix. Qz cū
apud thessalonicam ciuitatē quida;
iuuenes fuissent lapidati. Indigna-
tus theodosi. omnis passi in interim
iussit Vbi septē millia sunt occisi nō
p[re]cedente iudicio. Cū aut̄ ambrofius
audisset h[ab]ac cladem. et p[re]nceps venis-
set mediolanū in templū occurrens
ei beatus ambrofius ipm reþlendens
dixit q[uod] indignus esset sacri templi li-
mina calcare. nec illud deberet intrae-
pter necem. Et dixit imperatori. Re-
ce de nephāde et fuscipe vīnculū q[uod] te
ligauit oīm dñs. His auditis oben-

dūtiū impator genies et dices ad am-
brofii. Tuū est medicamentū impo-
nere: meū est patient sustinē. Et auz
allegasset dawid adulterū et boniā
dā: Rūt ambrofius. Secutus est er-
rātē sequē et penitētē. Et cū excoicatō
nē sustinuisse p[ro] octo mēses. eū ab-
solutiū. et fecit euz scribere decretū q[uod]
nūq[ue] exsequereſ sententia impatoris
misi post triginta dies. Hoc factō im-
perator ecclesiā reingredit. Itē nō
debet iniquos exaltare et bonos dep[re]-
mere. blanditores et adulatores nō
audire. In iustos sup regni negotia
nō constitueret: filios nō finē impios a-
gere: viduas et pupilos defendere.
exēplo egregiū impatoris trayam
q[uod] audiuit vibuā ad eū clamantē et
iusticiā petentē de his q[uod] īnocētē ei⁹
filiū occiderat. Qui cū equū ascēdiss[et]
Rūt. Ego faciā tibi iusticiā cū redie-
ro. Respōdit mulier. Et si nō redieris
ait rex. Tūc successor meus faciet. Et
illa. Quid p[ro]derit tibi si aliis bene
fecerit. Tu mibi debitor es. sūm ope-
ra mercede recepturus. Te nō libera
bit iusticia aliena. Quibus verbis mo-
tus impator de equo descēdit et cau-
sam examinavit. De his oībus dicit
aug[ustinus] li. v. d[e] cū. dei. c. xxiiij. dicens.
Neq[ue] nos xpianos quodā impato-
res iō felices dicimur. q[uod] dūtiū impa-
rūt vel impantes filios morte placita
reliquerūt vel hostes reipublice do-
muēt. Seq[ue]t ibidē. Hec et alia q[uod]ā
cultores demonū accēpe meruerunt.
Sequif ibidē. Sed felices iō dī-
cimus si iusti iparant. si int̄ linguas
sublimiter salutantū nō extollunt.

et se homines esse meminerint. si suā
potestate ad dei cultum maxime di-
latandū maiestati eius famulatum
faciūt. **D**i deū timent. diligūt. colūt.
Si plus amant illud regnū vbi nō
timent habere cōsortez. **D**i ppter re-
gnū celeste corpus exponūt. **H**ec au-
gustinus. **S**econdū genus pncipa-
tus vocat tyāma. et est precedenti
precise straria. et pessimus pncipa-
tus. **D**e quo dicit puerbiorū. xxix.
Cum impīi sumperint pncipatum
gemit populus. **P**rouerb. xxvij. Re-
gnatibus impīis ruine boim. vñ frā-
ciscus petracha li. ii. de re. vt. fortis
.c. xxxvij. Et quoties inq̄ digni di-
gnissimis pferunt et quoties indi-
gni indignissimos iudicāt. alienaz
seuēor. suarū q̄s q̄s fauorabilis re-
rum index. **M**ulti se indignos dicūt
pauci credūt. **H**ec ille. **T**alis sūm a-
ristotile. v. politicoz studet pmo ex-
cellētes in suo pncipatu pimere. qz
tales estimāt posse se insurgere stra-
se. **V**n poeta. Asperius nihil est hu-
mili dū surgit in altū. **C**uncta ferit
dum cūcta timet. duz feriet omnes.
Et se posse putat nec bestia terrori vī-
la est. Qm̄ hui rabiem in terga libe-
ra furentis Ideo dicit puerbiorū. iii.
Per tria mouet terra. et quartū non
potest sustinere. **P**er seruū cū regna
uerit. **P**er stultū cum saturatus fue-
rit cib. **P**er odiosam mulierē cum i
matrimoniu fuerit assumpta. **E**t per
ancillā cum heres fuerit dñe sue. **T**a-
les cū pncipatū fuerint assecute: non
pmittēt aliquē secum viuere. **T**estā
te aristotle. v. ethicorū. ex dictis be-

antis. **P**rinçipatus virū ostendit.
Qvia malus dum habuerit posse o-
stendit maliciā suā: qđ est valde
stultum. testante boetio li. ii. de cōso.
psa. v. **Q**uid est inq̄ qđ in altū q̄s
q̄s facere posset qđ sustinere ab alio
nō posset ip̄e. **B**usiridem accipim̄
necare solitu hospites ab hercule ho-
spite fuisse mactatū. **R**egul̄ picres
penorū bello captus in vincula cōie-
cerat: sed mox ip̄e victorū catenis
manus prebuit. **D**ic etiaz nero fuit
occisus qui multos senatores oceide-
rat dicente boetio li. ii. psa. **N**ouim̄
quantas ruinas vederit vrbe flāma-
ta. patribusqz cesis fratreqz quondā
ferens interēpto maduit cruce ma-
tris effuso. **S**econdo tyrrannus cona-
tur sapiētes destruere. qr vellet eos
omnes esse ignorātes sue malicie ne-
scirent ppl̄ in cātare cōtra ip̄m. **T**er-
cio amicīas boim destruere. vt int̄
se ligantes ip̄m facere pmittat quiē
qd vult. **Q**uarto. regna bello pcurat
Iō dubitat aristotiles. iii. politicoz
An sit melius habere reges p electō
nem aut p hereditariā successionem
Rūndent doctores q̄ p se loquēdo me-
lius est cōtinuare regnū p electionēz
vt patet in papatu et imperio. **P**a-
pa per cardinales. et imperator p
suos electores ad hoc ordinatos vt
patet de elec. et elect potest. ca. ve-
neris. **R**atio huius est. quia ctingit
successorem esse malum aut tyran-
num vel fatuū. **S**ed per accidens me-
lius est in casu cōtinuare regnum p
successionē hereditariam ppter mul-
tas rōnes. **P**rimo ppter discordiam

eligendū. ppter quam multa mala
sunt in ptribo istis. Vnde magister
egidi⁹ li. iij. de regimine pncipū ad-
ducit ad appositum tres rōnes. Pris-
ma q̄ peiores sūt mores illorū qui
nup facti sunt diuites q̄ q̄ fuerūt di-
uites ab antiquo. Cuius exemplum
patuit in filio cuiusdā carbonarij q̄
pter discordiā eligentū fuerat ele-
ctus in regē cuiusdā cōitatis. Vemēs
aut̄ pater a videns filiū suū in rega-
lib⁹ insignijs interrogavit filiū an
ipm cognosceret. Rñt filius. Pater
nō agnosco meipm quō deberē te co-
gnoscere. Secūdo qz suemētores
mores ad regendū didicerūt filij re-
gentū. Tercio merita pentū talib⁹
inducant quādā necessitatē benefaci-
endi ne filius vlt̄ degenans a
pentib⁹. Quarto qz p diutinā obue-
tudinē populus filijs libentius obe-
dit et tales q̄uis mali sunt adhuc
debetur eis honor. qz talis q̄libz ge-
rit vicem dei. Jō deus in ipo honora-
tur. Secūdo qz est psona publica.
Jō in eo honorat cōitas vel ciuitas.
Terciū gen⁹ pncipatus ē aristocra-
tia. i. pncipat⁹ bonor⁹ ubi pauci re-
gūt bonivū etiā inolevit q̄ tales ro-
me regētes dicebāt optimates quasi
optimi p cōitate existētes. Etiā vo-
ban⁹ patres scripti. qz noia illoz
fuerūt scripta literis aureis. Etiā vo-
cabāt senatores a semio vel senectu-
te. qz romulus in pncipio sui regni
elegit centū viros: q̄riū cōfilio oia a-
geret. Tales pmo debent esse senes
qz dicit Job. ca. xij. In semibus est

sapiētia: et in longo tpe prudentia.
Jō roboā pdidit decem tribo. qz au-
diuit cōfilia iuuenū. Vn̄ valerius li-
·vīc. ij. dicit de illo q̄ rñt minanti q̄
habuit multos gladios. Rñt aliis
et ego habeo multos amos. Jō pre-
cepit dñs moyſi vocare seniores ad
cōfiliū. Nūi. xi. et Exod. iij. qz h̄m tu-
liū. ij. rhetorice. Cōfiliū est examinā-
darū gubernādarūqz rerū subtilis
animi pspēctus. Secūdo cōfiliū d̄z
esse sapientū et literatorū. Jō t̄kobi
as docuit filiū suū. c. iiij. dicens. Con-
filiū a sapiēte require. Jō dicit boe-
tius. i. de cōsol. psa. iii. Tu bāc sen-
tētā platois ore sāxisti. beatas fore
res publicas si eas vel studiosi sapiē-
tie regerēt vel eorū rectores studere
sapiētie cōtigisset. Nō vnius sapien-
tis sed multorū sapientū. Prouer.
ij. Halus pplib⁹ multa cōfilia. qz
qd̄ duo vel tres inuenire nō pñt: hoc
faciūt decem vel viginti. Ideo non de-
bent initī proprio capiti: sed senten-
tias aliorum audire. Grauiter peccat̄
ergo illi qui dant consilia mala pñ-
cipibus et dominis ad incendia. ras-
tib⁹ aut guerras. Aut communita-
tibus de quo cōmunitas finaliter de-
pauperetur. Cuius exemplum pom-
tur i speculo historiali li. vicefimo
quinto. capitolo. xl ix. De karolo ma-
gno dicenti de seipso. Ego karolus
imperator vno dei rex germanorū
et patricius romanorum atqz impe-
rator francorum. sacra nocte diei do-
minice post celebrationez nocturna-
rum horarum. diuinum officium dū

Dū irēm repensare vtoellem sōmpnū capere. venit ad me vox terribiliter sonans. karole exiet a te modo spūs tuus in hora nō modica. Statimqz fui raptus in spū. et q̄ me sustulit erat candidissim⁹. tenes in manu sua glomerē lineū clarissimū iubar lumi nis emittez sicut solēt comete facē qñ apparent. Cepitqz illū dissoluere et dixit ad me. Accipe glomeris m̄cantis filū et liga in nodo firmiter i pollice tue manus dextre. qr p illum duceris in laborintheas infernorū penas. Hoc dicto. Precessit me velo citer distorquēs filū lucifui glomeris. duxitqz me in p fundissimas valles igneas q̄ erant plene puteis ardē tibus pice et sulphure. plumbo. cera et adipē. Et inueni pōtifices patris mei et auūculorū meorū. Quos cum pauēs interrogare. cur tam grauia pateren⁹ tornēta. Rūderūt. Fuiusqz epi patris tui et auorū tuorū. Et dū debuimus illos et pplm eorū de pce et scordia admonere. seminauim⁹ discordias. et fuimus intētores malorum. Ideo nūc incendimur in his tartareis supplicijs et nos et alij bō mīcadioz et rapinarum amatores. Huc etiā tui epi et satellites veniēt q̄ idem faciūt. Dequit ibide. Deinde traxit me sup montes igneos de qbz oriebank paludes et flumina seruentia et oia metallorū genera bulientia vbi reppi inumeras aias hominū et pncipū patris mei et fratrū meorū p̄cipitatas. Alios vsqz ad capillos alios vsqz ad mentū. alios vsqz ad vmbilicū. et clamauerūt ad me cū

lāndō. Dū viximus. alter alterū adiu uimus tecū et cum patre tuo et fratribus tuisfa. cere prelia et homicida et rapinas p cupiditate terrena Ideo in ista bulientia flumina et me tallorūz diuersa genera torqmur. Et dū adhuc timidus accedere. audiū retro me aias clamare. Potētes potē ter tornēta patiēt. Et respexi et vidi sup ripas fluminis bulientis forna cœs piceas et sulphureas plenas maginis draconib⁹ et scorpionib⁹ et serpentib⁹ diuersi generis. Vbi etiā vidi aliqz patris mei pncipes et fratrū meorū et auūculorū meorū dicentes mihi. Deu nobis karole vides ne q̄ grauia habemus tornēta ppter nostrā maliciā et supbiā et malaſilia q̄ regibus nostris et tibi dedim⁹ ppter cupiditatē Cūqz dolēto ingēni scerē. accurrit ad me dracones apertis fauibus plenis igne sulphureo et pice volentes me in glutire. At ductor me⁹ triplicauit sup me filum. ac ciuis claritatis radīs supata sunt ora eorum ignea. Vedit etiā patrē suum lodo wicum in quo dā dolio ple no fernentis aque et multa alia quemamis longum esset enarrare. Ista deberent attendere mali consiliarij cōmunitatum. dominorum et princi pum. qui eos instigant ad infinita mala. Hic ut ergo consiliarij si sunt boni sunt reipublike utilissimi: sic et cōuerso si sunt mali. sunt pnciosi simi scilicet quando habent zelum p cōmodo suo priuato et personali. nō pro bono cōmuni. quando sunt cor rupti cupiditate et receptōe munerū

quando nimis dissimulat dicere veritatem: quando odio vel amore regulantur vel inuidia: tunc consilendo per principem destruunt. Talis fuit ille consiliator aman. qui simplicitatem nobisissimi principis regis assueri et innocentiam ad nephandom crudelitatem induxit. ut patet hester. xij. De quibus dicit alexander poeta. Peccatis adulandi. bibulis studiosa potestum. Auribus instillans: anime letale venenum. Huic aule vicio tanata est concessa potestas. Ut rex dominus: humanas subtrahat aures. De quolibet potest dici illud actuū. xij. quod dixit paulus elyme mago. O plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli. inimice omnis iusticie non defens subuertere vias domini rectas. Et nunc ecce manū domini sup te. et eris cecus non videns solem usq; ad tempus. Et confestim cecidit in eū caligo et tenebre: et circuiens que rebat qui ei manum daret. Tunc profus credidit ac. Tercio debent esse de numero bonorum scilicet iustorum quia dicitur Job quinto. Consilia prauorum deus dissipat. Unde ambrosius in libro de officijs. Quomodo potest quis facere utile consilium nisi habeat iusticiam: et quomodo putabo eum idoneum ut det mihi consilium: qui non dat sibi. Ideo recitat augustinus libro quinto de civitate dei. c. xij. ex sententia cathomis dicentis. Nolite existimare maiores vestros armis rem publicam ex parua magnam fecisse. Hoc si ita esset. multo pulcherrimam nos haberemus. quippe sociorum

no

atq; ciuium et preterea armorum et equorum maiori copia est nobis. Sed alia fuerunt que illos magnos fecerunt que nobis nulla sunt. domini scilicet industria. foris. imperium iustum. animus in consilendo liber. neq; delicto neq; libidini obnoxius. Pro his nos habemus luxurias atq; auariciam. Publice egestatem. priuatam opulentiam. Laudamus diuicias. se quimus in mercia. Inter bonos et malos discriminem nullum. Omnia virtutis premia ambitio possidet. Hec ille. Ut patet per exemplum de karolo in particula precedenti. Quarto debent esse de numero veridicorum. Non enim debent dicere placenta et adulati potentibus in consilio. Ideo Jethro docuit moysen Exodi decimo octavo dices. Prout de omni plebe viros potentes et timentes deum in quibus sit veritas scilicet vita. iusticie. et doctrina. Ideo bilingues et adulatores debent excludi. Under we nutwegen in finem mundi haed: de is nu in der wisen raed. Sequitur ibi dem Qui oderit auariciam. quia homines cupidi faciliter flectuntur a iusticia. Et ex illis constitue tribunos centurioncs. et quinquagenarios. Quinto debet esse de numero secretariorum maxime ubi fit consilium de bono coniuncti. ne impediatur. Ideo dicitur consilium a con et fileo filios filere. quia debent simul filere secreta consilij. puerbioru. h. Qui fidelis est: zelat amicis consiliu. non ergo fuit boni et fideles qui reuelant uxoribus

C

suis secreta cōfiliū sui nēc sunt fideles
qui dicunt aduersarijs. Ego nō facio
tibi hoc in cōfilio nostro: s̄ ille. Qua
liter isti obseruant sua iuramenta: vi
deant ipi. Ergo a cōfilio debent ex
cludi pueri et mulieres que filere nō
possunt. Vnde recitat macrobi⁹ in li
de sompno scipionis. Qz puer qdaz
romanus papir⁹ noie patri iunct⁹
intravit semel senatu⁹ romanoru⁹.
Vbi quoddā secretissimū habitum
est cōfiliū quod nō licet alicui re
uelare sub pena capit⁹. Cūqz papi
rius domū redisset et mater interro
garet vnde veniret. et quo issit. Rñt
puer se interfuisse cōfilio senatoru⁹
cum patre. At illa. Que et qualia e
gerūt patres in senatu⁹. Cui ille. Nō
est licitum dicere sub pena capit⁹.
Mulier audiōr audīēdi secretum si
lentium pueri: mōdo precibns moto
mīnis animū pueri in diuersa decli
nare studuit. Cūqz illa pēmis puer
mīniuz esset molesta. leuis mēd acij
cōfiliū accepit vt penam effugeret
et secretū teneret. Actum est in sena
tu inquit vtrū melius sit vt vñ vir
duas habeat uxores an p vna plus
ribus nupta sit. Dūi hec illa audis
set statim in secreto ad certas mas
tronas retulit. et int̄m factum est vt
romane femme postera die ad sena
tu cōfluerent orantes vt vna poti⁹
duob⁹ nupta fieret p vni due. Se
natores vero qnā esset ista mulier
intemperies. et quid sibi hec postula
tio vellet. mirabant⁹. Tunc puer in
trās senatum: ordinē rei pandit. Et
senatores multum cōmendauerunt

D

ingēniū pueri: et stātuerūt vt nul
lus puer in posterum senatum intra
ret preter istum papirū. Sexto nō
debent subticere veritatem ppter me
tum maiorū. qz animus debet esse i
cōfiliū liber vt dicit aug⁹. li. v. de ci
uitate dei. c. xij. qz inferiores metu su
periōrū nō debent subticere veritatem.
Ideo olim cēperūt cōfiliū a minori
bus. ne minores metu superiorū tace
rent veritatem. Tales cōfiliarij sunt
tanqz patres et gubernatores reipu
blice honorādi. quia dicit tullius in li
bro de senectute. c. iii. qz dantes cōfi
liū in republica plus agūt p alij.
Nā sūt sicut gubernatores i naū. Alij
qui dem sentinam exbauriūt: alij cur
sitat: alij malum ascendunt. Illecebro
tenēs clauam i quietus sedes i pup
pi multa maiora facit. Nō enī viribus
aut velocitate i celeritate magne re
gerunt. sed cōfilio auctoritate i sciē
tia. Quartu⁹ genus est illi cōpositū
avocatur ologardia. i. p̄cipatus di
uitum i apud nos cōmumiter dicāt
scabinatus. habens vim regēdi ex
antiqua diuitiarum potētia i parē
tum. Vbi isti regūt ibi cūitas depo
pulātur et paupes extenuant⁹ et op
primuntur. Tales multa mala faciūt
Nā sicut p̄decessores sūt reipublice
pmotores: sic isti sūt cōmumis loci
dilapidatores. Ideo instātr̄t eligā
tur ad scabinatum aut cōsulatū vt
possint esse deuoratores pauperum.
Quibus cōfiliū si futores sint nō vē
dant calopedia. si fabri nō vēdant
incides et malleos i sic de alijs. qz
fortuna posset mutari. qz est magnū

peccatum qui est dilapidator suorum
priorum honorum. Quantum peccatum
estimatis quod sit quod sicut dilapidatores
boni omnis? Secundo sunt paupiri
oppositores ut habeat unde laute viviat.
Cotra quos dixit dominus quodammodo loco.
Vidue et pupillo non nobebis. Vide
seris eos considerabut ad me: et ego
exaudiā clamore eorum. Patet ex hoc
quod est peccatum clamans in deum. Ideo pa-
tet exodi. iij. Tercio sunt arrogantes
et desiderios. Ticut enim. Si ipi non es-
sent: omunitas perire. Tales sunt si-
miles cuiusdam alienato a mente. quod semper
stans sub diuino. nullo modo voluit in-
trare domum nec sedere Requisitus se-
mel quare. Respōdit quod ipse subpor-
taret celum. Vi enim ad modicā horam
sederet celum rueret. Ut omnino simi-
les babellio depicto vel sculpto. quod in
humeris et brachiorum et facie proximē
totam fabricā cum onerosa fatigati-
one se similat supportare. Tamen fa-
brica eque bene staret si illud ydolum
tolleret. Ita est de nonnullis presum-
ptuosis scientia seculi inflatis quod repu-
tant se totā omunitate portare sua sa-
pientia et discretionem. Ideo propter ta-
les malos et iniq̄s gubernatores rei
publice mundus totaliter pericitatur.
Narrat flavius in gestis grecorum quod
cartaginenses quod frequent plauerunt
contra romanos. cum in bello semel co-
flicti romani sustinerent consuluerunt
deos suos. querentes causam eiusdem.
Quorum unus respondens monuit ut
post triduum ad eum debito modo rediret
et quod quererent inueniret. Et factum
est. cum tercias die cum debita reuerere

tia intarētent templū. duos versus in
fronte templi scriptos conspererūt sc̄z
hos versus. Ter tertia. triplex senā vni-
denāmq; vigenam. Et cito p̄cipies
urbs tua magna ruet. Sed nō intel-
ligentes versus istos. p̄cibusq; sacri-
ficij consenserunt deum suū sup expo-
sitione primi versus. Qui dixit eis.
Cras septies circuite ciuitatem et in frō
te porte orientalis tertiam literā alpha-
beti sc̄z c. inuenietis ter triplicatam
in porta meridionali. sextā literā eti-
am triplicatā sc̄z f. in occidentali. un-
decimā similiter ter triplicatā sc̄z l.
in aquilonari porta iterū vicesimaz ter
triplicatā sc̄z v. Populi itaq; suscep-
tus et speras de permisso puentu die
statuto septem padiis circa uitio-
bus inuenierūt in porta prima tercias
literā sc̄z c. ter triplicatā in tribus clau-
sulis in hūc qui sequit̄ modū. Car-
itas castitas copassio refrigerescūt. Ce-
sus caro crudelitas incalescūt. Consi-
liū concordia sūgīu euangelīcūt. In se-
cunda porta meridionali inuenierūt
sextā literā sc̄z f. triplicatā in tribus
clausulis. sc̄z Fortes. fideles famosi
regnauerūt. Ficti falsi fatui sunt suc-
cessores. Fures fallaces feminine suc-
creuerunt. In porta occidentali inue-
nirūt l. ter triplicatā. Lux veritatis la-
tet sub liuore. Laus sanctitatis lan-
guet sub labore. Lex ciuitatis luget
sub latore. In quarta porta aquiloni-
ri filii. v. ter triplicatā in tribus clausu-
lis ut sequit̄. Vxor voluptas usus
nūc p̄ualuerūt. Virtus vigor et va-
lor nūc euiluerūt. Vlura vates q̄va-
ritas insonuerūt. Romani igit̄ sua

6

5

scelerā cōgnoscētēs hūmilitēr co-
rexerunt. Quintū genus vocat poli-
cia. et est vbi cōitas regit et intēdit
bonū cōmune. **T**alis p̄ncipatus voca-
tur cōitas noīe. et est vbi multiq; vir-
tuosi dñānt ut in p̄tib; italiev; vbi po-
pulus dñāt. Ibi em̄ requirif; cōsen-
sus totius populi in statutis et legi-
bus cōdendis. in potestatib; elige-
dis et in potestatib; corrīgēdis. Ta-
les debent cōfiliare circa quinq; fīm
aristotile. i. retorīcoꝝ. **P**rimo de p-
uētus sufficiētā. **E**xpense em̄ faciēde
sūt fīm mensurā redditū ne cīues in
collectis grāuenf. **S**econdo de alimē-
ti et virtualiū abundātia ne pp̄l's pa-
triaſ famē tpe karīstie. **T**ercio de
cīuitatis custodia. ne sub tyramo cī-
uitas veniat p̄uidendū est. Igif; de-
bent cīuitatē custodire intūs et extra
Quarto de cīuiū inūcē cōcordia. **Vñ**
Johes in policeraticon li. iiij. **S**icut
in q̄t cītharede et alij fidicānes cum
multa diligētā p̄curāt quō obēran-
tes corde copescāt viciū et eedem una
mīne reddāt sonū. faciūtq; dulcissi-
mā cōsonantīā cordis nō ruptis sed
tensis. sic p̄portionabiliter quāta so-
licitudie oportet p̄ncipem et patrēfa-
nūlias moderari. nūc rigore iūsticie
nūc remissionē clemētē ut subditos
faciat quasi vnamīnes esse in domo
Quinto de rigidā iūsticia. **S**epien-
tie p̄mo. **D**iligite iūsticiam vos qui
iūdicatis terram. **S**extum genus vo-
catur democrācia et est precedenti op-
posita vbi multi regunt sub cōtrarijs
cōditionib; supradictis.

Sexto dicit aliquis pater ex tuis diuturnitate. Si senes et decrepit dicunt patres. De quo ps. Interrogata patrem tuum et annunciat tibi: et maiores tuos. et dicent tibi. Tales sunt honorati dei tamquam pres. Leuiticii xix. Coram cano capite consurge: et honoras personam semini. Sapientia. iij. Benedictus enim venerabilis est. non diuturnus. Unde enim senes venerandi quodrupliciter roborantur. propter examen expiatio. propter modicamen insolentie. propter libam penitentie. et propter medicamen iconi netie. Primum sunt honorati propter examen expiatio. quod senectus est thesaurus sapientie et experientie Job. xiiij. c. In seminibus est sapientia. Ergo ubi defunt senes et extinti: ibi raro vel nunquam saluabitur coistitas. Propter quod dicit. iij. politiorum. Nemo enim eligit duces iuuenes eorum non constat eos esse prudentes. Unde in exercitu alexandri nemo nisi sexagenarius exercitu duxit Eccl. x. Ut terre cuius rex puer est. Hinc est quod nec propter senectute nec propter decrepitate etate presbiteri senes dicuntur sed propter sapientiam. di. lxxxvij. c. Porro unde presbiter grece latine senex interpretatur non propter etate sed propter sapientiam quam in eis dicitur. Secundo fuit honoratus propter modicamen insolentie: quod locum senes dominum arguere iuuenes insolentes. Unde narrat Valerius. li. vi. de quodam sene quod postmodum rosmanum increpans non consentit factis malorum. Et dum a multis arguere tur quare esset ausus sic reprehendetur eos et dicere veritatem. Respondebit. Due res licentiam vobis prebentur. scilicet

orbitas & senectus. Voluit dicere qd
ille qui iuuemis aspirat ad ardua:
sperat pmotiones et officia necesse
habet adulari frequenter: sed iste fu
it homo senex. Ideo ibi senectus de
dit audaciaz. Item senex si habet fi
lios vel filias pmouendas licet no
p se tñ ppter plen frequenter men
titur. vel saltem dissimulat veritate
sed certe modernis temporibus iuu
nes paru curant ut eis obediāt. sū
illud psaie. iii. Tumultuabil puer co
tra senem. et ignobilis cōtra ignobi
lem. Tercio est veneranda senectus
qr est libamen penitētie. Est em li
bamen penitētie. i. sacrificiuz. qr se
deo sacrificare solet. et debet saltez p
stritionē cordis et despectionē vete
ris vīte. qr sacrificiū deo spiritus cō
tribulatus: cor cōtritum et humilia
tum de? nō despicies. Istud sacrifici
um vespertinū est. De quo loquela
tur aplus. i. ad tbi. ii. Ego em iā de
libor: et tempus resolutionis mee in
stat. Dubitas. vtrū malus senex pos
sit in fine aut in articulo mortis pe
nitere. Videf qd nō. qr dicit aug? in
quodā sermone et allegat amagi
stro sententiaz. li. iiiij. di. ii. Si vis
agere penitētiā qn peccare non po
tes: peccata te dimittunt: nō tu illa.
Sequit. Si securus hic exit nescio
penitētiā dare possumus: securita
tem nō. Itē q scit se moriturū nō po
test satisfacere: ideo penitētiā inutiliter.
Item sū canones talibus nō est pe
nitētiā inūgēda sū innotescēda. iiiij.
sententiaz d i. xx. Idez in cano. In op
positū est qd dū manet in homine.

aia tādū est liberī arbitrii. Ergo qd
Idem luce. xxij. Penitētiā misericordi
am iuuemiet. Rnr. qd ad penitētiā v
tilem duo faciūt scz dolor de pteritis
et apōsitu cauendi de futuris. Et qd
be tvsum rōnis habēs quantū inqz
peccauerit quātūcū qz sero p̄t dolere
de pteritis. et habere apōsitu cauen
di de futuris. Ideo taliā penitētiā po
test esse: qd quis de ea fidere sit supra
modū pīculosuz. Ideo malus se ne
potest in articulo mortis penitere. li
cet hoc accidit valde raro. qr talium
penitētiā sepīus vēnit ex timore pene
nō amore iusticie sicut de antiochob
dicat. ii. machab. x. Orabat autē doz
minū a quo nō erat misericordiā cō
secutur. Ad pīmū dicendū qd pecca
ta dimittūt hominē quantū ad effe
ctum ita qd nō potest huiusmodi pē
cata amplius opari: sed adhuc est i
sua potestate affectū peccādi dimis
tere. Ad secundū qd talis habet apō
situs satisfaciēdi sub ɔditione si po
sse t. Et hoc sufficit diuine misericor
die. qr si homo vult facere qd in se ē
deus facit qd in eo est quo ad mis
ericordiā. licet penitētiā nō sit ei impo
nēda sed innotescenda sū canones.
Vtile tū esset eis penitētiā imponē
sub ɔditione si cōualescāt. Quarto
pter medicamentū in cōtinētie. Ha
pienie. iiiij. Etas senectutis vita im
maculata. Vn ambroshus in exame
ron. Senectus inqt hois in morib?
dulcior: in ɔfilijs vtilior: in cōstātia
subēdi mortē patior: ad reprimen
dū libidines fortior. Idem abroshus
dicit ad valerū. Erubescat senectus.

qui se emendare nō potest. Nō enim canices amoriū: sed morū emendāda est. Ideo dicit. lxxvi. di. c. tata. Quāto senes sunt morti viāmores. tāto debent esse puriores. Sunt emī qdaz senes qdolent qd nō sunt adeo potētes in ope carnali. sicut fuerunt et si nō possunt vti opatōne vtunk tū imaginatōne turpi atqz locutio- ne. Ac fabulantur de turpibus eorū ppe tratis Tales sunt in malicijs indura ti. Exemplū in salomone. iii. Ps. xi. vbi dicit. Cum esset senex: deprauatū est cor eius p mulieres. Tales etiaz fuerūt illi senes. de qbus daniel. xij. Egressa est imiqtas a senioribz. qui videbant regē populū. Iō homo q vult sancte vivere in senectute debet incipe in iuuētute. nec debet nimius confidere in sua virtute sed in dei grā dicēdo cū ppbeta. Ne p̄hias me in tpe senectutis. Cuius exemplū patz in vita patrū de illo q. lx. amos ca- stevixerat et tñ in sexagesimo anno corruptus obiit. Propter has rōes debent senes honorari. Sed cōtra h̄ faciūt qānos losies derident: qren- tes in hoc recreationē. qd eis vertif in pialū aiarū suarū. et grauitate p ta libus solatijs in futuro pumient. qz omnes maledictiones et blasphemij asqz ille sic p̄uocatus pfert. ipi lu gebūt. Quia dicit regula iūris. Qui occasiōē dāpmi dat: dāpnū sedisse videat ut ptz de iniurī. et dāp. dāf. li. vi. c. si culpa. Debemus igit̄ eos ho- norare corde. ore. et ope. In corde bo- na de ipis opinādo. qz dī. xvij. q. ij. c. Diffinim? qd de semibz psumēdū ē

bñu. qz ppter canicē quā h̄z est ho- norabil h̄m qdicit frā. pe. li. ij. de re. vt. for. c. lxxij. Domi semis venerāba canices. Peqtur ibidē. Quid tā cor- rupto sensu tāqz obliq̄ pē īudicio vt nō candidoz librorū calatos qd mi- gratiū carbonū cītas aspicē siqz trās formād? sit cīgno simile malit esse qd coruo. Itē ore debemus eos hono- rare laudādo. emendādo qd Itē ope- re eis assurgendo vt patz leuit. xix. Corā cano capite cōfurge et honora psonam semis. Sed magister egis- dius li. i. de regimine pncipū. pte. ij. recitat sex malas cōditiones senum. ex dictis aristotilis li. ij. retiro ricorū. Ne igif deū offendāt dicendum est qualiter se debent in his malis cōdi- tionibz habere. Prima cōditio senū est qd sunt increduli. quia in multis experti sunt et sic cognoscunt homi- nes in multis mentiri et sic credunt omnes alios mentiri et deceptores esse. Ideo dicitur secūdo retiro ricorū qd senes multis annis vixerunt et in pluribus decepti sunt. propter hanc experientiaz cōtingit in pluribus eos incredulos esse. Juuenes in experti sunt super malicias hominū: ideo faci- liter credunt. Secūdo sunt naturali- ter suspiciosi. Pueri enim qui multa mala non fecerunt. innocentes sunt. sua innocentia alios mensurant. et oia referunt in meliore ptem et cre- dūt omnes esse bonos. Iō dicit. xxij. q. ij. ca. Innocēs. Qui innocens ē semper bene credit et iudicat bene de alijs. Venes vero multis annis vixerunt et in multis peccauerunt.

peccauerunt. Peccata aliorū mensurant hū ea q̄ gesserūt in seip̄is. apt̄ qd̄ vt plurimū credūt alios malos esse et in peiorē p̄tem referūt eoruꝝ opa. Ideo dicit .ij. retoricoꝝ. Penes vixerūt multis annis. et esse non potest quin in multis peccauerūt. Iō fuit in maliciā suspicioſi: et oia in deterrī estimant. Sed quō se habere debet in illo defectu. Rūr q̄ sepius debet illud dictū xp̄i in mēte reuoluere qd̄ habet luce. vi. Solite iudicare et nō iudicabimini. Et dubia in meliorez p̄tem debent interpretari. qz dicit i regula iuris. Que possunt bono vel malo aio fieri: debent in meliore p̄te interpretari. Ideo dicit .xi. q. ij. c. nō solum. q̄ vter qz reus est q̄ falsum de alio pfert et q̄ crimina cito credit. Tercio sunt pusillanimes et timidi. qz dicit .ij. retoricoꝝ Infrigidatio p̄parat viam formidini. Quarto fuit cupidi et auari et tenaces. Vn inno centi in li. de vilitate adiotionis humane. Enex inq̄t tenax et cupidus tristis et q̄rulofus est. Nā senes res tpales facilis possunt consumere: sed difficulter lucrari. Quia ipi iam deficiunt in corpe: et nō possunt amplius laborare. Ideo timent sibi deficere. q̄ sic parā efficiunt. Vn aug⁹ in qdā sermone. Cum oia vicia in sene sene scunt: sola auaricia iuuenescit. Aliq̄ emi sunt si centū annis possent v̄iuere satis haberet. nec adhuc volūt alij⁹ imptiri: nec possūt p̄ se consumere. Et fortassis in breui moriunt. et relinquent alicuius diuicias suas. vel hereditibus q̄ male consumūt et eis in mo-

dico subueniūt. Sed quō se debent habere in illo defectu. Respondetur q̄ debent deo fidere. q̄ eos pauit a iuuentute. Ps. Iacta cogitatū tuuꝝ idno: et ip̄e te enutriet. Quinto fuit multorū verborum: et de antiquis fāctis loquunt. Vnde Innocēti in li de vilitate adiotionis humane. Ne nex inquit velox est ad loquendum: tardus ad audiendū. Laudat antis quos: sp̄ernit modernos: vituperat p̄sens. cōmēdat preteritū. Nec ille Quod magis reprehensible est sc̄z mala facta defunctorū innouāt et in famāt coraꝝ iuuenibꝝ q̄ nihil sciūt de excessibus antiquorum. Et in hoc grauiiter peccant infamādo defuctos q̄ nō possunt se excusare. et iam a deo iudicati sunt. Et quādoqz se de peccatis et malicijs suis que in iuuentute sua cōmiserūt iactant et in hoc delestantur loqui de talibus turpibꝝ factis. cogitare et audire. et hoc est signum q̄ habent corda impudica et sunt inueterati dierū malorum. quia dicitur mathei. xiiij. Ex abundātia cor dis os loquit. Et sic inficiūt iuuenes et prebēt eis malum exemplū. Vnde gregorij. Tot mortibus digni sunt quot in posteris exempla prauitatis relinquit. xi. q. ij. c. p̄cipue. Sed qualiter debent se in hoc habere. Respondetur q̄ debent pensare dictum apostoli dicentis. Omnis sermo malus ex ore vestro nō procedat. Et ratio est. quia iuuenes diu retinēt verba seniorū. et dicunt. Ista verba audiūt a patre meo. Iō si verba hūilitatis et caritatis eis dixisset habuisset

prennū: si ecōtiā. penam **S**exto sunt
 naturaliter passionati: qz sunt ple-
 ni doloribz et infirmitatibus. **V**nū
Imōcenti? in li·de vilitate aditio-
 mis humane. **S**i qz ad senectutem
 p̄cesserit: cor eius affligif. caput cō-
 cutif. languet spūs. fetet antelixitus
 facies rugaf. et statura curuaf. **C**a-
 ligat oculivacillat articuli. nares ef-
 fluūt. crines defluūt. trennit tactus. et au-
 res surdescūt. **N**enex facile p̄uocaf
 a d irā: et difficile reuocaf. **H**ec ille
Sed quō se debent habere in illo de-
 fectu. Rūr q debent esse imitatores
 xp̄i. q dixit mathei. xi. **D**iscite a me:
 qz mītis sū et humilis corde. **T**n pa-
 tiēta vestra possidebitis aias vestras
Nā tales infirmitates sunt eis loco
 purgatoriū: q pena est magis affli-
 ctiva. **N**ā si oia cremabilia mūdi si
 mul arderent et aliqz in medio illo
 tū staret. nō sentiret tantā penā quā
 tuvna aia in purgatorio existēt. **J**o
 dicit. xxv. vi. c. q i aliud. q igm pur-
 gatoriū nulla pena est cōpabil. **S**e
 ptimā aditio est. q si in puericia ma-
 le vixerūt: vix in semioreraciō cōver-
 tunf. **J**uxta illud puerb. xij. Adole-
 scens iuxta viā suā gradif etiā cū se
 nuerit ab ea nō recedit. **V**nū aristō.
 vñ. ethi: Difficile est cōsuetudinē re-
 fisterē q assūlulaſ nature. **N**ō tū est
 impossibile. qz de? p̄t fuscitare de la-
 pidibz istis filios abrāke. **S**ed quō
 debet se habere in illo defectu. **R**espō-
 detur q dñt sibi p̄ponere in mortē suā
Eccl. viiij. **M**emorare nouissima tua:

et in ēternū nō peccabis. **V**nū greg?
Nibū sic reuocat a peccatis. quantū
 frequēs meditatio mortis **V**nū hugo
 in li·de clauistro aie. **T**res inq̄t sunt
 nūcij mortis. scz canicles. infirmitas
 et senectus. **I**nsup debet dñi inuoca-
 re humili et cōtrito corde. dīcēdo auz
 dñi dñs. **N**e p̄iicas me in tpe senectu-
 sis: cū defecerit virtus mea ne derelin-
 quas me. **E**t recuperare tēpus p̄teritū
 cū bonis opibus. **S**ed diceres. Am-
 plius nō possum ieiunare et pegrina-
 ri: mane surgere. et multū orare. Re-
 spōlio. **N**is patiēs et habeas bonā
 voluntatē: et dñs recipiet voluntatē
 tuā p̄ factō. **V**nū augustin⁹. **C**oronat
 deus intus voluntatē: ubi nō inuene-
 rit facultatem

PEp̄imo dīcē pater spūa
 lis p̄sona vt est sacerdos
 dyacon⁹ et subdyacon⁹
 qz. **D**e quo dicit apostol⁹
 p̄ me ad corinthios quarto. **E**t si de-
 cem millia p̄dagogorū habeatis in
 christo. tamen non multos patres.
In christo enim biesu qz. **H**os em̄i
 tenemur honorare. non solum verbo
 sed imitatione vt nihil sentianus de
 scriptura nisi quod iphi senserunt nō
 transgredivendo terminos eorum. **D**e
 istis patribus dicit prophetā. Pro
 patribus tuis nāti sūt tibi filij: pro
 p̄terea populi cōfitebuntur tibi. **T**a-
 les sunt honorandi propter eorum
 dignitatez: vt pateat duo dēcima que
 stione prima capi tulo. duo sunt ge-
 nera christianorum. Est autem vñū

vnū genū quod mancipatū dñi
no officio et deditum contemplatiōni
et oratiōni ab omni strepitu t paliū
cessare cōuenit. vt sunt clerici: ct deo
deuoti scz conuersi. Cleros em̄ grece
sors latine. In huiusodi wocant cle
riči i sorte electi. Omnes em̄ deus in
suos elegit. H̄ij nāqz sunt reges. i.
se et alios in virtutibus regētes. et
ita in deo regnū habēt et h̄ designat
corona in capite. Hanc coronā ab in
stitutione romane ecclesie accipiunt
in signū regim̄ qd̄ in xp̄o expectatur
Hec Jeromimus. Idem sentit ma
gister sentētiāz li.iiij. di. xxiiij. dīcēs
Corona em̄ signaculū est quo signa
tur q̄s in pte sortis mīsterij diuinī.
Corona regale decus significat. qz
seruire deo regnare est. Vnū ministri
ecclesie reges esse debent vt se et ali
os regāt. q̄bo petrus ait. Vos estis
genū electū. regale sacerdotiū. Hū
mitas capitī desup nudat vt corū
mens libera ad deū monstrēt q̄ reue
lata facie gloriā dei cōtempleſt. Hū
mitas em̄ capitī est eminētia men
tis: bēnūdatio capitī est rēuelatio
mentis. Clericus em̄ dei secretor̄ nō
debet esse ignarus. Tondēt etiam
capillivsq; ad rēuelationē sensuum
scz oculorū et aurū vt vicia in corde
in opa pullulantia doceant prescin
denda. Ne ad audiendū q̄ intelligē
dum verbum dei ppediant. Hec ma
gister sentētiāz. Ideo dīcēt ex devi.
et lo. cle. c. Si q̄s clericus comā re
laxauerit anathēma fit. i. excomunis
candus Ibidem. c. Clericus neq; co
mam neq; barbā nutriat. Ibidem. c.

clericā. Vbi dīcēt. Clericā q̄ comā nu
trūt et barbā: inuiti a suis archidi
acōmis tondeant. Idez. xxiiij. di. c. si
q̄s. Vnū magister sentētiāz vbi su
pra. Tōsure aut̄ ecclastice v̄fus a
nazareis exortus v̄def. Qui p̄us cri
ne seruato deinde ob vite cōnventā
caput radebat. et capillos in igne sa
crificij ponebat. Hinc inolevit v̄fus
vt q̄ diuinis cultibꝫ mancipat̄ quasi
nazarei. i. sancti. crine deposito inue
mat. Hec historia ponitur numeri
vi. Sic adhuc aliqui crines q̄s ep̄us
deponit in p̄ma tonsura seruat p̄ fin
gulari facto. Vnū dīcēt magister vbi
sup. Hinc ad ezechielē dīcēt fili bo
mīnis sume gladiū acutū et duc sup
caput tuū et barbā. In actibꝫ em̄ a
postoloz p̄scillam et aqlam hoc fecis
se legimus. Paulus quoqz et alij q̄z
dam discipuli xp̄i hoc fecerūt. In hi
storijs inuenitur q̄ romani sancto
petro extraenūt capillos in modum
corone. Inde clericā ad reuerētiā san
cti petri fecerūt sibi abscindi crines
in hoc sibi volētes similiari. Ne cede
ret in v̄rēaudiā sancto petro: et hoc
vocatur corona. Vnū versus Virgini
ē sertū. clericiqz corona. poete. Lau
rea. rex gestat dyadema vel impa
tor. Circa predicta notandū est h̄m
magistrū sentētiāru li. iiij. di. xxiiij.
q̄ septē sunt spūalium officior̄ grā
dus siue ordies sicut ex sanctorū pa
triū dictis apte tradit: et capitī no
stri h̄iesu xp̄i exemplo monstratur.
qui omniuz officia in semetip̄o exhibi
bit et corpori suo qd̄ est ecclesia eos
dem obseruandos ordines reliquit.

Septem autem sunt ppter septem
mein gratia spiritus sancti. Cuius q
no sunt picipes: ad gradus ecclesi
asticos in digne accedunt. Hec magi
ster ubi sup. Vt omnes tanq spua
les patres sunt honorandi. Primus co
catur hostiarii q fuit iniectus a da
uid in veteri testameto q posuit pmo
iamitores ut ptz. i. pacl. ix. In novo
testamto p xpni q flagello eiecit de
templo ementes et vendentes. ut patz
mathei. xxi. Horum officium est sum ma
gistrum sententiarum li. iiiij. di. xxiiij. dis
centem. Hostiarii q et iamitores sunt
q in veteri testameto electi snt ad cu
stodiā templi ut no ingredere in il
lud immundū vtputa canes vel ex
coicati. Sunt aut hostiarii dicti. qz
presunt hostijs templi. Ipi em tenē
tes clauē. oia intus. extraq; custodi
unt: atq; inter bonos et malos ha
bentes iudicium. dignos recipiunt. et in
dignos respiciunt. Hec magister Ide
dicat. xxi. di. c. Cleros. in fine. Idem
.xxv. di. c. plectis. Et qn episcop? il
lum ordinat dicit sibi tradendo ei cla
ues ecclie. Dic age et sic viue qsi
redditur deo rōnem p his reb us
q claubus claudunt ut ptz. xxiiij. di.
ca. hostiarii. Idem dicit magister v
bi sup. Vtā adhuc tales essent soli
cū q porci. canes: vacce. et alie be
stie neq; excoicati no intrarent templū
Quantū aut pctm et piculosuz fit q
excoicati sunt in ecclia tpe diuinoz
rū patz p beatū greg? li. ii. dial. de
duabo monialibz excoicatis a sancto
benedicto. no ibidem. Decidus co
catur lectoratus q fuit iniectus a da

uid in veteri testameto vt ptz. xxi. di
c. clerros. Cuius officium ē legē pplecias
veteris testameti. hoc patz. xxv. di.
c. plectis. Et qn ep̄s illū ordiat. tra
dit ei codicē in quo lecturus est ei di
cens. Accipe codicē h̄mōi: et esto rela
tor verbi dei. habiturus si fideliter
et utiliter impleueris tuū officium pte
cū eis q verbū dei fideliter ministrat
ut patz. xxiiij. di. c. lector. Dicit magis
ter sententiarum vbi s. q xp̄c hoc officium im
pletuit cū in medio senioruz librum
Isiae apenens legit. Op̄us dñi sup
me q. ut patet luce. iiiij. vbi dicat. Et
venit nazareth vbi erat nutritus et
intravit sum cōsuetudinē suā die sab
bati in sinagogam et surrexit legē
rea traditus est ei lib. pplete Isiae
et revolut librum et inuenit locum
vbi erat scriptum. Spiritus dñi sū
per me. ppter quod et vnxit me. et e
uangelizare paupibus misit me. sa
nare cōtritos corde. predicare capti
uis remissiōne et cecis visum. dimitt
tere cōtractos in remissionē. predica
re amū domini acceptum. et diez re
tributionis. Et cū plauisset librum
debet minister et dixit ad illos. Ho
die impleta est huc scripture in auri
bus vestris. Tercius vocat exorcista
qui ex greco in latinū adiurātes suē
increpates vocantur. Invocant em
super cathe cumīnū vel super eos qui
habent spiritum immundū. nomen
dñi hiesu christi ut egredias ab eis
ut patet. xxi. di. c. clerros. in fine. et
.xxv. di. c. plectis. vbi dicitur Ad
exorcistam pertinet exorcismos me
moriter retinere manus qz super ener

guminos et cathecuminos ponere in exorcando. Recitat magister in his storis quod salomon exorcismos fecit. iuratores et gemitas cum quibus inuidi spiritus ejiciebat. Ide dicit Josephus. Non senes pnceps sacerdotius videt quod paulus ejiciebat demonia solus adiurando demones in nomine Ihesu. et sic coiurabat etiam illi. Non deum vnde exies de uno ob sesso os iuratis liberavit. Ita exorcista cum ordinatur accipit de manu episcopi bellum in quo scripti sunt exorcismi dicente sibi episcopo Accipe et omnia memoria et habeto potestatem imponendi manus super energuminum sive baptizatum sive cathecumenum. ut p. xxij. dieca exorcista. Et tales sunt magistri sententiarum ubi super debent ante spiritum mundum habere qui spiritibus immundis imperet. et malignum expellere de corde suo quem expellit de corpore alieno. non dicitur eis. Medice cura teipm. Hoc officio usus est dominus quanto saluia sua tetigit aures et linguam surdi et muti dicens Effeta. Et hoc officium usus est cum demoniacos multos sanavit. Non christus in euangelio de exorcistis. Si ego in principe demoniorum ejacio demonia filii vestri id est exorciste in quo ejiciuntur. Quartus vocatur acolitus. De quo. xxi. di. c. clerico. in fine. Acolitiem grece latine ceroferarij dicuntur a deportandis cereis quanto legendum est euangeliu aut offerendum est sacrificiu tunc ascenduntur luminaria ab eis et deportantur non ad effugandum tenebras cum sol eo tempore rutilat. sed ad signum leticie de-

monstrandum sub typo luminis corporalis illa lux ostendat de qua in euangelio legitur. Erat lux vera: que illuminat omnem hominem veniente in hunc mundum. Ide dicit magister sententiarum ubi super. Ad acolitum pertinet preparatio luminarum in sacra rito. Ipse cereum portat. ipse uercolum cum vino et aqua suggesta per eukaristia subdiaconis preparat. Hoc ille Ex his patet quod illi qui habent ordinem istum tenent et debent iuuare sacerdotem ad missam. Contra hoc faciunt multi ciues et clerici uxorati qui vere cundant iuuare sacerdotem ad missam. In quibus talis potestas est frustra. quia isti faciunt contra actum sibi scriptum. xxij. di. c. acolitus. Et cum ordinatur ab episcopo doceat qualiter in officio suo agere debet. sed ab archidiacono accipit ceroferarij cum cereo ut sciat se ad accedenduz ecclesie luminaria mancipari. Accipit et uercolum vacuum ad fuggerendum vimum ad eukaristias christi et sanguinem. Magister ubi super dicit quod hoc officium christus testatur se habere dicens. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris. Huius officij formam gerebat illi in veteri testamento qui lucernas candelabri componebat et accendebant. Tales ordinati possunt ad hoc matrimonium contrahere ut p. xv. q. iii. c. sane. Sed si est bigamus non debet ut privilegio clericali. ut p. libro vi. de bigamis. ca. viii. Altricacionis antique dubium. presertim declarationis oraculo decidentes

C

bigamos omnī p̄m̄ḡo cl̄icali de
claramus ēsse nudatos et coertionī
secularis fori additos. c̄fuetudine
cōtraria nō obſtāte. ip̄is quoq; sub
anathēmate p̄hibemus deferre ton
furam vel habitū cl̄icalē. **D**ec ibi.
Si tū est bigamī potest deferre tō
furam cl̄icalē n̄i obstat scanda
lum vxoris. vt ptz de cle. cōiuga. ca.
Johānes. Quintus vocat subdy
conus. **H**ic est p̄m̄ sacer ordo p̄prio
noie. et hoc dupliciter. Primo ratōne
materie. qr tangit materiā sacri sc̄z
calicem c̄secretū quē nullus inferior
tangere potest. Secūdo dicit ordo sa
cer rōne votū solēpm̄is annexi. qr ba
bet votū solēne cōntinentie annexū. vt
ptz de oo. et oo. re. c. vñico. li. vi. Ne
mo potest hunc recipere nisi in. xvij.
āno vt ptz extra de etate et qualitate
ordinā. in cle. c. vltio. **D**e illis dicitur
xxi. di. c. cleris. **V**po dyacones gre
te quos nos dicim̄ subdyacones. q̄
ideo appellantur sic. qr subiacet offi
cij sc̄i p̄ceptis leuitarū. et oblatōnes
in tēplo dñi a fidelibus ip̄i suscipiūt
et leuitis supponēdas altarib⁹ defez
rūt. **H**ij em̄ apud hebreos nathāniel
vocat h̄m̄ magistrū sententiarū vbi
sup̄. Illorū officiū est calicē et pate
nam ad altare xp̄i deferre. et leuitis
tradere. eis qz ministrare in oib⁹ que
agūtur in sacramētis xp̄i. vrceolum
quoq; et aquā. manile et manutergi
um tenere. ep̄o et p̄sbiteris et leuitis
p̄ lauādis an̄ altare manib⁹ aquaz
prebere. Ep̄las pauli et canonicas a
postolorū legere. Idem ptz. xxv. di.
ca. plectis. **H**ic cū ordiatur accipit

D

patenā de manu ep̄i vācuā: et calicē
vacuū vt ptz. xxiij. d. c. Subdyaco
nus de manu archidyacom̄ accipit
vrceolū cum aqua manile et manu
tergiū vt ptz ibidem h̄m̄ magistrū
sentētiaz vbi supra dicētē. **H**is lex
stinetie imponitur. qr altari p̄iquā
tes vasa corporis xp̄i portat. Vñ imple
re debent illud vasa. Ibi. hoc officio
vñus est dñs quādo lnt̄eo se precā
xit et mittēs aquā i peluum pedes di
scipulorū suorū lauit et lnt̄eo terfit
vt ptz Joh̄is. xij. **S**extus est ordo
dyaconatus. **H**ic sexto loco ponitur
pter numeri senarij p̄fectionē h̄m̄
magistrū sententiaz vbi sup̄. **D**e illo
dī. xxv. di. c. plectis. q̄ ad dyaconū
ptinet assistere sacerdotib⁹ et min
istrale in omnib⁹ q̄ agunt in sacra
mentis cristi sc̄z in baptisme i cns
mate: in patena: in calice: oblatōnes
quoq; inferre c̄tē. **P**redicare euāgeli
um et ep̄istolā. Nā sicut lectorib⁹ ve
tus testamentū: ita dyacononū
est preceptū. **A**d ip̄m quoq; ptinet
officiū precum. i. letanie et recitatio
nominū. **H**ic ordo in veteri testamē
to a tribu leui nomē traxit vt dicit
magister sententiaz vbi sup̄. Prece
pit inqt̄ dominus moysi vt post or
dinationem aaron et filiorum eius
prositus ad diuini cultus ministeria
ordinarentur: et consecrarentur do
mino. et seruirent pro israel corā
aaron et filijs eius in tabernaculo.
ip̄siq; gestarent archaz: et taberna
culum et omnia vasa eius. **H**ec ma
gister. **H**ūc ordine nemo d̄z reape

mis in vicesimo anno ut p[ro]tz de etate
et qualior[um] in cle. c. ultimo. Cum ta-
les ordinant sibi magistrum ubi sup[er].
solus ep[iscop]us manu[em] eis imponit. q[uod] cu[m]
ad ministerium applicant ponit eis or-
natu[m]. i. stolam sup[er] leue humeru[m] ut p[ro]b[us]
intelligat se accepisse iugum d[omi]ni sua-
ue. et quicquid laboris et sustinentie in
hac vita tolerat[ur] quasi in leua portet
donec in dextera. i. in eternitate reque-
stes habeat. Accipuit et textu[m] euage-
lij. ut intelligat se esse precones euageli-
j christi. Hoc magister Habet
etiam plures alios actus. Jo[hn] vtitur
dalmatica q[uod] est vestis larga. sic di-
cta. q[uod] in dalmacie p[re]tib[us] primo fuit
eius usus in signu[m] q[uod] habet largam
potestatem in sacramentis dispensandis
q[uod] absente presbitero ipse potest ba-
ptisare et corpus christi erogare ut
patet nonagesima tercia distinctione
capitulo. Dyacom. Hoc officio u-
sus est christus qui post cenam sacra-
mentu[m] carnis et sanguinis dispensauit
et qui apostolos dormientes ad orationem in-
citauit dicens. Vigilate et orate: ut
non intretis in temptationem. De-
optimus ordo vocatur presbiteroru[m]
de quo vicesima prima distinctione
c. clericos. Idem ponit magister ubi
sup[er] Presbiter grece. senior interpre-
tab latine. Non per etate vel decrepita-
senectute. sed propter honorem et digni-
tatem quam accepérunt presbiteri noian-
tur. q[uod] morum prudentia et maturitate
conversacionis precellere debent in popu-
lo. Dicunt sacerdotes quasi sacrum da-
tes. q[uod] cu[m] ordinant[ur] inungunt eius

man? ut intelligat se accepisse gra-
tia consecrati. et caritatis opera ad om-
nes debere extender. Accipit et stola
q[uod] tenet utrumque latus. q[uod] debet esse mu-
nit[us] armis iusticie contra aduersa et
prosp[ect]u[m]. Accipit enim calicem cum uino et
patenam cum hostiis ut per hoc sciat se
acepisse potestatem deo placabiles
hostias offerendi. Hoc ille Talis or-
do non debet recipi nisi in vicesimo quin-
to anno ut p[ro]tz de etate. qualior[um] in cle.
c. Generale ecclesie obseruatiavi-
sentes antiquis iuribus in hac parte perfec-
ti decernimus ut alio non obstante ca-
nonico possit quis libere in decimo
octavo anno ad subdiaconatus. in vi
cesimo ad diaconatus. et in vice
mo quinto etatis sue anno ad presbi-
teratus ordinem promoueri. Ratio hu-
ius est. quia levite a vice in vicemo quinto
anno scrivebant in templo ut patet
numeri octavo. Unde accipiens bene-
ficium curatum ante annum vicesimi
quintum ipso iure est priuatus. ut
patet extra electione. c. cum iudicis.
Et curatus qui infra annum a collati-
one beneficij non fuerit sacerdos: ipso
iure priuatus est beneficio et residen-
tia. ut patet de electione libro sexto.
Hoc officio usus est christus cum se
ipsum in atra crucis obtulit idem sa-
cerdos et hostia. Et quando post cenam
panem et uimum in corpus suum et
sanguinem mutauit. Tales omni ho-
nore digni sunt sibi illud. Ecclesiastici
septimo. Honora sacerdotes.
et da eis partem ut mandatum est.
Sunt enim sacerdotes ut patres ho-

honorandi ppter septem. Primo qz sunt medici spuales et medicinariuz spualiū cofectores. ecclī. xxxvij. dicitur. Honora medicū ppter instantem necessitatē. Si ergo medicus corporalis est honorādus: multo magis medicus spuialis. Quia ipi officiunt sacramēta que sunt medicinae spiritu ales. vt ptz de pe. di. i. c. in adōne. et de co. di. ij. c. si qtiēscūqz. et di. xxij. c. tales. Ex his. Nam si vulnus habes i corpore cito mittis p medico corporali: quanto magis si homo habet vulnus in aia. i. peccatuz mortale. q qdem anima p̄ciosior est oibus corporibus. Dubitat vtrū clericū sacerdotes et religiosi possunt esse medici corporales. Rnt magister aug. de actiona in li. de ecclesiastica potestate dicens. q hoc potest intelligi duplīciter. Primo quantū ad ūfiliū. De cuncto quātū ad practicā et exercitū. Primo modo nō interdicāt illis. qui periciā artis medicinae bene nouerint et q viis signis sūm p̄ncipia artis possunt ūfiliū dare sup curatio ne egritudinēs. Hoc est laudabile et op̄ pietatis et virtutis. Secundo mō eis interdicāt ut patz ivi. ne cle et mo. c. ut pculosa. Et hoc ppter tria. Primiū ppter negotiū seculare. Pradicū em̄ exērcituū artis medicinae seculare negotiū est. qz q medicorū sunt pmittūt media. tractant fabria fabri. vt dicit Jeromim̄ in plogo. Negotijs secularibz se intermīscere est clericis interdictum. vt ptz ex ne cle. vel mo. c. i. Secundū ē lucrū tēpō zale. Esse aut̄ turpis lucri sedatores

phibet clericis et religiosis. Terciū est pculum mentale. et potentissime quantū ad pte; illam q cyrurgiaro catur. Secundo. qz sunt inter populū et deum deoti mediatores atqz fidēles intercessores ut ptz Jobelis. ij. Inter oestibulū et altare orabāt sacerdotes dicentes. Parce dñe popu lo tuo. Exempli moyſi qui dixit dño exodi. xxxij. Dimittite populo hāc no xam: aut dele me de libro in quo scri pfisti me. Ideo dicāt. i. q. i. Ipi sacerdotes p pplo interpellant: et peccata populi comedunt. qz suis precibus ea delent et cōsumunt. Et quāto digniores sunt tanto facilius in necēsitatis p quibus clamāt exaudiūtur. Hec ille super quo glosa. Decata populi comedunt id est p pecca tis oblata. Nam si oratio moyſi tantum valuit quādo orabat pro pplo manū eleuādo q tunc vincebat israhel quādo manus remittebat vince bat amalech ut ptz exodi. x. vij. quāto magis valet oratio sacerdotis cōtra hostes inuisibilēs. Illi dicit epis copus tradendo ei calice; cum vīno et aquā et patenā cum pane. Accā p potestatem offerēdi sacrificiū in ecclesia dei tā p viuis q p defūctis ut ptz. xxv. distinctione. ca. perfecti. Istud ptz. xxxvi. di. c. si quis Legi tur in libro ap̄lui q quidam defunctus ad penas purgatoriū ducit? cuiusdam sanctissimi viri precibus re uocatus ad vitam. hic tale quid vi sum in purgatorio et auditum res ferebat dicens. q anima cuiusdam quē pri⁹ invita cognouit gravissime

toriquebas in mediis igitur Subi
 to illa exultabunda clamabat Eya
 misericordissime deus nec ad finem
 oblitus est mei. Cui aia cōsors in pe
 na Vn̄ inqt tibi miserrima in tā lō
 redis supplicijs exultatio Et illa Me
 rito inqt exulto et tripludio. qz scire
 a dño est mibi datū in hoc instanti
 natum puerū. qui lōge post futurus
 est p̄sbiter. In cuius p̄ma missa quā
 celebrabit ab hījs p̄mis ad requiē
 euolabo. Aliud exemplū patz de san
 do patre nostro incolao de toletino
 q̄ multas aias de purgatorio libera
 uit ut ptz in vitafratrū. Tercio sūt
 honorādi. qz angelis p̄ncipib⁹ et re
 gib⁹ sūt potētores De qua potestā
 te scribitur. xvi. di. c. duo sūnt. Di
 cit papa anastasius impatori. duo
 sūt inquit qbus hic mūdus p̄ncipa
 liter regitur. Auctoritas sacra ponti
 ficiū et regalis potestas. In qb⁹ tā
 to grauius est pond⁹ sacerdotuz quā
 to p̄ ipfis regimib⁹ boim in diuī
 no examine rōnem reddituri sūt Et
 infra. Aurū nō tam p̄ciosius est plū
 bo q̄ regia potestate sit altior ordo sa
 cerdotalis Hec ibi Rō huius est qz
 nō angelis nō regib⁹ dictū est Ac
 cipite sp̄ritū sanctū. quoqz remiseri
 tis p̄dā: remittunt eis q̄c. Nō impā
 tor sed petro fuit dictū. Tibi dabo
 claves regni celorū. Et qdāqz liga
 ueris sup̄ terrā q̄c. Itē nullus ange
 lis nec aliqz impātor p̄t corp⁹ xp̄i
 conficere: sed sacerdos. Et in hoc est a
 liquo mō simil beate marie virginī
 Quia beata virgo maria p̄ quinqz

verba cōcepit xp̄i ut patz luce. i. scz
 Fiat mibi h̄m̄ verbū tuū. Hic sacer
 dos cōfiat corp⁹ christi p̄ quinqz ver
 ba. Et sicut immediate post cōsenſū
 marie fuit christus totus in vtero e
 ius: sic immediate post p̄lationem
 verborum cōsecatōnis est verū cor
 pus christi. Secūdo sicut beata vir
 go post partū in manibus suis chri
 stum portauit et in presēpe collocauit
 sic sacerdos post consecrationē leuat
 corpus christi loeat et portat ad ins
 firmos et tractat illud in manibus.
 Tercio beata virgo fuit prius sacra
 ta ante q̄ christū cōcepit. Hic sacer
 dos p̄us sanctificat ante qz cōsecat
 corpus christi. Et laycus quantūcū
 qz sanctus et potens nibil ageret e
 tiam si verba cōsecatōnis p̄ferret.
 qz talis actus dependet ex caractere.
 Jo dicit bernardus. O venerāda sa
 cerdotum dignitas: i quorum manus
 tanqz in vtero virginis fili⁹ dei
 incarnatur. Igif sūt honorādi p̄ om
 ibus regibus principibus et militi
 bus. Quarto honorādi sūnt. qz to
 ta trinitas ac ipsa deitas in ipfis ho
 noratur. ut ptz in canone. ii. q. v. ca
 habet hoc apprium. Vbi dicitur. Co
 grue de cē ter qz dominū in ei⁹ p̄sona
 vide animi cuius ip̄e est minister. ho
 norare. Hic enī qui honorat seruum
 alicuius dñi: honorat dominū in ser
 uo. Jo christus dixit. Qui vos sper
 nit: me spernit Qui me misit Ergo seqtur a
 contrario. Qui sacerdotē honorat deus
 honorat cuius minister est: Cuius

C

exemplū patet in alexandro magnō
q̄ veniens in iudeam cum apposito de-
struendi ip̄ani. in visione habuit q̄
ioiade sumo sacerdoti sibi obiūā ve-
mēti honorē deberet impendere tāq̄
superiori et digniori se. Qui sic fecit.
Quia statim ut eū vidi pontifica-
libus vestib⁹ ornatū et laminā aure-
am vbi erat nomē dei scriptū sm le-
gem antiquā in frōte pōtificis. de eq̄
descēdit et dignissime veneratus est
eum. De quo cū admirarent p̄ncipes
eius. Rūt. q̄ nō ip̄m adorasset sed de-
um. cuius p̄ncipatū et vicē gerebat
iste in terris. Vn̄ venies cū eo in bie-
rusalem et i templū dñi cū maximis
domis templū honorauit et ferocita-
tem depofuit ōtra eos. Iposqz ab oī
tributo exemit. Quinto fuit honorā
di. qz sacramissimo oleo a secrant. Iō
dixit dñs p̄ os pphē. Nolite tangere
x̄pos meos: et i pphetis meis nolite
malignari. Et qdā ali⁹ pphā dices
Qui vos tangit: tāgit pupillā oculi
mei. Ideo sancta vniuersalis ecclē-
sia excommunicat omnes q̄ man⁹ vio-
lentas mittant in sacerdotes. mona-
chos aut clericos. Ut ptz. xvij. q. iiiij
c. Si q̄s sua dēte diabolo in huīus-
modi sacrilegij vitiū vel crīmē incur-
rerit q̄ in clericū vel monachū violē-
tas man⁹ iniecerit. anathematis vī-
culo subiaceat. et nullus ep̄orū illuz
presumat absoluere nisi mortis v̄r-
gēte articulo. Vbi dicit glosa brixie-
sis. Idem est si pede ledat vel si spuat
vel pfundat eū aqua. Excipiunt tū
ibidez qdā casus ab illo canone. Ut
si q̄s hoc fecerit ex iocosa levitate aut

D

causa discipline. Vel videret turpis
agentē cum matre. tunc p̄ciat eū
realiter et nō incurrit sentētiā. De-
xto. qz sacramenta nobis p̄ eos mi-
strant. Ideo dicit canō. i. q. i. c. sacra-
menta. Sacerdotes licet mali sunt
honorare tū eos debem⁹ ppter sacra-
mēta. qz eque bene baptisat malus
sicut bonus. q̄uis peccat ministrando
sacramēta in peccato mortali. Etiam
eque bene cōsecreat malus sicut bon⁹.
vt ptz. i. q. i. c. Intra catholicam ec-
clesiam in ministerio corporis q̄ sagui-
mis dñi mil a bono maius mil a malo
minus perficitur sacerdote. quia nō i
ministerio a secrat⁹ sed in verbo p
ficitur creatoris. Nec etiam patet
de alijs sacramētis. qz eque bene ab
soluit malus sicut bon⁹ q̄ sic de alijs
Ingratus est ergo sacerdotib⁹ qui
eos inhonorat. qz quando homo in-
greditur mūdum oportet eum habe-
re sacerdotem: sic etiam quādo egre-
ditur. De optimo. quia a cristo et do-
mino deo honorant. Patet. qz crist⁹
dixit ad leprosos. Itē. ostēdite vos
sacerdotib⁹. vt ptz. i. q. i. Nonē. Itē
xi. q. i. c. sacerdotibus. vbi dicit gre-
gorius. Quid mirum si illos pietas
vestra dignetur honorare quibus in
suo eloquio honorem tribuens eos
aut angelos aut deos ipse etiam ap-
pellat deus. Vn̄ scriptum est. Dñs
non detrahē. i. sacerdotibus. Exodi
xxv. Item Labia sacerdotis custodi-
unt sapiētiā. et legem exquirūt ex
ore eius. quia angelus domini exerci-
tium est. Malachie. ii. Sed multi
sunt qui cupiunt honorem sacerdotij

Sed vitam et mores et scientiam que re
quirunt ad sacerdotium. omnino non ca
runt. **C**ontra quos. i. q. i. **V**ilissimus? re
putandus est nisi p̄cellat scientia et
sanctitate qui est honore prestatior.
Ommino similes illi sunt lupo q̄ cui
piebat laute vivere. et ad instigatio
nem vulpis factus est baiulator li
gnorum in locū azimī. **T**andem lupus re
uersus de claustro a questus est gra
uitate onerū. **D**ixitqz ei vulpis. **S**i
possis venire ad sacerdotium q̄ eius vi
uēres. **R**ūt. **Q**ualis possem venire ad
talē p̄motionē. **R**ūt ei vulpes. **V**eni
as meū et ducam te ad locū a secca
tionis. **E**t duxit eū ad unā decipulā
In qua cū in abobus pedibus illaque
atus est unus malleus cecidit defup
sup caput eiusqz ad effusionē san
guinis. **T**unc dixit ei vulpes. **P**tes
quiete. **I**sta est p̄ma a secratio. **R**ūt
lupus. **Q**uot habeo adhuc tales co
secratores. **R**ūt. **Q**uinqz adhuc habe
bis. **R**ūt lupus. **V**tinā nūq̄ incepis
semi sacerdotium. **M**oralit sic multi cu
piunt honore sacerdotij: sed vitam la
borē sacerdotij minime curāt. **O**ctau
o. qz a regibz et p̄ncipibz sumē ho
norant. xi. q. i. c. sacerdotibz. vbi di
cit. **E**cclastica quoqz testaf histo
ria qz cū pie memorie astatino p̄nci
pi scripto oblate accusationes cōtra
ep̄os fuissent. libellos q̄dem accusati
onis accepit et ip̄os couocans dixit
Iter inter vos causas vestras dispo
mite. qz dignū nō est vt nos iudice
mus deos. **I**dem p̄tz. xcvi. di. ca. **I**n
scripturis legit constantinū dixisse.
Si aliquē sacerdotē viderē peccare

aut aliquē eōrū q̄ monachico habi
tu amicti sūt clamidē meū explicare
vt cooperirē eum. **S**ed cur est q̄ nō
honorant imo despiciunt. **R**espōdef
q̄ hoc est ppter malam vitam eorū
Impleta est eīm p̄pletia Isaie pro
p̄plete. c. vi. dicentis. **A**udite audien
tes et nolite intelligere visionē. Vi
dete et nolite cognoscere. **E**xēca cor
populi huius et aures eius aggraua
et oculos eīm clausē. ne forte oculis vi
deat ri auribz suis audiatur et corde suo
intelligat. vt cōuertat et sanem eū.
Eādem sententiā repetit saluator cō
tra scribarū duricē. Jobis. xii. **O**m
nes igit moderini status clericū debe
rent inspicere hāc sententiā Isaie.
Si aliqua fides in eis esset. q̄s du
bitat cōtra eos plus militare q̄ tra
laycos. cum ip̄i sint q̄ cotidie legunt
scripturas tam in horis q̄ in studijs
et credunt ista esse carmina delicia
rum. **N**unquid eis deficit pro necel
fitate victus et amictus? **C**erte non
Nam abundanter p̄iūsum est eis
ab illo qui nihil horum possidet. sed
sanguine suo hoc et alia mercant? est
Nunquid eis deest aliquid honoris
Certe non. **N**ā ubiqz primos recu
bitus habent. **P**eccatuz etenim sibi
reputant qui eos non preferunt salutat
et rabito cant. imo dominos patres
reuerendos p̄mo sanctissimos. **D**eest
eis pax et tranquillitas. **M**inime.
Nam dotati sunt multis p̄uilegijs
et p̄rogatiis vltra omnes qui mo
rantur in terra. qz si cōtingit insult?
imminicorū nō ipsi exponūt eoz corpora
pro tuitione populi et possessione sa

sacerdotum sed layi vñq; ad sagui
nis effusionē ymo corporis interitionē
Quid ultra xp̄s debuit eis facere qđ
nō fecit sufficientē? Pro qbus nullaz
recepit gratitudinē ab iþis. Alij la-
borant et angustiantur et seruūt et
exponūt se periculis terre et maris.
vt se nutriāt vt sacerdotes sustentēt
Et quō effugiet sententiā xp̄i dicen-
tis. Qui scādalizauerit vnū de pufil-
lis istis. qui in me credūt expeditū
suspendat in collo eius mola afina-
ria et demergat in pfundū maris.
Alij laborāt p victu cotidiano: sed
ipi in labore hominum nō sunt. Ideo
tenuit eos supbia. **S**ed induta-
tum est cor pharaonis. Ideo xp̄iam
tas occasione illorum plena est rapi-
nis. guerris. spolijs. incendijs et fur-
tis. Ita vt iam mittant manus vio-
lēte invictos dñi. qz cleris suis ab-
utitur p̄uilegijs et iuribus. Merito
pati incipiet violationem eorundez.
Regnum etiam cōtra regnū pugnat
xp̄ianus cōtra cristianū: frater cōtra
fratrem: subditus cōtra dominū: vi-
cinus cōtra vicinum. sic qz vix potest
inueniri patria. vbi nō sit dissensio
aut guerīa. Monasteria depredan-
tur. rustici spolian. et pauperum a-
nimālia replent coquinas potentū.
Quid restat nisi qz perditionis fili?
veniat. Exactōnes raptorū soluūtūr
et nihil lorum restituunt.

Octauo debemus dare ho-
norem paternū prelatis et
pastoribus. quorum pru-
tentia gubernamur De q
bus ecclesiastici. xlviij. Laudemus vi-

ros gloriosos et sanctos patres no-
stros. Tales dant scientiā ignoran-
tibꝫ. **P**atres nostri narrauerūt
nobis ac. Dant correctionē delinquē-
tibus. Prouerbioruz. i. Audi fili mi-
disciplinam patris tui. Indulgēt de-
linquentibus. **p** Quomodo misere-
tur pater filiorum: misertus est dō-
minus timentibus se. Debent enim
habere disciplinā cum misericordia
vt patet. xl v. d. c. **D**isciplina vel mi-
sericordia multum destitut si vna si
ne alterā teneatur: Sed circa subdi-
tos inesse debet rectoribus iuste p̄fui-
lens misericordia. et pie seuiens di-
sciplina. **N**equitur. Misēda est le-
mitas cum severitate: faciendum est
quoddā ex vtroq; temp̄amentū: vt
neq; multa asperitate exulcentur
subditi. neq; nimia benignitate sol-
uantur. **H**oc mimirū illa taberna-
culi archa figurabat. i qua cuz tabu-
lis virga simul et māna est. **Q**uia cū
scripture sacre scientia est in boni re-
atoris pectore. si est virga districtio
nis. sit et māna dulcedinis. **H**inc ē
qz dñi etiam ait. Virga tua et ba-
culis tuis: ipa mē solata sit. **V**ir-
ga em p̄cutimur: baculo sustētamur
Sit ergo districtio iusticie que feri-
at: sit et cōsolatio baculi que sustētet
Hec ibi. Vidi ego multos platos
a deo austeros qz ppter eorum austē-
ritatem recesserūt viri ab ordīne. qui
facti fuissent colūpne ordinis et pro-
uincie. Item subueniūt indigētibus
Job. xxix. Pater eraz pauperū. Dub-
uētū ope cōuersationis. verbo pre-
dicationis. et nutrimento cibationis

Tales plati sunt ut patres honorandi teste bto augustinio i regla. Non coram vobis fit platus vester et timore ac si coram deo substratus fit pedib? Notandum q̄ plati spūales in se debent habere septem si vellunt honorari hic & i futura vita Debet esse diuinitus vocati ad dignitatis eminentiam. veritate laureati. studetes in sc̄ientia: largitate fecundati donantes beneficia: sanctitate decorati. fulgentes innocētia: equitate ostipati carētes iniusticia Pr̄io dico q̄ debet esse legitime vocati ad dignitatis eminentiam teste apostolo. q̄ ait ad hebreos q̄ nemo sibi honorem assumat nisi q̄ vocatur a deo tāq̄ aaron Et viii. q̄. i. c. In scripturis. vbi dicatur Loc⁹ regimini desiderantib? est negand? h̄ fugientibus offerēdus sicut scriptū ē Nec quisq̄ assumat sibi honore h̄ q̄ vocat a deo tāq̄ aaro H̄; multi plati p̄chdolori solicite vocatōne q̄ runt. cū pecunia emunt: h̄as p̄motorias sibi p̄curant Contra q̄s bernardus in quodam sermone Au di inquit quēlas quid sup hac temeritate loquaf dñs Ipi inquit regna uerū. h̄ nō ex me: p̄ncipes extiterūt et ego non vocau eōs. Quid temeritatis: quid insanie? Vbi timor dei. vbi mortis memoria. vbi gēlēne metus? Nemo igit̄ debet eligi vel p̄mo uen nisi de quo spūis sanctus inspira uerit. alioquin ip̄i spiritui sancto in iuria fit. Legim? q̄ sanctus ludo wi cus rex frāndie cum a quodā deuoto quereret cur episcopi mō sicut olim sāti nō essent. Ille ut credid nutu dir

vino respōdit q̄ tūc episcopi p̄ inūo cationē spūis sancti. et inspirationez eiusdem ab electoribz canonice elige bantur. Nūc vero p̄ supplicationes et p̄curationes et violentiā intromi zantur. Ideo sancti mō nō sunt sicut olim. Quo audito rex p̄posuit q̄ de cetero nullatenus p̄ aliq̄ supplicaret Vn̄ greg⁹. in pastorali. Vn̄ usq̄q; supbus rector toties ad culpā apostasie dilabif. quoties p̄esse hoibz delectaf. bonoris sui singularitate al lectus Vn̄ lxc viciōnū radix pullulat in corde regentū. nisi ex imitatōne il lius. q̄ despēctis angelorū societatis bus dixit. Ascendā sup altitudinez nubium et similis ero altissimo. Et alio loco dñs dixit. Ve. i. eterna dā p̄natio vobis imminet. q̄ diligitis p̄ mas cathedras. Nō dixit. q̄ habetis Non arguēs eos q̄ his vtunq̄ ex cōficij ordine. sed eos q̄ hoc dū habet amāt. vēdum nō habent affectant. qđ p̄cedit ex ambitione. Sed etiāz abitiosi solēt allegare illud apostoli Qui episcopatū desiderat: bonū op̄ desiderat. Quib? respōderi potest. q̄ op̄us bonū est. h̄ desiderare illud in alium est. Dicit q̄ aurū furat bonam rem furatur. qz bonū est aurū: sed furiari malū est. Idcirco ambīcōfus in tāto versatur p̄iculō. Ideo q̄ scienter talem eligūt vēl p̄mouēt. grauiter de um offendūt: et p̄ticipes cū eo in culpa fūt. Vn̄ timēdum est q̄ cum eo cadūt sicut sententes cū lucifero in baratn̄ īferni. Dubitat vtrū quis sine peccato prelationē et dñiationez posset appetere. Rūt aug⁹. de actiona

sup mattheū dices. q̄ aliud est qrere vtr̄ lomo sine p̄ctō posset appetē se ēē dignū platura l̄ dñio. vel illa qb̄ ē dign̄ platura vel dñatōe: q̄ aliud est qrere vtr̄ fine p̄ctō lomo possit ipsā platoe z q̄ dñationē appetē. Nā primū fine p̄ctō appetif. imo meritū ē appetere sc̄ietias q̄ virtutes. qb̄ lomo est dignus platura et p̄ncipatu. Scribis em̄ sapie. vi. q̄ cupiscētia illius sc̄z sapie q̄ virtutis deducit ad regnū p̄petuū. Sed secundū fine pecato ēē nō potest. Qd̄ pt̄z auctoritate et rōne. Nā dicit aug. xix. de ciui-dei. q̄ locus supior̄ fine q̄ pp̄lus regi non potest. etiā si adm̄istref vt decet. tñ indecent appetif. Rō illi⁹ est. Illud fine p̄ctō appeti nō potest: quo q̄s efficāt iūstus vel supbo. Sed si appetit se p̄ferri alijs: est iūst⁹: q̄ plus vult habere de honore q̄ fit dignus: sed si putat se dignū est supbo. Etiā est cōtra p̄hibitionē apostoli ad heb. vi. dicētis. Nemo si bi assumat honorēr̄c. Necūdo dubitat vtr̄ q̄s posset fine p̄ctō dñationē et prelationē fugē. Rñ ibidē vibi⁹ dicens. q̄ ista q̄stio est dubia exemplo christi. Qui vt dicit Johis. vi fugit in monte qñ sciuit q̄ venturi erat om̄s illi q̄s pane satiauerat vt raperet eū. et facerēt eū regē. Et exemplo Ione. q̄ fugit tharsis a facie dñi qñ iūstū est sibi predicatoris officiū. Hac dubitationē soluit greg⁹ in pastorali. pte p̄ma. dices. q̄ in prelatū electus vel est virtutib⁹ pollēs aut virtutib⁹ vacuus. Si igit̄ ē virtutib⁹ pollēs: ex humilitate dñi-

tionē. p̄ncipatū q̄ platiōnē recusare. ex imp̄antib⁹ tñ p̄tātē debet ipsā prelationē humiliter fuscipe. q̄r tūc aū oculos dei vera est humilitas. qñ ad respuēdū l̄ qd̄ v̄tūlītē subire p̄cipit. ptinax nō est. Si vero est virtutib⁹ vacuus: etiā coactus ipsā prelationē q̄ dñationē fuscipe nō debet. Ta lis em̄ corporaliter q̄ mētaliter p̄ncipatū fugē debet. Hic facēda similiter est distinctō ex p̄ te eligētū alī quez in prelatū. Si eligūt p̄pter eorū salutē eternā cōsequendā. et elect⁹ ad hoc se credat sufficē. ptinax esse non debet. parēdo mādatis supiorū. Si vero p̄pter aliq̄ carnalia vel tp̄latia cōmoda expectāda: magis recusaē teneat. Cui⁹ exemplū ip̄e saluatoris dedit Johis. vi. Cū eū vellēt facē regē. dixit eis. Queritis me. nō q̄r v̄bistis signa. h̄ q̄r māducatis ex pambus meis. Jō fugit in mōte dū eū vellēt facē regē. Qz qñ voluerūt eū crucifi gere spōte se obtulit. vt discam⁹ exēplo eius aduersa p̄ ei⁹ bonoē delectabilitē fuscipe et p̄spēra fugē. Exēplo vero Ione q̄ Jerennie q̄ recusauerūt officiū p̄dicatōis. Et isa. q̄ ad exequē dū ipsā spōte se obtulit dices. Ecce mitto me q̄c. Duo p̄cepta caritatis et duas vitas nob̄ demōstrat. Nā ie remias et ionas p̄tēplatiāvītā solū deo placē desiderātes. p̄dicatōis officiū recusauerūt. Qz isaias v̄tilitati p̄xion p̄dēsse p̄ actiūvītā cupiscēs ad fuscipēdū p̄dicatōis officiū spōte se obtulit. Hec greg⁹. Necūdo vere illustrati studētes in scia. Ideo malachie. ii. dicit. Labia sacerdotis

a custodiunt scientiam: et legem exquirunt ex ore eius. Proverbiorum. Intelliges gubernacula possidebit sapientie. vi. Diligite lumine sapientie. omnes qui preestis populis. Ibidem Si delectamini in sedibus et sceptris diligite sapientiam ut in perpetuis regnetis. Vn. xlviij. di. c. prohibent dictur. In arrogantiâ qui est ruina dia boli incidunt. qui in puto bore necdum discipuli fuerunt magistri efficiuntur. Vn. lxi. di. c. Misericordia est illuz fieri magistrum qui necdum didicat esse discipulus. Et Iero ad rusticum monachum et allegat. xvi. q. i. si clericatus. Dis cas prius inquit quod docere possis. et rationabilem hostiam offeras. Miles ante ipsum tyro: ne prius magister sis quam discipulus. Ideo ex de electione ecclesie officij. dicitur quod papa noluit quedam abbatem nobilem confirmare eo quod ante ipsum esset discipulus voluit esse magister. Rō huius ponit. xxxvij. di. c. Que ipsis ubi dicuntur. quod valde piaulose sunt mine euangelice in quo dicitur. Tu cecus cecos ducatum prestat: ambo in foueam cadunt. Et ex de renū. c. cum pridem dicitur quod propter defectum scientie potest quis petere cessionem. quod cum ipsa circa spiritualium administrationem sit potissimum necessaria et circa curam spiritualium oportuna. Secundus ibidem. Quia tu inquit dominus scientiam repellisti: et ego te repellam. nec sacerdotio fungaris mihi. Osee. iiiij. Sed modo sursum probat dolor insciij. ignorantia modi ex quibus sequitur ecclesie destructio. Ideo dicitur. xxxvij. di. c. Ignorantia qui mater auctorum errorum est maxime in sa-

cerdotibus dei vitanda est quod vocandi officium in populo dei suscepit. Sacerdotes enim sanctas scripturas admonent scire paulo apostolo dicente ad thymotlxum. Attende lectiom et extortationem et doctrinam. Ibidem in. c. Si laycis videtur intolerabilis insciencia: quanto magis in his qui proficiuntur. Nec exceptione digna est nec remia. III. c. Nulli sacerdoti licet canones ignorare. Dubitatur utrum ecclesia melius regat per bonum iuristam aut per bonum theologum. Runt however de gaudio in quilibet li. x. q. ix. quod melius per theologum supponendo tria. Primum quod officium prelati non est principaliter circa tempore pluri materiae construendum vel repandum. Alioquin bonus lapidator debet esse platus. Secundo non est circa bona tripalia procuranda vel promouenda: quod tunc agricola esset bonus platus. Tercio. quod nec est circa defensionem contra violentiam corporalem. alioquin unus miles bellicosus esset bonus prelatus. Sed officium plati est essentialiter circa communitatē fidelium fide et moribus imbuendā. et circa administrationes sacramentorum. Sed ista fuit melius per theologum quam iuristam. quod magis docet theologia ista quam historia. Secundo episcopi sunt successores apostolorum. xxi. di. c. in novo. quod apostoli non fuerunt iuristi: sed excellentissimi theologi. Et per illos ecclesia optime fuit gubernata. melius etiam quam per alium quem iuristam. Tercio quoniam episcopos consecratis petitur ab eo an sciatur nouum et vetus testamentum: et non quod ritur ab eo an sciatur ius canonici. Quarto in-

canonicū magis et p̄ncipaliter cōfis-
tit circa iurgia & litigia sed adā ad
q̄ christus se noluit intromittere vt
patet in illo q̄ dixit. Dic fratri meo
vt diuidat hereditatē meā. R̄nt cri-
stus. Quis me cōstituit iudicē super
te? Ergo q̄c Tercio dñt esse largitate
fecūdati donātes benefīcia. qz bona
eoriū q̄ habent sunt paupm. xij. q. ii.
Aurū habet ecclesia: nō vt seruet: s̄
vt eroget. Et ibidem. c. gloria. Sed
zchdolor plati ecclesiarū iā ditant a
micos suos carnales & non paupes
vt ait qdā. Cū factor renū p̄uavit se
mineclerū Ad sathanē votū: succē-
dit turba nepotū. Promouēt eñ cō-
sanguineos et dimittit paupes Cō-
tra q̄s dī v̄ in q̄t q̄ edificant syon in
sāguimbo. Legit de qdā ep̄o qui mi-
nis adamicos carnales inclinatus
fuit. Qui statim post mortē ostēsus
est cui dā legato ecclie in via pos-
to. Quodā eñ mane cū idem legat⁹
excitatus a sompno vellet orare. sub-
missus est qdā lectus in superficie au-
reus. capijs circūceptus in camera
vbi q̄scebat. In quo residere vide-
bat ip̄e defunctus ad modū pontifi-
cis ordinat⁹. Et in giro eius multi de
genere suo p̄ eū p̄moti et ditati core
am ducebāt. et cantilenas lugubres
cantātes i hūc modū clamātes. Ma-
ledicta p̄motio. et exaltatio tua. Tu
eñ es p̄ditionis nostre causa. Ille ve-
ro circa quaqz respiciens: maledictio-
nē eis similiter imp̄cabat. Maledi-
cti vos a deo. qz ppter vos traditus
sum igni ppetuo. Et hec dicēs. coop-
torū eleuauit et flāma de lecto cum

fumo feli diffissimo ascēdit. Hec autē
vīsio p̄dicto legato iō ostēsa fuit vt
ip̄e a similib⁹ abstineret. Qz qd̄ ad
huc peius est multiplicat benefīcia &
occupat in p̄iudiciū paupm clero-
rū. et v̄nus inter dū occupat tot bñ-
ficia vñ viginti alij possent sustētarī
Et sic oīādi et delinquēdi via para-
tur et diuinus cultus diminuit. Qz
esto q̄ habeat dispēsationē sup̄ plu-
ralitate bñficiorū. Illa valet qđem
iure fori: sed nō iure polivt ptz. xvij
· q. iiij. c. vltio. Sed nūqd̄ habet dis-
pēsationē sup̄ tot mala ppetrandā
Ilos s̄m beatū bernardū sup̄ mon-
te excelsum valde duāt diabolus. qz
bus oia regna mūdi ostēdit & gloriā
et si p̄cidentes eū adorāt bare p̄mit-
tit. et post q̄ multa bñficia adepta eū
adorāt & venerant. et quasi deū sequū-
tur. Vñ guillerm⁹ ep̄s parisiens⁹ in
theologia magister. cōuocationē fe-
cerat magistroz. et p̄posita q̄stione
de pluralitate benefīciōrū. solertia lo-
ga disputatione pbatū est duo bñ-
ficia dūmō vñ quindeciz libras pa-
rienses valeret ab uno teneri cū sa-
lute nō posse. Hoc determinauit p̄di-
ctus ep̄s cū omnibus magistris ibi-
dem. exceptis duobus. scz magistro
philippo cancellario ep̄i pisiēn. & ar-
noldo ambian. ep̄o Quid aut̄ dicto
magistro philippo stigit audiam?
Agomizante eñ eo in mortem. dñs
guillermus ep̄us tanq̄ bon⁹ pastor
visitavit eum. rogans vt singulari
opiniōni de pluralitate benefīciōrū
deret. & omnia benefīcia. excepto uno
in manus ecclie resignaret. Sed

renuit dicens se velle expiriv trū esset
dampnabile plura ab vno teneri. et
sic mortuus est. Et post paucos dies
dicto epo pisiē apparuit in misera
bili forma. dices se esse dampnatū p
pter pluralitatē beneficiorū. Et qdāz
alius clericus magne literature ap
paruit cui dā post mortem dicens se
dampnatū ppter hanc causam. qz
duas tenuit pendas. Hoc qdā ver
bo confirmavit dices. Nollemp toto
thesauro arabie habē vna nocte du
as prebendas. H; tercū qdā adhuc
peius est. qdām in beneficis nō resi
dent et tñ fructus eorū pcpūt: et ser
uicūz ecclesie nō impendūt. Gaudet
et iactant se habere tot beneficia vel
florenos annuati: sed timeat ne fint
floreni eos ad infernum portates. H;
esto q; habeat dispensationē sup ab
sentia et nō residentia. Nunq; dispē
sationē habere poterūt sup peccatis
et malis q; ieiuitabilis sequunt ab co
rum absentia et negligentia. Ideo
bonū esset si etiā haberet vicarū in
tormētis sicut excusando se dicūt ha
bere in beneficis. Quibus minatur
sanctus bernardus i qbusdāz dictis
suis dices. Ve tibi clericē. mors in ol
la carniū. mors in huius mudi deli
cīs: De quif. Qb id maxie. qz pecca
ta populi stat esse q comedis. sum
ptus ecclesiasticos gratos habere
te reputas. Cantādo vt ayūt tibi bo
na proueniunt sed bonū erat tibi fo
dere magis aut etiā mendicare. De
quif. Sollicitus esto tanq; redditu
rus rōnez. dignos p eis genitus fū
dere. dignos agere penitētē fructus

Alioquin tibi noueris imputāda. q
mō inter delicias comedis. Sequtur
Veniet an tribunal xp̄i: audier p̄
pulorū qrela granis. accusatio dura
quorū vixere stipendijs nec diluere
peccata. Quib; facti sunt duces ceci.
fraudulenti mediatores. Hec ille.
Sed quartū adhuc peius est scz q
huiusmodi fructus beneficiorū nō re
rent abuti a patrimonī xp̄i i v̄sus
illicitos suertūt scz i meretricib; in
caballis p̄mingibus. invasis aureis
et argēteis. et varietate vestiū. Hoc
nō est ornare sponsam sed spoliare.
Nō est custodire: sed p̄dere. Nō est
defendere sed exponē. Nō est instruē
sed p̄stituere. Nō est pascere gregē
sed mactare et deuorare dicēte de il
lis dño. Qui deuorāt plebem meaz
sicut escā panis. Et comederūt Ja
cob: et locum eius desolauerūt. Hec
bernardus. Dic multi religiosi bo
nis monasterij abuti nō verent a vi
uitē purpura a bisso idūtū imitādo q
rūt ad idūdū nō qd̄ utili? h; qd̄ sub
tilius inueni nō qd̄ frigus expellat
sed qd̄ supbire appellat et cu eo dez di
uite epulari cotidie splēdide volunt.
Quarto debent esse sanctitate deco
rati fulgētes innocētia. i. q. i. c. Vilis
simus reputand; ē nisi p̄cellat scienc
ia et sanctitate. q; est honor p̄stator
H; nūc p̄chdolor indigni mali p
mouent ad prelatūtā. Vñ magna
cura est multis vt in domo sua offici
ales utiles instituat. H; pua cura ē
eis vt in domo dei ministros p̄pone
os instituat. H; p̄e ministri boim cū
cohilio magno eligūt: h; insufficiētē

assununt ab statum clericorum et ad ecclesiastica beneficia. **Q**uis enim est magister mechanicoz nisi sciat officium. Sed hoc fallit in clericis. **T**alis recte a diabolo super pinnaculum eleuatur. **C**ui diabolus loquitur. **S**i filius dei es: mitte te deorsum per gloriam et diuinas quod est proprium diaboli: quod sunt detinores. **E**t sic hodie fit in ecclesia sicut tunc Christi. **N**am christus dimisit vir bonus: et barabas. i. malus et indignus eligit quem se et alios latronum exemplum. **D**e quo horum dñi ponit in libro apud miraculum. Clericus quodam in sinodo episcoporum predicare compulsus angustiabat non modicum quod dignum posset coram tot ecclesie per latus predicare. At ubi accessurus in oratione iaceret venit ad eum diabolus et dixit. **Q**uid angustiaris istis clericis predicare? **D**ic eis istud: et non aliud. **P**rinces inferni salutem principes ecclesie. **L**eti omnes nos referimus gratias: quod per eorum negligentiā atque malā vitā ad nos vere totus mundus devulnūt: quod cum ipsis platis eorum subditi nobis piter offerunt. **I**nuitus quidem dico: sed altissimū iussione coactus? **Q**uā vera ista fint-stat? ipse pculdubio demonstrat ecclesie. quod nullā malorum trū quod in mundo sunt secundum superbie et auaricie luxurie operationē recipit in clericis et platis. **S**upbia enim platorum excellit superbiā baronum: ducum: comitū et militū ac. **D**iauauariciam attēdis: in nullis mercatoribus vel ciuibus simile inuenies. quod tunc heredes legitimos si haberent intollerabilior insania videantur. **D**e luxuria vero nihil diffimire

persummo. quod illa solū deus omnipotens non uerit: quod renūt cordū scrutator est. **A**quale terrire deberet eos quorūdam clericoz exēpla. **N**oui enim quosdam subito et improptere in latrina et festore vitā suā fetidā terminasse. Et quendam in ipso actu simul cum fine operis expirasse. **R**unt clericis diabolo. **M**ibi non credent si eis talia narrauerō. **T**unc diabolus dedit ei cum alapam acutā nigerrimā in facie quod delein non potuit. **D**ubitaf utrum mali plati debent honorari. **R**unt autem de anchora super matrem dicēs. quod doctor vel platus apte malus potest considerari tripliciter. **P**rimo quantum ad suū officium: et sic est minister dei. **I**ux illud apostoli. i. ad corinθios 4. nū. **D**ic nos existimet homo ut ministros dei. **S**econdo quantum ad suū dñium et donum gratis datum a deo: quod dicente apostolo ad romanos. xiiij. **O**mnis potestas a deo est: **L**icet enim abusus potestatis et dominatio non sit a deo: tunc ipsa dominatio a deo est. **N**ec tollitur per patrem: quod dona genitris data stant simul cum patre. **T**ercio quantū ad suū doctumentū: et sic doctrina quam docet non est sua invenio sed revelata inspirata ad salutem oibus populis. **I**gitur plato vel doctori apte malo vel patrō perpter eius officium. quod est dei minister. non ei subtrahenda est debita reverētia. quod non exhibet sibi honor ratione sui. sed ratione eius cuius minister existit. **P**ropterea eius vero dñi quod est superior. quod dñi est superior non est subtrahenda debita reverētia. obediētia. dum recipiat quod non fuit sed dñi quod dñi non tollit per peccatummissionē. **N**on solū propter sui superioris depositōrum

suspensionem: sed propter eius docu-
mētum. quod est doctrinā a deo inspi-
ratam ad totius populi salutem. non
est subtrahenda sibi in eius p̄dicati-
one intelligentia. et audienda est ei?
doctrina. ex quo vera doctrinā predi-
cat. **Vñ** dicit crisostom⁹ sup̄ hunc
locum q̄ sicut aurū de terra eligit et
terra relinqit: sic auditores doctri-
næ accipiāt mali doctoris: et more⁹
relinquāt. **Q**ui ap̄t frequēter de ho-
mine malo bona doctrina p̄cedit. **J**o-
legit. i. q. i. c. **N**ō quales sacerdotes
dīm: sed qđ de dīo loquunt̄ est nob̄
magno p̄ p̄uidendū. **N**ec in vicariis
beati petri apli nobis est attenden-
dū quid fint. sed qđ p̄ correctione ec-
clesiarū. qđ p̄ salute nostra satagūt.
Nec em̄ inferiores illos dicetis scri-
bis et phariseis. sedentib⁹ supra ca-
thedrā moyſi. **D**e q̄bus p̄cepit dīs
dicens. **Q**uecūqz dixerint vobis. fa-
cite: h̄m op̄a vero eorū nolite facere.
Cōsidera ergo o impator si illos di-
xit audiēdos q̄ supra cathedrā moy-
si se debāt: quāto poti⁹ illos q̄ supra
cathedrā petri resident esse estimas
obaudiendo. **H**ec ille. Dubitat cur
euemit electio et exaltatio malorū pla-
torum. **R**nr. q̄ propter quatuor. Pri-
mo propter ecclesie utilitatem. nam illud
qd̄ facit h̄iem simpliciter bonū. est
caritas. q̄ sola diuidit inter filios re-
gnī eternī. et filios p̄ditōnis h̄m au-
gustinū li. xv. de trinitate. **S**ic cōtin-
git q̄nqz q̄ ille q̄ bonus est in se p̄
bonū caritatis. est inutilis et indispo-
situs ad regimē ecclesie et ad defen-
dendum iura ecclesiastica. **E**cōuerso

cōtingit aliquem esse malum q̄ui tñ
utilis est et dispositus ad régimen
et ad malorū et sup̄bor⁹ subditorū
depressionem et correctionē et eccles-
ie defensionē. **Vñ** nō expedit q̄ seni
per eligatur bonus quātum ad talē
finem videlicz ad ecclesie utilitatem
Secundo propter eligentī humilitatē
qr̄ ex hoc q̄ eligētes aliquē in p̄latū
attribuūt eorū sagacitati et prudētie
deficiūt in electione. credentes eligere
bonum et eligūt malum. et ex h̄o ma-
gis humiliantur et postmodū non
cōfidunt de eorum prudētia et sapiē-
tia: sed totū cogitatiū suū iactāt in
dīo in tali electione. ex quo prius in-
nitentes eorū sagacitati decepti sūt
et in stultū finem ad ducti sūnt. **Vñ**
Job. xij. in persona eligentī et de sua
sapientia cōfidentium dicāt q̄ deus
adducit cōfiliarios in stultū finem:
et iudices in stupore. Tercio hoc ve-
nit propter subditorū malignitatē
dicente Job: Qui regnare facitypo-
critam propter peccata populi. **Q**ui av-
cia subditorū nō possunt bene extir-
pari p̄ humilem et māfuetum prela-
tum. **I**deo expedit q̄nqz reges p̄la-
tos feroces esse et sup̄bos propter eos-
rum correctionē. **S**ic rāne quodam
tempore inierunt cōfiliū quomodo
possent habere regem qui posset eos
tueri. **N**oluerūt em̄ amplius habere
regem sui generis. Et sic elegerunt
cōmītā que eos postea vicerunt. Quar-
to ut malos hic remuneret. qr̄ deus
nō vult illis p̄lati dare regnū eter-
nū. **D**at ergo eis regnū terrenū ut sic
remuneret eorū op̄a bona facta in

peccato mortali. Ista est ratio beati augustini. li. v. de ciui. dei. cur de? de dit romani tantâ potentiâ. Quinto plati dñt esse eq̄tate cōstipati. carentes iniusticia: De hoc sapie pmo. Diligite iusticiâ q̄ iudicatis terra Am brosius in examenon. Vbi prudetia: ibi malicia. vbi fortitudo: ibi iracun dia. Vbi temeraria: ibi impatiëtia a alia vicia. Vbi aut iusticia: ibi cōcordia. Vn ps. Justicia et pax oscula te sunt. Vn aug. nij. de ciui. dei. c. nij. Remota iusticia qd sunt regna misericordia latrocimia. Sed multa sunt plati q̄ iusticiâ nō diligunt. Primi sunt acceptores munerū de qbo Isaie. v. Ve q̄ iustificatis impiu p munerib⁹ et iusticiâ iusti aufertis ab eo. Ps. Dextera eorū repleta est munerib⁹. Cōtra quos deutro. xvi. Nō accipies tis munera: q̄ extectant oculos etiam iudicū. De quib⁹ greg. ix. moralia ca. xij. Quibus si spes muneris subtrahit a defensione iusticie p̄tinuit cessat. Vn alanus in li. de placitu nature. Languescit ciuitas vbi nūmorus potat pluralitas. Si aure iudicis vel aduocati fūsurrat pecunia: orpheliira. carmine amphionis. musa virgilij vox per unie suffocans. Quid plura. Vbi nūmus loquit tulliam eloquij tuba tunescit. Hec ille. Legit de quodā histrione audegauēti q̄ nō posset ad cōvitiū cuius dñ abbatis intrare. Impletum vicei aquila et operuit manutergio quodā decēti. Quē cū ianitores vidissent. putabāt eū ence mū portasse. et intromiserūt cū. Qui veniēs corā abbate ait. Nō aliter in

gressus mīhi patuit q̄ p mūn? Ecce aqua ad lauandū manus post p̄ian diū. Hecūdi sunt dissimulatores scelerū. cōtra quos. lxxvi. di. c. Facetis p̄culdubio culpam habet. q̄ qd potest corriger. negligit emēdare. Scriptum quippe est scz leuitici. xx. Non solum qui faciunt sed etiā qui cōsentunt facientibus participes iudicantur. Nequitur. Negligere cuz possis perturbare pueros. nihil aliud est q̄ fouere. Nec caret scrupulo societatis occulte. qui manifesto faciunt definit obuiare. Id. lxxxiij. di. c. Error cui nō resistit approbatur. et xxij. q. iii. Qui potest obuiare et p̄ turba ē pueros q̄ nō facit: nihil aliud est q̄ fouere ipietatē eoz et. ii. q. vij. c. negligē. Ex his ptz q̄ maxime peccat plati q̄ dissimulat p̄dā subditorū. Tercij sitividicatu scelerū q̄ eo sūt se vim dicare si offensi sunt. Cōtra illō qd dicit eccl. vij. Noli cē nimū iustus id est crudelis. qr tūtius reditetur rō de misericordia q̄ de crudelitate vt ptz in canone. xxvi. q. vij. Et allegat bernardus sup cantica sermone. xxij. Discite vos subditorum matres esse non dños. et interduz si severitate opus est paterna sit nō typica. Matres em̄ fouendo. patres corrigēdo vos exhibeatis. Hec ille. Dubitaf quare prelati sunt instituti. Rñt greg. i pastorali. c. xvij. dicens q̄ omnes natura equales genuit: sed variante meritorū ordine. alios alij culpa postposuit q̄ ipa diuerfitas q̄ accessit ex vicio diuino ordie dispensatur. Nequitur. Antiqui em̄

patres nostri non reges hominum sed pastores pecorum fuisse memorant. Et cum dominus noe filiusque eius diceret Crescite et multiplicamini. Protinus adiuxit Et terror et tremor uester fit super aucta aiautia terre. Quorum videlicet terror et tremor esse super aiautia terre profecto et super homines esse prohibetur. Homo quippe aiautio non autem ceteris hominibus natura placatus est. Iesus dictum est primis pentibus nostris. Dominamini piscibus maris et volatilibus celi et vniuersis aiautibus terre quam monuenit super terram ut ex qua pte bestiales sunt. subditus iam debent formidim iacere substrati. ut humana saltus formidine peccare metuatur quam diuina iudicia non formidantur. Hoc ille. Nam qui dami sunt pisces maris ut sunt rebelles et viciousi. volatilia celi. acerbi et ambicioosi. bestie terre. auari et pecuniosi. reptilia. lubrici et libidinosi. quod omnes dicit subesse per correctionem platorum. Item sentit petrus rauen. in suo epistolarum li. v. dices. Ad extollenduz iustorum preconia ad reprimendas insolentias transgressorum. per spicies e celo iustitia erexit in populis regnatum solia et diversorum principum potestates. Caruisset namque libenter humana conditio in ergo domini. nec libertatem a se quam eis natura donauerat homines abdicassent. nisi quod per nos impunita licentia scelerum in evidente primis humani generis reducabantur. Secundo dubitatur. Cur deus non dedit homini angelum in prelatum. Non ibidem petrus ubi super dices. Nec angelus ei placatus esse debuit ut gratiosior est platura efficeret.

ceret idem peritus speciei Iesus proposito fuit beatum petrum in platea quod occidit ut ex sua culpa addisceret qualiter aliena miseria toleraret ut p. t. l. di. considerandum. Si angelus esset in platea homini. esset fortassis sibi nimis immisericors cum peccaret. Quarti sunt iusti cum in malo exempli probent subditis ut mat. v. Nisi abundauit iustitia vestra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Dicit enim et non faciunt. Unde gregorius in pastorali. Rex quem pastoris vocem moresque sequitur. per exempla melius quam per verba ad eternam vitam graditur. Sic non sufficit ei bona faceta occulta nisi faciat et manifesta. Math. v. Sic luceat lux vestra coram hominibus. ut videatur opa vestra bona vestrum. Ita non sufficit ei caue a malo exemplo nisi det et bonum. Luce. xij. Sunt sub vestri predicti et lucerne ardentes in maiis vestris. Pertinet enim primu ad declinationem a malo. Secundum ad ostensionem boni exempli. Ita non sufficit ei dare exemplum in uno bono nisi det in oib. ii. ad th. ii. In oibus per te ipsum exemplum honorum operum. Ita non sufficit dare exemplum aliquibus his omnibus Math. v. Ponunt lucernam super candela labrum ut luceat oibus quam in domo sunt. Ad Ro. xij. Providet bona non soluz coram deo: sed etiam coram oibus hominibus. Ita dicit enim sicut exemplar ex quo alii libri transcribunt. Jux illis poetarum Regis ad exemplar: totus opifex orbis. Mobile mutans per suum principem vulgus. Unde gregorius in pastorali. Pastor cum per abrupta gaudiis: nescire est ut gressus in principium labefactus. Unde bernardus in libro de consideratione. Considero quod dicitur

et vereor casum: considero fastigium dignitatis: et intueor faciem abissi intentis deorsum. Attendo celsitudinem honoris: et evicino reformido piculum. **H**ec ille. Quoniam iudicium durissimum fiet his qui presunt. Sapientie. vi. Iudicium durum. quod male intrauerunt: durum quod male rexerunt. durissimum: quia male vixerunt. Iudicium durum. quia pauperes exactio nauerunt: durius. quod bona pauperrimorum seruit: durissimum quod Christo et ecclesie de perceptis elemosinis non seruerunt. Durum iudicium: quod oues Christi non pauerunt pane materiali durius: quod non pauerunt pane doctrinam: durissimum. quia non pauerunt pane exemplari. Sexto debent esse parcitate mensurati. pollentes tristitia. ut p[ro]pterea xxxv. di. c. Ecclesie principes qui deliciis affluunt et inter epulas et lascivias pudicitiam se seruare credit[ur]. Appleticus sermo describit quod enunciandi sunt de spaciois domibus lautisque cuiusvis. Et infra. An non est confusio et ignomina. h[ab]esum Christum crucifixum paupem et esurientem farcis predicare corpibus et ieiuniorum doctrinam rubentes buccas tumetiaque ora proferre. De quibus bernardus in quibusdam dictis suis. Videas quosdam de maioribus comedere laetus. bibere sapidius. indui pulchrius. cubare mollius: loqui libenter: orare rarius. **H**ec ille. Non sunt isti plati sumi ordinem apostolorum. iij. ad corinthios. iiiij. Usque in hanc horam esurimus et sitiimus: et nudi sumus. **D**ez sumi ordinem scribarum et phariseorum quod imponunt onera grauia et importabilia in humeros bovinum. digito

a[ut] su[er]o nolunt ea moue. matth. xxij. David autem rex sicut noluit bibere aquam quamquam tres fortes viri cum piculo portauerant. sed libauit eam dominus dicens. Proprius fit mihi dominus. ne faciam hanc rem ut sanguinem istorum bovinum et animarum piculum bibam ut p[ro]pterea. R[ec]t. xxij. Legit in historia triplita quod cum theodosius imperator esset in quadam expeditione in qua exercitus non inueniebant aquam ad bibendum. quodam videntes eum estuantem per siti: obtulerunt ei potum limpidissimum ad bibendum. confessu aromatis aqua frigida perfusa. Qui vinctus animum suum noluit accipere sed dixit offerenti ut alij cui vellet offerret. Et hoc fecit ut corda aliorum intentum per hoc animarent ad toleratiā. Similiter legit de alexandro magno. Qui dum in loco arido esset cum suis. quidam videns eum sitiens quandam aquam modicam inueniens obtulit ei. Ille vero noluit bibere. sed refudit eam ut suos similiter animaret ad toleratiā. Mira res ymo abusio. homines seculares dignitatis imperialis abstinent in siti a potu ut suo exemplo animent alios: et plati ecclesiastici ymo religiosi non curant si subditii eorum duram vitam ducant ex exemplo suorum excessuum in cibo et potu et scandalizant ad mortem. Teque bus ezechielis. xxvij. Ve pastoribus israel: qui pascebant seipos. Nam moyses et aaron principes populi de eadē aequali et potu usi sunt in deserto. Iux illud apostoli. iij. ad corin. x. Omnes enim ea de escā spiritualē. id est spiritualē significatē

māducālērunt et eundem potum bī
berunt.

Aono peccāt cōtra illud pre
ceptū q̄ sunt iobediētes p̄
latis ecclesie. Cōtra illud
qd̄ dicāt deutro. xvij. Qui
supbierit nolēs obediē sacerdotis ipē
rio qui eo tpe ministrat dño deo tuo
mōrieſ homo ille. et auferes maliz
de israhel: cūdusq; populus audiens
timebit: vt nullus deinceps intume
seat supbia. Jō dicāt saluator nōster
de platis et sacerdotib;. Qui vos sper
nit: me spernit. Et q̄ me spernit: sper
nit eu q̄ me mīfit. Luc. x. Hec obedi
entia pat̄ p̄ exempla creaturā. p̄ do
gmatā scripturā. p̄ emigmata figu
rā. et p̄ dñm oīm creaturā. Pri
mo pt̄ p̄ exempla creaturā. viij. q̄
i.c. In apib; est vn̄ p̄ncip̄. q̄ gru
es vñā sequūf ordine literato. Impe
rator vñus. Iudex vñ̄ p̄uincie vñ̄
Roma aut̄ cōdita duos frēs reges si
mul habere nō potuit. et paricidio de
dicat id est maculaſ. Hecūto pat̄
p̄ dogmatā scripturā. i. Ry. xv. Me
lior est obediētia q̄; victima. Jō di
cāt greḡ et pom̄. viij. q̄ i.c. Hāen
dū q̄ obediētia victimis iure ppom̄i
tur. q̄ p̄ victimas aliena caro: i obe
diētia vero ppria volūtas mactatur.
Tercio pt̄ p̄ emigmata figurā. Nā
adā statim qn̄ fuit creatus. obedien
tie legib; fuit astrictus: et nō obediē
do de padiso fuit reiect. Gen. iij. Noe
obediēdo archā facēs a diluvio fui
st saluatus. Gen. viij. Lot h angelis
obediēdo cūitate dimittēs a subuor
fione zōdome fuit liberatus. Genef.

.xix. Et vñor ei? nō obediēdo in sta
tuā salis fuit mutata. Abraham deo
obediēdo fuit p̄ militarū gentiū. co
tus Genef. xxij. Quarto in xp̄o dño
nostro q̄ oīm creaturā. Ad philip
p̄ses. ij. factus est obediēs v̄sq; ad
mortē. Luce. ij. Erat subditus illis.
Notādū q̄ quinq; sunt q̄b; debem̄
obediē humiliter. Primo dñice ma
iestati. rōne creatōis. Secūto spūa
li potestati. rōne instructōis. Ter
cio platoꝝ volūtati. rōne p̄fessionis
Quarto pentū dignitati. rōne p̄pa
gatōis. Quinto dñorū potestati. rō
ne suppositōis. Primo dñice ma
iestati. rōne creatōis. Actuū. v. Obe
dire oportet magis deo q̄ hoīb;. Et
sunt verba aplorū cōtra seniores iū
deorū. q̄ phibebat q̄ nō deberet am
plius loq̄ i noīe illo. Sic si impator
vel dux. p̄cosul vel cuiuscūq; status
tibi aliqd̄ p̄cipet qd̄ sit cōtra deū vel
salutē aie tue. respōde. Oportet ma
gis obedere deo q̄ hoīmibus Ideo
dr. xi. q. iij. c. q̄ resistit. Si aliqd̄ ipē
p̄cosul iubeat. et aliud iubeat impa
tor. vel si aliud impator et aliud cre
ator. qd̄ iudicatis. Maior p̄tās deuſ
est. Da vñmā o impator. Tu carcerē
ille gelēmā minaf. Seq̄ ibidem
in. c. Impatores. Si i errore essent
qd̄ absit et p̄ errore suo cōtra verita
tē. legē daret p̄ quā iusti p̄barēt et
coronarēt. Nō tñ faciēdū est qd̄ illi
iubet qz de? phibz. sic iusserat nabu
godonosor ut aurea statua adorareb
Qd̄ qd̄ facē noluerit deo talia phi
bete. sic misael daniel q̄ abdenago.
Dñviso miraclo statuit oppofitū. d.

Quicunqz blasphemauerit deū sū
 drach q̄c. in interitū iret a domī ei⁹
 tota. Aliud exemplū ponit idez de iu-
 liano apostata. Qui qn̄ dixit militi-
 bus suis cristianis. Producite aciez.
 obediebat. Qn̄ dixit. Adorate statu-
 aut aut ydolū. refutauerūt Ideo dicit
 aug⁹. i sermonib⁹ ad herenitas. Ec-
 ce inqt fratres mei. Angel⁹ obedit
 deo in omnib⁹. et tu q̄ cimis es cōtra
 dicis deo. Sol a sua semita nō de-
 viat nec luna nec stelle. oia em̄ celica
 suis seruūt officijs: tu vero dei volū-
 tati quasi in oibus resistis. Ad nutū
 dei campi floribus decorat: terra im-
 briob⁹ fecidatur: frondib⁹ crispatur
 filua. In nemore c̄tharizat auicula
 Oia deo obediunt: et solus homo dei
 volūtati resistit. Seq̄tur infra. O q̄
 enorme viciū est qđ fuit obediētie co-
 trariū. Per hoc diabolus celū pdidit
 p hoc homo padisi amissit. p b̄ saul
 regnum. p hoc salomon amore diuinum.
 Hec aug⁹. Idarco minat do-
 minus inobedientib⁹ sibi. deut. xxvij
 multas penas dicens. Si nolneris
 audire vocem dñi dei tui vt custodiz-
 as et facias oia mādata eius. Seq̄t
 Veniet sup te omnes maledictōes
 iste. Maledictus eris in ciuitate. ma-
 ledictus in agro. maledictus horreū
 tuū. Mittet dñs sup te famem a eſu-
 riem et adiūget tibi pestilētā donec
 sumat te. Et celū qđ sup te est erit
 eneu: et terra quā calcas ferrea. i. du-
 ra. nullū fructū pferēs. Percutiet te
 dñs egestate et febri. frigore a rado-
 re: estu a aere corrupto. Dic quoties
 cuqz peccamus: sumus deo inobedie-

tes. Ideo am̄broſi⁹ in li. de padiso
 diffinit peccatū. dices q̄ peccatū est
 transgressio legis divine: a celestiū in
 obediētia mādator⁹. Ex his seq̄tur
 q̄ q̄ deo est obediēs: seq̄t fibi orōis
 exauditio. Vn̄ ps. Volūtate timen-
 tum se faciet a deprecationē eoz ex-
 audiēt a saluos faciet eos. Vn̄ aug⁹
 in li. de ope monachor⁹. Cicus exau-
 ditur una orō deuota obedientis q̄
 decem milia obediēt temp̄nētū. Cu-
 ius exemplū in Ixelia. De quo Iaco-
 bi. v. Elias erat homo similis no-
 bis passibilis. a orauit dñm vt nō
 plueret sup terrā ānis tribus a mē-
 fibus sex. Et rursum orauit a celum
 dedit pluia: et tria dedit fructū ful-
 vt ptz. iii. Ry. xvij. vbi apparet q̄ de-
 us cīcūs exaudit verū obediētē. De
 cuncto sequit trinitatis in eo inhabi-
 tatio. Jobis. xv. Si quis diligit me
 sermonē meum seruabit et ad eum
 remiemus a māfionem apud eum fa-
 cīmns. Vn̄ bernardus. Nihil deo
 acceptius. nihil angelis carius. ni-
 hil homini fructuosius q̄ iura obedi-
 entie custo dire. Hic est ecōtrario de
 inobedientia. Vbi em̄ illa est ibi est
 habitaculum diaboli. Tercio sequi-
 tur pacis multiplicatio. Ysaie. xlviij
 Vtina attendisses ad mandata mea
 facta fuisset vt flumē pax tua id est
 abundas. De hac dīcilevitici. xxvi
 Si in preceptis meis ambulaueri-
 tis et mādata mea custodieritis da-
 bo vobis pluias temporibus suis.
 et terra gignet gerumen suum: et po-
 mis arbores replebuntur. Appre-
 hendet mellium trituravindennam.

et vīdemia occupabit senientēz. et comedetis panē vestrū in saturitate. et absq; pauore habitabis in terra vestra. Dabo pacē in finib; vestris nīc. Sed oia erūt nobis in contraria si deo sumus inobedientes. Quarto se quī irōnabilitū subiectio. Iō dicit aug? sup canoniam Johis omelia vij. O homo subdere ei q; sup te est. et infra te erūt illa qb? p̄cepit es. q; p̄ p̄tūm homo deseruit cū sub quo esse debuit. ideo subditus est eis sup q; esse debuit. Supra te est deus: sub te pecora. Agnosce cū q; sup te est: vt cognoscāt te q; infra te sunt. Ideo cū daniel agnouiss; supra se deū: agnōuerunt sup se illū leones. Si aut̄ sus priorē cōtempnis: subderis inferiorib; Propterea supbia egyptorū te ramis et muscis domata est. Hec aug?. Sed ppter inobedientā oia in feriora nobis rebellāt Gen. iij. Quia comedisti de ligno ex quo tibi p̄ceperam ne comederes. Neq; ibidē. Maledic̄ta fit terra in ope tuo: spinas et tribulos germinabit tibi. Sed Iosue mādata dei custodiuit. Iō sol et luna sibi obedierūt. Josue. x. Legim? etiā in vita patrū q; abbas paulus p̄cepit discipulo suo Iohi vt auferret ei sumū bōū q; erat ei necessari? Et ille ait. In loco vbi sumus est habitat leena. Cui abbas. Si venerit su per te alliga eā et duces eā tecū. Iuit ille et inuenit leenā. Et cū vellet sup cū ruere dixit Abbas p̄cepit mibi vt alligē te et adducā te ad cū. Et statim bestia stetit. Qui tenēs eam duxit ad monasteriū. Simile legim?

de. beato Jeromino: cui leo seruūuit vt patet in eius legēda. Quinto se quīs dei benedictio. cuius exempluz patet in abraham. qui obediuit deo exiens in locū ad quem p̄ceperat dominus. obediuit deo. volens imolaē filium suum unicum. Ideo dominus ad eum dixit. Quia fecisti rem hāc ideo benedicens benedicam tibi. Et qui bñdixerit tibi sit ille benedict?. Iō dicatur deutonomij vndecimo En propono in cōspectu vestro hodie maledictionem et benedictionem. Benedictionem. si obedieritis mandatis dei vestri. Maledictionem si ea audieritis nec feceritis s; recessentis de via quā ego nūc ostēto vobis et abulaueritis post deos nīc. Ideo ecclesia propter iobedientiaz infligit anathema. Sexto sequitur eterne vite acquisitione. Deutro. sexto. Audi istabel precepta domini ea in corde tuo quasi in libro scribe q; dabo tibi terram lacte et melle manantem. Slosa id est terram viventium que fluit lacte humilitatis et melle christi deitatis. Secundo est obediendum spirituali protestati ratione iustificatiōis. Ad hebreos decimofcio. Obedite prepositis vestris et subiacete eis. Ipsi enim per vigilant quasi rationem reddituri pro animabus vestris. Hic obediendum est pape: et episcopis: et alijs prelatis spiritualibus: quia ipsi per vigilant scilicet predicando. studendo. et precepta dāndo. sicut dicit bonifacius papa octauus in principio decretalium de seipso. Amplectimur quippe pro ipsorum quiete la-

quiete labores. et noctes qñq; trāsi
gimus insomnes et scādala remo-
ueam̄ ab ip̄is. Ideo dī. xix. di. **N**ic
omnes apl̄ice sedis. sanxiones acci-
piende sunt tāq; ip̄ius diuina voce pe-
tri firmate. Item dicit quasi rōnem
redituri p animabo vestris: q̄r i p̄i
tenent reddere rōnem p oib; sibi
subiectis. Ideo merito obligam̄ eis
obedire tanq; patrib; nostri spūa-
libus. Idcirco sumus pontifex in fi-
ne bullarū suarū sp̄ anecit. Nulli bo-
minū hāc paginā nostri statuti. or-
dinatōis. cōcessionis infringere licet
vel ei ausu temerario cōtraire. **N**i q̄s
aut hoc attēptare p̄sumperit: indi-
gnationē omnipotētis dei et beatorū
petri & pauli se nouerit incursum
Sed dubitat in quo cōsistit obediē-
tia. Rūt raymūdus q̄ cōsistit in tri-
bus. Primo in reuerentia vt in inferior
assurgat & cedat superiori. ei dando p̄
mum locū in choro. in mēsa. sedendo
eūdo. **N**ic seculares debet venerari su-
os sacerdotes. **S**econdo cōsistit in iu-
dicio. Ille habet eū iudicare q̄ alteri
obedire tenet. **N**ic prelati spūales
et sacerdotes habet iudicare secula-
res: et nō ecōtra vt ptz. xi. q. i. c. sacer-
dotibus. Vbi dicit. Ecclesiastica q̄z
testatur historia cū pie memorie co-
stātino p̄ncipi scripto oblate accusa-
toes cōtra ep̄os fuissent. libellos q̄dē
accusatiōis accepit. et ip̄os cōno-
cans dixit Nō est dignūvt nos iudi-
cemus deos. Ideo q̄z dicit ex de iudi-
cīs. c. Clerici nō debent respōdere in
seculari iudicio cōsuetudine cōtraria
nō obstante. Idem ex de fo. 2pe. p to-

tū. **T**ercio cōsistit in p̄cepto: q̄r supe-
rior habet p̄cipē in feriori: et nō cō-
tra. **S**ecundo dubitat vñ oritur in
obedientia: q̄r nos cōminus maxime
vigere inobedientiā tam in seculari-
bus q̄z in spūalib; Rūr. q̄ ex tribus
oritur. **P**rimo ex supbia cōspnente.
q̄r dicit basilius in examerō. Sup
bus subesse renuit. p̄esse cupit: legez
alios seruare querit. nullā p se habe-
re. Ideo dicit aug. sup genē. li. xij
ad līam q̄p̄mus homo q̄dā potesta-
te elatus. cōtempit suare p̄ceptū.
Secundo p̄cedit ex ignorantia cōtin-
gēte. Quia multi offendūt in legez.
q̄r nō cōgnoscūt se malefacere. Vñ a
postolus p̄me ad corinth. xij. Ois
ignorātis ignorabitur. Multi sūt qui
nō vadūt ad sermonē vt possint se
excusare p̄ ignorantia cōtra regulā
iuris. li. vi. c. Ignorātia facti: nō iu-
ris excusat. Itē ex de cōstitutionib;
li. vi. c. aiarum p̄cūlis. q̄ ignorātia
crassa et affectata nō excusat. **T**ero
remitt ex impunitate negligētis. Vñ
Bernardus ad eugenū papā. Impu-
nitas ausū parit: ausū excessu. **J**o
statuta male seruātur. q̄r nō p̄mū
tur trasgressores tam clericū q̄ laycū
ymo minus clericū. **J**o vulgares ha-
bent cōmune puerbiū. Qui vult im-
pune viuere: fiat clericus. Et si aliq
p̄mūnt sūt paupēs: tā in statu cle-
ricali q̄z laycali. Ideo dicit valerius
li. viij. q̄ leges erant fūiles telis a-
tanearū q̄ puas muscas retinēt et a
magnis frangūt. Nō fecit sic ze-
latus q̄daz de quo dicit valerius li. vi
Ille fecit statutū q̄ deprehensus in

adulterio: utroqz oculo orbaret **Tā**
de filius suus fuit deprehensus **Quē**
apprehendit volēs in eo rigorē legis
implere **Sed** ppter seniorū interces-
sionē vt legi satisficeret fibi eruit vnu
oculū: et filio etiā vnu. **Tercio** debes-
mus obedie dñorū ptati: rōne suppo-
sitionis. i. px. ij. **Subdit** estote om-
ni creature. siue regi tāq p cellētū.
ad vndictā mafactorū. laudē vero
bonorū. qnō est minus pctm aliquā
nō obedie pceptis dñi tpalis q spī
ritualis. In his maxie ordo iusticie
cohīstīt. **Jō** dīcīt ad romanos. xiij.
Omnis potestas a deo est: et q pote-
stati resistit. deo resistit. **Jō** rnt xpē
pilato. Nō haberes in me potestate
vllā. nisi tibi datū defup fuisset. **Jo**
hāmis. xix. Vn aug. li. v. de ciui. dei
ca. xx. Qui romanū īmpēriu dedit
mario. ipse et gayo. Qui augusto.
ipse et nerom. Qui espafiamis. patri
et filio suauissimis impatorib: ipse
et domicano crudelissimo. Et ne per
singulos ire necesse fit. q cōstantino
xpiano. ipse apostate Julianō. **Hec**
aug. **Ideo** debem. seculari potesta-
ti obedire q maxime impatori roma-
norū q solet coronari triplia corona
vt dīcit **Jō**. an. de iuriū. in cle. e. ro-
mani pncipes. sup verbo. vestigij. s.
q rex romanoz solet coronari tripli-
a corona. **Prima** ferrea quā recipit
ab epo coloniēsi aq̄ gram eiusdem
diocefis. **Et** significat fortitudinē q
vincere debet rebelles q infideles co-
culare. **Secūda** est argētea quā re-
cipit in ingressu italie a mediolonēsi
archiepō: **Et** significat mundiā et

claritatē quā debet habere. **Tertia** ē
de auro quā recipit rōne a papa. **Et**
significat q sicut aurū oibus metal-
lis est excellētissimū **Ita** impator: in
iusticia et potētia debet excellere ali-
os reges **Olim** his trib⁹ dabat tri-
butū. romainis **In** pmo quinquēmo
ferrū ad faciendū lāceas et gladios
ac. **In** secūdo quinquēmo argentū
ad faciendū monetā p stipendiarijs
roducēdis. **In** tercio aurū p ornatū
teplorū et deorum. **Istud** tēp? quin
decim annorū vocat iudicō **Ergo** il-
li obligamur obedire quantū ad tē
petalē miliā. **Dic** regi in suo regno
Duci in ducatu: magistrociū in cī-
uitate: uxores maritis vasalli pncipi-
bus: serui dñis: **Jō** dīcīt ad rōnos
.xij. **Omnis** aia potestatib: sublimo-
ribus subdita fit **Ex** his infero tria
docimēta **Priō** si homo māfisset i sta-
tu inocētie: nō habuisset regimē im-
penalis vel papalis eminētie. **Pro-**
bak p greg. in pastorali. ca. xvij.
dicente **Onnes** homines natura eq̄
les genuit q̄c. **Nō** in sermone pcedē-
ti in quinto mēbro **Idem** dīcīt petr.
raueiūt patz ibidem **Jō** dīcīt maḡ
egidiū in li. de regimine pncipū: q̄
tres sunt actus pncipatus scz defen-
dere: corrige: a docē **Primi** duo act?
ibi nō fuissēt: qz ibi nēo aliū inuafis-
set **Ergo** nō p̄m?: nec secūd?: qz vbi
nullū p̄ctm. ibi n̄ ē ncēcia corectio qz i
nullū fuisset p̄ctm p casu positū **Ter-**
cīus ex aliq̄ mō ibi fuissz hīz iprope
Sed in docimētū ē q̄ regimē papale
atzipiale nō eit p̄ bācvitā i reg° su-
pno. pbak p illō. i. ad cont. xv. **Cū**

C

tradiderit regnum deo patri. i. advi-
sionem dei patris christus electos du-
cet. et euacuabit omnem principatus
atqz potestatem. **V**bi dicit glosa: q
pomin a magistro li. ii. di. vi. **D**u mū-
dus inqt durat. ageli angelis. demo-
nes demonibus. homines hominib
presint. Ratio huius est. qr in pre-
senti vita semper peccamus. Indige-
mus ergo prelatis qui corrigat nos.
Sequitur correlarie q sicut homi-
nes de die in dieri deteriorant sic ec-
clesie prelati peioratur. Ideo dicitur
sapietie viij. Per me reges regnat
et tyranii tenent terram. Ideo dicit
Job. Qui regnare facit ypocritam
appter peccata populi. Cuius similitu-
dimem recitat valerius li. vi. de qua
dam veta que orabat deum p vita
demonis tyranii. A qua cum ille q-
reret. Quo merito suo hoc ipsa face-
ret Respondit. Quādo eram puella
grauem habuimus tyrannū: Carere
eo cupiebat. Quo interfecto deterior
arcem occupavit. Eius quoqz simili-
dūationem cupiebant. Tercū te in
opportunorem super omnibus habe-
re cepimus rectorem. Timeo itaqz si
tu fueris assumptus q deterior in lo-
cum tuum succedat. Tercium docu-
mentum. Auctoritas papalis in ma-
gna auctoritate excellit imperiale
vt patet. xcvi. di. c. Duo sunt quib
hic mundus principaliter regitur.
vt scribit gelasius papa anastasio
impatori. scz auctoritas sacra ponti-
ficium et regalis potestas. in quib
tanto grāuus est pondus sacerdotū
quāto etiam p iphis regimimib
bo

D

minuz in diuino exāmīne redditū
sunt rōnem. Et infra. Aurum nō tam
preciosus plumbū est q regia pote-
state sit altior ordo sacerdotalis. Ideo
patz de maio. et obe. c. sollicite. **V**bi
scribit papa impatori. Nō s' inqt
debueras q de? fecit duo luminaria
magna in firmamēto celi. Luminare
minus. vt preesset diei. Luminare
minus. vt preesset nocti. **V**trūqz ma-
gnū: sed alterum māius. Ad fir-
mamentum ergo celi hoc est vniuer-
salis ecclesie. fecit dñs duo lumina-
ria magna. i. duas instituit dignita-
tes. que sunt pontificalis auctoritas
et regalis potestas. Sed illa que p
est diebus. i. spiritualib? maior est.
Quæcero carnalibus minor. **V**t quā-
ta est inter lunam et solen. tanta in-
ter pontifices et reges differentia co-
gnoscatur. **H**ec ibi. Ideo patet in
multis exemplis in anima et corpe.
Item papā habet coronare impa-
torem et inungere. vt patz de electō
ne. c. venerabilem. **S**equitur q ma-
gis est obediēdum summis pontifi-
cibus q impatoribus aut regibus
aut duabus. qr nō impatorib? aut
regibus dictum est. sed petro. **T**ibi
dabo claves regni celorum ac. Item
nō impatoribus aut regibus dictū
est. Accipite spiritum sanctum: quo
rum remiseritis peccata ac. vt patz
Jobis. xxij. Quarto debemus obe-
dire prelatorum voluntati rōne pro-
fessionis. Ideo dicit aug?. in regula
Preposito nostro tanqz patri obedia-
tur. multo magis presbitero q oīm
nostrū a. ram gerit. **A**d hebreos. xij.

xij. Obedite prepositis vestris Ipi
em pruigilant quasi rōnem redditu
ri p animabo vestris. Tales tenent
obedire ad q̄ p votum se obligauer
runt ut sit omnes religiosi. De his
hugo in li. de clauistro anime. Leuior
est labor claustrī q̄ castrī et tñ plus
timetur. Leuius est pond? tunice q̄
lorice. Tutius est claustrū q̄ castrū
Tutius est abbatis obediētia q̄ re
gis iussio. Hec inter gladios mittit
illa picula vitat. Hec ille S. ciendū
q̄ s̄m beatū augustinū tria fuit ge
nera monachorū. vt ptz in sermonē
de generibus monachorū Vnum est
genus cenobitarū. q̄ in aggregatōne
piter habitantes vnius senioris iu
dicio gubernāt. Et dicti sunt s̄m pa
piam a cenon qđ est omune latine.
In cenobite dicunt quasi in omune
vniūtes: qz in talib? pmo d3 eē omu
nitas localis cohabitationis. secūdo
spūalis vniomis. Et tertio temporalis
possessionis p̄rio debet esse vniitas lo
calis cohabitatōnis scz monasteriū
Cuius ini ciū verit ab aplis. qui si
mul habitauerūt in hierusalem in ce
naculo grandi. pseuerantes in orōne
cum mulieribus et maria cē. Tales
grauiiter peccat q̄ ab hac sancta omu
nione recedūt. Cuius peccati ḡuitas
ptz ex multis. qz excommunicatus est
tam a canone si habitū dimiserit. q̄
ab ordīne etiā si habitū retinuerit.
Secūdo inutilis est ad vitā eternaz
obtinendā. Juxta illud euāgelij Ne
mo mittes manū ad aratri et respi
ciens retro. aptus est regro sei. Qm
sicut piscis sine aqua; sic monachus

fine monasterio caret vita ut legiſ
-xvi-q.-i.-c. placuit. **D**ic qz apostoli
a qb? incepit talis omumio nō semp
habitauerū simul. pmo sicut legit
in actibz ap̄lorū. ip̄i dispergebanſ
p totū mundū ad predicandū verbū
dei et tñ eorū omumio nō fuit dissipaſ
ta. **S**ic in ppoſito aliq̄ fratres n
te exēut de monasterio: non tñ rece
dūt ab hac omumione seruatis qui
qz. **P**rimum est si semp retineat ani
mus ad reuertendū. **D**i q̄s aut am
mo nō redeudi exiret: p culdubio es
set apostata. **S**econdū est vt causa le
gitia pretendat. **N**ō em ex quaq̄z
leui cauſa religiosus debet exire mo
nasterii: sed p negočio omumi con
tus seu p questu: aut ad predicādū
Simile est de monialibus **T**ercium
est vt licentia ſupioris habeat **A**lit
esſet ſicut membrū abſcifum. **Q**uar
tum est vt a prelato ſibi ſocius ad
iungatur. et ex hoc prelatus ſaluat eū
vt nō fit extra collegiū vel cōgrega
tionē cum duo faciat ogregationem
vt pt; ej̄ de elec.-c.-pmo. et tres colle
giū. ff. de verbo. ſigniſ. veraciſ. **I**o
augustinus volens fuos fratres nū
q̄ esse fine collegio dixit in regula.
Nec eāt ad balnea fine quaq̄z ne
cessitate niſi ſint duovel tres **A**lia rō
huius eſt. vt ſe inuicem auſtodiant.
Ideo ait aug?. **Q**uāto eſtis in ecce
fia vel ubiq̄z femine ſit. inuicem
veſtram pudiciā auſtodite. **T**ercio
ut frater ſue caſtitatis teſtē habeat
Sic dixit qdā puer associatus ſeni.
Qui ſenex ait. O puer ad qd vemiſti
Rūt. **V**eni vt ſim teſtis probitatiſ.

socij mei. Sed in dō debet in illis esse
 cōio tūpali possessionis. De q̄ actiuū
 iij. Nec q̄s q̄ eorū possidebat aliqd
 nec suū esse dicebat: sed erāt illis om
 ma cōia. Sed olim in collegio apo
 stolorū fuit vñus fur sc̄z. Judas. Pz
 nūc est in cōitate q̄rundā religiosos
 nū vix vñus petrus sed bñ plures fu
 res. Et illi sūt peiores q̄z iudas. Ter
 cō ibi dz eē cōitas spūalis vñionis.
 Vñ aug⁹. Quid pdest si nos atinet
 vna domus: et sepat diuersa volun
 tas. Oportet em̄ in vñini sumus cō
 gregati corporaliter et simili habite
 mus spūaliter. Non alijs locus fa
 cit hōiem sanctū. xl. di. c. Illud. Pz.
 Ecce q̄z bonū et q̄z iocūdū: habitare
 fratres in vñū. Vñ aug⁹ in regula.
 Sit vobis cor vñū et aia vna in dō
 mino. Hic est rectus ordo viuendi.
 Primo ut sit vñlitas vna: deim de cō
 cors vita. Di ego volo facē vñlitatē
 meā et ille suā: tūc fuit diuisiones: et
 oriunt̄ lites. Secūdū genus mona
 chorū est heremitarū. Cui? pncipes
 paulū et anthomū nouim? fuisse ad
 imitationē Ioh̄is baptiste. q̄ i herem
 ito tota etate pñmāhit. A q̄ incepit i
 nouo testamēto ordo heremitarū ut
 ptz. ii. q. viij. S. vltimo. Tales tenēt
 obediē ep̄is ne videant acephali. cī
 . xcij. c. nll'a. et. c. sequēti. et. xi. q. iij.
 si aut. Talis aut est deus aut bestia.
 Dubitat vtrū sit pfecti? viuere i he
 remo q̄z in cōi vita fratrū sub vno p
 lato. Rñr q̄ multo securius est viuē
 in cōi vita fratrū ppter quatuor. Pri
 mo ex sancta instruētōne. Jux illud.
 Cū sancto sanctus eris. q̄z facilis p̄t

solitari? in cōdē in errore et q̄s falēta
 tūc informaret. Vñ Jero. ad rusticū
 monachū. Mibi in q̄t placz vt ha
 beas sacru cōtuberñ. In solitudine
 cōto subripit supbia. dñmit hōmo
 qñ voluerit. nullū vñerit. Tu autē in
 cōitate q̄ viuis. nō facis qđ vis. Co
 medis qđ iuberis: subiceris cui non
 vis. Deādo ppter morū directionē.
 Nā exēplis et morib⁹ aliorū corrīgū
 tur. Malomō. Ve soli: qz si ceāderit
 nō hz sibleuantē. Nemo bñ cognos
 cit defectus ppter morib⁹. Tercio in orōnū
 exauditōne. Vñ saluator in q̄t Ioh.
 xviii. Di duo ex vobis ic̄. Et subdit
 Vñ biduo vñl tres ic̄. Di hoc de duob⁹
 bus l̄ trib⁹ dictū est. quāto magis
 in multoru cōgregatōe. De quāt̄ cor
 relarie q̄ melius est dicē horas cano
 nicas in cōgregatione fratrū in ecclē
 sia q̄z seorsim. sicut patz in carborib⁹
 bñ coadunatis q̄ bñ ardēt. Quar
 to i tēptatōnū supatōe: facilis hōmo
 supat tēptatōnes diaboli i cōgrega
 tōne. Vñ Jero. ad rusticū monachū
 scribes de qđā frē q̄ ex industria pa
 trū fuit liberat̄ a maxia tēptatōne.
 Et subdit. O si sol⁹ fuisse. q̄ adiuto
 rio supass̄. Quasi dicēt. Nullo. Cō
 ueit g° vita illa pfectis vñt fuit Ioh̄.
 baptista et paul⁹ ic̄. Terciū gen⁹ ē
 sarabaptarū. Hñ foris predicabāt
 pāuptatē. Nullā egestatē portae vñ
 lites. In cūdis suis opib⁹ q̄rūt lai
 dari i venerā. Corpa foris despiciſ
 vestib⁹ tegūt: s̄ intus ad carnē pur
 pūra induunt̄. In cinere p̄dicāt se ia
 cere sed in pallacijs mollia strata nō
 despiciunt̄. Angelicam faciem foris

estendunt. sed lupinam eos intus habere non dubitamus. Tales nullius senioris volunt subdi impi. Tales nunc plures habent imitatores qui falsum nomen portat religiosorum predicantes paupertatem et summo studio captant rerum prosperitatem. foris religiosi sed intus lupini. omnino similes sepulchris dealbatis. De quibus math. xxiiij. Ve vobis pharisei qui predictant sobrietatem et sunt ipsummet gulosi. predictant continentiam: et sunt luxuriosissimi item. Potius deberet homo puerum suum iugulare quam portare ad tale claustrum ubi esset vita dissoluta. Aut ponere filiam suam ad proxibulum quam ad claustrum monialium ubi est mala vita. Et quod suadet alicui quod intret claustrum non reformatum: peccatum mortaliter patet per dictum nostri salvatoris dentis math. xxiiij. Ve vobis scribe et pharisei qui circuitis mare et aridam ut faciatis unum proselitum. et cuz factus fuerit facitis eum filium gelene. Ad litteram pharisei currebat per mare et terram predicando et aliquem gentilem ad eorum ritum inducendo. qui dicebat proselitus. qui in mala vita eos sectabatur. et fuit damnatus. Dic faciunt quodam religiosi qui quosdam simplices alliciunt ad eorum malam vitam: et sic cum eis dantur penitentia. Quinto debemus obedire pentium dignitati. rone propagatoris. Ad col. iii. Filii obedite parentibus per omnia. Dicit sanctus thomas secundus scd. q. ciiij. ar. v. quod in his que pertinet ad corporis sustentationem et prolixis generationem. non tenent nec servi dominis nec filii parentibus obedire videlicet de ma-

trinomio contrahendo vel virginitate seruanda. Sed in his quod pertinent ad dispensationem actuam et rerum humanarum. tenet subditus superiori obediens suum rationem superioritatis. sicut miles duci exercitus in his quod pertinet ad bellum. seruus domini in his quod pertinet ad opera seruilia exequenda. Filius patri in his quod pertinent ad disciplinavites et curam domesticam. Dicit enim seneca i. iiiij de beneficiis. Erat si quis estimat servitutem in totum hominem descendere. Parvus enim melior excepta est. Corpora obnoxia sunt et despacta. animus quodammodo manus est sui iuris. Ideo in his quod pertinet ad interiorum motum voluntatis homo non tenet obediens homini sed soli deo quod omnes homines natura sunt pares in his quod pertinet ad corporis sustentationem et prolixis generatione. Ideo in his non tenet servi dominis obedire nec filii parentibus. Hec thomas ubi supra. De obedientia filiorum nota in primo sermone huius precepti

Decimo peccant contra illud preceptum omnes illi qui non curant excommunicatos prelatorum ecclesie contra illud quod dicit mathei. xvij. Tibi dabo claves regni celorum. Et quodcumque ligaueris super terram erit ligatum et in celis. et quodcumque solueris: erit solutum item. Has claves diffinit magister sententiarum. li. iiiij. di. xvij. dictis quod clavis est portas ligadas et soluedi. Quia ecclesiasticus iudex dignos per recipere et indignos excludere a gloria. Has dominus dedit petro et oibus episcopis

mediante petro vt ptz. xxij. di. c. omnes. Vbi dicit. Xpc solus ecclesiam fundavit et sup petra fidei mox nascetis erexit. Qui beato petro clavigero terrem simul et celestis imperij iuram omisit. Jo papa p suis armis habet claves albas in rubeo clipeo i signu. qd sibi sunt concessae claves ligadi atqz soluedi. Notandum hinc scotum. iiiij. sententia xdi. xvij. qd est duplex iudicium. Primum est occultum qd xpc tangit math. xvij. cu dixit petrus. Si frater in me peccat quoties dimittat eis. Usqz septies. Rint xpc No dico tibi septies: h septuages septies. In talibus enim foro idem est accusator et reuiss. Secundum est iudicium publicum de quo etiam math. xvij. Si peccauerit in te frater tuus. corripe eum inter te et ipm soluic. Nequivit. Si ecclesia non audiens. sit tibi sicut echinatus et publicanus. Tunc sequitur auctoritas cum dicatur. Qd aqz ligaueris sup terram. Sed talis potest excoicandi nunc minime curat. qd tam layci qd clericorum nunc talibus coicant. Imo a clericis vilipendit qd coicant cum excoicatis sine verecudia in mensa et in osculo. Jo hic tria sunt dicenda. Primo quare excoicatio est maxime ab oibz formidanda. Secundo in qbz casibz non est tenenda. Tercio qualiter sententia interdicti est obseruanda. Dico primo qd excoicatio est timenda propter octo rones. Primo. qd est iustus gladii spualis qd magis timendum est qd materialis. De quibus gladiis luc. xxij. Ecce duo gladii hic nam materialis pertinet corpus. spualis vero aiaz. Materialis separat cor.

pus ab aiia: spualis vero aiaz a deo. Vnde aug. Qui excoicat graui est illici qd si gladio feriret. si a feris deuo saref et si a flammis exurere. De his gladiis dicitur. xxij. q. ii. c. Interfectores. criminosos spuali gladio non materiali ecclesiastica disciplina ferire iubet. Tali gladio excoicatois potest papa excoicare omnes malos reges et principes. Quia xpc sibi dixit. Qd cumque ligaueris sup terram. Ex hoc potest falsitas quod dicit speculuz saxonum. clxxij. capi. qd papa nec aliquis aliis possit impatorie excoicare nisi in tribus casibz sciz si dubitet in fide. si repudiet uxore. vel destruat ecclesiastas. Falsitas huius patet. qd beatus ambrosi episcopus mediolanensis excoicauit thabo dñi impatorie propter subita sententia mortis. Et ibi non fuit aliquis casuum. Et ponit historia. xi. q. iii. c. cum apud thessalians. Item innocentius tertius depositus ottonem tertium. qd fidelitate iuramenti qd ecclesie fecerat non seruavit. Item innocentius quartus excoicauit friderici et cum eum depositus. qd eadem res per quas causas nascitur per easdem etiam destruit ut potest extra de regulis iuris. Sed impator fit per electionem et pape confirmationem.unctionem et coronationem. ergo per eius depositionem etiam impator depositus. Item falsificat alius articulus in eodem speculo positus. c. xc. videlicet qd excoicatio neminem impediat a iure terre vel feudi. Oppositum determinatur de senten. excoicatio libro sexto. Decernimus ut iudices seculares per censuram ecclesiasticam ab ecclesiasticis iudicibus canonica etiam monitione

Premissa repellere excommunicatos: et ab agendo. patrocinando et testificando in suis curijs et iudicij copellantur. Hec alexander quartus Rex huius est ne potestas secularis recipiat hunc quem sua mater excludit ut spus eius saluus fiat. Tenetes istos articulos de facto sunt excommunicati. ut proterez ex de sen. exco. c. nouerit. Clarius eadēz in materia proterez xcvi. c. duo sunt. ibi dicatur quia gelasius anastasiū impato rem excommunicavit. Et Innocentius papa secundus archadiū impatorez. Nā leges impatorū quia sunt contra canones nulli? sūt momētivt proterez de testa. c. tū esses. et ex de no. ope. nū. c. i. ymo impator om̄is suas leges subicit correctioni apostolice sedis ut proterez in autē. de eccl. titu. col. ix. f. i. Dubitatur. vñ excommunicatio habuit ortum. Rer. quia habuit ortum ex quadruplici leges scz. Ex legge mosaica.

Ex legge euāgelica.

Ex legge apostolica.

Ex legge canonica.

Primo venit ex legge mosaica. ut proterez deut. xxvij. quia sex tribus steterunt in monte garizim ad maledicendū. Et sex in monte gebal. ubi levite pronunciat. Maledictus homo quia facit sculptile et cōflatile. Et respodit os populus Amē: Maledictus quia nō bonorat patrem et matrem. maledictus quia prouertit iudicium aduene. pupilli et viuile. Rer. omnis populus Amē. ut proterez ibidem. Secundo venit ex statuto euāgelico. mathei. xvij. Si ecclesia dei nō audierit. sit tibi sicut ethnicus. Tercio venit ex legge apostolica.

Ex legge canonica
Habuit ortu: nō

i. ab corinthi. v. quia apostol's paulus tradidit fornicatoriē sathanē ad interum carnis ut spus saluus fiat. Johanne dominus. xxiiij. q. iii. c. apostolice. quia excommunicatio traxit ecclesia ab apostolo quia corinthiū tradidit sathanē. Et. xi. q. i. c. omnīs confūt. Et hoc quarto iam ex lege canonica. Secūdo ideo est timēda quia excommunicatus sathanē traditur ut proterez xi. q. iii. c. Omnis xpianus quia a sacerdote excommunicat sathanē tradit. Quia extra ecclesiā diabolus est sicut in ecclesia xpists est. Ac pro hoc diabolo tradit qui excommunicat. Vero apostolus. i. ad corinthi. v. Ego quia domine absens corpore sed pronostris spū. in virtute domini nostri ihesu xpisti tradere iudicari huiusmodi konfessio non sathanē. Quia hāc potestatem habuit apostolus ut cum aliquem a stulticia suā non posset remouē diabolo eū exādu tradidit quousque penitētiā a malo ageret. Hec glosa magistri ibidez. Tercio est excommunicatio timēda quia excommunicatus est quasi mēbrum absolum a corpore quia nullius valoris est. Vero augustinus. et propterit. xi. q. iii. c. Nihil sic formidare debet xpianus quia separari a corpore xpisti. Si enim separat a corpore xpisti. iam nō est inēbrū eius. Si non est mēbrū eius. iam non vegetat spū eius. Hic etiā est sicut ramus a trūco absclusus. quia statim post absclisionē a rēscit. et quia ad nibilū valet nisi ad eternū ignē. Hoc proterez ex euāgeliorbi dominus dicit. Ego sū vitis vera: vos palmites. Sed homo excommunicatus ē similis palmiti abscliso a vite. Vero ezechiel. fili lois quid fiet de ligno

L'inde

vīas ex omnībus lignīs nemorū q̄
 sunt inter ligna siluānū q̄c. Qz aut̄ ta
 lis auctoritas platorū habeat ma
 gnā potestate in ligādo et soluendo
 ptz p̄ tale exēplū. Quidā comes fuit
 in tolosa ciuitate. q̄ fuit fautor et re
 ceptor hereticorū Et oīs talis de facto
 est excoicatus vna cū hereticis. Et q̄
 dā sanctus abbas fuit ad eundē comi
 te missus ad monendū eū Qui cū vi
 ro sācto nollet acquiescē nec excoicā
 tionē timeret. sc̄ies vir sanctus q̄ cor
 puerū verbis nō apūgīs dixit comi
 ti. Ut tu et tui videāt factis q̄ iſecta
 fit aia q̄vinculo excoicatois est inno
 data volo mibi aportare albū panē
 Quo fibi allato dixit. O panis licet
 tu nō mereris. tñ vt in te ostēdat si
 dei veritas excoico te Quo dicto paſis
 inter manus eius q̄ aū erat cādibus
 inox miger factus est. Quē p̄cepit in
 duas p̄tes diuīdi. et inter̄ similiſ
 apparuit miger muscidus et corruptus
 Tūc subiuxit Ut etiā sciatis virtutē
 absolutōmis. accepto pane absolutū
 eū. q̄ in p̄ore specie et cādore est reuer
 sus. Ergo bñ diffiniūt excoicationē
 dicētes. q̄ est a coione fideliū et a p
 ceptione sacramētorū legitia sepatō
 Et est duplex sc̄ez minor et maior. Mi
 nor est tñ a separatione sacramētorū
 Qz maior est a sepatōne sacramēto
 rū et etiā a coione fideliū q̄c. Quarto
 est timēda. qz excoicatus ē q̄si lepro
 fus. q̄ sepatō ab alijs boibō. Ni ergo
 lepra corporalis timeat ab boibō: mul
 tomagis spūalis. Iō dicit. xxiiij. q̄
 -iij. c. Resecāde fuit putride carnes et
 scabiosa ouis a caul repellēda est ne

tota domus. massa et corp̄ ardeatq̄
 cornūpaf. Arrius fuit vna sc̄intilla
 in alexādria q̄ totā illam patriā ac
 cendit. Dicū ergo leprosus sepatō
 a cōsortio boibō. vt ptz nūi. xij. de ma
 tria sorore moysi q̄ fuit sepatā a cōso
 rto boibō: sic ē leprosus spūalis ne
 lios inficiat. Et in h̄ est deterior alijs
 p̄tōribō. qz cū alijs p̄tōribō licet lo
 q̄. cōmedē. et orare. h̄ nō cū excoicato
 qz facim̄ p̄tō mortale. q̄tiēs cū eo
 oram̄ in ecclia. q̄tiēs cū salutam̄ in
 via. q̄tiēs fibi dāmus osculū. quoti
 ens cū eo cōicam̄ in actibō cūilibō.
 et q̄tiēs cū eo in mēsa comedim̄. et si
 valedicimus vt ptz in h̄ metro. Os
 orare vale cōio mēsa negat. Excipiū
 tur tñ alijs casus q̄ patēt in isto ver
 su. Utile lex humile res ignorata ne
 cessē. Utile. i. ppter utilitatez suā sc̄ez
 qñ loqf de his secū q̄ p̄tinēt ad absolu
 tionem vel ad salutē anime sue lic
 et alia verba incidentaliter parat ut
 maḡ p̄ficiat. Lex. i. matrimoniu. qz
 vxor eius est excusata. si p̄ticipat cū
 viro. Humile. filij excusant a parti
 cipatione patris excommunicati. Et
 hoc intelligitur h̄m guilhelmu de fi
 lijs qui adhuc sūt sub potestate pa
 tris et sunt cōmensales. Dic etiam
 excusantur serui et ancille. q̄ ante ex
 cōmunicatō nem fuerunt in servicio
 illius excommunicati. Res ignorata id
 est cū q̄s facit ppter ignoratiā sc̄ez cū
 quis ignorat illum esse excommunicatū.
 Necesse id est cū viator ambu
 lat per terras excoicatorum vbi oport
 et euī emere necessaria vīte tunc

excusatur. Alij semper peccant mortaliter: ut quod cu*m* illis bibut aut edunt et sic de alijs. Si enim bono sciret se incurrere lepra corporale cum participatione viuis leprosi quatu*m* caueret. quanto magis debet quods cauere in leprosum. Quinto excoicatio est timenda. quod excoicatus priuatus est omni auxilio et oim honoru ecclesie quod in ea fuit. Qua participatione dñi iusta petij dices. Participez me fac deus oim timentu te. Sicut ille priuatus est oim missarum. oronum fidelium et ieiuniorum quod fuit in ecclesia dei. Quis enim dignus sufficeret estimare valorē viuis misse. Quid tūc de oib⁹ quod protum mundū celebrat et de oib⁹ bonis mudi. quod ille excoicatus carebit quoddū pdurat i excoicatione: promo talis perit in corpore i in anima. Cuius exemplū ptz in li. de illustrib⁹ viris cisterciensib⁹ de quodā coriio. quod anuluz corbeiensis abbatis furatus fuit. et sententia excommunicatois post furem pmulgata fuit. Coru? vero penas extications luit usque ad deplumationem et appetitus comedendi priuationē fere usque ad mortē. Qd ex hoc partuit. quod anulo reperto in nudulo suo et relaxata sententia cepit statim coriuis replumescere et appetitu comedendi recuperare: atque coualescere reuiri scere. Si hoc in volucro factū est: quod non fiet in hōie. De quid correlarie quod fatue loquunt tales laya quod dicunt Iste sacerdos dū debet me excoicare quod quod frangat mibi aliquos in corpore. Sexto est timeda: quod impedit absolutionē peccatorū ut ptz. xxiiij.

I*q. i. c. quod quod. Vbi dicit beda. Quicū quod ab umitate fidei vel societate petri et pauli quodlibet mō semetipos segregauerint: tales nec avinculis peccatorū absolui: nec ianuā possunt celestis regni ingredi. Et hoc verū est quod dū est excommunicatus: nisi in articulo mortis. ut ptz xvij. q. iiiij. c. Si quod suadente. Quia propter peccatum mortale excoicatur: sed nō pro quo cū quod peccato mortali sed pro atumacia ut ptz xi. q. iiiij. epis. Hec enim atumacia est triplex. Nam alia est nō remēdo ad iudiciū quod recepta citatione remire contēnit. Procda. quod maliciose seipsum occultat siue impedit ne possit ad eū citatio remire. Tercia quod citatus ad iudiciū remit sed nō vult stare iuri vel an diffinitā sententiā protinaciter recessit. Talis spiritu est in peccato mortali. Ergo quoddū protinaciter retinet inobedientiam quod est peccatum mortale: tādū nō potest absolui a peccatis. Neque correlarie quod omnes inobedientes ecclesie ut sunt heretici. pagani et sic de alijs nō possunt absolui a peccato. et fuit fugiēdi tāque mēbra putrida exemplo Iohes euāgeliste. De quo. xxiiij. q. i. c. omnis. Vbi dicit quod quodā tē pore cu*m* Iohes apostol epistes balnea lauādi grā fuisset ingressus et vidis set ibi cerinthū. exiliit atnuo et discessit nō lotus dices. Fugiamus hinc ne balnea ipsoa corruat i quodbus cerinthus lauaf inimicus veritatis. De primo excommunicatio est timeda: quod excoicatus si morit eius corpus non prot sepeliri in cimiterio ut ptz. xxiiij. q. iiij. c. Hanc. Vbi dicit leo papa*

dōctōr egregiūs. Quibus viuis nō cō-
 cautim? nec mortuis cōicare debem? **I**tē ptz
 ex de sepulturā c. sacris. Cōtigit mo-
 dermis tib⁹ q̄ illi? de forti brachio
 q̄ fuerat excoicatus a papa martin⁹
 post mortē pape ab amīcis eius ossa
 fuerūt exhumata. et in ecclesia rome
 sepulta. **S**equenti nocte muri ecclē-
 sie intrauerūt terrā ad quātitatē lōis.
Nisi ista ossa fuissent ab ecclēsia p-
 iecta tota ecclēsia a terra fuiss⁹ absor-
 ta. **I**de patz li. iiij. dial. de duab⁹ mo-
 nialib⁹ excoicatis q̄ sp tpe diuinor⁹
 surrexerūt et exierūt ecclēsia vt patz
 ibidē c. xxiiij. **O**ctauo est timenda-
 qz corp⁹ excoicati in terra iacens nō
 pt in cinere resoluti. qz sicut est ligat⁹
 in aia: sic etiā est ligatus in cor-
 pore. **N**ono excoicatio est timenda qz
 bestie aues excoicationē fugiūt. **C**u
 ius exemplū legit⁹ q̄ papa greg⁹ no-
 nus quedā diuitē excoicauit. q̄ dū cō-
 tēpneret excoicationē pape tūc mira-
 culo dei cōconie q̄ mōdificauerūt super
 domū ei? recesserūt et mōdū trāstulerūt
 ad domū alteri? **Q**ō vidēs talis cōtu-
 mar. admōnit⁹ est a cognatis eius
 q̄ b̄ idem cōsi derauerūt. Postea hu-
 miliavit cor. suū petēs absolutionē.
 Et q̄ cito absolitus fuit a sentētia
 excoicatōis tūc dicte cōconie redierūt
 et mōdū suū supra domū reportauerūt.
Aliud exemplū legit⁹ q̄ in ecclēsia sancti
 vincētij martiris multi passeres sole-
 bāt intrare ecclēsia. et ibidē sedere et
 diuinū officiū impediē. cū aut nō pos-
 sent excludi. eps loc⁹ eos excoicauit.
 mortē p̄minās eis si ecclēsia reūntā

rēt Recedentes aut nūq̄ ecclēsia ita
 uerūt: imo si q̄s caperet aliquē violē-
 ter et in ecclēsia posuisset. statū mori-
 ebāt. **T**imēda est ergo sentētia p-
 latorū. qz dñs eis dixit. **Q**dāqz li-
 gaueris sup terrā q̄c. **D**ecūdo dicen-
 dū est in q̄b⁹ casib⁹ sentētia nō est
 timēda. Rūr in septē casib⁹. **P**rimo
 si ferē sentētia a nō suo iudice vtz
 xi. q. iiij. c. sentētia. **S**ecūdo si a suo
 iudice h̄ excoicato. vt ptz. xxiiij. q. i.
 ca. audiūmus. **T**ercio si q̄s excoicat⁹
 a delegato cōtra intētōnē delegātis.
 vt ptz de p̄bēdis. c. finali. **Q**uarto si
 sentētia cōtinet intērabilē errorē.
 vt excoico te. qz credis in bēū. l. qz n̄
 fornicariis q̄c. **V**el h̄m gaufredū. In-
 tolerabilē error dī qdlib⁹ p̄tū mor-
 tale. Et talē error reddit sentētia nul-
 lā. **Q**uinto si lata sit post legitimam
 appellationē. **S**exto si ferēt a suspē-
 so a iuris dictione. **S**eptē qū ferēt i
 p̄ticipātes nulla p̄missa momētōne
 vt ptz. c. statuim⁹. li. vi. de sen. exco.
Qui taliter iniust⁹ excoicat⁹ nō debet
 timē sentētia pastoris. **S**z dicat in
 iusta adhuc q̄drupliciter et tūc ad-
 hic est timēda. h̄m illud. xi. q. iiij. ca.
Sentētia pastoris sp est timēda si
 ue iusta siue iūsta fuit. **P**riō dicat ex
 aio iniusto vt qū cā rōnalis exp̄nnit⁹
 nō tū ex zelo iūsticie h̄ indignatōis.
 et iniudicē vel odij somite ab excoica-
 tore sentētia p̄mulgaſt vt ptz. xi. q.
 iiij. c. ira. et. c. cū medicinalis. li. vi. e-
 ti. **J**o tutū filiū est q̄ si q̄s offendī
 tur nō p se h̄ p alii q̄ caritate mouea-
 tur. sentētia p̄mulget. **V**el si p se b̄
 facere vult. ad minus nō faciet b̄ dū

mouetur sed punitat in otium coleri
cum aliquantulū residere. Secundo
mō dicit iniusta ex causa. qz forte nul
la p̄tenditur i sententia. vt in nouel
la innocētē. de senten. excō. c. cū medi
cinalis. Vel si p̄tenditur nō vera vel si
vera sit. nō tñ est sufficiēs et rōnabi
lis vt ptz e. ti. c. sacro Tercio dicitur
iniusta ex ordīne cū vera causa et rō
nabilis p̄tenditur et pferēs ex cari
tate mouetur. attū nō p̄cessit admo
nitio cōpetens sc̄z trina monitio siue
vna p̄ oibꝫ maxie in notorio. Quar
to mō dī iniusta qñ nō p̄fertur i scri
ptis. et exemplar scripture tenetur
tradere excōicator excōicato infra mē
sem. si fuerit requisitus vt ptz li. vi.
eo. ti. c. cū medicinalis. In illis casi
bus q̄uis iniusta sit. tñ semp est t̄
mēda. Tercio dicendū est quō sentē
tia interdicti est seruāda. Circa qđ
notandū q̄uis cōmunitas nō p̄t ex
cōicari. tñ potest interdic̄i. et hoc du
plic rōne. Primo ppter statutū ec
clesiasticū vt ptz de senten. excō. li. vi.
. c. romana ecclesia in fine. vbi dicas
tur. In vniuersitatē vero vel colle
giū pferri excōicationis sententiā pe
nitūs p̄hibemūs. volētes animarū
vitari p̄iculū qđ inde sequi posset cū
nonnūq̄ cōtingeret innoxios huius
modi sentētia irretiri sed in illos dū
taxat de collegio vel vniuersitate q̄s
culpabiles esse stiterit. Dec ibi. De
cundo ppter diuinū indicū imitādū
Gen. xix. Dixit abrahā Dñe per des
iustū cum impio. si fuerint ibi quinq
gnita iusti nō delebis ciuitatē. Rnt.
Nō delebo ppter quinq̄ginta q̄c. Po

test tñ interdic̄i. Et interdictum s̄m
raymundū ecclasiastica censura in pe
nā cōtumacie vel offense lata arcens
p̄cipue populū nē cōmunicet sacramē
tis loc est obse ruandū tpe generalē
interdicti q̄ homines possūt admitt
ti ad penitentiā tā infirmi q̄ sami dū
mō excōicati nō fuerint. q̄ nō admitt
tūtūr nisi in mortis articulo. vt ptz
de senten. excō. li. vi. c. alma mater. Et
xvij. q. ijij. c. si q̄s suadente. Idem
ptz de pe. et re. c. qđ in te. vbi dicitur
q̄ ad sacramentū p̄mitentie admitt
tuntur tam infirmi q̄; sami sed ad cō
munionem infirmi nō sami. Secun
do ad sacramentum baptismi et con
firmationis. tam paruuli q̄z adulti
admittuntur vt patet de senten. ex
cōmuni. c. responso. et crisma p̄ ep̄i
scopum cōficātur eo. ti. li. sexto. capi
tulo. qm. Tercio non admittuntur
infirmi ad extremā vñctionē nec ec
clesiasticam sepulturā nisi sint cleri
ci vel exempti. vt patet de p̄mitentia
et remissione. c. q̄ in te. Quarto mis
sa et alia diuina officia i ecclasia pos
sunt celebrari ianuis clausis campa
nis non pulsatis. sub missa vce. ex
cōmunicatis et interdictis exclusis.
vt patet de senten. excō. li. vi. c. al
ma mater. Exceptis quatuor festiū
tatibus. quia tunc possunt dici diu
na officia ianuis apertis. campanis
pulsatis vt patet ibidem v̄l q̄z ad ve
speram inclusiū s̄m Johannem an
dree et s̄m guidonem includitūr cō
pletoriū diei. Quinto non possunt
esse interdicti omnes in diuinis of
ficijs. scilicet in aliquo loco. vbi ces

celebrant diuina ut p[ro]pt[er]e. t[em]p[or]e. li. vi. c.
si sententia. Vbi dicit. Cū vero popu-
lus alicuius terre interdicto innodat
singulares ex eo psone quas inter-
dictas esse constat ne sententia careat
effectu. cū diuinorum auditio et sacra
metorum pceptio pplo in universo
nō copet. nō debet alicubi casibus ex
psisis a iure d[omi]nata exceptis audire
diuina: vel ecclesiastica hiscipe sacra
meta. **D**extro nō debent admitti ad
diuina familiares religiosoru[m] et mo-
nasterioru[m]. ut p[ro]pt[er]e li. vi. de p[re]uilegijs
c. licet. in fine. nisi sup[er] hoc fuerint p[re]uilegiati. **D**eptimo nō debet admis-
ti ad diuina fratres et sorores de ter-
cia regula sancti fr[ancis]ci ut patet in
cle. eo. ti. c. cū ex eo. nisi sint p[re]uilegi-
ati. et h[oc] sub pena late sententie. **O**cta-
uo. omnes ecclesie totius ciuitatis de-
bet se conformare matrici ecclesie sub
pena excusatonis late sententie: a q[uo]d
nō nisi p[er] summum pontificem possunt ab-
solvi ut patet in cle. de sente. exco. c.
ex frequetibus. Et h[oc] est veru[m] nisi sint p[re]uilegiati sic nos. Nā possumus admittere ad diuina nostros iuratos frēs-
tpe interdicti q[uo]d patet in quodā p[re]uilegio nostro a sede apostolica nob[is]
collato.

Tunc peccat contra illud
pceptu[m] q[uo]d noluit semel ad
minus in anno confiteri suo
aprio sacerdoti eoru[m] pec-
cata. de quo ait ps. Dicaut misere[re] pater filioru[m]: misertus est d[omi]nus timē-
tibus se. **D**ed dices. Vnū venit p[er]
peccata nostra debemus confiteri. R[es]nr
p[er] venit ab adā. Vnū greg[orius]. iiiij. mōra

lium. **P**rimi parentes ad hoc req[ui]site
fuerūt ut peccatu[m] q[uo]d transgredie[re] co-
miserat confitendo belerent. Vnū et ser-
pens ille p[er]suasor malorum q[uo]d non erat
reuo[ca]dus ad vniuersitatem. de culpa nō est
req[ui]site. **I**nterrogatus itaq[ue] homo
vbi esset ut p[er]petratā culpā aspiceret
et cognosceret q[uo]d lōge a confitentis sui
via abiisset. **S**ed adhibere fibim[us] et
vtiq[ue] defensionis solacia q[uo]d confessio
mis elegerūt. Cūq[ue] excusare peccatū
voluit: vir p[er] mulierē. mulier p[er] seipse
tem auxerūt culpā: quā tueri conati
funt. **H**ec greg[orius]. Alij dicunt p[er]uenit
a cayn. **S**en. iiiij. Cū d[omi]nus dixit ad
cayn. Vbi est abel frater tuus. **D**ebu-
isset confiteri peccatū suū. h[oc] dixit. Ne
scio. Nūq[ue] custos fratris mei sum e-
go. **D**e. pe. di. i. c. serpens. vbi dicit.
Deniq[ue] cayn q[uo]d voluit crimen nega-
re indignus iudicatus est q[uo]d punire[re]
in peccato. **E**t h[oc] magistrū in histo-
rijs comisit septē peccata. **N**ō ibide
Alij dicunt p[er]cepit tpe iofue q[uo]d p[er]-
cepit acto[r] ut confiteretur q[uo]d accepit de
anathemate ut p[ro]pt[er]e Iofue. viij. Alij
dicunt p[er]cepit in veteri testamēto.
Vsaie. xlivij. **D**ic tu iniquitates tuas
ut iustificeris. ps. **D**ixi confitebor adū-
sum me iniquitates meas et tu remi-
fisi iniquitate peccati mei. **S**ed in ve-
teri testamēto fuit solū deo et nō bo-
mimi confitendū. quē modū iudei ad-
huc suāt. **S**ed in novo testamēto
confiteri teuemur deo et bo[m]imi q[uo]d veit
ex tripli statuto scilicet
Ex statuto d[omi]nico
Ex statuto apostolico
Ex statuto ecclesiastico

Primo veit ex statuto domino. qz xpc postqz mudiavit leprosu: dixit ei **V**a de ostede te sacerdotibz. et offer mus nus ac ut ptz math. viij. **D**ubitaf vtrū cōfites debet aliqd offerre sacerdo ti vel si etiā tenet. Rūr qz nō. qz dicis ex de simonia. **S**acramēta fūt libere recipiēda: et libere fūt p ministros cōferēda. **O**fferre igit sacerdoti alis qd cui cōfites homo. p̄t intelligi dupliquer. **P**rimo ppter sacramēti emp̄tionē vel pactionē. et sic illiciū est et dāpnosu. et sue dampnatois sententiā recipit ad simone mago a beato petro apl'o. a q̄ audiuit. **P**ecunia tua tecū sit in pditionē. donū dei possidere q̄c. **D**eūdo ppter ipi⁹ ministri sustētationē. Nā ministri sacramētorū p eorū administrationē viue debet. **Q**uia ppter stipendijs null⁹ mihiare tenet. **V**n nūi. xvij. p sustētatione sacramētorū decime fuerūt ordinatae ut dixit dñs filijs leui. **T**edi om̄s decimas et possessionē ministerio q̄ seruiūt mibi in tabernaculis: et ipsi portabūt p̄tā populi mei. **V**n illi ministri q̄ nec decimas nec aliq̄s reddi tūs a ppl'o recipiūt. licite p administratione sacramētorū pnt aliqd accipe in sustētationē vite ipoz ut sit religiosi paupes et p̄sbiteri cōduicti in ecclesijs qbo nō daf nisi q̄ a ppl'o gratis offerit. **T**alibz em curiale est qdāmō et debitū aliqd eis offerre: cū ab eis aliqd sacramētu accipitur ad sustētandā vitā ipoz. **D**eūdo ptz hoc idē p h̄o qd̄ dicis Iobis. xx. **V**bi dixit dñs aplis. **A**cāpite spm sāctū quoꝝ remiseritis p̄tāq̄c Itē math.

xvij. **T**ibi dabo claves regni ce. ac. c. **V**tile est cōfiteri ppter multa. **P**rimo rōe cōgruitatis. qz in ceteri testamēto deus nō fuit homo. ergo sufficiebat cōfiteri deo solū. **D**z nūc de? factus ē homo. ergo oportz nos cōfiteri deo et h̄o. **D**eūdo rōne utilitatis: qz vtile est rōne peccati cognitōis. **Q**uia pēcator aliq̄n credit aliqd p̄t in esse male: qd̄ est mortale. **J**o est vtile ut sup his instruat a legisperito qlis debet ēē sacerdos. **D**eūt. xxij. **A**scēde ad locū quē elegerit dñs de? tuus. vēmis ensqz ad sacerdotē leviticā generis et qren⁹ ab eis et illi indicabūt tibi vritatē. **T**ercio ē vtile ppter celere pēcati remissionē: et eius maioris satisfactiōnē q̄ fit in vēreūdiā et cōfessiōnē q̄ fit in cōfessionē et cōfessio nē qn̄ cōfites. **E**ccl. iiiij. **Q**uarto est vtile ppter pēcati dimi nutionē q̄ fit ex vi clauis. **P**otest em sacerdos aliqd relaxare qd̄ fit ex vi clauis. **Q**uinto ppter grē augmētationē et sacerdotis intercessionē: qz grā infusa in cōfessione et cōfessor tenet orāe p cōfite. **D**eūdo veit ex pcepto aplico Iaco. v. **C**ōfitemi alterutqz p̄tāvīa. **V**n hugo de sācto victore. Plus em facit q̄ suo humiliaf ppter deū: qz ipsi deo soli. **J**o cōgruebat tpe grē q̄ pēcator cōfiteret nō solū deo s̄ etiā h̄o. **H**ec ille. **T**ercio veit ex pcepto ecclē siastico. vt patet ex de po. et re. c. **O**is vtriusqz sexus fidelis q̄c. Rō huius statuti ē triplex. **P**riā est generalis sc̄ iudicētia: qz om̄s peccauerūt et egēt grā dei. **J**o q̄libet debet glorifīcare deum cōfitedo et dicendo se esse

peccatorum. Secunda ratio est spē-
cialis scz reuerētia sacre cōunionis
qr omnes tenētur sub p̄cepto cōmu-
nicare scz pasche vt ptz in eadem cō-
stitutione Ideo p̄mo debent se pur-
gare a peccatis p̄ cōfessionem ne īdi-
gne accedāt iūdiciūm sibi mādus-
cēt et bibāt. i. ad corinth. xi. Tercio
est singularis scz vt habeat discre-
tio gregis dñice. Ne lupi. i. infideles
et heretici inter agnos. i. fideles lat-
tent. Igif q̄ nō cōfiterit quasi hereti-
ci et infideles habeātur Ergo dicit p̄
mo Omnis v̄triusq; sexus. qr tales
ligantur sacramētis ecclesie. fidelis.
qr nō baptisati nō ligātur huic cōsti-
tutioni vt ptz de diuortijs. c. gaude-
m. Nec etiā cathecumi. Hic ut enī
ad fidēz nō sunt cōpellēdi: ita nec ad
alia sacramēta. cū baptismus fit ia-
nua oīm sacramētorū. vt ptz de bap-
tē eius effec. c. maiores Dic q̄ nō ha-
bet baptismū nō est suscepit? ali-
cuius sacramēti. Secundo qr an̄ an-
nos discretiōnis nō tenēt. qr dicit
post q̄ ad ānos discretiōnis p̄uenit
qr alias actualia peccata nō habet
misi sūt doli capaces. ergo nec an̄ cō-
fiterit tenētur vt ptz de cō. di. iiiij. c. a
pūulo Idem de furiosis et amētibus
Tercio cōfessio nō est dīvidenda qr
dicit omnia. Slā nō debet dicere vñā
ptez vñi sacerdoti: et aliā alteri Vel
aliqua tacendo cōfiterit: qr ypocrisis
esset. tum etiam qr mēdax videretur
Tz ergo p̄mo cogitare an̄q̄ vadat
ad sacerdotē qđ in iūiētute fecit. In
a vñescētia: in tali loco: in tali tēpore
cum tali psona: et tūc oīa simul euo-

merē Quarto debz esse cōfēta. qr di-
cāt solus. et nō aliis id est nō cū alio.
nō p̄ nūcū: nō p̄ scripturā Dubitat
vtrū liceat alicui cōfiteri scripto Re-
spōdet cesarius q̄ nō misi in necessita-
te. vt si homo loq̄ nō posset. qr ore cō-
fessio fit ad salutē: qr qui semel pec-
cata sua ore fuerit cōfessus post scri-
pto se amplius confundere poterit si
cut penitēt. sicuti sanctus aug⁹. fe-
cisse legit i li. cōfes. Tūc obicit disci-
pulus qđ est qđ de karolo impatore
legim⁹ in vita sancti egidi⁹. Ide dī-
citur i speculo historiali li. xxiiij. Cū
sanct⁹ egidi⁹ vñisset ad p̄nitiam re-
gis karoli: eū reuerēt suscepit. Quē
int̄ cetera salutis colloq̄a ro gauit re-
vt p̄ ip̄o dignaretur oraē. qr qđ dā
enorme facin⁹ cōmiseraūt qđ nulli vñ
q̄ aut ip̄i auderet cōfiteri. Dequenti
aut dñica cū egidi⁹ celebraret p̄ re-
ge orauit. Cui agelus apparēs cōdu-
lā sup̄ altare posuit iñ q̄ scriptū erat
regis peccatū p̄ ordinē et egidi⁹ p̄cī
bus ei eē dīmissum si tū penitēt et cō-
fites ab illo deinde abstierit. Adiū-
cūq; erat i fine q̄ qūq; sc̄miegidiū
inuocaret p̄ quoq; cōmissō. si tñ
ab illo defist̄t eti⁹ meritis sibi remis-
sum nō dubitaret. Oblata igif regi
cōdula et peccato suo agnito vñaz
postulauit. Dicit cesari⁹ vbi sup̄ q̄
dīma miracula nō sūt imitāda s̄ poti-
us admirād aut si q̄s vñlet sua pecca-
ta scribere in cartulā et eā tradere sa-
cerdoti: nō valeret. Legim⁹ tñ hoc fa-
ctū fuisse ppter causā rōnabilē et iūs
su sacerdotis. Hic ut cesari⁹ dicit
di. iiij. c. x. q̄ anno dñi. cxcix. erat p̄ ih⁹

quidā iūuenis in studio. Qui fugge
rēte humano generi inimico qđam
pctā cōfiterat. Que obstante erube
scētia nulli boī cōfiteri potuit Cogitā
tū qđ malis pparata sūt toruīta gehē
ne. qđ bonis abscondita sunt gaudia
plēniis vite. timēs etiā cotidie iudicā
um dei sup se. intus torqbaſ morfu
ſcie: et foris tabescēbat in corpore.
Quid plura mīserātē deo i adoleſcē
te timor ille seruīl̄ vreacīdīa vicit. &
mēs ad sanctū victorē pōrē vocauit
Qui stativit ad locū p confessione de
putatū. Mira res. tātrā cōfitionē mī
ſerīcōrīs deo cordi ei⁹ cōfiterit ut q̄tiēs
incipet cōfiteri: totiēs singulib⁹ in
tercepta vox defecit. In oculis lacri
me. ſuſpiria in pectorē. ſingultus in
gutturē. Nec vt vidiſ pōr dicit ſco
lari. Vade et ſcribe pctā tua i cedula
et defer ad me. Placuit cōfiliū. Juue
nis abiit & ſcripfit: altera die rediit
Et si cōfiteri poſſet itez. tēptās. h̄ vt
p̄us deſeat. Et cū nibil pſicēt: cedu
la priori porrexit. Legit pōr. et obſtu
puit. dixitqz iūueni. Nō ſufficio tibi
ſol⁹ daē cōfiliū. viſ vt oſtēdā abba
ti. et licētiauit cū. Veit pōr ad abba
tē & ei porrexit cedula legēdā. rē ei p
ordinē expōnēs. Quid deinde gestuz
fit audiāt pctōres & cōſolēt deſpera
ti. Mox vt abbas cartulā legēdā
apuit totā ei⁹ cōtinētā deſetā inueit
Et dixit abbas pōr. Quid legā i cē
dula iſta. nibil in ea ſcriptū ē. Nec
vt pōr audiuit cedula ſimul cum ab
bate reſperexit. dixitqz ad illū. Sciat
p certō p̄mitas vēſtra dictū iūuenē
in bac cedula ſcripfiſſe pctā ſua & cū

ā me fuisset lecta obis donau illā le
gendā. h̄ vt video mīſericōrīs deo qđ
maximā iūueis cōfitionē attēdit cul
pā iā ſufficiētē deleuit. vōcātē ſco
larē oſtēderūt ei cedula dicētē eius
pctā diuīnt̄ deleta: quā cū pſpexiſ
ſet et ex ſignis cartā cognouifſet in
tātū cor: ei⁹ ex magnitudie gaudi⁹ ē
dilatatū inqntū p̄u ex magnitudie
tristie fuerit aguſtatiū. nullā ei in
iūgēs ſatisfactionē. monuerit q̄ten⁹
de p̄ceptis bñficijs grās deo ageret
et de ceterō viueret, cauti⁹. Quin
to debet cōfiteri ſua pctā & nō aliena ſi
aut multi faciūt dicētē. Dñe nō ſum
vſuarius ſicut viānus meus. nō em
debet q̄s aliū in cōfessione reuelat̄
ptz de pe. di. i. c. q̄nūis: niſi in bereti.
Et non debet perſonām noſiāre cum
qua peccauit. Item ſacerdos non de
bet interrogare. Et in tali caſu po
test p̄priū ſacerdotem dimittere & cō
fiteri alieno. ſi peccauit cū ſoro re. qz
forte nō noſcit aliā perſonām. Xerto
debent cōfiteri ſolū ſua pctā nō aliā
qz dicit. pctā. qz nō bona facta ſicut
bagutte q̄ occupat ſacerdotē. qz eſt
ſpecies iactātie vt patet. vi. q. i. in
tare. nec debet ex humilitate aliqua
pctā dicere q̄ ſcī ſe nō feciſſe. qz mē
daciū eſt. Neptimo hoc debet fieri
ad minus ſemel in anno. Quia dicit
ſemel in anno. et ſic q̄libet quantūcū
qz ſanctā ſi etiā nō fecit pctā d̄z cō
fiteri in ſignū obediētē ecclīe. qd eſt
ſi mltos. q̄ i trib⁹. vel i q̄tuor amīs nū
q̄ ſuit cōfelli. ḡ tales ſuit ecclīe rōne i
obediētē. q̄ p̄cepit. q̄ ad minus ſel
iāno q̄libet debet cōfiteri miſi i q̄tuor

casibus. Primo. si quis vellet omni-
 nicare: tunc statim anq; cōmunicet
 debet cōfiteri. Secundo. si quis esset i
 extremis: tūc iterum debet aitō cōfi
 teri. Tercio. si q̄s vellet peregrinari.
 Quarto. rōne dubij: qz dubitat an
 alibi posset habere cōfessorē q̄ habz
 auctoritatem. Quinto est rōne cōscie
 nte. qz cōscientia dicit sibi q̄ tūc cōfi
 teatur. Octavo cōfessio debet fieri p
 prio sacerdoti. Est aut̄ triplex p̄p̄rius
 sacerdos. sc̄z papa. ep̄s. et prochiaz
 nus. q̄ q̄bus illi tres suas vices cō
 mittut vel auctoritatē tribuit ut fuit
 religiosi p̄uilegiati. Illi fuit p̄p̄rii sa
 cerdotes sicut et prochiam. et hoc au
 thoritate apl̄ica. vt pat̄z in cle. de se
 pulturis. c. dudū. vbi dic̄t. Statui
 mus q̄ magistri p̄ores. p̄uinciales
 predictorū. ministrī aut custodes
 minorū. ad presentiā prelator̄ se cō
 ferat p̄ se vel p̄ fratres. quos ad hoc
 p̄doneos fore putaverint humiliter
 petitur ut fratres q̄ ad hoc electi fue
 rint in eorum ciuitatib; et dyoceſib;
 cōfessiones subditorū cōfiteri eis vo
 lētuz audire libere valeat. Nec ibi
 Vbi nō Jo. an. sup illo verbo. libē.
 dicit q̄ non est necesse licētiaz sacer
 dotis habē. Et est simile de preben-
 c. licet ep̄s. vbi s̄m Jo. de lignano
 sup eodem verbo. libere. notat q̄ hec
 auctoritas et licēcia coartari et limi
 tari nō possit. quātum ad p̄sonas. tē
 pus et loca. Nō quantū ad p̄sonas.
 sive fit clericus sive laicus. sive mu
 lier sive masculus. diues vel pauper
 iuuemis vel senex. Nec q̄ ad tēp̄ sive
 fit tēp̄ infirmitatis l̄sanitatis. pasce

pentecoste vel nātalis. Nec loco sive
 sit in ecclesia sive in cloro vel in cimi
 terio. castro. villa vel campo. Nec Jo
 hannes de lignano sup eodem verbo
 libere. Et rō huius est. qz libē signi
 ficat omnē libertatem respectu cōfes
 sionis audiēde. qz terminus infiniti
 uis in iure significat v̄l. r. vt pated
 xix. di. si romanorū. Et vbiaūqz libē
 tas alicuius actus vel rei cōceditur
 cōditionem quā ius vel iuris cōditoz
 nō adiecit. nullus addere potest: nec
 libertate amplius cōditione aut ser
 uitute p̄grauare. Ar. simile extra de
 elec. c. vbi piculum. li. vi. vbi archi
 diaconus exponit. libere. i. absqz cō
 cōditione. Sunt ergo religiosi p̄ui
 legati auctoritate apostolica p̄p̄rii sa
 cerdotes sicut prochiam. Circa qđ
 notandū q̄ p̄p̄rium cap̄i dupliciter
 Primo p̄t diuidit̄ cōtra alienuz
 et sic accipit̄ Johis. x. Ques p̄p̄rii
 sequunt̄ pastorem. fugiūt aut̄ alie
 num. Secundo accipit̄ p̄p̄rium p̄t
 diuidit̄ cōtra cōmune et sic accipit̄
 p̄mo topor̄ vbi dic̄t. q̄ p̄p̄rium ē
 qđ vni soli cōuenit et cōuerſim p̄di
 catur de re et indicat qđ est esse rei.
 Primo mō accipit̄ p̄p̄rii ut di
 uidit̄ cōtra alienum stāte illa decre
 tali. Omnis vtriusqz sexus. papa nō
 potest facere q̄ aliquis non cōfiteatur
 semel in anno p̄p̄rio sacerdoti vel ali
 eno fine eius licēcia. Vz secundo moto
 stāte illa decretali p̄p̄rio sacerdoti ut
 p̄p̄rium diuidit̄ cōtra cōmune sic pa
 pa in toto orbe est sacerdos cōmuni
 vt cum q̄s cōfitef pape vel alteri de
 suo mādato cōfitef p̄p̄rio sacerdoti

ām̄ etiā nec curātūs sit p̄prius sacerdos nisi de mādato p̄ape. et sic q̄libz religiosus p̄uilegiat̄ a papa ē p̄prius sacerdos p̄ut p̄priū diuidit̄ ī alie nū. Itē eps̄ p̄t ī q̄libet prochīa orāmae aliq̄s viros idoneos p̄ter p̄prios sacerdotes ī ɔfessionibz audien̄dis i penitētis īniūgēdis vt pat̄ de offi. iudic. ordi. c. Inter cetera Ergo multo fortis h̄ p̄t papa ī tota ecclia Itē p̄ p̄priū sacerdotē volūt intelligē sacerdotē prochiale: et tūc seq̄t q̄ co fessus dño pape. et eius penitētiario teneat̄ itez ɔfiteri eadē p̄ctā suo p̄rochiano: qđ fatuū est dicē i erroreū Itēz ip̄i ponūt capellanos suos. et q̄ ɔfiteſt ill̄ fuit absoluti a peccatis eo rū et fuit ɔfessi p̄p̄o sacerdoti Ergo q̄ fuit ɔfessi penitētiarijs pape vel eoz capellamis: fuit etiā absoluti a peccatis eoz. Fatuū em̄ esset dicē q̄ tales co fessi penitētiarijs pape: Sc̄berēt itez eadē p̄ctā ɔfiteri suo p̄rochiano. Nō em̄ papa est min̄ potēs ponē capella nos ī tota ecclēsia q̄z ip̄i ī ecclēsia sua. Sūt ergo religiosi p̄priū sacerdotes p̄ut p̄priū distinguit̄ ī alienū et papar̄ eps̄. Papa cuiuslibz catbō lic̄: et eps̄ cuiuslibet existētis ī suo ep̄atu. Deādo mō papa nō est p̄pus sacerdos vni. q̄ etiā sit cois illi et alteri. sed sacerdos prochial̄ est p̄pus vni ecclēsiae fueri de sua prochīa q̄ ē oīno alien̄ de illis q̄ fuit de prochīa alteris. Ergo ecclia ī ɔfessionibz audiēdis posuit q̄tuor ordies ī coadiutores prochianorū. et h̄ p̄ptria. Primo p̄pt ip̄o orūditatē. q̄ em̄ vult ɔfiteri p̄ctā sua vt inueiat grāz

sicut dicit aug⁹ deb̄ q̄rere sacerdotē q̄ sciat ligāē et soluē. ne cū negligē circa se extiterit: negligat̄ ec̄ a deo. q̄ mīcorditer monet. vt tec⁹ cecū du catū nō p̄st et. ne ābo ī fouēā cadat̄ Planū est em̄ q̄ ignorātia magna ī sacerdotibz dei tolerat̄ vt dicit volūsus ī qdā ep̄la sua ad aug⁹. Nullū ergo detrabēt sacre scripture q̄ saluti aiaxsi xp̄ifideles ruditatē sacerdotū relinqrenf. Deādo p̄pt ɔfitētū pluralitatē. Hic aut̄ em̄ ap̄lī vidētes q̄ messis erat multa et op̄arij pauci rogauerūt dñz messis vt oparios mit teret ī vineā sua. lūc. x. Ita nūc faciē dū ē p̄ papā et epos de religiosis et alijs viris idoneis Tercio p̄pt sacerdotū familiaritatē. Nā familiaritas sacerdotū circa aliq̄s q̄nq̄ p̄it cōtem ptū seu erubescētiā: et q̄n; p̄uipendētiā circa aliq̄s. cū ip̄i b̄ies sint habētes rācorē et maliuolētiā ex q̄bō om̄is xp̄ifideles retrahi possent ne eis ɔfiteant̄. Non ob fieri sacerdotia nō laicō à diacono nō ī articulo nccitatis. Tō dicit sacerdoti. S̄z q̄lis d̄z eē sa cerdos. Rūr q̄ i se d̄z brē sex q̄ ponūtur ī. c. dudū vbi s̄. Prīo d̄z eē sufficiēs ī scīa. Nā defect⁹ scīetie facit aliquē ineligibile ex de elec. c. ɔgregatio. Vn̄ assumendi debent habere noticiā canonū. distinctōne. xxxvij. c. q̄ ip̄is. Deādo debet eē idone⁹ s̄m hugonē. Idoneus est irreplensibil̄ utilis et couemēs. et q̄s formis cui libet et mature etatis. q̄z p̄ialofsum est valde q̄ iuuenes mulieres confitentur istis iuuenibz sacerdotibus quia possent eos incitare ad simile

peccatum. Ergo requiratur etas matura. de eta. et qualitate. or. ex tenore Tercio requirat q̄ sit vite probata. alias bonam vitam et modestā suadere alijs nō posset. xxvi. di. una tñ. et. xlviij. di. c. sicut h̄ij. S. necesse. Iō dicit ecclesiastici. xiiij. Qui sibi neq̄ cui bonus. Vñ bernardus ad eugenium. Probato oportet eligi: nō pbandos. Quarto requirat q̄ sit psona discreta et sciat soluere et ligare et misericordiaz cum rigore miscere ut ptz. xlv. di. c. disciplina vel misericordia multum destituit si una si ne altera teneatur. Item debet esse discrus. caute inquirendo circumstantias peccati: et nulli peccatum reuelare. ut ptz in eadē. Omnis q̄ iuste. Quinto debet esse modestus: q̄ cōsistit in tpantia. et pudore. xxxv. di. Ecclesie principes. An nō ignominia et cōfusio h̄iesum xp̄m crucifixum paupem et esurientem farcis predicare corporibus: et ieiūnorum doctrinaz rubentes buccas tumentiaqz ora pferre. Hoc Jeronimus. Sexto debet esse pitus ut sciat discernere inter lepriā et lepram. de pe. di. v. cōsideret. Ista req̄runtur ad tam salubre officium i volentibus audire cōfessionem. Decimo debet penitentiam sibi iniunctā p̄prijs viribus adimplere. Debent emi sacerdotes in penitentijs iniūgēdis nō esse nimis rigidi. Hanc questionem determinat Crisostom⁹ super mattheū sup̄a illud verbum. Alligant onera grāvia et importabilia et imponūt in humeros hominum. Ostendens tripliā rōne cōfessores nō grā

nēm et importabile penitentiā cōfitētibus debē imponere. Primo qđem ex pte dei: qđ si paterfamilias est largus disp̄sator. nō debet esse parcus et tenax. sed de? largus est et benignus. ideo sacerdos austerus min⁹ esse nō debet. Cuius exemplū ptz in adultera. cui dñs dixit. Vade et ampli⁹ noli peccare. Itē in maria magdalena. Secundo ex pte peccatoris. Si em⁹ aliquis fascem magnaz sup humeros alicuius pueri imponeret necessarium est vel vt fascem reiciat vel q̄ sub pondere restringatur. Sic si graue pondus pene imponit aut cui necesse est. aut q̄ penam impositam nō portet. aut si portare incipiat dum ipsam sufferre nō potest q̄ amplius peccet. Si sic. sequit⁹ q̄ dñ penam fugit eternam vitam atēpnit. Tercio ex pte sacerdotis q̄ multū delinquit h̄m gregorii ut iustitia sine misericordia vel misericordia sine iustitia teneat semper tutius est et laudabilius magis declinare ad misericordiam q̄ ad rigorem iusticie. Vñ dicit Crisostomus. Hic si cōtingit nos eriāre modicam penitentiaz imponētes: melius tñ est vt ppter misericordiam reddamus rōnez q̄ de crudelitate iusticie. Undecimo debet penitentiam iniunctam p̄prijs viribus portare. Qđ dicit p̄prijs viribus. Queritur utrum vñus homo p altero satisfacere posset. Respondet petrus de tarantasia q̄ duplex est effectus satisfactōnis. Vñus solutio debiti peccatorū precedetū. Alter exācio causarum peccatorū sequētū

*p̄petu
guer p̄petu p̄petu
no select no*

Quo ad hunc effectū scđm: non potest unus homo satisfacere p altero qđ p ieiuniū vni: caro alterius non domat. Quo ad p̄mū effectū est distinguendū: quia si aliis est impotens p se facere. tūc aliis q̄ est in caritate p̄t p eo satisfacere. Si autē est potens tūc oportet q̄ ip̄met apud deū satisfaciat p seip̄o. Potest tūc iuari p alterū. Sed thomas dicit q̄ etiā si potes est iste penitēs nihilominus ali? potest p eo satisfacē. Nō est p̄mittēdū ut aliq̄s p alio satisfaciat nisi defectū aliq̄s appareat in penitēte vel corporalis p quē fit im potes ad sustinendū: vel spūalis per quē fit p̄emptus ad portādū penam. Duodecimo. debet licentia petere: si vult alieno sacerdoti cōfiteri. qđ dicit. Si q̄s iusta de causa voluerit alieno sacerdoti cōfiteri p̄us obtineat licentia p̄prij sacerdotis. Hoc est verū p ut p̄prij distinguif̄ cōtra alienū: t̄ nō p̄t distinguif̄ cōtra omne. Quia si q̄s vellet alieno prochiali pastori cōfiteri: tenet petere licentia sui p̄prij pastoris cū alias nō posset eū ligare vel soluere. Si autē p̄prij distinguatur cōtra cōe: nō tenet petere licentia a suo plebano: qđ ep̄s ē sacerdos cōmūnīs. nec si q̄s vellet cōfiteri pape aut eius penitentiario. vel habenti ab eo generale licenciatū sunt religiosi p̄ilegiati q̄ nō tenetur petere licentia. Quia isti sūt p̄prij sacerdotes sicut et plebanus p̄t p̄prij distinguif̄ cōtra alienū. Si tūc petat licentia nō peccat sed meretur. duplicit. Primo. qđ in petendo licentia: p bonū obediētie me

retūra finis magis meritorū reddi tur. Secundo. qđ p humilitate petēdi licenciatā a nota cōfiteris et inobedientie excusat. Quā notā fortassis vide retur incurrire si nō petita licēcia aīj p̄sumeret cōfiteri. Sunt tūc multa casus in q̄bo de irreq̄sito curāto ymo cōtra ip̄ius p̄hibitionē exp̄ssam p̄t cōfiteri. Primus. si sacerdos sit inscius. Secundus. si est reuelator cōfessionis. Tercius. si ip̄met est p̄ticeps crimi nis sc̄z si peccauit cū persona q̄ cōfiteri cōcupiscit tūc tollitur erubescētiā cōfitēti. q̄ est p̄s satisfactionis. Quartus. si timeat q̄ persona cōfidente sollicitet ad peccatū et maxie si h̄z astat ex p̄babilitib⁹ īdicijs. Quintus. si peccatū cōmissum fit directe cōtra p̄sonā curati et potissime si fit tale peccatū. cuius cōfessio requirit expressā cīrcūstātiā illius p̄sonē in quā cōmissum est videlicet de ifamia et de detractione ic̄. Sed qđ fiet si ex mētis p̄tinacia petitā a subditis neget licentia et p̄hibet ne alteri cōfiteat. Dicē dū qđ in hoc casu dicūt magni doctores qđ subditū nō tenet sibi obedire in hoc casu: qđ est cōtra suā salutem. Vadat ad illū: qui auctoritate apli ca vel etiā episcopi ip̄m potest absolue. Nō em̄ tenet ei obedire in hoc casu: qđ talis p̄hibitio est directe cōtra caritatē et cōtra subditū salutē. Prinilegiatus tūc si aliquē absoluuit debet ei iniungere qđ p̄met se p̄prio sacerdoti et dicat se esse cōfessum et absolu tum et sacerdos tenetur ei credere et ei eukaristiā ministriare.

Honora patrem et matrem.

Doceāmo peccant̄ oīra il
lud p̄ceptū. Honora prez
et matrē: sc̄ q̄ nō honorat̄
patrē supnaturālē sc̄ deū
omni potente. De q̄bus ip̄e dicit per
os malachie ap̄bete. Si ego pater
sum: vbi est honor meus? Nā ab il
lo patre habem? esse magis p̄fectū
Nā a p̄ntibus habem? carnē: a deo
humani tātē. Deut. xxxij. Nūqđ ip̄e
est pater tuus q̄ te creavit. Nō tñ
noster sed omniū creaturā vt ptz
Job. xxxviij. Quis est pluuius pater:
aut quis genuit stillas roris? De
cundo ip̄e est pater noster p̄ gubernationē:
et oīm etiā creaturā. Sa
piēte. xiiij. Tu pater oīa gubernas
tua p̄udentia. Et licet oīa gubernat̄
tñ hominē p̄cipue: qr nō est cura deo
de lobus vt apl's ait ad corinthios
Itez ps. Homines et iūmēta salua
bis dñe. Sed nō eque sequit. Filij
aut̄ hominē sperabūt in tegmine alar̄
tuarū. Tercio est pater noster p̄ ca
stigationē. Proverb. iij. Quē em̄ w
minus diligit: corripit et castigat.
Itez puer. xij. Quarto est pater no
ster p̄ adoptionē: ad rōnos. viij. Nō
em̄ accepistis sp̄m seruitutis s̄ ad
ptionis: in quo clamam? abba pa
ter. Quinto p̄ eternā glorificationē
Pater noster q̄ es in celis Math. vi
Idem. c. xxij. Patrem nolite vobis
vocare sup tertiam Vnus em̄ pater
noster in celis est. Sed multa hūc vo
cant patrē cuius nō sunt filij: sed illi
us de quo scriptū est Job. viij. Vos
ex patre diaboli estis. vt sunt vſura
rij. raptores. cōcubinarij. tē. Et talē

p̄atrē nō debemus nos honorare: sed
deū dicete ap̄l'o ad rōnos Benedictō
et claritas: honor et gratiarū actio et
virtus deo nostro in secula seculorū
Sed tñ patrē debemus honorare q̄
dupliciter. Primo in seip̄o Secundo
in eius vnicō filio. Tercio in ecclesia
sua sancta Quartō in eius matrē be
nedicta. Primo debemus eū honorare
in seip̄o p̄ omnib̄ suis beneficijs tā
domis naturalib̄ q̄ gratitutis domis
iuges gratiar̄ actiones referēdo Ad
quod exequendū te monet scriptu
ra corporalis creatura. et angelica na
tura. Scriptura dicit. Benedicam
dominū in omni tēpore: semper laus
eius in ore meo. De creatura dicit p̄
pbeta. Laudate eum sol et luna: lau
date eum omnes stelle et lumen tēc.
Laudate eum in tympano et choro:
Laudate eum in cordis et organo.
Videmus em̄ p̄ articule statim can
tant: et suum factorem laudant cum
in aurora lucis beneficiū dei sentiunt
Valde aut̄ absurdū est q̄ ibi obnu
tescit rōnalis creatura vbi deo plau
dit et iubilat irrōnalis creatura Ide
patet in angelica creatura. Isaie. vi
Vidi duo seraphim clamātia. alter
ad alter̄ sanct̄ sanctus sanct̄ dñs de
us sabbaoth Plena est terra omnis
gloria eius. Ite Job. Vbi eras cu
me laudarent astra matutina. et iu
bilarent omnes filij dei. Igif deum
p̄atrē omnes debem? laudare et ho
norare tā clericus q̄ laycus Clericus
cantur deuota iubilatō: laycus ve
ro deuota oratione. Primo igif cle
rica debent deum laudare cum cantu

et iubilatōne. dicentes cūm psaiā. c.
vi. Cāntabo dilecto meo canticū pa
truelis mei vīnee sue. Circa qđ notā
dum ꝑ quadruplex est cantus scz
Cātus erroris et vanitatis
Cātus honoris et dignitatis
Cātus amoris et sanctitatis
Cātus inexplicabilis dulcoris et fe
licitatis
Primus dicit cāntus erroris et van
itatis. De quo amos. viij. Cōuertā fe
stivitatis vestras in luctū: et oia cāti
ca in planctū. Inducā sup omne dor
sum vestrū saccū: et sup omne caput
vestrū calicū. Cōsiderā hic debemus
quod iustus iudex sit deus. Quia in festi
vitatibus solet homines plus auersari in
iūcēt cātica vanitatis frequētare. Jo
dicit. Cōuertā festivitatis vestras in
luctū et oia cantica in plāctū. Hec ad
frām ostēdit post mortē. O miser ho
mo quod mundū nūc diligis et multū so
licitus es cū vādis ad cloreā scz de
ōrnatu vestiū. de positione crinū. et
nō cogitas penā venturā. Igif istud
canticū nō est cantanduz. Prīo rōne
loci. Nā stultus homo reputaret quod
cantaret. cū ad mortē diceret. Sic
multi sūt iuuenculi: tales emus sunt ad
mortē tripudiātes. Vn̄ aug?. Presē
vita nihil aliud ē ꝑ cursus ad mor
tem. Vn̄ franciscus petrarcha li. i. de
re. vtri. fortu. c. xxij. Rūt discipulo
suo gloriāt. Cano dulciter. Rūt. Ne
scis ꝑ dulciter morti ꝑ inquis olor
canit. Plures olim gaudio ꝑ tristis
cia pierie. Caue. Nā scriptū est. Extrē
ma gaudia luctus occupat. Et rur
sus. Ad ruimā exaltabitur impius.

Et nō immerito. Singuli emus dies.
lore et momēta ad sepulchrū te re
būt. Et infra. O si audires suspiria
sancrorū. O si hinc aures tuas dam
pnatorꝝ gemitus et lamēta precellerēt.
hinc beatorū iubilꝝ et cantus angeli
c. atque illa celestis armōnia. quam
piṭagoras ponit. aristotiles euerit
cicero iſtaurat. Tibi autem pietas fides
quod suggestit esse ibi prepetuas et predul
ces voces: nec nō celorū ac celestū in
colarū primā illā causam et eternā si
ne fine laudantū. Si hec oia tuis
auribus inferrent ꝑ clare decerne
res. quod cōcentus dulcior quod inde salu
brior. Nūc surdo sensui solum iudicā
um cōmitis. Hec ille. Quomō er
go possumus cantare in valle huius
miserie. Huius figurā habemus in
filīis israel in babilonia sedētibus.
Vn̄ pros. Duplū flumina babilonis il
lic sedimus ac. Dixerūt eis babilo
nij. Cātate nobis de cāticis Lyon. Re
sponderūt. Quō cantabimus cantis
cum dñi in terra aliena. Quid tūc de
bet esse de cāntu dyaboli. Vn̄ aug?
In valle huius miserie sumus in quod
est magis flendū quo minus flemus.
Ergo inuocamus matrē diuine misericordie
dicētes. Ad te clamamus
exules filij eue. Ad te suspiramus ge
mentes et flentes in hac lacrimarū
valle. Seāudo. rōne exempli. Vnde
gregorius. Omnis cristi actio est no
stra instructio. Quis inquit flere nō
de beat cum xpristo verbo et exēplo nos
moneat dicens. Beati qui lugēt quod
niam ipsi cōsolabuntur. Et luce. xix.
Cuz appropinquasset hierosolimaz

videns ciuitatem fleuit super illam.
 Bernardus. Copatis dei filius et
 plorat homo patis et ridet. Tercio ro-
 ne finis. qz dicit ad penam. Vnde
 gregorius. Momentaneū est qd de-
 lectat: eternum vero quod cruciat.
 Vn. Post magnū risum sequit se-
 pissime fletus. puer. xiiij. Risus do-
 lore miscebitur: et extrema gaudij
 luctus occupat. Vn frāiscus petrar-
 eba ubi sup. Prestatus em estflen-
 do ad gaudium qd gaudendo ad ges-
 mitum peruenire. Fere etiā cātu quo
 lucres fallūt et qd mirabilius ē musi-
 ca pisces tāgi. Nota tibi ariōnis est
 fabula ac delphiniq dē tāto piculo
 in columnis euasit: primū terris appul-
 sus est natātis pīscis tergo īshiden-
 fidicen. Adhuc syrenes cantu fallē
 creditū Illud vero nō creditū: sed co-
 ptum est ut cotidie blandis verbis
 homo hominē fallit. Et inib⁹ ad fallē
 dum voce aptius. Hec ille. Legim⁹
 de sorore sancti damiani que semel
 steterat in sua deuotione et audierat
 vnam valde dulciter cantātem. Illa
 vero hirgēs accessit ad fenestrā au-
 scultans ibi. Quo cantu mirabiliter
 delectabat. Et finaliter ipa decessit
 de hac vita. et ducta fuit ad purgas-
 torum. In quo triginta diebus stetit
 et illis triginta diebus elapsis: ap-
 paruit fratri suo. Qui interrogauit
 eā qnomodo se haberet. Illa respō-
 dit qd triginta diebus fuit in purgato-
 rio ppter hoc qd audiuit dulciter can-
 tare seculare cantū. Ecce si tantū fuit
 illa punita qd audierat: qd tunc illis

qui cantat et dicitat huiusmodi cana-
 tica demigrates famā virginū et reli-
 giosorum. Dubitatur vtrū cōponere
 cantica aniatoria et cantilenas car-
 nalis amoris sit mortale peccatum.
 Respondeat qd hoc tribus modis po-
 test esse peccatum mortale. Primo si
 hoc fiat ppter sui vel alterius cōcupi-
 scētie excitationē et calefactionē. Obe-
 dit em corpus nostrū īaginationi
 quātum ad alterationē sicut ad mo-
 tionem. Vn sicut excitant oculi ad la-
 crimandū auditis aliquibus ymnis
 et psalmis tristicie nō quo dicit Au-
 gustinus qd voces ymnorum et psal-
 morum īfluebant aurib⁹ eius et flue-
 bant lacrimeq. Dic mēbra carnis
 possunt infāmari et excitari ad cōci-
 pescendum. auditis cantilenis expri-
 mentibus particulares operationes
 et verba amatorum. Qui ergo tali
 fine huiusmodi cantica componit ut
 ad cōcupiscentiam vel alterius in or-
 dinate excitetur et īflammetur. si-
 ne peccato non potest esse. et est bene
 mortale. quia plus est peccatum ore
 p̄rumpere qd corde cōcipere sicut plus
 est peccatum operari qd ore loqui. Dic
 constat qd dicente saluatore. qui vi-
 terit mulierem ad cōcupiscendum e-
 am: iam mechatus est eam in corde
 suo. Ergo talem cōcupiscentiam ore
 et cantu exprimere amplius peccatum
 est. De his dicit salomon in ecclesiastice
 c. ii. Feci mihi cantatores et canta-
 trices. et delicias filiorum lumen. cibos
 et uoculos in ministerio nō. Hec
 dicit vania delectatio. de qd iob. xxii

Tenet tympanū et citharam et gau-
dent ad sonitum organi. ducunt in
bonis dies suo set in puto ad infer-
na descendit. Querit utrum liceat
ut aliqui cantatoribz et catatricbz
et carminibz secularibz. Rurq; sic-
dum nō fiant a psomis ecclesiastis
sacerdotibz et religiosis in locis et
typibz interdictis ex dissolutione me-
tis: causa lascivie et maxime in publi-
cis choreis. Istis exceptis dummodo
fiat causa recreationis animi fatiga-
ti cum moderamine. causa exercitatio-
nis. turpi dictamie excluso possunt
licite tolerari: q; est eutropolia. de q;
nota supra in sermone de ludo. Ideo
q; ad clericos scribit in canone. xxvij
di. c. Presbiteri dyacones subdyac-
com his ceteribus nō misceant ubi a
matoria cantant aut turpia aut ob-
sceni motus corporis choreis et saltas-
tionibz effeunt ne auditus et obtu-
tus sacris mysterijs deputatus tur-
pū spectaculorū atq; verboru cota-
gione polluant. Ergo inhibetur
eis auditus seculariū catonicz: multo
magis eoru cantus. A fortiori h; nō
suum monachis. Quia scribit Ie-
ronimus aduersus vigilantiū dices
Monachus plangētis officiū habz
q; se vel munduz lugeat et dñi pāu-
dus pstoletur aduentū. Et pointur
xvi. q. i. c. monachus. Si ergo of-
ficiū monachi est plāgere vel lugere
nullo mō sibi cōpetit seculariter decā-
tare. Neq; etiam moniali q; nūc fre-
quenter interfūt. Vmo ipse melius sci-
unt canere cantica secularia q; secula-
lares psone. De quo dicit in canone

xcij. di. c. Catantes et psallentes in co-
dibus vestris dñi. Audiāt hoc adole-
scentuli. audiāt hoc quibus in ecclē-
sia psallēdi officium deo. nō vox sed
corde cantandū est. nec tragediaruz
more guttur et fauces medicamine
timide sunt ut in ecclēsia theatrales
moduli audiantur. Vbi dicāt glosa su-
per verbo. tragediaruz. Tragedie dicū-
tur a tragos id est hirci: et otos qd
est laus. Ergo tragedie dicuntur can-
tus seu discantus sono capraru cōsi-
miliis. In ecclēsias ergo p̄hibet ca-
prisare seu ad modū capraru discan-
tare. Huiusmodi. cantica sūt sagitta
diaboli a quibus nō offenditur nec
murus nec paries. Ideo legit mar-
ci. vi. q; saltatrix fecit amputari ca-
put Johis baptiste. Etiam sūt sire-
ne de quibus psalme. xiiij. Pyrene in
delubris voluptatis. et vule respōde-
bunt in edibus suis. Pyrene sūt
pisces marini sūm quos daz in specie
mulieruz. que dulci catilena hominez
decipiūt et trahūt nauigātes in mā-
ri: et sic submerguntur. Vlule. aues
sūt que rostro in palude affixo strī-
dent: que significat catatrices. que ro-
stro in palude luxurie infixe cantat et
sic assistētes ad libidinem inflam-
mat sicut catus ecclesiasticus excitat
ad spiritualem devotionem. Deāz
do uti cantatoribz est peccatum mor-
tale si fiat ppter dei amicā debilitati-
onem. Nam planum est q; si duo in-
amicī bellaret ad inimicem: homo non
posset auxiliū prestare vni fine inimicū
ria alteri: quia auxiliuz inimicī est
debilitatio alteri. Nūc aut caro mā-

Et inimicus huius seculi et spiritus est amicus dei et sic inimicatur ad invicem. Et dicente apostolo semper ad iniuriam pugnat. Cum ergo per tales cantilenas caro delectetur et iuinetur in his quod appetit et desiderat non potest carni tale auxiliu persistari sine iniuria spiritus et sine debilitate eius. Sic dicente beato iacobo Amicus huius seculi: inimicus dei constituit. Oportet quod famili fine qui ponit cantica amatoria ut amicos dei debilitet: et inimicum fortificet: et sic peccatum incurrat. quia sine iniuria dei esse non potest. Tercio si fit propter operis virtuosos et spiritualis remotione et retractione. Videntur enim ad sensum quod anima de dita spiritualibus retrahatur a sensibilibus sicut cum quis vehementer aliquem non videt trahatur iuxta se. Hic eodem modo cuiusquis multum afficitur circa cantilenas amatorias oportet quod retrahatur a divino amore et ab operibus virtuosis. Unde hoc de causa philosophi in grecia ordinaverunt quod potest fingentes vel propONENTES cantica amatoria deberent expelli a ciuitatis bus in quibus moralis philia morabatur vel docebatur. Aduertentes quod studentes audientes retraherentur a studio et a contemplatione phiae. Ergo proposere cantilenas propter virtutis retractione sine peccato mortali esse non potest. Dubitas secundo utrum canistica amatoria audire vel ipsa cantare sit peccatum mortale. Respōdet quod dicere vel audiēre cantilenas amoris tripliter potest esse peccatum. Primo si propter hoc spiritualis delectatio obliuionem

trahatur. Multi enim in talibus cantilenis et ludis sic assuescunt quod tota diem in talibus consumunt noctem etiam occupantes. et spirituali bonorum omnino obliuiscentes. De talibus loquitur propheteta. Obliviscetur dextera eorum id est vita eterna eis promissa. Secundo si bono propter hoc spiritualibus cantibus et spiritualibus delectationibus mutus et surdus efficitur. Nam in multis adheret lingua familiabus eorum in loquendo bona et honesta et sancta. Sed ad audiendum et ad loquendum vana habent os semper aptum. De quibus dicit spiritus sanctus. Qui obturant aures suas ne audiant verba prudenter et legem dei: oratio eius erit execrabilis. Tercio si propter hoc delectatio in docendo vel audiendo huiusmodi cantilenas delectationi hierusalem et letisq; patrie preponatur. Nam audire quodque talia ad quandam recrationem non est dicendum quod semper fit peccatum mortale. quia virtus eutropolie est sum philosophi ut ludis et recreationibus corporalibus sum debitum modum. Modus autem iste est ut bono propter talia de virtuosis et spiritualibus delectationibus non retrahatur. nec obliuiscatur. vt nec per ipsa in spiritualibus doctrinis surdit nec mutus efficiatur et ut semper delectatio spiritualis tamquam finis prefigatur et omnibus mundi delectationibus preponatur. Secundus cantus est cantus amoris et sanctitatis de quod ad colosenses. iii. Docete et monete

nosmetipos in psalmis et hymnis spiritu
ritualibus. cantantes in cordibus ves-
tris domino. In hoc deus honoratur et
laudatur. Et habet fieri tripliciter secundum
augustinum de doctrina christiana. Primo fla-
tu tubarum aut tibiarum. Unde psalmus. Lau-
date eum in sonor tube. laudate eum in
cordis et organo. Aut habet fieri in pulsu. sicut in citharis et organis.
Peccatum ergo illi quod in organis canunt
cantica secularia. Aut fit cantu in voca-
tibus. de quo psalmus. Laudabo nomine dei
cum cantico: et magnificabo eum in lau-
de. Queritur utrum citharis et liris et can-
ticas licet ut in ecclesiis in sanctos
rum solennitatibus. Vide quod non. quod talia
producant hominem ad libidinem et
sic de aliis. In contrarium est usus et con-
suetudo ecclesie. Non ergo secundum gratia
anu di p. xvij. Turbat acumen leges
seculares hanc quodam legem.
ad voluntatem delectati in ornatus ver-
borum poetarum: quodam vero ad erudi-
tionem eas addiscunt. ut errores gen-
tilium legendu detestentur et utilia quae in
eis inveniuntur ad usum sacre erudi-
tionis auertantur. Tales laudabiliter
literas poetarum legunt. Dic imponit
quodam in ecclesia diuini officij ut
tuntur instrumentis musicalibus et can-
tibus diversis propter honorem dei precia-
paliter quod se iussit laudari in tympano
et choro ut dicit psalmus. Tales lauda-
biliter utuntur instrumentis musicali-
bus. vel propter aliquam devotionem ad
gemitum spiritualem producandum. tunc
licet: sed quod talibus utuntur ad delecta-
tionem: peccatum. Dicit tamen sanctus Ivo-
mas in scolia scolia. q. xcii. in responsio-

ne ab quartu membrum. quod huiusmodi
instrumenta magis animu mouent
ad delectationem quam ad devotionem. In
veteri autem testamento erat usus talium
instrumentorum: quod propter usum era durum
et carnalis. Ideo erat per huiusmodi
instrumenta provocandum. sicut per missio-
nes terrenas ad cultum dei. Consultum
est quod non fiat. Etiam ne videamur immi-
tar ydolatrias quod in huiusmodi instru-
mentis seruebatur dominus suis ut per dies da-
melis. iiiij. Cum audieritis sonum tube. si
stule et cithare et cetera. Secundo dubita-
tur utrum discatus possint licet fie-
ri in liris canonicis. Respondebat gobe-
linus in cronica sua quod Johannes vi
cessimus secundus prohibuit fieri in liri
canonicis et in missis cum discan-
tu tripli et mutetis vulgaribus. Nec
tamquam per hoc voluit prohibere consona-
tias musicales scilicet octauas quintas
et quartas sic quod musica bene mutata
per ipsas non immutetur. Est ergo
reprehensibilis fractio vocis. Nam
fractio vocis est signum fracti animi.
Sicut crispatio crinum et corruga-
tio vestium in mulieribus. sic fractio
vocis in cantibus est signum vanitatis.
Dic etiam est reprehensibilis
nimia exaltatio vocis sicut illi qui clas-
mat et aliquem rumpuntur. Tales poti-
us vocat per cantum. Et sicut delectant
alitudine vocis: sic etiam delectant
alitudine metris. Tale cantum de per-
sum reputat: et deinde approbat. Unde
refert cesarius quod in quadam festi-
tate clericis quibusdam cantibus et
voces tumultuosas in sublime extol-
lentibus vidit quidam vir religiosus

quendam demone in loco eminen-
tiori ecclesie saccū magnū in similia
manu tenere. et cantorū voces de-
xtra in eundem saccū mittebat. Ille
aut expleto cantu inter se gloriā-
bus tanq̄ bene & fortiter deū laudas
sent. Rūt ille qui viderat visionem.
Hene quidem cantatis. qz cantatis
sacrum plenū. Mirantib⁹ et interro-
gantibus illis: cur hoc diceret. expo-
huit eis visionem. Vnde qdām ait.
Nō vox: sed votum: nō musica cordu-
la: sed cor: nō clamor: sed amor cātāt
in aure dei. Quādō autē deuote canit
angeli nobiscū canunt: quod p̄t p̄
tale exemplū. Ciuitatē gallie vidi di-
uīus excoicationi subi acuisse n̄ nisi
sub filētio diuīna mīstera celebraſſe
clericos. In vigilia assump̄tōnis
beate virginis dñs Johes agnōmī
natus rees prior canonorū regula-
rium sancti Johis assump̄tis secum
trib⁹ fratrib⁹ deuotissimis in monte
pximo ubi quondā heremita ūſide-
bat ad celeb̄tādā festītātē glorio-
se virginis iuerūt. Inclinato autē
die cantatis vesp̄ris panē et aquaz
ore sobrio libauerūt. Et dicto cō-
pletorio post delicas orōnes mēbra
sup nudā humū ut paululū quiesce-
rent p̄strauerūt. Surgūt ad matu-
tinā. cantāt ſimpliātē et deuote. At
vbi prior nonā lectionē finiuit. ūbi
to cōcentus mirabilis inſonuit āge-
lorū. et respōſorū. felix nāqz. altissi-
mis vobis cantāt. Quo pacto tñ q̄
tuor ex illa mirabili multitudine ver-
sum cū gloria singulariter ūcīrue-
runt multitudine cū repetitō e. spō

dente. Post rēpetitōnei vero itatā
Felix nāqz inchoauerūt. Finito autē
respōſorio. factū est silentū angelo-
rū. Priorē inchoante. Te deū: inatu-
nas p̄ficerūt. Quibus dicit. q̄t ū
gultus. q̄t lacrime. quot ūſpiri a ū
recordatione ūauissimū modulam̄
mis ab ymo pectoris ediderūt: nō est
possibile effari. Hec magister in li-
bro apum. Fit autē cantus in eccles-
ia multis de causis. Primo quia cor
liqueſat in affectū: et ūpiritualē ge-
nitum prouocat. Ideo dicit beatus
augustinus in libro cōfessionū. Fle-
bam autē vberimē in ymīnis & cā-
ticis ūuaue ūonantis ecclesie vobis
vellementer affectus. Vnde Iſidor⁹
libro tercio de ūummo bono. Multū re-
peruntur qui ūauitate cantus ūmo-
ti ūua criminā ūlangunt. Legit in
vita patris nostri beati Augustini
q̄ cum iustina imperatrix errore ar-
rianorum ūeducta: beatum ambroſi-
um et alios catholicos persequereſ
atrociter: et illi sancti in ecclesia ex-
tubantes et mori expectantes. idez
antistes Ambroſius aliorū magis
q̄ ūue ūopatiens afflictionē instituit
ut ūm more ūorientalium psalmi et
ymīni in ecclesijs decantarentur. Ut cā-
ticis ūpūlibus fideles intenti mero-
ris et tedij obliuiscerentur. Cessan-
te autē persecutione cōſuetudo ūſal-
lendi in ecclesia remansit vobis in to-
diernum diem. Secundo fit ideo cā-
tus ut mentem eleuet. Vnde augus-
tinus libro decimo cōfessionū. Can-
tandi cōſuetudo ideo approbata est
in ecclesia ut per oblectamenta aurē

um infirmorum animus in affectu
pietatis confurgat. Ideo guilhelmus
durandi dicit in rationali diuinoru
q[uod] propter carnales non spirituales
cantandi usus est in ecclesia institu
tus est ut qui verbis non compligui
tur suavitate modulamini moueā
tur. Et hoc debet fieri cum cordis de
uotione: et nō vocis ostentatione. Jo
dicit angustinus decimo confessionū.
Cum autem accidit ut me amplius
cantus q[uod] res que canit moueat. pe
naliter me peccare confiteor et tunc mal
lem nō audire cantare. Ideo dicitur
in decretis. nonagesima secunda dis
tinzione. capitulo. In sancta. Ple
rumq[ue] sit dum blanda vox queritur
cōgrua vita negligatur. De illis di
cit hugo in libro de claustro anime.
Quid inquit cantant ut placeant po
pulo magis q[uod] deo. Qui sic cantant.
nō cantant in choro cum sorore moy
si. sed in pallatio cum herodiade ut
placeant herodi et discubentibus.
Tineo autē ne delectentur altitudie
vocis q[uod] sic delectentur etiam elatio
ne mentis. Tales etiam in presenta
vita confunduntur frequenter. Huius
exemplum patet in quodam sacer
dote qui pessime cantabat sicut afi
nus. tamē videbatur sibi q[uod] optime
canceret et multum delectabat in vo
ce sua asimilata. Qui cum semel in mis
sa cantaret prefationem. mulier que
dam audiens. incepit dure flere et la
crimari. Quod percipiens sacerdos.
putabat eam provocatam ad deuotio
nem ex cantu suo et ex dulci sua me
lodia. et ob hoc sacerdos magis ele
-

uabat vocem suam et mulier altius
flendo clamabat. De quo sacerdos in
cantando missam habuit magnam
vanam gloriam. Et statim post mis
sam vocavit eam sacerdos coram to
to populo et petiit ab ipsa quare ita
dure fleret. Cui dixit mulier. Domi
ne. Ego sum ita infelix mulier que
perdidit altera die azimum suum. que
comederunt lupi. Et quādo audio vo
cem vestram recordor azimi mei. Ideo
quādo audio vos. innouantur dolos
res mei de azimo amissio. Ideoq[ue] co
gor flere. Et sic coram omnibus fuit
confusus. Ideo dicit Esopus. Displi
cat imprudens unde placere putat.
Seādo ideo canitur. quia hoc deus
magis delectat. Juxta illud cantico
rum. Non est vox tua in auribus me
is. quia sic seruimus deo. non solum
corde et ore: sed etiam in voce. Ideo di
cebat apostolus. Psallam spiritu. in
voce: psallam et mente. Et sic cantare
cum deuotione est deo acceptum et
valde gratium in ecclesijs. Et ecōtra
rio cantare cum desidia et sompnolē
tia et lexitate: deo valde displaceat. Vñ
modernis temporibus in opido gor
dis camenēs dioecesis cum fratres
nostris leues et indeuoti quadam nō
ete cum insolentia et truphiis matu
tinum cantarent a pte viderūt dyal
bolum in forma gigantis terribili
aspectu cum clava choruz intrare. ac
si fratres leues vellet occidere. Qd
videntes fratres nimio terrore per
cussi ad unum chorum concurrerunt
contriti statim omnes deuotionem
refumētes: sanctūq[ue] p[re]z inuocātes

Augustinū. Tandem hostis ille antī
qui cum clava sua ignea sup sedem
passit q̄ vestigium cōbustiōis in as-
sere reliquit horribile. Qd signū ibi
ad huc monstrat: et sic hostis ille e-
uanuit. Quarto. qz ecclesiam mili-
tatem vertit in similitudinē trūphā-
tis q̄ semp deo iubilat. Vn Hernar-
dus sup cantica. R̄ibil in terris ita
aprie representat celestis habitatio-
nis statum: sicut alacritas laudatis
um. Job. xxxvij. Vbi eras cum me
laudaret astra matutina: et iubilas-
ret omnes filii dei. Isaie. li. Gaudiū
et leticia inueniet in ea: gratiaruz a-
ctio et vox laudis. Sed hoc nō debet
fieri cū sompnolētia sicut qđam faci-
unt qui stāt i choro quasi sompniat
De q̄bus legit exemplū in vita spa-
truz. Quidā fratres fuerūt valde sō-
pnolēti et vñus de illis stetit in choro
dormiendo et videbatur sibi q̄ dia-
bolus ventiret ad chorum cum calda-
rio pleno picei sulphure: et cepit cir-
cuire sedes fratrum et propinavit v-
niuiqz fratrum vñuoclear plenuz
de pice. Venies autem ad eū vñles qz
etiam sibi p̄cipare. retraxit caput su-
um et passit caput ad sedez vñqz ad
effusionem sanguinis: et sic exp̄g-
factus est. Quanto inimicos ecclesie
perturbat. i. psal. xx. Cū cepissent lau-
des canere: vertit dñs infidias inimi-
corum in seipso: et passi sunt. Dicit
martinus in cronica sua q̄ anno do-
mini. ixcli. floruit rex robertus tpe
Jobis pape. xix. q̄ fuit rex frācorum
vita et sc̄iētia p̄clarus. Qui tāte de-
uotōnis fuit q̄ in festis semp in ali-

quo monasterio ppter officiū voluit
esse. Et nō solū cum monachis cāta-
bat verū etiaz p̄pria serica indutus
chorum regebat. Vn cum quoddaz
castrum obseisset dimisso exercitu
pter festū sancti auiani. aurelianū
venit. Et cum chorū regēdo ibidez al-
ta voce ter agnus dei. flectēdo genua
incepisset. muri castri quos obsede-
rat funditus corruerūt. Dic etiaz fē-
cit sequētiam. Sandi spūs assit no-
bis gratia. Nec martinus. Sexto
diabolū fugit. i. Ry. xvi. Tollebat a-
tharam dāvid et psallebat manu r-
ecessit ab eo sc̄z saul. spūs mal?. De
uotio dāvid quam habuit expulit
demonem. Sept̄o cor ad infusionē
gratiae p̄parat. Vn greg⁹ sup ezechī
elē. Cū vox psalmodie p intentione
cordis agitur: omnipotenti deo iter
ad cor p̄parat. Ps. Psalmū dicāte
nomini eius. Dequit. Inter facie ac
Item. iii. Ry. iii. Cū caneret psalter
facta est sup lēliseuz manus domini
Octauo tristiciā mala; depellit. Glo-
sa sup verbo. Jacobi. v. Tristaf ali
quis vestrūm. Crebre psalmodie tri-
sticām passim e corde depellit. Ideo
dicit dāvid. Exultabunt labia mea
cum cantauerō tibi. Dicit hugo in li-
bro didascalon q̄ cantus incepit te-
pore dāvid. Qui cultum deivolutū so-
lēmus ampliare. cantores instituit
qui coram archa federis musicis in-
strumentis et modulatis vocibus de-
cantarent. Inter quos p̄cipui erāt
eman et esaph et ethan. vt patet in
libro psal. Sed tamē in primitua
ecclesia diuersi diuersa q̄sq; p suo

velle cantabat dummodo q̄ cantabāt
ad dei laudem caneret. Verum tkeo
diosius imperator rogauit damasuz
papam vt p aliquem prudentem et
catholicum virum ecclesiasticū offici
um ordinari ficeret. Vnde idem pas
pa pœpit beato Jeronimo in beth
lehem quatinus officium ordinaret.
Ipse nāq; nouerat multas linguas
hebraycani. caldaycam grecam et la
tinam Quod ip̄e obtemperans feci
Ordinavit itaq; quantū de psalmis
in die dominica: quantū in feria se
cunda et tercia q̄c cātaref. Euāgelia
quoq; et epistolas. que de novo et ve
teri testamento legunt. magna ex
parte ordinavit. Quod opus exples
tum. idem Jeromim⁹ romam misit
et a damaso canonizatum est et pre
ceptum est cūctis ecclesias obserua
ri. Hec guilhelmus durandi in ra
tionali diuinorum. Consequēter tñ
beatus gregorij et gelasius oratio
nes et cantus addiderunt. gradua
lia et alleluia et responsoria ad mis
sam cātari instituerūt. Qd etiā fecit
beatus ambrosius. Nā legif in vita
gregorij. Eo tempore dum ambrosia
nū officiū magis q̄ gregorianū ab
ecclesias seruaretur. romanus ponti
fex adrianus consiliū cōuocauit. In
statutū est vt gregorianū officiū vni
uersaliter deberet obseruari. Cuius
rei karol⁹ impator executor existēs.
p diuersas discurrens provincias. om
nes clericos minis et supplicis ad
hoc cogebat. libros ambrosiani of
ficij vbiq; cōburebat. multosq; cle
ricos rebelles incarcerauit. Profici-

scens etiā beatus eugenij ad cōfiliū
inuenit ip̄m consilium p tridū iam
solutuz. suaq; prudētia dñm papā
adūt et in dixit q̄ omnes platos q̄
cōfilio interfuerūt reuocavit. Cōfilio
ergo cōuocato omnī patrū hec vna
erat sentētia vt missale ambrosianū
et gregorianū sup altare sancti petri
ponerentur vt domin⁹ per signū ali
quod reuelaret. et fores ecclesie op
tame clauderentur. et sigillis episco
porum diligentissime munirentur. et
tota nocte infisterēt. quod tñ offi
ciorum ab ecclesias magis obserua
ri vellet. Hicq; p omnia vt ordina
uerant facientes. Mane ianuas eccl
esie aperuerunt: et vtruncq; sup altare
inuenierunt. Vel vt alij asserūt Mis
sale gregorij penitus dissolutum: et
hu c illucq; disparsum penitus inue
nerunt. Ambrosianum vero solūmo
do ape rtum super altare in eodem lo
co in quo ipsum posuerunt inuenēt
Qui o signo diuitius docti sunt vt
gregorianum officiūz deberet per to
tum mundum dispergi: ambrosia
num tantum in sua ecclēsia obserua
ri. Et sic sancti patres statuerunt: et
hodierna die obseruatur. Tercius
cantus est honoris et dignitatis. de
quo pmo Regum decimo octavo. E
gressi sunt mulieres de vniuersis v
bibus israel cantantes et psallentes
Percussit saul mille: et dauid decem
millia Hic etiam cantauerunt moy
ses et filij israel egyptiis submers
sis Exodi decimo quarto Hec aut̄ can
tica cātauerūt multis de causis. Prio

proptei excellētēm victoriām īmī
corum qualia fuerūt illa duo cātica
premissa. Secūdo in liberatōne ali-
cuius magni pīauli quale fuit cāticū
Judith. vt ptz Judith vltimo ca-q
dixit dñō cāticūm ī tympanis. qz
tūc fuerūt liberati ab holoferne. et p
pter hoc ezechias fuit percussus ī m
firmitate: quīā nō cātauit canticum
dñō sicut ptz ysaie. xxviiiij. et iij. re
guz. Quod tñ postea fecit recuperata
sanitate. Tercio cātauerūt cantica ī
bñficiorūm receptōne. Vñ ps. Cāta
bo dñō qui bona tribuit mibi. Sic
cātauit āna. i. Regū. ii. Exultauit cor
mēu. qz. Etiam de plis receptione: q
sic beata virgo cātauit dices. Ma
gnificat anima mea dominū. Sed
in tali generatōne plis scz xpi plus
oibus alijs debem? cantere illud cā
ticūm: In qua deus fecit nobis ma
gna. Nam in tali beneficio īcarnā
tiōnis est nostra natura sup omnes
āgelos exaltata. Etiā nostra natu
ra redempta est a morte ppetua. Jo
quādo cāintur. credo. qz puenitur ad
illud. Et homo fact? est. debem? om̄s
flectere genua ad gratiādū deo de tā
magno beneficio. Ideo caif p sexto
psalmo. qz ī sexta etate tale bñficiū
factū est nobis. Ideo qz qn̄ canit ma
gnificat quod est cāticūm virginis
qui libet debet reuerēter surgere cum
capite disco opto et deuote canere q
recolere beneficū īcarnatōis Quar
to cātauerūt cāticūm nouū ī pmisi
adēptione qualiter sim eo cantauit il
lud cāticūm. Nūc dimittis seruū tu
um dñe: sm̄ verbū tuū ī pace Quia

respōsum accepit a spiritu sancto se
nō visurūm mortez nisi visceret xpm
dñi. Qui cum accepit euz ī vlnas
suas cātauit illud cāticūm. Nūc di
mittis qz. Ideo canim? illud ī ample
torio ī fine diei: qz simeon cātauit
illud ī fine vīte sue. Quinto canta
bāt cātica noua ī bñficiorūm recor
datione. quale fuit cāticūm ysaie. vt
ptz. c. v. dices. Cātabo dilecto meo
cāticūm patruelis. Ideo dicit ap̄ha
Cātate dñō cāticūm nouū: laus ei?
ī ecclesia sanctoruz. Nā si reducim?
ad memorā beneficia a deo recepta:
ūgiter et impretermisse esset a nob
laudād? Nā ī creatōe mīta recepi
mus: scz corp? pulchrū qz. Vñ poeta
Pronaqz cū sp̄ edēt aialia cetera ter
ram. Os hominū sublime dedit celū
qz videre. Iussit et erectos ad sidera
tollere vultus. Insup et recepimus
aiam rōnalem ī illo corpore. Tercio
dominiū om̄i cātaturūm mūdi Vñ
psalmista. Omnia subiecisti sub pe
dib? eius. oues q boues vniuersas qz.
Quarto custodiaz angelorum. psal
mista. Angelis suis mandauit de te
vt custodiāt te ī omnib? vījs tuī
Quinto nos cibat suo corpore q san
guine precioso. Johannis. vi. Caro
mea vīre est cibus: et sanguis meus
vīre est potus. Sexto creauit nos
ad eternam beatitudinem vt patet
per magistrum sentētarūm libro se
cūdo. distinctione prima. Ideo crea
tus est homo vt deū diligat: et dilig
endo possideat. Quinto est cāticūm
inexplicabilis dulcoris et felicitatis
quod cantat generaliter innocentis

et deum videntes hū illud apōc. xiiij
Nemo poterat dicere illud canticiū
mī centū quadraginta quatuor mil
lia q̄ empti sunt de terra. H̄i sūt em
qui cum mulieribus nō sunt coinq
nati: virgines emī q̄c. Per. cxliij. mil
lia vniuersitas sanctorū designat q̄
cotidie deum laudant: Per canticum
presumitur q̄ etiam ibi sit cantus
vocalis. qz Isaias audiuit duos che
rubim. qui clamabant alter ad alte
rum. sanctus. sanctus. sanctus. dñs
deus sabbaoth. Imo post hanc vī
tam erit laus vocalis in patria post
resurrectionē generalem Dicete da
uid. Exultationes dei in gutture eoz
Qd etiam probat magister egidi
in quotlibetis. quotlibeto sexto. q.
vltima. tripliā rōne. Primo quātū
ad deum. qz teste apostolo nihil ha
bemus quod nō accepim⁹. i. ad cor
rītū. iiij. Habem⁹ emī a deo corp⁹ &
animā. Ergo cum vtroqz debemus
sibi reddere laudes. hic et in patria
nō solum ad laudandum mētaliter
qz accepimus ab eo in entem: sed e
tiam voca liter: quia accepimus ab
eo corpus. Secundo alia mēbra vt vi
sus auditus gressus habebunt ibi
sua officia. quare nō lingua q̄ principi
paliter data est homini vt deum lau
det. Tercio homo naturaliter est ani
mal politicum hū aristotilem p̄mo
politicoz. Iō sibi datus est sermo q̄
nulli aīali est datus Sed in patria
loqla vocalis nō tollit. imo pficitur
sicut et societas amātissima. Et dicit
q̄ tūc sancti habebūt aerem cōnatū
talem in gutture ad loquendū et lau

dādūm sicut homo nūc habet aerem
cōnaturalēm in aure ad audiendū.
Iō ibi nō indigēt aere exteriori q̄c.

Hecundo istū patrem debes
mus honorare in eius bes
nedicto filio dño nrō hie
su christo. Quia dicit ip̄e
lucē. x. Qui me spernit: spernit eum
qui me misit. Ergo a cōtrario. Qui eū
honorat: honorat euz qui misit eum.
scz patrem. et hoc debet fieri tripliā
ter. scilicet

Semel ad minus in āno cōicando.
Missam omni die deuote audiendo.
Et ipsum reuerēter adorando.

Primo debes ip̄m ad minus semel i
amo dulciter invitare ad hospicium
cordis tui. Et qui hoc nō facit peccat
mortaliter. Quia facit cōtra statutū
ecclesie vt ptz de penitentia et remis
sione. ca. Omnis vtriusqz sexus: nisi
hoc dimittat ex rōnabili causa vt pa
tebit infra. Solebant enim in pri
mitua ecclesia fideles omni die com
municare. vt patet actuū secūdo. Es
tant pseuerantes fideles in doctrina
apostolorum et in cōmunione fractō
mis panis. Sup quo dicit magister
in scolastica historia. Panis id est
eukaristie. qz in primitua ecclesia
quasi omni die accipiebant eukari
stie sacramentū. Ideo dicit de cō. di.
xij. c. Illa. vbi dicit. Alij ieunant
sabbatū alijs nō. Alij vero cotidie cōi
cant corpori et sanguini dñi: alijs certis
diebus accipiunt. De illis dicit de cō.
di. ii. c. Cotidie eukaristie cōmuniō
nez accipere. nec laudo nec vitupera;

omnibus tñ dominicis dieb? cõmunicandū esse exhortor. Vñ dicit glō. q et a dīc aug?. Ignorās mētes suū mentū vtrū sumāt digne tāq? qui i mente alterius videre nō potuit. Dicit archidiacon? sup eadēz. Nec laudō. qz est forte mal?. nec vitupo: qz forte bonus est q accipit. Vel nō laudō. qz h̄ potest facere mala intētione nec vitupo: qz hoc p̄t facere bona intētione. Huius figura p̄cessit in veteri testamēto in māna qd filij israhel omni die comedebāt. vt pat̄z exodi xvi. Nā istud māna fuit signū q figura corporis xp̄i qd oī die sumebant primo rōne originis. qz illud dēscēdebat de celo. Exodi. xvi. Ecce pluaz vobis panes de celo. Et hoc xp̄s dicit de seip̄o. Jobis. vi. Ego sum panis viuus: q de celo dēscēdi. Specūdo rōne pulchritudinis. Erat em̄ illud manna cādīdū et albū sicut semē coriander. Nūi. xi. Et de cristo dicit in ps. Speciosus forma p̄re filijs. Tercio rōne dulcedimis. Nā sapiētie. vii. dicitur q habebat in se omne delectamentū. et omnē saporis suavitatē. Et q se couertebat ad qd qunq; volebat. Hic corpus cristi est in etali ḡstui bñ disposito. omnis saporis sp̄ ritualis suavitatis. Quarto rōne plenitudinis. De illo dicit Exodi. xvi. Qui plus q minus colligebāt h̄m eandem mēsurā habebāt. Hic de cristo nō plus p̄cipit q mille hostias comedit q q vnam: nec min? q millesimā p̄cipit q qui totam. Quinto rōne collectōis. qz colligebat de mane. sic corpus cristi debet accipi ieiū.

nō stōmāchō. de cō. di. ij. c. Liquido. Sexto rōe duratōnis. Durabat em̄ māna qzdiu fuerūt filij israhel in deserto. Cū autē attigerūt fines terre p̄missionis: defectū ille cibis vt ptz Jofue. ij. Dic et nostrum sacramentum durabit qzdiu homines fūnt in deserto huius miserie. De post surrexit aliis modis qui fuit q omnes fideles cōmunicabant omnibus diebus dñicis et sic a primo feruore recesserūt. Ideo dicit augustinus ubi supra. m. c. cotidie. Omnib? tñ dñicas diebus cōicāndū esse exhortor. Iste modus figuratus est in pambō p̄positionis. qui omni sabbato omne debantur a sacerdotibus vt ptz exodi. Sed ille modus iterum venit in dissuetudinem et surrexit tertīus modus. scz q omnēs cristiani ad min? in quatuor festivitatibus cōmunicabant. Ideo dicitur de cō. di. ij. c. De culares q in natali domini pascha et p̄tecosten nō cōicauerint: catholicī nō credāt. nec inter catholicos habeāt. Ibidē capitulo. Si nō frequenti? saltem ter in anno homines cōicent nisi forte quis majoribus criminib⁹ impediatur. In pascha. pentecoste. et natali domini. Huius figura p̄cessit in veteri testamento. vt patet hebronomij. xvi. ubi legitur. Tribus viābus per annum apparebit omne masculinum in cōspectu domini dei tui. in loco quē elegerit scz pascha. pentecoste. et scenophegie. Et ille modus iterum abiit in dissuetudinem et venit quartus modus scz q quilibet cristicola tenetur cōicare

ex precepto ecclesie ad minus semel
in anno. ut patet de penitentia et re
missione. capitulo. **Omnis** vtriusq[ue]
sexus. ubi dicitur. **S**uscipiens reue
renter ad minus in pascha eukaristiæ
sacramentū nisi forte de p[ro]prij sa
cerdotis sui cōfilio ob aliquē ronabi
lem causam ad tempus ab eius p[re]ce
ptione duxerit abstinentium **A**lio
quin viuens ab ingressu ecclesie ar
ceat et moriens. christiana carereat se
pultura. **Vnde** hoc salutare statutuz
frequenter in ecclesijs publicetur: ne
quisq[ue] ex ignorantie cecitate vel am
excusationis sumat. **H**ec ibi. Dicāt
ergo primo suscipiens reuerēter. q[uod]
debet accedere cū magna deuotione.
accēdendo ad altare cum vestib[us] me
lioribus. nō ad pompā. capitulo de
posito in viris. flexis genibus. mun
dando os et dentes. **I**eiunus. q[uod] dis
ātur de consecratione distinctione
secunda. capitu. **L**iquido. q[uod] excepta
necessitate eukaristia est ieiuno sto
macho sumenda. et seculares in tho
ro legitimo existētes debent se absti
nere ab opere carnali tribu vel qua
tuor dieb[us] ante eukaristie sumptio
nem. ut patet de cō-distinctōe scđa.
capitulo. **Omnis** homo. Dicāt glosa
super verbo. abstinere. quantū in se
est. nō exigat: exactus tamē reddere
debet quolibet tempore. **D**ecūdo di
cāt. ad minus semel. q[uod] presumitur
alias de eo cōtra eū de infidelitate ut
p[ro]pt[er] in capitulo ubi supra seculares.
et in capitulo. **Omnis** homo. ibidem.
nisi ad humilitatem vel peccati cōsciē

tiam ipsum obmisisse prohibetur. **V**n
de dicit lex. Qui se ab ecclesia sepā
nec sanctām cōmunionem accipit.
hereticus est credendus. ut patet in
autētico de p[ro]prii sacerdotis hereti. mu. non
prestan. **C**oll. octaua: **V**nde qui per
longa tempora sacramentū nō petit:
cōtempnere videſ: et contra talēm de
infidelitate presumitur. **T**ercio dicit
q[uod] hoc debet fieri in pascha: quia hoc
tempus est aptius. tum p[ro]pter tem
pus quadragesimale precedens in q[uod]
purgantur criminā. tunc etiam q[uod]
in memorīa passionis dominice est
institutum que proxima die en eris
est acta. **Q**uarto dicit. nisi de p[ro]prij
sacerdotis cōfilio q[uod]cūq[ue] quia ob causam
ronabilem potest quis abstinere ab
eukaristia. sed non a penitentia vel
cōfessione. et h[ab]et Iohānem andree
qui gerit iniudiciam vel odīū: vel ha
bet peccatū de quo dicit se non posse
abstinere: q[uod] sic nō est penitens neq[ue]
mundus. **Q**uinto non debet facere p[ro]p
ria auctoritate: sed ex cōfilio. Ideo
dicāt textus. **N**isi cōfilio rationabi
li ad tempus ab eius perceptōne ab
stineat. **S**exto non cōfilio cūiuscū
q[uod] sacerdotis vel religiosi aut sancti:
sed proprii sacerdotis. **P**zeptimo q[uod]
illa causa debet esse rationabilē et nō
leuis. **O**ctavo q[uod] illud cōfiliū vel
abstinentia debet esse ad tempus: q[uod]
non ad perpetuum. **D**ubitatur qua
re layci non communicant sub vtrai
q[uod] specie sicut sacerdotes. sed tantuz
sub specie panis. sicut bolximi et alij
heretici garriunt cōtra ecclesiā. Rūr

Primo propter periculū distillatio-
nis et effusionis sanguinis dñi no-
stri quē tractare est valde piculosuz
pter specierum naturalium fluxibi-
litatem. q̄ de facili effundi possent: cū
in multitudine presertim fit pressu-
ra. **E**t ad cōmunicationē vēniūt huiū
nes tremuli et infirmi. paruuli. bar-
bati q̄ annosif: circa quorū sacramēti
susceptionē effusio ms pīculū immi-
neret. **S**eunda ratio est ppter vita-
re errorem: qz populus om̄nis et
grossus q̄ tm̄ iudicat h̄m sensu pos-
set credere crīstuz nō esse totum sub
vna sp̄cie. **Q**uia sanguis sumit ab
omnibus cōmunicantibus sub sp̄-
cie panis. **N**am crīstus totū sangu-
inem reassumpit in resurrectionē vt
dicit sanctus thomas in. iiiij. sententia
rum. di. iiiij. **E**rgo assumēs corp⁹ eti-
am accepit sanguinem. qz corpus si-
ne sanguine esse nō potest. q̄uis sub
sp̄cie panis ibi sit corpus ex vi ver-
borum secracōnis et sanguinis ex cō-
municatōne ppter in qua. **T**ercia rō est vt
veritas respondeat figure. qz i lege
nihil habebāt etiam offerētes de li-
bamine. sed hoc spectat ad sacerdo-
tes. **Q**uādo ergo dicit beretī illud
Johis. vi. **N**isi manducaueritis car-
nem filij h̄is cīc. Rñ. q̄ hoc intellī-
gitur spiritualiſ: nō corporaliter h̄m
q̄ crīstus infra expōit dicens. Ver-
ba que ego locutus sum: sp̄us et vi-
ta sunt. qz spiritus est q̄viūficiat: ca-
ro autē id est carnalis sensus nihil
pdest. **D**ubitatur secundo quare nō
sumimus crīstū sub ppter sp̄cie sc̄z
carinis: s̄ sub sp̄cie aliena q̄ sub spe-

cie pām̄is. **R**espondet q̄ hoc fit ppter
tra. **P**rimo ne korreanius cruoris
sanguinis sumptionem vt ptz de cō-
di. iiij. c. **F**orte dicas. qr multi sunt q̄
abhorret sumere carnem crudam
aut sanguinem. **S**eundo vt vitare
mus pagānorū et infidelium deriso-
nem. vt ptz de con. di. iiij. c. vtrum in
fine. **T**ercio ppter meritum fidei. vt
patet de cō. di. iiij. c. **Q**uid fit ante fi-
nem. **Q**uia fides nō habet meritum
vbi humana rō prebet experimentū
Ergo illud sacramētū quilibet cri-
stianus tenetur semel in āno ab mī-
nus accipere. **C**uius figura pcessit
in veteri testamento in omissione a-
gni paschalis. qui semel comedea-
tur in āno sc̄z decimoquarto die mē-
sis primi. in signum q̄ nemo debet
accipere illud sacramētū nisi in
pleuit decem precepta cum quatuor
euāgelijs. **C**aput cum pedib⁹. i. diu-
nitatem cū humanitate. assūm igni
id est crucifixū in cruce. cū lactucis a-
grestib⁹ id est cū amaritudine peni-
tentie. baculum. i. fidem habeant. in
maib⁹. i. in intellectu. cū panibus
azimis. i. fine oſcientia alicuius fer-
mēti. i. peccati. **D**ebent cōmetere festi-
nanter. i. ex feruēti desiderio. renes &
stros succingetis id opus carnis nō
facietis. exemplo oſe. qui fuit paſ-
sus. iiij. Ry. vi. **D**e hoc nota supra de ce-
lebratōne sabbati in sermone de pec-
catis carnis. **E**tiam exemplo abimi-
lech: q̄ noluit dare seruīs dauid pa-
nes ppositōis nisi essent mīdi a mu-
lienbo vt ptz. i. re. xxii. o quātomagis
req̄rit mūdicia i ſiptione eukaristie

Calciamenta in pedibus id est terre
na nō debemus tūc tangere pī mordi
natū amōrē. **S**ed alienigena ser
uus et abuena de agno comedere nō
poterant. i. excoicati infideles et pu
blici peccatores. **E**tī nō debent sus
mere hoc sacramentū pueri iuuenes
satui et stulti nō habentes usum rō
mis. **Q**uarto q̄libet debent et tenent
coicare existētes in extremis: et hoc
ap̄pter tria. **P**rimo ap̄pter cōfortatōne
qz homo habet ire longā viam. **E**t
sicut corpus sine cibō deficit q̄ p̄ cibū
cōfortat. **S**ic anima p̄ illū cibū. i. sa
cramentū eukaristie. **Vñ. iii. P**g. xix.
Angelus dixit belie. **D**urgo om̄ede
grandis em̄ restat tibi via. **Q**ui sur
gens et om̄edit et ambulauit in for
titudine cibī illius usq; ad monte z
dei oreb. **H**ic homo cōfertatione cibī
illius id est venerabilis sacramenta
debet ambulare usq; ad mótem dei
i. ad celum: qz illud sacramentum
est cibus aie. nō corporis. **S**econdo eu
karistia ideo daf̄ homini in agone.
qz moriturus est iturus p̄ viā tene
brosam et ignotam. **E**rgo vt diuto
rem habeat q̄ viam ei ostēdat et sal
uo cōductu eum cōducat. tunc homo
accipit istud sacramentū. i. xp̄m **Vñ**
ps. **N**otam fac mīhi viā in qua am
bulem: qz ad te leuauit animā meā.
Debet infirmus deuote petere. Et ite
nu. **N**otas fecisti mīhi vias vite ad
implebis me leticia cum vultu tuo.
Itez morīes nō solū vadit viā igno
tam s̄ etī tenebrosam. **E**rgo deuote
debet xp̄m in sacramento accipe qui
est lux vera q̄ illuminat omnē homi-

nē vīente in hūc mundū vt ei il
luminet illam viā tenebrosam. **I**deo
datur homini cādela ad manū vt
xp̄s qui est lux sibi illuminet ad vī
tam eternam. **H**oc quisq; moriens
desiderare debet cum sibi cādela ad
manū datur. **T**ercio ideo eukariz
stia datur homini morīti qz tūc ma
gnū preliū instat homini. qz ma
ximas temptatōnes homo in fine vī
te habet. **E**rgo vt homo habeat pro
tectorē in fine vite sue: tūc summe
debet desiderare xp̄m in sacramento.
qz diaboli tunc te maxime infestant
et om̄nes amici tui te dereliquerunt
et nullus p̄tegit te. tunc xp̄m in sa
cramēto sumimus vt nos p̄tegat et
defendat cum āgelis suis. **D**anielis
vij. **M**illia millium ministrabant
ei: et decies cētēa millia assistebāt
ei. **O**z autem tunc demonēs maxime
infestat hominem patet per tale exē
plum quod ponit cesarius de quodā
milite qui erat iacēs in agone. **A**d
quez venit diabolus in specie symie
habentis cornua ad medium capre.
Territus ille dixit. **Q**ue es tu mon
struosa illa bestia? **R**espondit. **E**go
sum diabolus exspectās animā tuā
Et ille. **N**on habebis in me partem
Tūc miles interrogauit eū. **Vñ** remis
Et ille. **D**e obitu alicuius abbatisse
Tūc ait miles. **E**ratī ibi multi. Rūt
diabolus. **E**ramus ibi tot quod sunt
arene in litore maris. **T**unc miles in
terrogauit eum. **Vbi** eras quādo mo
riebar quidam comes sibi notus.
Respondit diabolus q̄ erat ibi tant?
cum tanta societate quod fuit folia in

maxima filia Tuūc miles Vbi etas
quādo moriebas sanctus bernard? Rūt q̄ erat ibi cū tota sua comitua Et ille Quō est q̄ vos maligm̄ sp̄is ritus estis ausi accēdere ad finē sanctorū virorū Rūt diabol? Nō mire ris Ego eram ille q̄ stetit in finistro brachio crucis quādo xp̄us moriebatur q̄ sperabam me habere animā illius: et sic disparuit. Quinto. qz existentes in p̄adiso sc̄z enoch et helias et si qui alij sunt. vident̄ cōicare. Imo dicit magister Iohes zacha-
rie sup̄ illud apōc. xij. Apertū est tēplum in celo. Satis p̄babile est sa-
cerdotes in statu in nocentie. corpus
christi. virtute verborum q̄bus nūc
in cōsecuratione vtimur cōfessisse et a-
lijs nō sacerdotibus in augmentū p̄-
fectionis dedisse. quod p̄bat sic Nā
natura humana si integrā in statu i-
nocentie p̄mansisset cibum suū ha-
buiisset cōgruum p̄ anima sicut ha-
buit lignū vite p̄ corpore. Sed nul-
lus cibus est ita cōgru? anime sicut
panis celestis. ergo q̄c.

De honore beate marie virginis

Icaudū sententiā aristoteli-
tilis p̄mo libro retorico
rum Honorat̄ inquit iū
ste qui beneficia prestite
runt vel qui beneficia p̄stare possunt
in his que ad salutē p̄tinēt. Sed de
beata virginē infinita accepim? be-
neficia. teste doctore melliſlno bern-
hardo i quodā sermone qui īapit.

Sigillū magnū apparuit ī oī-
lo dicens. Maria omnibns finū mī-
sericordie aperuit vt de plenitudine
eius accipiant vniuersi. Captiu? re-
demptionem. eger curationē. tristis
cōsolationem. peccato: vñiam. iust? gratiā. angelus leticiā. tota trini-
tas gloriā. hec bernardus. Cū decur-
risse a creatione p̄me eue anni cir-
iter quinq; millia. centū nonaginta
tanū cōcepit literis versis eua cui
angelus dixit. Ave graciaplaea do-
minus tecum benedicta tu ī mulie-
ribus Que cum audisset q̄c vt patet
luce. i. Et sicut q̄libet. vna earum dā
pnatrix: alia redemptrix. vna vocat
eua. alia ecōtrario literis versis auc-
ita ecōtrario habuerunt se ī mor-
bus dicente beato augustino ī ser-
mone quodāz Eua inq̄t luxit: maria
exultauit. eua lacrimas: maria gau-
diūz habuit ī ventre Quia illa pec-
catorem: illa edidit innocentē. Et ī
fra. Mater generis nostri penam ī-
tulit mundo. genetrix dei salutem at-
tulit mundo. Audtrix peccati eua: au-
dtrix meriti maria Illa occidente ob-
fuit. Ista viuificando pfuit. Percus-
fit illa: sanauit ista. Pro ī obedien-
tia eue: obedietia cōmutatur marie.
Hec augustin?. Ideo ambo par-
tes beatus bernardus sup̄ missus ē
sic alloquitur omelia p̄ma dicens.
Letare tu pater adāz: sed magis tu
mater eua exulta: quia sicut omniū
fuistis parentes. ita omnium fuistis
pēptores magis q̄ pēntes. ambo
tū cōsolamini sup̄ filia. Verūtū bee-

duo mulieres. eua dampnatrix. maria saluatrix in multis uenientibus ambe fuerunt miraculose prodigie. Illa de viri costa. ista de sterili matre anna. Ambe quodammodo suscepserunt vitam suscepserunt et gratiam. Illa in padiso: hec in matris utero. Eua in sua etate habuit magnam rerum noticiam maria autem in etate adulta tantum accedit a spiritu sancto rerum humanarum et diuinarum scientiam quantu[m] possibile est homini ut dicit beatus bernardus ubi supra in eodem. Mento ergo ipsa tanquam mater omnium nostorum est per cunctis creaturis honoranda. Circa quod notandum quod multe sunt cause propter quas aliquis est honorandus sicut thomae de aquino et iohannem de sancto gemiano. Primo propter virtutem. Unde dicit aristotiles. in ethicorum. Honor est primi in virtutis. unde quantum agnoscit virtuosus talis est honorandus. quod habet materiam honoris. Verbi gratia. Est humilis. castus. misericors &c. Ideo dicit aristotiles. in ethico. Virtuti profecte non potest reddi dignus honor. Ideo dicit augustinus. li. v. de civi dei. capitulo xvij. quod antiquitas romani colebat virtutem et honorem per dijes. Unde duo templorum struxerunt sic sita quod nullus poterat intrare templum honoris nisi prius perficeret templum virtutis ad significandum quod nonnullus dignus est honore nisi menuerit eudem honorem. Sed virgo gloriosa non fuit sola virtuosa sed etiam exemplum omnium virtutum. Ergo ipsa est maxime honoranda. Fuit enim exemplar castitatis. humilitatis.

misericordie. et pietatis. Nam ipsa fuit prima quod deo uolut virginitatem. quod per eius ratione ad angelum. Quoniam inquit fiet istud: quoniam virum non cognosco. id est in uoto in proposto habeo non cognoscere virum. sicut constat dicitur. Non comedo carnes. item in uoto habeo non comedere carnes. Sic in proposto dixit beata virgo maria. Virum non cognosco. Vomit tamen sub conditione scimus deus aliter cum ea uellet disponere. Ideo ei modum angelus exprimit dices. Spiritus sanctus supueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Id est non per virum sed per operationem spiritus sancti fiet ista concepcion. non per spiritum diabolico. sicut narrat augustinus. libro xij. de civi dei. capitulo viii. De quibusdam spiritibus quos gallici drusios vocant quod feminas corrumperunt et impregnant. Sicut legitur genitus merlinus vates britannie. De quo vide martinum in cronica quo fuit filius virginis. et caruit patre. Similis historia tangitur. in libro de civi dei. capitulo v. quod virgo vestalis genitissa dicit romulum et remum quos dixerunt romani filios martis et deorum. Sed omnes dicit gemitum de monia. Si ergo hoc potest spiritus malus: quare non potuit bonus. Item de eius humilitate per lucem. item cum dixit. Ecce ancilla domini: fiat mihi secundum buntum. Que esset mulier illa cum audiret quod deberet esse mater dei. que non se eleuaret et tumesceret sicut prima mulier fecit. cum a diabolo audiuit. Eritis sicut dominus. Statim intumuit. Non sic fecit maria. Unde bernardus super missus est omelia. in libro xij. Non est magnus

humilem esse in abiectione: magna
probus et rara virtus humilitas ho-
norata. **N**e quis ibidem **V**idi plures
in ecclesia de dignobilibus nobiles. de
paupibus diuites factos subito in
tumescere. p̄stme obliuisci abiectionis.
genusq; suū erubescē: infimos
de dignari p̄ntes. **N**ō sic fecit maria
qr respexit humilitatē ancille sue. **I**o
dicit bernardus ibidez. **L**audabilis
virtus virginitas: sed magis humi-
litas est necessaria. **I**lla cōsulit: ista
p̄cipitur. **D**e illa dicit. **Q**ui p̄t capi
cariat. **D**e ista dicit. **N**isi quis effi-
ciatur sicut paulus iste: nō intrabit
in regnum celorum. **I**lla ergo remunera-
tur: ista exigitur. Potes deniq; sine
virginitate saluari: sine humilitate
nō potes aliquo modo placere. **E**tiam
sine humilitate audeo dicere: nec virgi-
nitatis marie placuisse deo. **H**ec ber-
nardus. **I**dem dicit. **H**omo est sper-
ma fetidū. saccus sterorū. et cibus
vernaū. **A**ttende quid fuisti. **V**ile
semen. sanguis coagulatus in utero.
Quid supbris puluis et cāmis? **C**uius
ceptus culpa. nasci miseria. vivere
pena. mori agustia. **H**ec qui se hu-
miliat exaltabit. **L**uce. xvij. Refert
valerius li. ix. c. i. q̄ brutus et tarq;
nus filij tarquini inter se de domino
patris altricantes petierunt tandem
ab appolline quis illorū regnare de-
beret in romā. Rūt ille. **Q**ui primo
matrem suam oscularef. **Q**uod au-
diens brutus. subito cecidit in terrā
et ipsam osculatus est. dices En ma-
ter mea. q̄ me genuisti. Et tunc ille re-
gnavit deinceps in romā. **H**ec quis

est verus humilis. **R**espondet. qui
fugit laudes et honores huius mun-
di. et q̄ diligit p̄sonas humiles. qr̄
omne simile applaudit suo simili. et
si se ceteris viliorē reputat. **A**d phi-
lippenses. ii. In humilitate superiores
mutuam arbitrantes. **N**az aliquod
bonum posset esse occultum in alio
wie. quo sit nobis superior: exēplo
apostoli qui fuit raptus in tercūz ce-
lum. qui etiam dicebat. **N**on sum di-
gnus vō cari apostolus. i. ad corinth.·
xv. **D**e sancto francisco legim? qr̄
vidit aliquem humiliorem se et vili-
orem: multum se vilipendit. **I**tem q̄
amat ab alijs sperni: et vilis ab il-
lis reputari. **C**uius exemplum ponit
gregori? in dialogo de quodam vi-
ro pusilli stature. **C**ui cum quidam
dixisset q̄ nihil vōis haberet. **P**ro-
tinus vir sanctus ruit in eius cōplex-
sus et magnas gratias agere cepit
dicens. **T**u solus es qui oculos aper-
tos habistī. **I**tem si ad omnia of-
ficia humilia se paratuſ rediderit.
exempli Abigail. i. Reguz. xv. Pro-
qua cum misisset rex dauid vt eaſ ac-
ciperet in uxorem. **I**psa respondit.
Famula tua fit tibi in aīllam vt la-
uet pedes seruorum tuorum. **I**deo
dauid dilexit eam et fecit eam regi-
nam super ceteras mulieres. **D**ic es-
tiam beata virgo propter eius hu-
militatem facta est mater dei. **D**e
cundo aliquis homo honorandus est
pter dignitatem et potestate. et sic
principes et prelati debent honorari a
subditis. **I**deo dicitur in decretis. q̄
vos reverentiam exhibere debemus.

alicui rōne dignitatis eius. xvi. i. q. ii.
ca. nisi. Nō quidem rōne malicie. sed
iniquātū gerūt vicem dei et cōitatis
cui preferunt. Vñ. i. pe. ii. Dei time-
te: regē honorate. Vñ aug? in regula
Honore coram vobis sit prelatus ve-
ster. Quāto sunt maiores plati tāto
plus honorādi sunt. Ut papa in to-
to mūndo. ep̄s in dycōfī sua. pleba-
ni? in porrochia sua. magister ciuitātis
in ciuitate sua. Similiter debet hono-
rare maritum suū: qr vir est caput
eius. Dic seruus dñm suū. Ancilla
dñam suam. et qlibet subditus suuz
superiorē quē debet loco dei honorare
et ei obedire. Vñ apostolus ad romā-
nos. xiiij. Nō est potestas nisi a deo:
et q̄ potestati resistit deo resistit. Er-
go a fortiori virgo gloria est hono-
randa. qr dignor est omnibz crea-
turis. qr eū de se generauit q̄ est sup
omnia benedictus in secula. Etia po-
tentia cūctis. qr regina. Ergo dixit
ei angelus. Benedicta tu in mulie-
ribus. Ip̄a est iuxta mulieres natu-
rali cōformitate. Ideo vocavit eā bis
mulierez. Ioh̄is. ii. et. xix. Infra mu-
lieres singulari humilitate quā ad
mirās elisabet dixit. lūc. ii. Vñ mibi
loc q̄ mater dñi venit ad me. Vnde
sequit. Benedicta tu inter mulieres
Est etiam supra mulieres impali au-
toritate. Est enim om̄is dñna. De quo a
pocalip̄s. xiiij. Mulier amicta soleq̄
Est etiam p̄ter mulieres. virginali
fecunditate. Ip̄a est mulier quā ip̄pa-
ravit dñs filio suo. gen. xiiij. Contra
mulieres. virtuali stabilitate i pot-
estate. De ipsa dicit gen. iiij. Mulier

cōteret caput tuū. Inf mulieres misē
ricordi benignitate. De ea potest dicā
illud verbum Judith. viij. Ora p no-
bis qm̄ mater sancta es. Ideo om̄is
mulieres ppter eam sunt diligende-
ad ep̄be. v. Viri diligite uxores vras
sicut xp̄s dilexit ecclesiam. Itē ppter
eam sunt om̄nes venerande. i. pe. iii.
Infirmiori vasculo honorē imparcie-
tes. Nā honor est exhibito reveren-
tie in signū virtutis. vt ptz. i. ethico-
rum. Nāz aliqua virtus est in viris
que in duplo inueniāt in mulieribus
Si castitatem queris. ecce susanna.
q̄ potius mori voluit q̄ cōtra legē dei
agere. O quot sunt viri fraugentes
matrimonium. Si inueniāt una muli-
er frangēs fidem: inueniānt inter
viroscētū. De sanctitate et deuotio-
ne si loquimur p̄cellit mulier virum
Si de pietate loquimur: p̄cellit muli-
er virū. Jō dicit aug?. Intercede
p̄ deuoto feminine sexu. nō dicit hoc
de viris. Ergo sunt honorāde. Tercio
aliquis est honorādus sc̄z rōne gene-
rationis. Dic parētes sūt honorādi.
Ideo dicit aristotiles. ix. ethi. Dijs
magistris. et parētibz nō possumus
reddere equalens. Sed filij q̄ nō ho-
norāt parentes suos sed vitupant:
maledictionem incurunt. Deutro-
xxiiij. Maledictus homo. qui nō ho-
norat patrem et matrem. Ergo a for-
tiori virgo gloria et semper bene-
dicta. est super om̄nes patres et ma-
tres sinceriter honorāda. cum sit ma-
ter omnium nostrum dicēte an̄b̄el-
mo. O domina si filius tu? factus est
p̄ te frater noster: nōne tu per illum

facta es mater nostra. qz ipse dicit.
 Narrabo nomen tuum fratribus meis
Ideo ipsa de se dicit. Ego mater pul-
 chre dilectionis et timoris et agitatio-
 nis sancte spei Eccl. xxiiij. Quia ma-
 ter illi? est qz ppter pulchritudinem su-
 am ab omnibus est admirad? et ab
 omnib? timend? diligend? agno-
 scand? et sperandus Ergo merito de-
 bem? dicere cum marcella pedisseq;
 marthe Beatus venter qui te porta-
 uit: et ubera que suxisti. Dicit aristot-
 iles li. i. rhetorica. c. xij. Partes
 honoris sunt sacrificia. recordatoes
 in metris. et fine metris constructio te-
 pli. antiqua portas. sedes. monume-
 ta. imagines. adorationes. et dona p-
 ciosa. Hec sunt marie excellenter at-
 tribuenda. Primo deo ppter ipsum
 sacrificium dicente beato aug?. xxij. li-
 de civi. dei. c. x. Deniqz illi talib? dñs
 suis templo edificauerunt. Nos autem
 martiribus nr?is no? tepla sicut dñs
 sed memorias sicut hominibus mor-
 tuis quoru? apud deum vivunt spus
 fabricamus et no? ibi erigimus alta-
 ria in quibus sacrificemus martiri-
 bus: sed vni deo martiru? nostra sa-
 crificia ymolamns. Hec aug?. Pos-
 sumus ergo sacrificare deo ppter cu?
 sc; missam cantando et dicendo. De
 quo sacrificio dicit ps. Sacrificium
 laudis honorificabit me. Dicit cesari-
 us di. viij. c. iiiij. Cum in dioecesi can-
 turienfi. esset sacerdos quidam p-
 deota tempore beati thome episcopi
 et martiris. nullam sciens missam
 nisi de domina nostra. quam cotidie
 celebrabat. et apud eundem episco-?

pum de hoc accusaretur. prohibitus
 est ob honorem sacramenti a beato e-
 pisoco. de cetero dicere missas Qui
 cu? esset in tribulatione et egeret. bea-
 tamqz virginem iugiter inuocaret.
 illa ei apparens ait. Vade ad episoco-
 pum et dic ei ex parte mea. quaten?
 tibi restituat officium tuum. Respo-
 dit sacerdos. Domina ego sum pau-
 per et persona despecta. non audiet
 me. Beata virgo subiunxit. Tu dis-
 ces ei pro signo qz cum tali hora et ta-
 li loco ciliacum suum dissutum resar-
 tiret. ego illud ex parte una tenebam
 adiuuans eum. et statim credet tibi
Mane sacerdos accessit ad episcopum
 ei beate de genetrix deferens nun-
 cium Et cu? ille diceret signum de cilio
 sanctus pontifex stupens et paue-
 respondit. Ecce reddo tibi officium
 tuum et precipio tibi ut tm de domi-
 na nostra missam dicas vel cantes.
Simile exemplum quod sequitur is-
 bidem nota. Secunda pars est re-
 cordatio in metris et fine metris et
 sic olim honorabant poete reges et
 principes et alios bene operantes fin-
 gentes carmina aut scripta. Sicut
 virgo benedicta est honorata metris
 scripture veteris ac noui testamenti
 sicut legitur in speculo historiali li-
 bro octavo. centesimo vicefinio capi-
 tulo. qz sanctus hildefonsus compo-
 suit insigne volumen de eius sanctissi-
 ma virginitate. Quod ita sancte dei
 genetrix placuit ut ei ipsum libru?

manu tenens appareret et pro tali o-
pere gratias referret. Hec ibi. Tercia
 pars est templo erigere quod o-

qd olim fecerūt in honore dōrū gē
tis. Ergo et nos in honore dei et be
ate virginis debemus templa erigē
Quantū in hoc beata virgo honorat
ptz in historia de festo mīris quā vi
de et plege. **Q**uarta ē ei facere yma
gines. et sic romani honorauerūt ter
ram. et vocat apud eos alma mater
qr mīta de ea gñanf. **V**el cibeleſ qđ
cibeleſ a cubō qđ est firmū. **P**roser
pīna. eo qđ pserpant fruges de ca
resta quasi florib⁹ et herbis vēſtīta
et eam pīixerūt et figurauerūt tāqđ
deam. **Q**uia hīm yñdorū li. xiiij. ethi
mol. **V**identes antiqđ qđ terra mater
est et nutrix omnīū viuētūm colue
runt eam ut deaz. et fecerūt sibi yma
gīnem quā almā matrem vcauerūt
quā sedentem in curru collo cauerūt
qr ipsa terra pendet in aqđ et in aere
Clauē in manu trādiderūt. qr tellus
in hyeme claudif. et in aere apitur
ut fruges nascant. **T**ympānū habz
in alia manu ppter figura eius tym
panalē. **I**n capite eius coronā de tur
ribus ppter ciuitates et turres quas
portat. et sedes circa eam in signū qđ
auzonimia moueātur: ipa manet im
mota. **G**alli seruiūt ei. in signū qđ q
semine indiget terraz oportet sequi
et colere. **I**n eius presētia leones p
sternūt in signuz qđ ipa omnia do
mat. **I**sta alma mater signat beatā
virginē hīm qđ ecclesia canit. **A**lma
redemptoris mater. **H**ec est posita i
curru ecclie. ij. Rx. ii. **P**osit⁹ est thron
nus matris regis: et sedet ad dextrā
eius. **I**pa tenet clauē misericordie i
manu. p quā regnum celorū peccato

ribus apitur. **T**enet tympanū iusti
cie i manu: aut potētā p quā demo
nes terrent. **J**uxta illud cantorū.
Terribil ut castroz acies ordinata
In capite eius habet coronā. qr est
regina angelorū. **G**alli. i. angeli se
quunt eam: seruēto ei. **L**eones id ē
peccatores debet coram ea p sterni.
Quinta ps honoris ē pōritas sedis
scz dāndo sibi p̄mū locū i sedendo dī
cete dōno nostro luē. ix. **C**ū iniuitatus
fueris ad nupcias: recube in nouissi
mo loco ne forte honoratio te fit ini
uitatus. **Q**uerit vtrū peccatū fit in
amis glorie in ecclesia vel in mēsa p
mū locū tenere. R̄nt magister aug⁹
de ancōna sup matlxū qđ stare vel
tenere p̄mū locū in ecclesia vel in mē
sa potest referri ad officiū. ad statuz
vel ad desideriū vel appetitiū. et qđliz
bet nō potest eē peccatū in amis glo
rie hīm crīstomū. **N**ā sedere i p̄mo
loco in ecclesia vel mensa illis qđb⁹ cō
uenit ex officio non est p̄mū in amis
glorie: sed debitiū iusticie. qr ordo iu
sticie sic req̄rit ut supiores et primi
in officio sint p̄mū et supiores in lo
co. **S**z in loco p̄mo sedē illis qđb⁹ ex
officio nō dueit nec ex supioris mā
dato hī solū ex p̄suptō: sine nota sup
bie vicio in amis glorie eē nō potest
Sig⁹ refert ad statū: tunc clericis
qr dei ministri fuit dueit stare i p̄mo
loco. tā in ecclēsīs qđ in mēsis: qr rōe
status eoz cōmunit ab hīb⁹ p̄ alijs
honorat. Et qr vidēt se sp̄ ab alijs ho
norari: dūit viciū in amis glē pl̄bz
in clero et sacerdotio locū qđ alia vicia
cum nō sp̄ hoc referat in deū: hī qñqz.

in laudem hominum. Si vero in pri-
mo loco referat ad deiderū vel volū-
tatem: semper est vitū in anis glorie.
Nam multi supbi sedentes in nouissimo
fimo loco: cordis tū elatione vident
sibi in primo sedere. Et multi sedent
in pno q se in eorum scietia et re-
putatione in nouissimo sedere existi-
mant. Nō emi vituperavit eos dñs
q primū locum tenent: sed eos tū q
amant et diligunt dicēdo math. xxij
Ve vobis qui diligitis pmas kathe-
dras et pmos reauitius ic. Cū igit
beata virgo hic in terris ex humili-
tate tenuit infimū locū: merito iā in
celis tenet supiorem locū. qz super
omnes choros ē exaltata. **Sexta ps**
honoris sunt adorationes. Dicit emi
sanctus thomas in -iij. di. ix. q. ii. ar.
.iij. q beata virgo est adoranda pper
dulia adoratione. qz nō solum adora-
tur rōne sui dulie sed etiā rōne filij
vt mater dei. Ideo adoratur inquan-
tum planet ad xp̄m pper dulie: sic eti-
am reges et pncipes debent adorari
dulie. Et est dulia seruitus nō ppter
se: sed ppter alium. **Sic venerab** ali-
qnis seruus ppter dominum. Et sic
adoramus papam ppter xp̄m: qz te-
net locum christi. **Sic etiā reges et**
principes adoramus dulie: qz tenent
locum dei. **Sic beatavirgo** solū tenet
supimum gradū adoratiois inter om-
nes creaturas scz pper dulie. **Sic du-**
bitatur quibus verbis debemus uti
in adoratione eius. Respondest q ver-
bis illis quibus eam angelus adora-
vit. Si emi angelus eaz sic adoravit
multo magis homo. **Vn** dixit. **Aue**

grā plenā ic. **Ite bernardus.** Que ē
huc virgo taz nobilis vt saluteſ ab
angelo: tam humilis vt despōſata fit
fabro. **Secundū ppter tripudiū** **Jos**
bāmis q in aduentu virginis cū ver-
bo nō posset salutationē exp̄mē. totū
se excusit in vtero matris sue ad re-
salutandā eam exultauit in gaudi o-
Dicit ibi glosa. qz lingua nō poterat
aio exultate salutat. **Terciū est reverē**
tia virginis. qz est regīna celi. **Ideo**
est adoranda. **venerāda.** et salutāda
p̄s. Astitit regīna a dextris tuis.
Sicut q adorat regē debet etiā adora-
re regīna q stat iuxta regē. **Quartū**
est vitatio ingratitudis. **Magna emi**
est ingratitudo recipere tot beneficia
a beata virgine et nō recognoscere
et nō regatari sibi. frequenter sa'utā
do. **Quintū est altitudo** cōtentī scilicet
q cōtinenſ in ipa salutatione q tota
plena est mirabilib⁹ et altis miste-
rijs q omnia redundat in salutē nos-
strā. **Sextū est lucrū** resalutatōis.
Qui emi libens salutat beatavirginē
resalutat ab ea. **ProuerB.** viii. **Qui**
mane vigilauerit ad mescz ad legē
dum vel cantandū mibi Aue: inueni
et me. **Cuius exemplū** ptz in sancto
thoma cantuarieh. **Qui existēs** iue-
mis eā deuote salutauit et ymagō ei
porrexit pparamēta ad celebrādū. bē
q nō in ei legēda. Dico ergo vobis cū
aplō. **Ad romanos vltio.** **Saluta**
te mariā q multū laborauit scz xp̄m
cōcipiēdo nutriēdo. in egyptū fugiēdo
ad mortē eū sequēdo ic. Erat qdā mi-
les inueteratus q ordinē cisterciēniū
intravit. **Quesitus** a magistro noui

cionū si sciret orōnēm dñicām. negauit se nunq̄d discē potuisse. **F**it labor mānis vt disceret. Et cū nō potuisset p̄cepit abbas vt salte breue salutatōne angelicā disceret. Qđ cū multo et diutino labore factū est. Et cū sepius ruminaret et freq̄ uēti v̄su. tanta ī ipa salutatione mētis dulcedinē cōcepit vt cordi eius & ori sola memoria marie in delibiliter adh̄ereret. Cōtigit postea illū monachus inter frēs sepe liri. Mira res. de tumulo eius nō multo post. arbor nasci ignoti generis vi sa est. Cui? folia literis aureis in signata. auē maria grā p' enārē nobili ter singula cōtinebat. Ad locū veniūt et arboris radicē scrutati sūt diligenter. et eaz de ore eius ortā inueniērūt. **Q**uarto mō alijs est honorādus ppter senectutē. Vn̄ leuit. xix. Coram cano capite cōfusur gea honorā psonā semis. De hoc nō supius in sermone de senib⁹. Sed virgo gloria et sp̄ benedicta est matrona om̄i nostorū ergo a nobis est honorāda. Quā filius suis tātū honorauit: nōne eā nos debem⁹ etiā honorare? Dubitat utq̄ virgo maria fuit a filio suo tāq̄ an cilla vel sicut mater reputata. Rurq̄ honorāuit eā sicut matrē. Pat̄ p̄mo in eius adolescētia. Luc. ii. Descēdit cū eis in nazareth qđ deādo in ali orū p̄ntia. Joh. ii. Qđ ad petitionez matris cōuertit aquā ī vīnū. Tercio in ei⁹ absentia. Nā pendens in cruce curā habuit de matre sua dices. Mihi ecce filius tu⁹. Et Johi. Ecce ma ter tua. **Q**uarto ī fauorabili diligē

tia: qđ cū toto exēctu angelorū rem obliuā matrī sue. qđ de hoc mūto migravit. Quinto alijs est honorādus: qđ sanctificatus est. **D**ic om̄is sacerdotes sunt honorādi. qđ sūt sanctificati. Ideo dicit dñs p̄ prophetam. Nolite tangere christos meos. i. vnde sacerdotes de hoc nota superius. Ergo magis beata v̄go maria que fuit ī v̄tero sanctificata. Et sicut sacerdotes ante qđ cōsecrant corpus christi sunt sanctificati. et cōsecati. sic beata virgo ante qđ cōcepit filiū dei fuit ī v̄tero sanctificata. Dicūt ipsi cōficiunt corpus christi in altari cū quinq̄z verbis. **D**ic ipa cōcepit filiū dei ī v̄tero cum quinq̄z verbis. Et sicut ipsi locant. Icuant et portat corpus christi in altari: sic ipa portant ī v̄tero suo: ī mānib⁹: ī br̄chis. quia est ymagō dei. **D**ic quilibet homo ē honorandus: qđ est ad ymaginē dei creatus: quia c̄reditendum est qđ quilibet homo habeat aliquod bonū qđ uis lateat ppter quod est honorandus. Ideo dicitur ab philippēs. In humilitate superiores fibi iniūcez arbitrantes. Peccat tamen quis cū honorem fibi exhibitum non refert ī gloriam dei sed ī gloriam v̄anam. Secundo cum quis querit honorez de peccato sicut in chōreis. cantilenis illici tis. ī superbia vestiū. ī torneamentis. Vnde bernardus. Quid est magis illūcū et periculōsum qđ letari cum malefeceris et ī rebus pessimis exultare. Tercio cum propter honorem quē qrit. odiit alium

qui plus eo honorat et non faciet illi
honorē illū. Qd est tria caritatē p̄xi et
indignat cōtra eū. qz eū honorat si
cū fecit Aman marthocheo Iudeo.
Quarto cum qz minima oplacenciaz
habet in honore sibi exhibito ut cū
capucū coram eo deponit. vel eū do-
minū vocādo l' dominellā vel pulchra
dñam et sanctū ac. qn in huiusmodi
maiore oplacentia hz qz in deo tunc
deū grauit offēdit. Quia dicit aug.
Nullū peccatiū ē adeo veniale qd nō
fiat mortale dū placet. Est ergo talis
honor fuscipēdus cum metu et reue-
rētia. vt ptz. i. q. i. c. nō est. Et est deo
cum humili corde offerend. dicēdo
cum ps. Nō nobis dñe nō nobis: g
nomini tuo da gloriā. Ideo dicitas
postolus. Soli deo honor et gloria.
Quinto cum volēt de hoc qz nō hono-
norant sicut alij vñ spernāt. Vñ frā-
ciscus petrarcha. li. ii. de re. vtri. for-
. c. xxxv. dicit discipulo suo. H̄pernot
R̄nt. Circa hoc verbū vñ tria bona
dixerūt et aliq scz spernē mūdū: sper-
nere sese. et spernē se sperni. Hoc ti-
bi ultimo opus est. Deqtur infra.
Qd qz maximū est herodes pessimū
miserrimū qz h̄mī. xp̄z spēnit. Hoc
ille. Nō em̄ debemus dolere qz ab ali-
qbus spernamur cū hoc xp̄o dño ac-
cidit. Nō em̄ debemus querere hic in p̄-
senti honorē sicut faciūt pagani et in-
creduli qz nō habent spēm de futura
vita sed debemus appetere honorē
future vite vbi est honor et gloria sē-
pitera. quā nobis prestare dignet
ille qz vñnt et regnat. ē.

De honorē quē tenemur ecclesie.

Honorem maternū obliga-
mur ecclesie. De qz ad gal.
iiij. Que sursum est ieru-
salem mater nřa libera est
Sursum est quo ad desideriū. Vñ tho-
bie. iiij. Honorē habebis ad matrē
tuam oib⁹ dieb⁹ vīte tue: et gemi-
tus matris tue nevnqz obliuiscaris
Dicit glosa sup̄ ps. xxvi. Sicut ma-
ter carnalis in sole carnali quādō
qz vicissitudines obſuat: ita ſpūali
educatione sancta ecclesia eadē obſ-
uat. Primo em̄ in vtero ſcipit puer
Secundo in vtero alif. Tercio in iu-
tem emititur. Quarto mambo ma-
tris gestatur. Quinto ablatat ut
ad mēsanī pātris accedat et validio
ni cibo alatur. ita et quos ſācta ecclesia
educat. primo in vtero nascitur. i.
ſcipiunt. dū rudimenta xp̄iane fidei
in cathecismo et exorcismo fuscipiūt
Secundo in vtero alūtur dū in illis
rudimentis plenius informātur. Ter-
cio p̄ baptismū et aliorū ſacramētorū
p̄ceptionē generātur. Quarto quasi
mambo ecclesie portātur et lacte nutri-
untur. dū ſimpliōri et faciliōri ecclē-
ſie doctrina imbuūt. Quinto abla-
tatur qn a lacte ſimpliōis ſensuſ ac-
cedūt ad mēsam ut ſolido vascantur
pane. ólo ſez angelorū. Hoc glosa.
De illis beneficj̄s ecclesiāi non ho-
norare et ei gracias non referre ma-
gna ingrātitudo eſt. Vnde bernar-
dus sup̄. qz habitat Accipiens idi-
gnus eſt qui fuerit de acceptis ingra-
tus. Sunt tamen multi filij ecclēſie
xp̄chdolor valde ingrati ut ſunt. ec-
clēſiarū violatores. Ecclesiāz p̄ſe-

violatores. Ecclesiaruz persecutores Ecclesiarum spoliatores. Ecclesiaz exactores Tales enī nō honorāt matrem. qz ipsa omnī bonorū mater est. **D**apie. viij. Primi sunt ecclesie violatores. que violat in multis casibus. Primo si fuerit cōbusta: et in illo casu ecclesia est cōsecranda. **S**i tectum vel aliquod huiusmodi et nō pietes: non oportet nisi esset ecclesia testudinata qz p cōbustionem destrueretur enormiter: tunc oporteret. vt patz extra de cō. ecclae. c. pposuisti. et de cō. di. i. c. ecclesias. vbi dicit. Ecclesias semel cōsecratis nō debet iterum cōseratio adhiberi: nisi ab igne cōbuste aut sanguinis effusio aut cuiusqz semine pollute fuerit. Ideo attendant quantū peccant qui iōdūt ecclesias. Tales debent penitere. xij. annis. vt patet. xvij. q. iiij. c. **N**i qz ecclesiam igne cōbusserit duodecim annis peniteat et eandem sedule restituat. Et tales sunt ipso facto excoiciati. vt patz extra de sentē. excoici. tuanos duxit fraternitas cōfuleda. **E**t in fraternalitate tue talit respōdem? qz nō solū hīj qz in clericos temerari as manus in hījānt. sed etiā incendiarij ex qz sunt p ecclesiasticā sententiā publicati p absolutionis beneficio habendo ad sedem apostolicā sunt mitendi. **H**ec ibi. Sed qn̄ nō sunt denūciati possunt ab ep̄o absoluī. vt; ibidem. c. **S**up vbi dicit. quādōdi tor canonis sibi absolutionē non reseruat eoip̄o cōcessisse videſ facultatē alijs relaxandi. Quidā etiā extēdūt hanc sententiā ad incendiarios domo

rum religiosarū. Secūdo est recōfiliānda qn̄ est polluta effusione sanguinis. vt patz de cō. di. i. Ecclesias semel deo cōsecratis nō debet iterū cōseratio adhiberi nisi sanguinis effusione pollute fuerint ic. **S**ed si polluit cōmīterū: nō ppter hoc est violata ecclesia. qz minus nō trahit ad se maius: sed bene ecōtra. vt patz de cō. ecclae. li. vi. c. si ecclesia. Vbi dicit. Si ecclesia polluti sanguinis aut seminis effusione cōtingat. ipm cōmīterū si cōtiguū sit ecclesie cōsef esse pollutū. **V**nde ante qz recōfiliati fuerit: nō debet in eo aliquis sepelin. **S**e quis si remotus fuerit ab eodem. Nō sic quo qz in casu ecōtrario. vt videlicz polluto cōmīterio qzis ecclesie cōtiguo debet ecclesia reputari polluta. ne minus dignū manus aliquid accessoriuz pncipale ad se trahere videaf. **H**ec glosa Jo. an. sup verbo. sanguinis. dicit. humani et aio iniurioso. **V**n̄ si ibi occidat canis vel humanus sanguis casu effundit. ecclesia nō est recōfiliāda. **S**z hīj̄m ea occidit homo sine sanguinis effusione recōfiliabitur ppter criminis horrōre. vt patz de cō. ecclae. c. pposuisti. **E**tiam si sanctus homo in ea occideret. Quia qzis ppter sanguinis effusionē sanctifica=retur: polluitur tñ ppter peccati occisoris. Tercio violat ppter effusio nem seminis scz humani. nō canis. vt patz de cō. di. i. c. ecclesie. Vbi dicatur. Aut cuiuscunqz semine polluta. dicit. glosa. p formicationem. et ad ultimum. Dicit Iohes andree in caſi ecclesia. li. vi. de consecratōe ecclae.

ubi supradicta super verbo. seminiis. etiam
vixoris. Caueant ergo seculares cuius
tractat de amore et formicatione quod e
grediantur ecclesiam aut cimiterium
quod in his casibus oportet quod ecclesia
recofiliet et cimiterium. si consecrata
sint per aquam pontificaliter quod fit ex cine
re trinitate. ut p[ro]pterea de cose. eccl[esi]a. c[on]cilio
posuisti. et. c[on]cilio. aqua. Sed si non fuerit
consecrata et violata seminiis aut
sanguinis effusione: poterit ea[rum] recō
filiare simplex sacerdos cum aqua
exorsata. ut p[ro]pterea de cose. eccl[esi]a. c[on]cilio. si ec
clesia. Quarto polluit ecclesia et cim
iterium cum in eis tumulans corpora
co[un]t[act]o excommunicatorum: ut si iudeus vel paga
nus vel excommunicatus in ecclesia vel cimi
terio sepeliantur sunt violata ut patet
extra de cose. eccl[esi]a. c[on]cilio. vbi dicitur.
Cimiteria in quibus excommunicatorum
corpora sepeliri contingat: recōfiliāda
erunt aspersione aque solēmpter bene
dicte. sicut in dedicationib[us] ecclesiast
riū solet fieri et subservi. Hoc ibi. Et
illa corpora si discerni possunt: sunt ex
humāda et extra cimiterium p[ro]cidēda.
ut p[ro]pterea extra de sepulchro. c[on]cilio. sacris. Idem
fieri debet si est in ecclesia sicut fecit be
atus martinus. Nam legi in eius vita. cu[m]
quidam sub nomine martiris colere
tur et a martinu[m] nihil de eius vita vel
merito inuenire posset. quadā dīcē fui
per sepulchrum stans orauit ut quis
esset vel cuius meriti. indicaret. Con
uersus ad leuā vidit umbra miger
rimam stare. Qui a martinu[m] iurat
dixit se latronem fuisse et ob scelera
sua percutiū esse. Continuo ergo san
ctus martinus eum exhumari fecit.

Quinto modo violat si per violentiam
de ecclesia vel cimiterio aliquis abs
trahatur. Iste casus plus est de consue
tudine quam de iure. quod ecclesia tueri de
bet illos qui fugiunt ad eam. ut patet
in p[ro]p[ter]a. q[uod] iiiij. c[on]cilio. reu[er]sum. vbi dicitur. Reu[er]sum
ad ecclesiam fugientem nemo abstrac
tere audeat. neque inde dampnare ad
penam vel ad mortem ut honor eclesie
sacerdotum seruetur: sed rectores eius pacem
et vitam et membra obtinere studeant.
Hec ibi. Idem p[ro]p[ter]a. xxij. q[uod] v. c[on]cilio. reu[er]sum
sanguinis defendat ecclesia ne effusa
sanguinis p[ro]p[ter]a s[ecundu]m fiat. Idem
p[ro]p[ter]a extra de emulo. eccl[esi]a. c[on]cilio. inter alia.
Hoc habemus ex veteri testamento
in machabaeis. x. vbi dicitur quod rex deme
trius statuit quod quicunque fugerent in
templo quod est in iherusalem et in oī
bus finibus eius: obnoxius regi in
omni negocio dimittatur. Idem venit
ex statuto getulium sicut dicit augustinus
libro primo de civitate dei. capitulo
xxiiij. quod romulus et remus asilium
constituisse prohibentur. quo cum quis
fugieret ab omni noxa liber esset.
augere querentes creande multitudo
nem civitatis Mirandum in bonorum
christi precessit exemplum. Hoc consti
tuerunt euasores urbis quod antea co
ditors. Et hoc fecerunt illi ut ciu
rum suorum numerus completeretur.
quod fecerunt isti ut suorum hostium
numerofitas seruaretur. Hanc hi
storiam recitat Augustinus contra
romanos asserentes dum populus
romanus cultui multorum deorum
fuit debitus non est passus talia qua
lia temporibus christianorum et semper

fucabuerunt. Contia quos inducit
q anno domini ccccxiij. quādo roma
fuit capta a gothis preceptum erat
a rege gotorum scz allarico p̄us q̄
vib⁹ caperetur vt si qui in sancta lo
ca p̄cipue apostolorum petri et pau
li fugissent securi & inviolati esse si
nerent. Deinde quantum possent a
sanguine temperaret Ecce quomodo
eis precipiebat ppter reuerentiam
nomini⁹ christi q̄ in nulla historia
eorum legis q̄ hostes capita aliqua
cūitate p̄cerunt fugientib⁹ in tem
pla deorum suorū sicut ipse ad loca
apostolorum. Et pbat hoc p̄ poetaz
virgilium in eneydis. de priamo. q̄
tempore exādij troyani regnabat. q̄
ad aram Iouis fugiens ibidem tru
cidatus est. Ideo quantū ad illud ex
emplum christi allubens verbis vir
gilij sic dicit. Vedit eneas priamuz
p̄aras sanguine fedantem quos ipse
sacraverait ignes. i. quibus in sacri
cjs v̄sus fuerat. Aliud exemplū vir
gilij ponit ibidem q̄ dyomedes et v
lixes cesis summe custodibus arcis
corripere sacram effigiez mambus
q̄ cruentis virgineas ausi diue con
tingere vittas. Fuit em palladium
quoddā simulachru⁹ dei palladis de
qua p̄pletatum fuit ab appolline q̄
q̄diu troya haberet palladiu⁹ tam
diu staret eius imperium. Truidas
tis ergo troyanis in captione vib⁹
deliberauerunt greci quid de his agē
dum esset qui ad templo deorum co
fugerent. Et decretum est a grecis co
corditer q̄ necarent et sic dyomedes

et vlices interfecerunt custodes il
us simulachri coram simulacho in
arce. Tercium exemplū ponit augu
stinus li. pmo de ciui. dei. c. vi. de mar
co marcello qui syracusam vibem or
natissimam cepit. De quo fert eam
prius fleuisse ruituram. Nec vspiaz
legitur ab impatore tam casto fuis
se preceptum. vt quisq; si ad illud
templū fugisset habere⁹ illesus. Et
sic patet q̄ romani fuerunt p̄ exem
plū defensati q̄ nullus cōfugiens
ad loca martirū aut ad ecclesiās vel
cimiteria esset p̄ vim extrahendns. e
tiam si iudeus vel paganus ibi cōcur
reret vt dicunt guilhelmus et inno
centius. C. de his qui ad ecclēsiā cō
fugiunt. l. i. Fallit hoc tamen primo
quādo est publicus latro. vt patet
extra de emunitate ecclēsiarū. capitu
lo Inter cetera. De talibus intelligē
dum est quod dicitur Exodi vicefis
moprimo. Si quis de industria oē
cident p̄ximum suum & per infidias.
de altari meo euelles eum ut moria
tur. Qui percuaserit patrem suum
aut matrem: morte moriatur et ce
teria Extra de homicidijs. capitulo pri
mo. Sicut Joab fuit captus ab alta
ri cum interfecisset amasam. vt ptz
tercio regum secundo. Secundo fal
lit in illo qui est nocturnus depopu
lato⁹ agrorum. Tercio qui mutilati
ones mēbrorum et cedes in earum cī
miterijs facit. quia frusta inuocat
legis auxiliu⁹ qui cōmittit in legem
Et ille casus patet de emunitate ec
clēsiarū. c. Immunitatē. Dubitatur

si quis fugiens ab ecclesiā obiū
 at sacerdoti portati corp⁹ xp̄i et ei ad
 hereat: nūquid defendet? R̄n̄det ho-
 sties q̄ sic. H̄is nō sit exp̄ssum in
 iure. Nam mulier que tetigit fimbri-
 am vestimentū xp̄i: salua facta est. Ma-
 thei. ix. Sūt ergo temp̄la dei in ma-
 gna reuerētia & honore habēda. q̄
 est mater nostra in qua sumus sp̄ua-
 liter generati & ibi accepim⁹ sacra-
 mēta. Ergo peccat illi q̄ faciūt ibi iu-
 dicium sanguinis cōtra illud qđ di-
 citur ex de emu. ecclē: c. Cum ecclesia
 dei. s̄m euāgelicam veritatem tomus
 orōnis esse debeat. nō sp̄elūca latros
 num. aut sanguinis forū: seculares
 iudicēs. causas vbi de sanguinis ef-
 fusione & corporali pena agit in ecclē-
 sis & cimiterijs agitare sub inter-
 minatōe anathematis phibemus.
 Absurdū est em̄ et crudele ibi iudici-
 um sanguinis exercēti vbi ē tutela re-
 fugij constituta. Secūdo ibi nō debent
 fieri placita secularia vt ptz extra de-
 emu. ecclē. li. vi. c. decet tomum dei.
 Vbi dīct̄ Sit ad ecclesias humi-
 lis & deuotus ingressus: sit in eis q̄e-
 ta couersatio deo grata. insp̄icētibus
 placita. Seq̄f̄ infra. Null⁹ ibidez se-
 ditōz excitet & clamationē moueat
 impetūle omittat. Cessent in illis &
 mueritatū et societatū quānūlibet
 cōfilia. cōtiones et publica plamēta
 Cessent vana & multo fortius fedaq̄
 pfana colloquia. Cessent cōfabulati-
 ones q̄libet. Seq̄t̄ur ibidem. Ces-
 sentq; in ecclēsis & earuz cimiterijs
 negotiations & p̄cipue nūdīmarum
 ac fori aut aiūscūq; tumultus: ois i-

eis seculariū iūdīciorū strēpitū s̄q̄
 escat: nulla im̄bi p̄ laycos causa cri-
 minalis agitef. H̄ec ibi. Tercio nō
 debet sup̄ellectilib⁹ occupari vt pa-
 tet ex de custodia eukaristie. c. relin-
 qui. nisi ppter hostiles incurſus aut
 incēdia repentina aut alias necessi-
 tates vrgētes ad eas oporteat habe-
 re refugū. sic tñ vt necessitate cessan-
 te res in loca pristina reportentur.
 Quarto ibi nō debent fieri cōiuia-
 vt ptz. xlij. dī. c. Nō oportet in basi-
 licis seu ecclēsjs agapēm facere: et
 intus māducere aut accubitus ster-
 nere. Quinto nō debet in castellariū vt
 ptz. x. q. i. c. Mātorum patrū. et hoc
 sub anathemate. nisi ppter metū be-
 reticorū et pagānorū Et nō debet i-
 bi facere guerrā: nec ibi reāpi q̄ guer-
 ram faciunt. Sexto non debet fes-
 dari hominum stercore aut equorū
 Dicit enim magister in historijs su-
 per. ij. machabeorū de pompeyo ro-
 mano postq; equos in templum iu-
 deorum in ierusalē posuit. nūq; post
 modū in bello valuit. qui tamē vi-
 doriosissimus ante fuit. Secūdi sūt
 qui in bonorāt ecclesiam & sunt eius
 spoliatores. & tales ipso facto sunt
 excommunicati. vt patet extra de sen-
 exco. in. ca. conquēsti. de illis scz qui
 ibi violētiam faciunt scz crucem frā-
 gēto aut eukaristiam effundēto aut
 furāto aut frangēto. sunt excommunicati.
 Tales si sunt denūciati: nō pos-
 sunt absolui ab episcopo sed solum
 a papa. Si vero non sunt denūciati
 possunt absolui ab episcopo. vt pa-
 tet extra de sentē. excomiū. ca. nuper.

Qualiter hoc peccatum deus punit patet danielis. v. de balthasar rege Qui abstulit vas de templo de quibus bibit et comedit et vidit manu scribentem in pariete. Mane et belphares. Idem patz de belicoro. ij. mach ab. ij. Nota ibidem. qd est scirlegii maximu. Dicit valerius lipmo de neglecta religione q p. leui mus qdam noie. du esset in asia mis sus. Hic dum venit in templu p ser pine in quodam loco. idem templu thesauro spoliauit. et statim senat eundem reuocauit et incarcerauit. In quo carcere fuit factus demens et furiosus et mortuus est. Cui bona co fiscando senatus deo teste duplū restituit. Hec ille Ecce quō fideles fuerūt gētiles dijs suis. g° tales spoliatores sūt peiores q gētiles. Et singula riter dñi et prelati qui hoc sciūt et nō puniūnt similes in culpa sunt. et spoliāt clericos et monachos in locis tū qbus debent deo se ruire. Cuius exemplū ptz quod cōtigit in dioceſi be luacē. vbi est quedā arida filia et sterile quod dā stagnū iuxta filiam cuius causam referunt incole loci tales qmiles qdam abstulit eandem filiā cum stagnō p violentiā a quibus dam religiosis. Cuius tū abbas los ci illius nec prece nec pcio nec placatis recuperare posset ablata fibi possessionē. venit ad locū dicens filie et stagno. Hic ut debitā et veram iuris dictionem in nobis habem⁹: ita sub interminatione anathematis nobis inhibemus. ne de cetero fructus aut

res aliquas pducatis unde gaudeant qui nos nobis iniuste abstulerunt. Et ex tūc filia aruit et stagnū sine piscibus perināvit. Dic adhuc prelati facere possent eorum spolias toribus: si deifice et deuote viuerent Simile legi in vita sancti remigii de quodam molendinario. Tercio int̄norāt ecclesiam ipius ecclie psecutores. de quibus dicit aug⁹ in sermone de uno martire. Pugnat inquit ecclesia p̄oribus temporib⁹ aduersus leonem: modo pugnat ad uersus draconem. Sed mō victus ē leo: vincitur et draco Olim em̄ leo fuit qlibet imperato: tyranus q ppter ydola psequebatur xpianos. Nam tenipati sunt. sedī sunt: in occasione gladij mortui sunt Ad heb. xi. Circuierūt in melotis. et in pellibus capris mis egentes agustiati afflicti. qbus dignus non erat mundus qc. Recitat martinus in cronica sua q tempore dyocletiani impatoris infra decem dies. xxij. millia hominū christiano rum promiscui sexus interfecti sunt et tunc papa marcellus timore dus dus ydolis ymolauit. Hec persecutio durabat vsq; ad costatinum. qui dedit pacem ecclie. et tunc pugnat contra draconem id est hereticos Quia dicit augustin⁹ vbi supra. Hic ut leo aperte irascitur: ita draco occulte infidiatur. Dic hereticī occulste infidiabantur cum falsa doctrina quales armis. manicheus. sabellius et ceteri fuerunt. Sed nunc persequitur a falsis fratribus id est a falsis

cristianis ut scribentes et dictantes
 mala machinantes statuta contra ec-
 clesiastica libtate. Et tales omnis ipso
 facto sunt excommunicati. ut patet ex
 de sente. excō. c. Nouerit siatermitas
 tua qd excommunicamus omnes here-
 cos vtriusqz sexus quoqz nomine
 censemantur et fautores et qui de cete-
 tero seruare fecerint statuta edita et
 consuetudines introductas contra ec-
 clesiasticam libertatem et potestatem
 nisi et ea de capituloibus suis infra
 duos meses post huiusmodi publi-
 cationem sententie fecerint amoueri
 Item excommunicamus statuarios et scri-
 ptores statutorum iporum necnon
 potestates consules et rectores et co-
 filarios locorum. vbi de cetero huius
 modi statuta et consuetudines edite
 fuerint vel seruate. necno et illos qui
 sūm eos presumpserint iudicare vel
 in publicam formam scribere iudicata. Hec ibi. Illi omnes sunt excō-
 rati. Et raro vel nūqz psecutores bo-
 na morte moriuntur. Cuius exemplū
 patet in Juliano apostata. De quo
 nota in passionali quomodo p mer-
 curium militem fuerat interfactus.
 Quarto intonorant suam matrem
 scilicet ecclesiam. de quibus extra de-
 emu. eccl. c. Non mihius. vbi dicit. In
 diversis mundi partibus. consu-
 les ciuitatum et rectores necno et a-
 lii qui potestatez habere videlicet tot
 onera frequenter imponunt ecclesias
 vt deterioris adiutoris factum sub
 eis sacerdotium videatur qd sub pha-
 raone fuerit qui legis diuine notici-
 am no habebat Ille quidem omni-

bus alijs seruuti subiectis sacer-
 dothes et possessiones eorum in pr-
 istina libertate dimisit: et de publico
 eis alimoniaz ministravit. Iste vero
 onera sua fere vniuersa imponuit ec-
 clesias. et tot angarijs eas infligunt
 vt eis quod Jerennas deplorat ope-
 tere videatur. Princeps pueruz
 facta es sub tributo. sive quidem fol-
 sata seu expeditiones. seu alia quelis-
 bet arbitrentur agenda de bonis ec-
 clesiarum. clericorum. et pauperuz xp̄i
 vib⁹ deputatis solut fere cūcta ope-
 ri Juris dictione etiā et auctoritate p-
 latorum ita evanient ut nihil potes-
 statis eis in suis videatur bonis re-
 manisse. Quo circa sub anathema-
 tis distinctione fieri de cetero talia
 exhibemus nisi episcopus vel clerici
 aus tantam necessitatem vel utilitate
 pspexerint absqz vlla exactōne ad
 relcuandas cōmunes utilites vel
 necessitates vbi laycorum no suppe-
 tunt facultates subsidia p ecclesia
 existiment conferenda. Si autem
 consules et alij de cetero ista omiserint
 et cōmoniti desistere noluerint. tā ipi
 qd factores eoru excoicationi se no-
 uerint subiacere. nec cōmuniom redi-
 dantur donec satisfactionem fecerit
 oportentem. Hec ibi. Ex his patet qd
 sacerdothes debet esse immunes ab oī
 exactione et tributo seculari. vt pas-
 tet. xxiiij. q. ultima. c. ouenior ipē. et
 S. q̄uis. C. de. sac. sanc. eccl. l. ad in-
 structiones. et. l. plac. xi. q. i. si tribu-
 tū. xvi. q. i. c. ḡnialit. S. nouaz. xi. q. i.
 sacerdotibz. Hoc etiā p̄ ex lege diuina.
 Genes. xlviij. vbi dicitur. Emitt

Joseph oīneīm terrām egypti vīde
tibus singulis possessiones suas. pro
pter magnitudine famis Huberat
qz eā pharaonīa cūtōs populos ei
us. a nouissimis terminis egyptiū
qz ad extremos fines eius p̄ter ter
ram sacerdotū qbus statuta cibaria
ex horreis publicis p̄bebāf Vbi di
cit glosa nicolai de lypa. Erātq; depu
tati ad cultū deorū illius populi et e
tiam. ad studiū scīetiarū speculati
varū h̄m q̄ dicit ph̄us. i. metha. q̄
gens sacerdotū egypti ī p̄mo stude
re accessa est. Et Joseph? li. antiqui
tatū dicit q̄ abrahā qn̄ descēdit in e
gyptum docuit sacerdotes in egypto
astronomiā. et tūc ī talibō scientijs
studere ceperūt Ideo a rege habebāt
victū. Vn̄ subdit ibidem Ex eo tēpo
re usq; ī p̄sentē diē ī vniuersa ter
ra egypti regibō quinta ps solutif. Et
factū est quasi p̄ lege absq; sacerdo
tali terra que libera ab hac cōditōne
fuit. Itē es dre. viij. dixit artaxerxes
Vobis quoq; notū facim? de vniū
sacerdotibō et leuitis. catoribō ia
nitribus nathineis et ministris do
mus dei vt vestigal et tributum vos
nō habeatis potestate imponēdi su
per eos qc̄. Et sic ptz ex lege diuina et
humana q̄ sacerdotes et cleria exem
pti suunt ab omni tributo.

Expliāt preceptū quartū.

Ināpit preceptū quīntū:

SOn occides Istud est
quintū preceptū
inhibens noūmentū
p̄ximo fieri quantū
ad personam scilicet
non occidendo eam. Et est notanduz
q̄ istud preceptū. non occides fu
it ī lege nature inchoatū. et fuit ī
lege moysi explicatum. et fuit ī le
ge gratie recte consumatum. Fuit enī
ī lege nature inchoatum. Nam qui
libet homo inclinatur alteri nō face
re quod sibi nō vult fieri. et alteri fa
cere quod sibi vult fieri. Sed quili
bet vellit ab alio nō occidi sed a ma
gis sibi misceri. q̄ sic lege nature te
nef nō occidere p̄ximū. Secundo fuit
ī lege moysi explicatūt ptz exodi
xx. vbi dicitur manifeste. Non occi
des Tercio fuit ī lege gratie p̄ xp̄m
perfecte consummatum. vt patet ma
thi. v. vbi saluator dicit. Audistis
quia dicūtum est antiquis Non occi
des. Ego autem dico vobis. Omnis
qui irascitur fratri suo. reus erit iū
dicio In quo nō solum occasiōne sed
etiam animi cōmotionem que est ra
dix homicidij prohibuit. Et hoc meri
to christus debuit facere sc̄z prohibi
bere radicē occasiōnis qd̄ nō fecit lex
moysi ppter tria. Primo. quia ma
iori precio fuit acquisita. Illa nāq;
sanguine hircorū et vitilorū fuit ac
quisita et data populo xp̄ianorum.
Iec autēz sanguine agni immacula
tūc. Secundo. quia maiori premio
est remunerata. quia illa remunerata